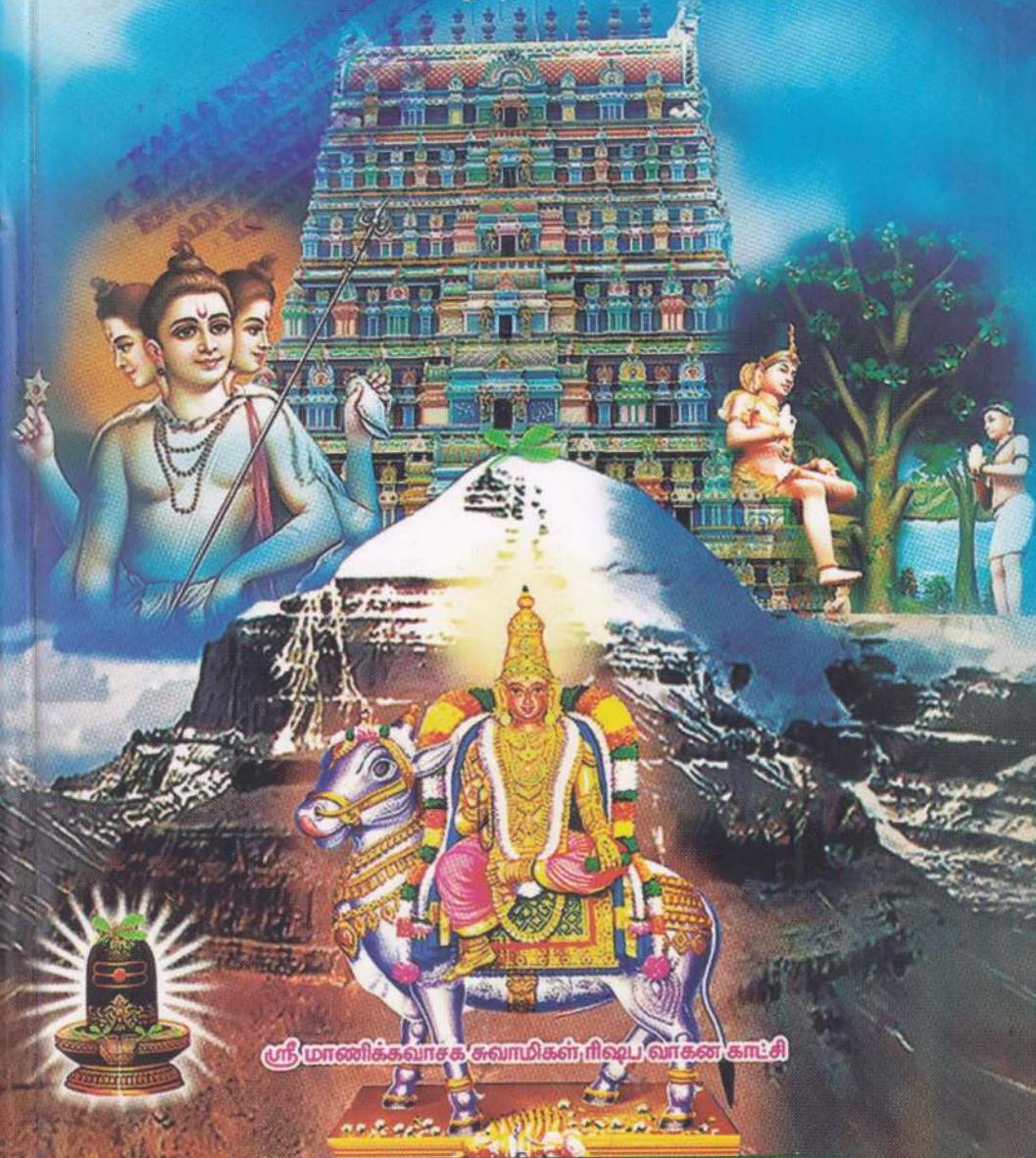

வினாபங்
ஓம் யூரோபா

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், ரிஷப வாகன காட்சி

திருப்பெருந்துறை மன்றா வாழ்க

அஞ்சே சுவெந்தான் கழற்கீழ் நல்கை

16.06.2017

"KALAA POOSHAM"
K.S.SIVAGNAKARAJAH
RETIRED VICE PRINCIPAL
ADITYAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

२
சிவமூர்த୍ତி
ஓம் நமசிவாய

அன்பே சிவபெருமான் கழற்கீழ் நிலைக்க

விநாயகப் பெருமானைக் கைகூப்பிக் காதல்

திருச்சிற்றும்பலம்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வாணோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை .

திருச்சிற்றும்பலம்

சிவமை
ஓம் நமசிவாய

நூல் விபரம்

தலைப்பு : அன்னே சிவபெருமான் கழற்கீழ் நிலைக்க

தொகுப்பாசிரியர் : தீரு. க. கு. க. சிவபாலன்

மொழி : தமிழ்

உரிமை : தீரு. க. கு. க. சிவபாலன்

பதிப்பு விபரம் : முதற் பதிப்பு 16.06.2017

தாளின் தன்மை : 70 கிராம்

நூலின் அளவு : (15 x 21 சென்றிமீற்றர்)

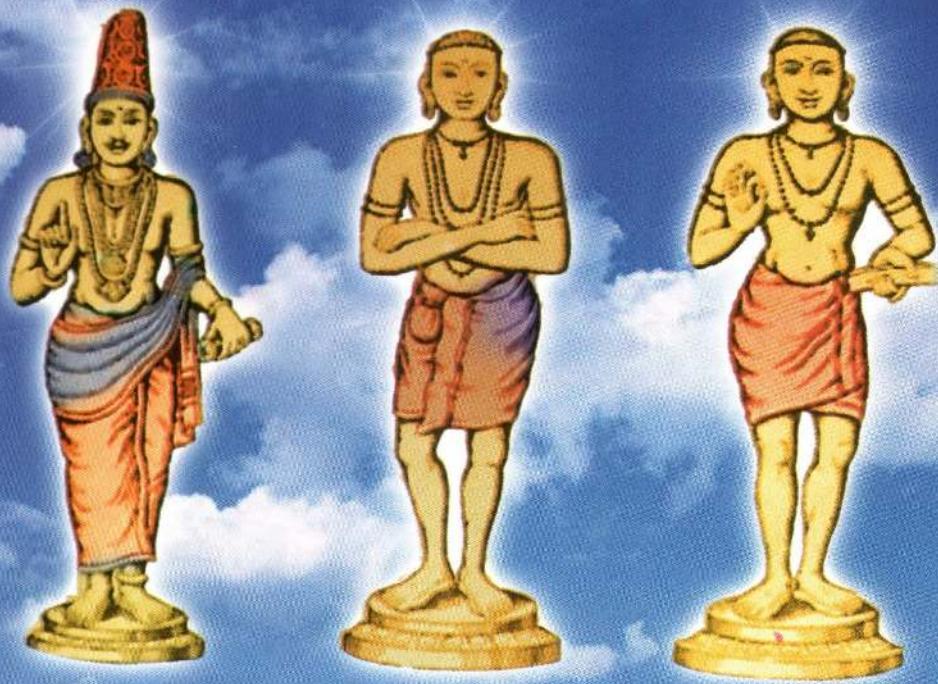
பக்கங்கள் : 220 + IV பக்கம்

அச்சிட்டோர் : எவகிறீன் அச்சகம்,
#693, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
021 221 9893

சிவமூலம்
ஓம் நமசிவாய
யாருளடக்கம்

சிந்தனையைத் திருத்தவைத்துச் சிந்திமின்	01
திருவாசகத்தில் சைவசித்தாந்தம்	07
மாணிக்கவாசகர் போற்றிப் பனுவல்கள்	13
மாணிக்கவாசகர் அஷ்டோத்திரம்	38
திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்	43
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்	51
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்	59
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருக்கோவையார்	62
திருமளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா	62
சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு	63
திருமூலர் திருமந்திரம்	64
நக்கீரதேவர் கயிலைபாதி காளத்திபாதி	66
திருமுகப் பாசுரம் - சிவபெருமான்	66
சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணம்	67
ஏழு நாட்களுக்கு பன்னிரு தமிழ் வேதப் பாடல்கள்	69
உமாபதி சிவாச்சாரியார் கொடிக்கவி	92
நவசந்திப் பாடல்கள்	93
தெய்வத்திருமன் பாடுந் தோத்திரம்	100
ஸ்ரீ ஜயப்பன் கவசம்	108
ஸ்ரீ அருணகிரிநாத் குரு ஸ்தோத்திரம்	113
திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர்	117
ஸ்ரீசப்பிரமணியர் புஜங்கம் - ஆதிசங்கரர்	121
கந்தரலங்காரம் - ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர்	125
வேலவிருத்தம் - மயில்விருத்தம் - சேவல் விருத்தம்	129
கந்தபுராணம்	132
கந்தர் அனுபூதி	134

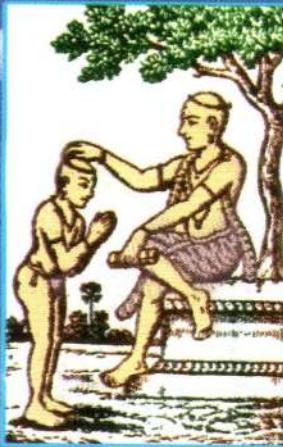
முருகவேள்	136
கந்தர் அந்தாதி	138
குமரகுருபரசுவாயிகள் கந்தர் கலிவெண்பா	147
பைரவ வழிபாடு	157
அபிராமி அந்தாதி - அபிராமிப்பட்டர்	158
சகலகலாவல்லிமாலை - குமரகுருபரர்	160
அருள்மிகு இராமசுவாமி திருக்கோவில்	164
இராமேசுவரம் பற்றி அருள் துதிகள்	167
இலங்கையில் உள்ள மிகப் பழமை வாய்ந்த ஆலயங்கள்	169
பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்	170
பட்டினத்தார் பாடல்	171
திருக்ட்டெவ்ரட்ட ஆலயம்	173
சிவமூலமான ஜந்தெமுத்தின் பெருமை	176
திருப்புகழ்	177
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்	179
நித்திய கருமங்கள்	180
பிறவி பிணியெனில், உயிருக்கு உறைவிட உயர்நிலை இறையே	186
திருமுறைப் பாடல்களில் தம்மையே மறந்திருந்தார் சிவபெருமான்	191
நாவலர் அடிபோற்றி நற்பணிகள் ஆற்றிடுவோம்.	199
திருப்புகழ் (கதிர்காம முருகன்)	200
யமதன்டனை பயத்தை விலக்க கதிர்காம முருகன்	201
கதிர்காமம் - பாதயாத்திரை	203
ஈழுமுத்தில் (இலங்கை மாணிக்கவாசகர் மடாலயம்)	205
ஆற்றங்கரையானும் - கதிரமலைக்குமரனும்	207
மண்ணில் நல்லவெண்ணைம் வாழ்வோமாக	218

அவமச்சராக...
தென்னவன் பிரம்மாயன்

சிப்ராக...

மாணிக்கவாசகராக...

ஸ்பர்ச தீட்டுச்

உபதேசம்

திருவழி கூட்டுதல்

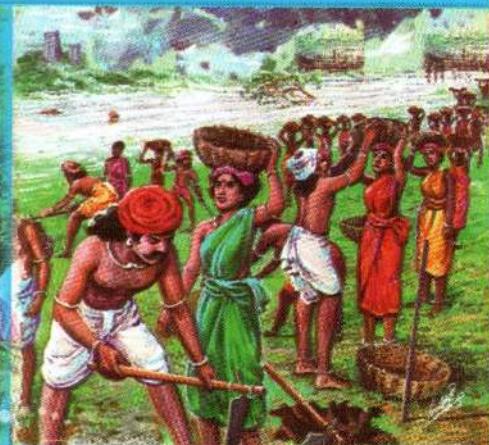
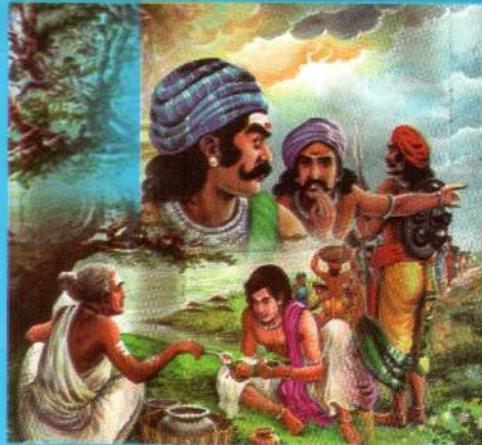

திருவாதவூர் ஆத்ம நாயகர் ஒலைத்தனைக் கட்டுதல்

நடைகவில் சுமேஹலில் நல்லழையார் வெற்றியிலே சுசேங்கல்
வைத்து துயரமிகுத் தண்டித்தல்.

மிடுக்கு மன் சுமத்தல் - பிரம்யாபநெல்

முழுமளவு வாதவூர்கள் திருவாழகனில் வீழ்ந்து வனங்குதல்

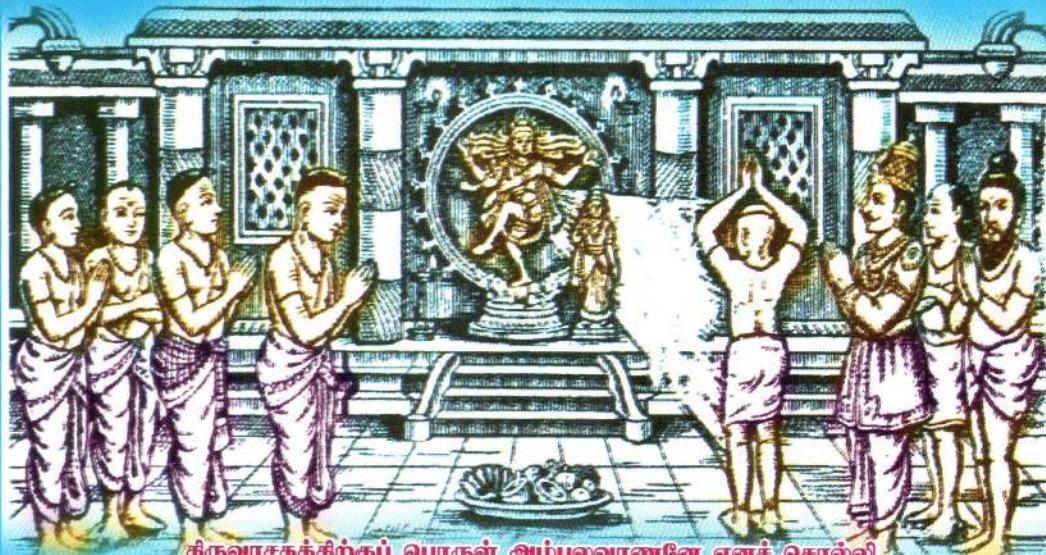

உத்மநாதசுவாமி
(அஸங்காரத்தோற்றும்)

யோகாம்பிகை
(அஸங்காரத்தோற்றும்)

வெள்ளிக் கருந்த மரத்தழியில்
மானிக்கவாசகருக்கு சிவன் உடனேசிக்கும்
அஸங்காரக்காலி

திருவாசகத்திற்குப் பொருள் அம்பலவானனே எச் சொல்லி
மானிக்கவாசகர் சிவச்சோதியிற் கலத்தல்

—
சிவயாம்
ஓம் நமசிவாய

சிந்தனையைத் திருத்த வைத்துச் சிந்தியின்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதூர் சென்னி மன்னன் எம்
புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
ஒவாது உள்ளம் கலந்து உணர்வு ஆய்
உருக்கும் வெள்ளம் கருணையினால்
ஆவா என்னப் பட்டு அன்பு ஆய்
ஆப்பட்டர் வந்து ஒருப்படு மின்
போவோம் காலம் வந்தது காண்
பொய்விட்டு உடையான் கழல் புகவே.

வெளிப்புறை:-

மலர் விளங்கும் முடிகொண்ட பாம்பரனை உள்ளத்து இடை விடாது பணிந்து எங்கள் பிரான் எனப் போற்றுமின்! சிறியேனாகிய என் உள்ளத்தில் கலந்து உணர்வுருவாய் உருக்கொண்டு பெருங் கருணையால் 'ஜீயோ' என இரங்கி அருள்செய்து அன்புருவாய் ஆப்பட்டவர்களே! நிலையற்ற வாழ்வை விடுத்து நம்மை ஆளாக ஆண்டிடும் இறைவன் திருவடியை அடைவதற்குரிய காலம் வந்தது; அதற்கு முற்படுவோம்.

வளக்கம்:-

'மரணபயம் நமக்கு இல்லை கண்மர்' என்பார் அருணகிரியார். அதனைப்போல் 'நமக்குரிய காலம் வந்துற்றது செல்வோம்' என இறுமாந்து இயம்புகின்றார் மணிவாசகர் சுவாமிகள்.

விடுமின் வெகுளி வேட்கை நோய்
மிகஷுர் காலம் இனி இல்லை
உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெரும் சாத்தோடு
உடன் போவதற்கே ஒருப்படுமின்
அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவ புரத்துள்
அணியார் கதவு அது அடையாமே
புடைப்பட்டு உருகிப் போற்றுவோம்
புயங்கள் ஆள்வான் புகழ்களையே.

வெளிப்புறை:-

அடியார்கள் மேன்மையும் இனிமேலும் ஒரு காலம் வந்தி டுமோ? சிவபூரக் கதவுகள் நன்கு அடைக்காமல் திறந்தபடி உள்ளன. எனவே வெகுளியையும், காமத்தையும் விடுங்கள். நம்மைக் கொண்ட பெருமானின் திருவடிக்கீழ் பெருங் சூட்டத்தோடு உடன் சென்றிட மனம் கொள்ளுங்கள்; அரவினை அணிந்தவனும் நம்மை ஆண்டிடும் இறைவனின் பெருமை சேர் பெரும் புகழை எல்லா இடத்தும் உருகிப் பாருங்கள்; அங்ஙனம் செய்தால் நாம் சிவபூரம் அடைவோம்.

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத்
திருத்த வைத்துச் சிந்திமின்
போறிற் பொலியும் வேற் கண்ணான்
பங்கன் புயங்கன் அருள் அழுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத்
ஆர்வம் சூர அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சிவன் கழற்கே
பொய்யில் கிடந்து புரளாதே.

வெளிப்புறை:-

போரில் விளங்கிடும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய உமை யம்மையின் பங்கனும், பாம்புகளை அணிந்த பிரானும், திருவருள் அமிழ்தை நிரம்பப் பருகியவர்களும், குறைந்திடாத ஆசை மிகுந்திட முழ்கி இருப்பவர்களே! பொய் வாழ்வில் புரண்டு புரளாமல் சிவனின் கழலைச் சேரப் புறப்படுங்கள்; எண்ணுங்கள்; சிந்தனையைச் சிதற விடாது ஒரு சேர ஒரே நிலையினராய் நின்று இடைவிடாது நினை யுங்கள்.

நந்தியைம் பெருமான் - போற்றி

அங்களன் கயிலை காக்கும் அகம்படித் தொழின்மை பூண்டு
நம்குரு மரபிற்கெல்லாம் முதற்குரு நாதன் ஆகிப்
பங்கயத் துளவும்நானும் வேத்திரப்படைபொறுத்த
செங்கையைம் பெருமான் நந்தி சீரடிக் கமலம் போற்றி.

படைக்கலமாக உன்நாமத் தெழுத்தஞ்சென் நாவிற் கொண்டேன்
இடைக்கலம், அல்லேன் ஏழுபிறப்பும் உனக்காட் செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கி தூந்றனிந்துன்
அடைக்கலம் கண்டாய் அணிதில்லைச் சிற்றம்பலத்தரனே.

நால்வர் துதி

ஞா வணக்கம்

பூழியர்கோன் வெப்பு ஒழித்த புகலியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கல் மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடி போற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி
ஐழிமலி திருவாத வூர் திருத்தாள் போற்றி.

இறைவனை நேரே கண்டு இறை இன்பத்தில் பெரிதும்
திழைத்தவர்கள். சிவமாந்தன்மை என்னும் ஞான அனுபவத்தால்
இவர்கள் இயற்றி அருளியவையே தேவார திருவாசகம் என்னும்
தெய்வீகப் பனுவல்கள். எனவே நாம் தொடக்கத்தில் இவர்களை
வணங்கி அருளைப்பெறுதல் சிறப்பு.

நடராஜர் துதி

சீராரும் சதுர்மறையும் தில்லைவாழ் அந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியும் தொழுதுஏத்த
வாராரும் கடல் புடைகுழ் வையம் எல்லாம் ஈடுறை
ஏராரு மணிமன்றுள் எடுத்ததிரு அடிபோற்றி.

சிவகாமசுந்தர் துதி

பரந்துளமுந்த சமன்முதலாம் பரசமய இருள்ளீங்கச்
சிரந்தமுவு சைவனெறித் திருநீற்றின் ஓளிவிளாங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோன் அமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்து அளித்த சிவாகமசுந்தரி பூங்கழல் போற்றி.

முருகன் துதி

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருங்கைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப்பாதங்கள், மெய்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள், முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோணும், பயந்த தனி
வழிக்குத் துணை வடிவேலும் சொங்கோடன் மயூரமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவயாய்
ஓம் நமசிவாய

திருச்சிற்றம்பலம்

வரும்பரிக் கருள் வழுதிபாற் பொருளை வரதன்
பெருந்துறைப் பணிவிடைக்குரித் தாக்கிய பெருமான்
திருந்து வாதவூர்ச் செம்மொழிப் புலவனைத் திருத்தாள்
பொருந்து மன்பினாற் போற்றிவைத் தனுதினம் புகழ்வாம்.

- உபதேச காண்டம்.

சிவபெருமான் திருப்பெருந்துறையில் வைத்து அருளிய அளவிலே, பெருமானுடைய பேரருட் திறத்தை எண்ணி எண்ணி உள்ளாம் உருகி உடனாய்த் தொடுமென்ற கேணியிற் சுரந்து கண்கள் நீர்ப்பாயத் துரியாதீத் நிலை பெற்றுச் சிவபோகமாகிய செழுந் தேவனப் பெருக உண்டு நிறைந்து இறுமாந்து மீளாதிருந்தானும் பெரும்புகழுடைய திருவாதவூரர் சிவபரம்பொருளைச் சேருவதற்கான நான்கு நெறிகளுள் ஞானநெறி நின்றவர்.

முன்னைத் தவத்தின் பயனாக முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானே குருவாக எளிவந்து அருள்செய்யப் பெற்ற வாதவூரர் பழுதிலாச் செந்தமிழாகிய மணிவார்த்தைகளால் இறைவனது பொருள் சேர் புகழை விரித்துரைத்துப் போற்றியமையால் மாணிக்கவாசகர் என அழைக்கப்பெற்றார். மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தனக்கு பெருமான் குருவாக எழுந்தருளி உபதேசித்த திருவைங்தெழுத்தையே முதலாகக் கொண்டு சிவபுராணம் முதலாகத் திருவாசகம் என்னும் தேனூறும் தீந்தமிழ்ப் பாடல்களை அருளினார்.

தன்னை மறந்து தன் நாமம் கெட்டு தலைவன் தாளைச் சரண் என எண்ணி வாழ்ந்தவர்க்கு; நயன தீக்கை, ஸ்பரிச தீக்கை, திருவடி தீக்கை என, பெருமான் மணிவாசகப் பெருமானுக்குச் செய்தருளினார். பக்தி நெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாற்றியருளிய பெருமானுக்கு மணிவாசகப் பெருமான் திருப்பெருந்துறையிற் கலைக்கோயில் எழுப்பினார்.

அற்புதங்கள்:-

பாண்டிய மன்னன் ஆணையால் குதிரை வாங்கச் சென்ற வாதவூரரைப் பெருமான் குருவாக எழுந்தருளித் தடுத்தாண்டார். மணிவாசகர் திருக்கோயில் திருப்பணி செய்தார். இவர் திருப்பணி செய்ததையும் குதிரை வாங்காமல் இருந்ததையும் அறிந்த மன்னன் வெகுண்டெழுந்து மணிவாசகருக்குத் தண்டனை அளித்தான். தண்ணடியார் படும் துயரம் தன் துண்பமாய்க் கொண்ட பெருமான் நரியைப் பரியாக்கிய திருவிளையாடல்களைச் செய்தார். வைகை ஆற்றுச் சூடு மணலில் நிற்கவைத்துத் தண்டனை தந்தபொழுது பெருமான் வைகையில் வெள்ளம் வரச்செய்து அற்புதச் செயலைச் செய்தார். மணிவாசகப் பெருமான் திருச்சாழல் பாடி ஊமைப் பெண்ணைப் பேச வைத்தார். தில்லையில் மணிவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தைக் கூற எல்லாம்வல்ல ஆனந்தக் கூத்தனே தன் திருக்கரத்தால் எழுதிக்கைச்சாந்தும் இட்டார். இவ்வாறு அற்புதங்கள் மணிவாசகரது வரலாற்றில் நிகழ்ந்தன. இவற்றையெல்லாம் விரிவாக திருவாதவூரர் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் நூல்களிற் காணலாம்.

திருக்கோயில் சிறப்பு:-

திருப்பெருந்துறை அருள்மிகு ஆத்மநாதப் பெருமான் அருவுருவத் திருமேனி கொண்டு விளங்குகின்றார். அம்பிகை யந்திர சொருபமாகிய திருவடி அருவுருவமாக விளங்குகின்றார். இத்திருக்கோயில் தெற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. இத்திருக்கோயிலில் அமைந்துள்ள ஆறு மண்டபங்கள் ஆறு ஆதாரங்களை விளக்குகின்றன. 'திருத்தமாம் பொய்கை' திருவாசகத்திற் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. தலவிருட்சம் குருந்தமரம், சிற்பங்கள் நிறைந்த கலைக்கோயில்.

திருவிழா:-

சிவாலயங்களிற் பிர்மோத்ஸவம் நடைபெறும்பொழுது பஞ்சரூத்திகள் எழுந்தருந்துவர். ஆனால் திருப்பெருந்துறையில் அருள்மிகு ஆத்மநாதர் திருக்கோயிலில் அருள்மிகு மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்குத்தான் விழா நடைபெறும். இவரே வீதியுலா வரும் முர்த்தி

யாவர். இத்திருக்கோயிலில் கொடிமரம் கிடையாது. இங்கு நடை பெறும் உற்சவம் மகோாற்சவம் என்பதும். ஆனி, மார்கழி மாதங்களில் திருவிழா நடைபெறும். திருத்தேரோட்டம் மார்கழி மாதம் திருவாதிரை முன்நாள், ஆனி மாதம் ஆகிய இரு மாதங்களிற் சிதம்பரத்தான் திருத்தேரோட்டத்தின் முன்தினம் வெகு சிறப்பாக நடைபெறுவது.

மதுரையை ஆண்ட அரிமரத்தன பாண்டிய மன்னின் முதலமைச்சராக விளங்கிய வாதவூர் அடிகள் குதிரை வாங்க கிழக்குக் கடற்கரை நோக்கி வந்தபோது கைலாசபதியாகிய அருபரத்தொருவன் அவனியில் வந்து திருப்பெருந்துறையில் குருபரணாக விளங்கி கடைக்கண் நோக்கம் அருளித் திருவைந்தெழுத்தை உபதேசித்து இணையார் திருவடி சூடியருளிய சிறப்பமைந்தது.

உபதேசம் பெற்றுச் சிவானந்தத்தில் தினைத்த வாதவூர் அடிகள் குருநாதரைக் காணாமையால் கண்ணீர் மல்கித் தாம் பெற்ற உபதேச மந்திரத்தையே முதலாகக் கொண்டு சிவபுராணம் தொடங்கி திருவாசகத்தை அருளிய தலம். சொற்கோவிலாகிய திருவாசகம் அருளிய மாணிக்கவாசகர் வாழ்ந்து முதலாகிய உயிர் நாயகனுக்கு அழகிய கற்கோவிலும் எடுத்த சிறப்பும் அமைந்தது.

திருத்தில்லையாகிய சிதம்பரத்தில் சிதம்பர ரகசியம் அருவ மாகவும், அபிடேகம் செய்யும் இலிங்கம் அருவருவமாகவும் நடராசப் பெருமான் உருவமாகவும் விளங்குவதுபோல ஆத்மநாதர் அருவ மாகவும் யோகாம்பிகை என்னும் யந்திர சொருபமாகிய திருவடி அருவருமாகவும் இம்மையிலேயே செம்மையே ஆய சிவபதம் பெற்றுச் சித்தமலம் அறுத்து அறிவால் சிவமேயாகிச் சிவானந்த வடிவ மாகிய மாணிக்கவாசகர் உருவமாகத் திருவருஞும் குருவருஞும் பாலிக்கும் திருக்கோயில்.

ஆறு ஆதாரங்களாக ஆறு மண்டபங்களைக் கொண்டது. இராச கோபுரத்துக்கு அடுத்து முறையாக கனகசபை, நடனசபை, தேவ சபை, சத்தியசபை, சிற்சபை பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பது ஆனந்தசபை. முன்றாவது திருச்சுற்றில் மேற்கே திருத்தமாம் பொய்கைக்கும் குருந்த மரத்திற்கும் மத்தியில் உள்ள தியாகராச மண்டபம் வேறு எங்கும் காண முடியாத சிற்பச் சிறப்படைந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

திருவாசகத்தில் சைவசத்தாந்தும்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் - பொருள் விளக்கம் :-

திருவாசகம் திருவருட்பேற்றினைத் தரவல்ல செந்தமிழ்ச் சிவஞான நூலாகும். 'திரு' என்ற சொல் பொருட் செல்வத்தை மட்டுமே அன்றி அருட்செல்வத்தையும் குறிப்பதாகும். அருட்செல்வமாவது சிவஞானமே. சிவஞானமே சிவப்பேற்றினைத் தரும் திரு ஆகும். 'சிவமே பெறுந் திரு' என்று திருவாசகம் கூறுதல் உணர்த்தக்கூடு. (திருச்சதகம் - மெய்யுணர்தல் - 5). இத்தகைய சிவஞானத் திருவடை யோர் வறுமைத் துன்பம், செல்வச் செருக்கு என்னும் இரண்டினையும் தவிர்த்து விளங்கும் பெருந்தகையோராவர்.

திருவாசகம் - ஓர் அருட்கொடை :-

ஒரு பேற்றினைப் பெறுவதற்கு உரிய நெறியில் நடந்து அப் பேற்றினைப் பெற்றவர்கள் தாம் பிறருக்கு நெறிகாட்ட முடியும். உலகியற் பேறுகளை மட்டுமே பெற்று அனுபவித்துவரும் மக்கள் அருட்சார்பும், அதனாற் பெறுத்தக்க சிவப்பேறும் எத்துணை மாண்புடையன என்று உணரவேண்டுமெனில் அதற்குச் சிவஞானச் சீலர்களின் திருவாக்குகளைக் கற்றுத் தெளித்தே ஒரே வழியாகும். அம்முறையில் தீவிரதர சத்திநிபாதம் உற்ற ஆன்மாவின் மேலான நிலையினை மக்கள் உணர்வதன்மூலம் சிவநெறி குறித்த விழிப் புணர்வு பெருகிட நன்கு வாய்ப்புள்ளது. அவ்வாய்ப்பினை நாமெல் ஸாம் பெற்று முத்திநெறியில் முன்னேறிச் செல்வதற்காகத்தான் தில்லைக் கூத்தப் பெருமானே தன் திருக்கரத்தால் 'திருவாசகம்' என்ற தன்மயமான இந்தத் தெய்வீகப் பனுவலை ஏழுதி, நமது இந்தப் பிறவியில் நாம் ஒதும் பெரும்பேற்றினையும் அருளியுள்ளான்.

சைவ சித்தாந்தம் :-

சிவாகமங்களின் ஞானபாதத்துள் கூறப்பெற்ற முடிவான உண்மைகளே சைவசித்தாந்தமாகும். அந்தச் சைவசித்தாந்தமே திருவாசகம் கொண்டுள்ள ஞானக்கருத்து. 'ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க' (சிவபுராணம் - 4) என்று திருவாசகமே கூறுகிறது. காமிகம் முதல் வாதுளம் ஸ்ராகிய ஆகமங்களே திருவாச கத்தாற் போற்றப்பெறும் ஆகமங்கள். அவ்வாகமங்களுள் பயின்று வரும் சொற்கள் திருவாசகத்துள் ஆங்காங்கு இடம்பெறுதல் காணத் தகும். 'பசுபாசம் அறுத்தருளி' (கண்டபத்து - 7), 'கதிக்கும் பசுபாசம்' (குலாப்பத்து - 7), 'அட்டமூர்த்தி' (சென்னிப்பத்து - 2) என்பன சில சான்றுகள்.

பதிக் கோட்பாடு :-

பதி, பச, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களுள் பதியாகிய பரம்பொருளே தலைமையுடையது. பதிப்பொருள் ஒன்று உள்ளது என்று சிவாகமங்களும் அவற்றின் வழிவந்த மெய்கண்ட சாத்திரங்களும் கருதலளவையின் மூலம் நிலைநாட்டுகின்றன. பதிப்பொருள் காணப்படாததாய் இருப்பினும், காணப்படும் உலகத்தைக் கொண்டு இவ்வுலகத்தைப் படைத்துள்ள பதிப்பொருள் உள்ளது என்று துணியலாம் எனச் சிவஞானபோதம் போன்ற மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. இந்தச் சிவாகமச் சார்பான் வழிமுறையினைத் திருவாசகத்திலும் காணலாம்.

கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்

விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்

(திருவண்டப்பகுதி - 113 - 114)

என்று அருளியிருக்கும் பகுதியினைக் காண்போம். பதியாகிய இறைவன், கண் முதலிய பொறிகளுக்கு அறிய வாராதவனாக உள்ளான். ஆயினும் விண் முதலிய பஞ்சபூதங்களும் இருப்பதை அறிகின்றோமே. அப்பஞ்சபூதங்களையும் தோற்றுவித்தவன் அவனே.

எனவே ஒருவன் தோற்றுவித்தாலன்றித் தோன்ற முடியாத பஞ்சபூத மயமான உலகினை அறிவுதன்மூலம் இவ்வுலகினைத் தோற்றுவித்தவனாக இறைவன் இருக்கின்றான் என்று பதி உண்மையினைத் தெளியலாம். பதி உண்மை குறித்த இந்தத் தெளிவினை மேற்கண்ட திருவாசக அடிகள் நமக்கு இனிதாக உணர்த்துகின்றன. பதியாகிய இறைவன் இருக்கின்றான் என்ற அளவில் அமையாமல் அவ்விறைவன் சிவபெருமானே என்று உணரவேண்டும் என்பது சைவ சமயத்தில் வலியுறுத்தப்படும் முக்கியமான கருத்தாகும்.

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவரும் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

(திருக்கோத்தும்பி - 1)

முதலான பல பாடல்கள் சிவபெருமானின் முழு முதன்மையினை எடுத்துரைத்துச் சிவபெருமானே பரமபதி என்று தெளிவுறுத்துகின்றன.

சிவபெருமானே உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து அழிப்பவர் என்னும் கருத்தினைத் திருவாசகத்துள் பல இடங்களிற் காணலாம். 'படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி' (போற்றித் திருஅகவல் - 100), 'மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகும் - துண்ணிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்' (கீர்த்தித் திருஅகவல் - 4 - 5) என்பன சில சான்றுகள். படைத்தல், காத்தல் என்னும் தொழில்களுக்கு அயன், மால் ஆகிய அதிபதிகள் இருப்பினும் அவர்கள் சிவபெருமானின் அருளாண்மையின் படியே அத்தொழில்களை இயற்றமுடியும். சிவபெருமானின் தீருவருளாலேதான் அவர்கள் பதவி பெற்றுள்ளனர். இவ்வண்மை, 'முழுவதும் படைப்போன் படைக்கும் பழையோன், படைத்தவை காப்போன் காக்குங் கடவுள்' என்னும் திருவண்டப் பகுதியால் (12 - 14) உணர்த்தகும். யாவற்றையும் படைக்கின்ற பிரம்மனைப் படைக்கும் பழையோனாகவும். படைக்கப்பட்டவற்றைக் காக்கின்ற திருமாலையும் காக்கும் கடவுளாகவும் சிவபிரானே விளங்குகின்றார் என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

சிவபெருமான் உயிர் உலகங்களோடு இரண்டறக் கலந்து விளங்குகின்றார் என்பது சைவசித்தாந்தத்துட் கூறப்படும் மிக முக்கிய மான கருத்தாகும். இரண்டற் கலப்பு அத்துவிதம் என்று கூறப்படும். அத்வைதம் என்பதும் இதுவே. அத்வைதம் என்பது பெயரளவில் ஏகான்மவாதத்தைக் குறித்து வழங்கப்பட்டாலும் பொருளாராய்ச்சி செய்து பார்க்கும்போது சைவ சித்தாந்தக் கருத்தினையே உணர்த்தி நிற்கும். இவ்வண்மை சிவஞானபோதத்து இரண்டாம் சூத்திரத்து முதலதிகரணத்துள் மாபாடியத்தின் துணைக்கொண்டு காணத்தக்கது.

இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாகவும், வேறாகவும், உடனாகவும் விளங்குகின்றான் என்று வேத உபநிடதங்கள் கூறும். இம் மூன்று விதமான தொடர்புகளில் ஏதேனும் ஒன்றை மட்டுமே ஏற்றுக் கொண்டு விளக்கம் அளித்தனர் பிற ஆச்சாரியர்கள். இம்மூன்று தொடர்புகளையுமே ஏற்றுத் தெளிவான விளக்கம் தருவதே சைவ சித்தாந்தம் கூறும் சுத்தாந்துவிதமாகும். இறைவன் உயிர் உலகங்களோடு கலப்பினால் ஒன்றாகவும், பொருள் தன்மையால் வேறாகவும், செலுத்தும் தன்மையால் உடனாகவும் விளங்குகின்றான் என்பது சைவ சித்தாந்தம் தருகின்ற அத்துவித விளக்கமாகும். இதனைச் சாத்திரங்களுள் விரிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம். திருவாசகத்துள் 'வானாகி மண்ணாகி' எனத் தொடர்க்கும் பாடலில் வானாகி, மண்ணாகி... ஊனாகி, உயிராகி என்று வருபவை இறைவன் கலப்பினால் ஒன்றாக இருத்தலையும், கோனாகி என்பது பொருள் தன்மையால் வேறாக இருத்தலையும், யான் எனதென்று அவரவரைக் கூத்தாட்டுவானாகி என்பது செலுத்தும் தன்மையால் உடனாக இருத்தலையும் குறித்து நிற்றல் உணர்த்தக்கது.

பக்க்கோட்பாடு:-

சிவபெருமான் ஜந்தொழிலில் இயற்றுதல் உயிர்களின் பொருட்டே ஆகும். இறைவன், உயிர்களைப் போக்குவரவு புரியச் செய்கின்ற ஜந்தொழில்களை இயற்றுதல் பற்றிச் சிவஞானபோதத்து இரண்டாம் சூத்திரம் கூறும். அவ்விடத்து அவையேதானேயாய் என்று இறைவன் உயிர்களோடு கொண்டுள்ள அத்துவித சம்பந்தத்தைக்

கூறியே 'இருவினையின் போக்குவரபு புரிய' என்று கூறுகின்றார் ஆசிரியர் மெய்கண்டார். எனவே இறைவன் உயிர்களோடு அத்து விதமாய்க் கலந்திருப்பதால் அவ்வுயிர்களுக்காக ஐந்தொழில் செய்தல் இயைபுடையதே என்னும் உண்மை பெறப்படும். 'பிரியாத ஆருயிர்க்காய் ஐந்தொழில் யாம் செய்தும் என அன்றே நியமித்துத் தந்ததனால், ஐந்தொழிலும் தானகலா எந்தையென நின்றோன்' என்று இவ்வுண்மையினைக் குருமுதல்வர் நமசிவாய மூர்த்திகளின் அருமைச் சீட்ராகிய ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் அருளியிருப்பது ஈண்டு உளங் கொள்ளத்தக்கது.

உயிர்கள் வினைக்கீடாகப் பல்வேறு பிறவிகளில் உழன்று வருவன். அதனால் இளைப்பு அடைவன். அந்த இளைப்பினைப் போக்கவே இறைவன் தான் படைத்த உலகங்களை ஒடுக்கவும் செய்கின்றான். 'ஓடுக்கம் இளைப்பொழித்தல்' (சிவப்பிரகாசம் - 18) என்னும் திருவாக்கினை மனதிற்கொண்டு பின்வரும் திருவாசகப் பகுதியினைக் காண்போம். 'புல்லாகிப் பூடாயப் புழுவாய் மரமாகிப்... செல்லா அ நின்றுஇத் தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்" (சிவபுராணம் - 26 - 31) என்னும் அடிகள் பிறவி களால் உயிர்களுக்கு இளைப்பு உண்டாவதை எடுத்துரைக்கின்றன.

பாசக்கோட்டாடு:-

பாசம் என்பது உயிர்களுக்குச் சிவச்சார்பு கிட்டாமல் தடுக்கும் பொருளாகும். அம்முறையில் மூலமலமாகிய ஆணவமே பாசமாகும். எனினும் உயிர் மூலமலத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு நிற்கும்போது, கன்ம மாயைகளும் உயிர்களுக்கு மயக்கம் வினைவித்து உயிர்களைப் பந்தப்படுத்துகின்றன. எனவே பாசம்: ஆணவம், கன்மம், மாயை என முன்று வகையாகக் கூறப்படும். மூலமாகிய மும்மலம் என்று திருவாசகம் பாசத்தைச் சுட்டுகின்றது. (கீர்த்தித் திரு அகவல் - 111) மும்மலங்களை ஐந்தாகவும் விரித்துக் கூறுவர். இந்த வழக்கினையும் திருவாசகத்திற் காணலாம். 'மலங்கள் ஐந்தாற் சூழல்வன் தயிரிற் பொரு மத்துறவே' என்பது நீத்தல் விண்ணப்பம் (29). மேலும் மறைந்திட முடிய மாய இருளை - அறம்பாவம் என்னும் அருங்

கயிற்றாற் கட்டிப் புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு முடி என்னும் பகுதியால் (சிவபூராணம் 51 - 53) மும்மலங்களும் வரிசையாகக் குறிப்பிடப் பெறுதல் காணலாம்.

சிவபுண்ணியங்கள்:-

சிவபெருமானுக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடுகளே சிவபுண்ணியங்கள். இவை சிவாகம விதிப்பாடி செய்யத்தக்கன. உள்ளத்தில் அன்பும் வேண்டும், சிவாகம விதியும் வேண்டும். அன்பு விதை போன்றது. பூசைவிதி நிலம் போன்றது. இவ்வுண்மை 'அருச்சனை வயலுள் அன்பு வித்திட்டு' என்னும் பகுதியாலே தெளிவாகின்றது. (திருவண்டப்பகுதி - 93) சிவபுண்ணியங்களே பிறவியிலிருந்து நம்மை மீட்க வல்லன. இவ்வுண்மை 'ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகம் குழையேன் அன்புருகேன் - பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர் கோமானநின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன் சுத் தாடேன் - சாமாரே விரைகின்றேன்...' (திருச்சதகம், அறிவறுத்தல் - 4) என்னும் பாடலால் எதிர்மறையில் வைத்து வலியுறுத்தி உணர்த்தப் பெறுகிறது. எனவே உயிர்கள் சிவபுண்ணியங்களை இயற்றித் திருவருள் பெற்றுப் பாசச் சார்பினை நீக்கிப் பதியினை அடையத் தக்கன என்னும் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடே திருவாசகத்தின் அடிநாதமாக விளங்குதல் உணர்த்தக்கது.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தர் கூறும் சவாலைய வழிபாட்டு முறை

வாயாரப் பாமித் துதித்தல் வேண்டும். (மனம் உருகிப்பாட வேண்டும்) இது மிக, மிக அவசியமாகும். அருட்சனைபாட்டே ஒரும் என்பது தெய்வச் சேக்கிழார் திருவாக்கு ஒரும். (பசுபதி யீசுச்ரம் பாடு நாவே)

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

மாணிக்கவாசகர் போற்றப் பனுவல்கள் (தல புராணங்கள்)

திருச்சிற்றும்பலம்
மாணிக்கவாசகர் வாழ்த்து

01. முத்திநன் முதற்பொரு ளாகு முன்னவர்
கொத்தலர் குருந்தினிற் குருவின் ரூபமாய்
வைத்தெதிர் தன்வயமார்க்கும் வாதவூர்
அத்தர்தாள் தொழுவளத் தவல மாற்றுவாம்.
- திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

02. இந்திய மொன்றற் காமண்ணிடந்து பண்ணாள் முயன்று
முந்திய பாதங் காணா முகுந்தனே மாற வைத்து
நந்திய சிரத்தப் பாதநடு குருந்தடி மேவப்பெற்று
உந்திய விறுமாப் புற்ற வொருவருக் கண்பு செய்வாம்.
- திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

03. சொன்னவனைத் துளகலையும் பயிலா மாத்தியர்
குலத்துட் தோன்றி யாங்கோர்
தென்னவனை அரசரிலைத் திறல்செய் மந்திரியாகித்
தென்னர்க் கெல்லாம்
முன்னவனைப் பின்னுசடை முடியின்மேற்
பொன்னின் முடிகுடி யாண்ட
மன்னவனை மதுரையிலே குதிரை விற்கச்
சொன்னவனை வணக்கஞ் செய்வாம்.
- திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்

04. செழியனுயரமைச்சரேன விருந்து திருப்பெருந்
 துறையிற் சென்று நெற்றி
 விழியளிடத் துபதேச மெனு ஞானக்கடல்
 பருகி மேன்மை யாக
 பொழியவறு தமிழ்க்கவிதை மாரிபரசிவ
 மென்று முதுசீர் வெற்பிற்
 பொழியணி கொளுயர் வாதவூர் முகிலையனு
 தினமும் போற்றுவாம்.

- இச்சாபுரத்தல புராணம்

05. பாண்டியன் மந்திரக் கிழமைபூண்டு வேண்டும் பரிவாங்கத்
 தருபொருளைக் குருவுருக் கொண்டு
 ஆண்டவர்க்குத் தக்கதுணையா நல்கிமன்ன னருளின்றிச்செய்
 தண்டம் பொறுத்து ஞானத்
 தண்டு துறவடைந்து புத்தர் வாதி லுமை யேந்திழையை
 வினாவின் விடையிழுக்கச் செய்து
 காண்டகு சிற்றம்பலத்தே கோவை பாடிக்கதி செய்து
 தொண்டரடி துதி செய்வாம்.

- திருவள்ளியூர்ப் புராணம்

06. வந்தி தனிச் சிவலோகம் பெற,
 வழுதி பவநீங்க மனத்தி ண்டார்
 வந்திதனிக் கொம்மைமுலை யுமையவள்பால்
 வைத்தபரன் மகிழ்வினாடல்
 வந்திதம் பெற்றிடப் பல்லோர் வைகையின்பாற்
 கண்டிடச்செய் மறையோன்றனை
 வந்தித கவுறமனமே நந்தமைமெய்
 யன்பரிடை வைக்குமன்றே.

- மருதவனப் புராணம்

07. மாடுகொடு போய்நமக்கு வாசிதர வேண்டுமென வழுதிகூறப் பீடுதெரு பெருந்துறையின் மந்திரத்தில் வாசிதன்னைப் பெருகவாங்கி யோடுமேய ஸெண்ணரிய வாசிமன்னற்கீய்ந்து கவியயர்ச்சி காட்டி வீடுபெறு மாணிக்க வாசகன் றாள் பரவிவினை விதத்தை வெல்வாம்.
- திருக்கறிப்பறியலூர்ப் புராணம்
08. தென்னவற்கு மந்திரியாய் மெய்ஞ்ஞான வுண்மையெலாந்
 தெரியவென்று
 மன்னு பெருந்துறைக் குருந்தநிழல் கிழவனுபதேச மார்க்கங் கேட்டுத் துன்னு மெழிற் புலியூரிற் கோவைவாசகமுரைத்துத் துகள்சேர் புத்தன் றன்னை முனம் வாதில்வென்ற வாதவுர்த் தாபதர் தாடலை
 மேற்கொள்வாம்.
- சாயாவனப் புராணம்
09. காணிக்குள் மேலொரு மாவுக்காய்க் காசொட்டகை தனிலே
 தூணிக்கு றுணிப்பொன் கோவிடம் வாங்கி மெய்த் தொண்டருக்கே
 பேணிக் கொடுக்க பிரானருள்பெற்ற பிற பலஞ்சேர்
 மாணிக்க வாசக மூர்த்தியின் பாதம் வணங்குதுமே.
- திருமலைத் தலபுராணம்
10. மணிமுடி யரசர்கோன் மதுரைப் பாண்டியன்
 அணி முடியமைச் சராய்அவனி மீதிலே
 பணிமுடிய வர்சுபதேசம் பண்ணவே
 துணிவொடு பாடினோர் சரணஞ் குடுவாம்.
- திருநெல்வேலித் தலபுராணம்
11. பெருந்துறையிற் குருந்தநிழல் பரிந்த மர்ந்து
 பேனுசிவ ஞானமுப தேசித் தன்பு
 பொருந்தியதன் பெருங்குருவே பின்பு தன்பாற்
 புத்தகமு மிலேகினியும் பரிந்து வந்தே

அருந்திருவா சகங்கோவை கேட்டுத் தீட்ட

யவவடகன்று சபைபுகுந்தங் கவன்றாள் சேர்ந்த
மருந்தனைய பெருந்தகையாஞ் சீர்மா ணிக்க
வாசகன்றா னேசமொன்ற மனத்துள்ளைப்பாம்.

- திருக்கழிப்பாலைப் புராணம்

12. தித்திக்கும் மனி வார்த்தை யின்னம் சின்னாள்
திருச்செவியில் அருந்தவும் கைச் செம்போன் எல்லாம்
பத்திபேரன்பணித்துக் கவர்ந்து வேண்டும்
பணிகொடு பாண்டியனை யிவர் பண்புதேற்றி
முத்திக்கே விடுத்திடவும் புத்தை வாயது
முடித்திடவும் திருவுள்ள முன்னமெய்தி
எத்தித் தொண்டரைக் கருமம் சிறிதுண்டிங்கே
யிருத்தியென உருக்கரந்தான் அடியரோடும்.

- பரஞ்சோதி முனிவர் : திருவிளையாட்டு புராணம்

13. உடையபொன் னுடையதாக் கொண்டொளிரச் சூழ்ந்
தொருபான்சன்மம்
அடையவன் சமழ்புக் கொள்ள வரசுபண் டாரத் தேற்ற
உடையபொன் னுடையானுக்கே யொளிர்தரக் கொடுத்தோர் சன்மம்
அடையவும் பெறாத வள்ள லடிமலர் முடிமேல் வைப்பாம்.

- ஆற்றார்ப் புராணம்

14. மருவாரும் பொழின் மதுரைமன் னனுக்கே மந்திரியாய்ப்
பெருநான வுபதேசம் பெருந்துறையிற் பெற்றருளித்
திருவாசகம் புகள்று சிவாநந்தக் கடன்மழுகு
மொருவாத வூராளி பதம்போற்றி யுள் மகிழ்வாம்.

- திருவொற்றியூர்ப் புராணம்

கிரைவன் குருவாக வந்து உட்கொண்டது

15. கருந் தடங்கண் ஞானப்பூங் கோதை யொடுங் கல்லாலின்
விரிந்த நாறு நீழலிடை வீற்றிருந்த பெருமானைக்
குருந் மலர்ந்த தண்ணிழற்கே குருவடிவா வருவித்துப்
பெருந் துறையி லுபதேசம் பெற்றவர் தாள் பெற்றிடுவாம்.
- திருக்காளத்திப் புராணம்
16. அருவுரு வாய்த்தன தகத்து வைகிய
வொருவனே கொடிவிழி யொளிசெய் வாறேனக்
குருவடி வாயேதிர் சூடவின் புறுந்
திருமலி வாதவு ரடிகட் செப்புவாம்.
- திருவிடையூர்த் தலபுராணம்
17. நிரை சிறந்த நெடுங்குடுமிப் பொலங்கிரியிற் கயலெழுது நிருபனேவ
விரைசெல்வாம் பரிகொணர்ந்து வருகெனப் போய்ப்
பொருள்கொடுபோய் விழைவினெய்
தரை விளங்கும் பெருந்துறையிற் குருந்துறைமான்
மழுக்கரந் தலைவ போற்றி
யுரையிறந்த மெய்ப்பொருள்பெற் றுயர்ந் தோரைத்
தாழ்ந்த வளா யுளத்துள் வைப்பாம்.
- திருவுத்தரகோச மங்கைத் தலபுராணம்
18. பெருகியுவட் டெழுச் சொரியுங் திருமுக முகங்கார நான்கும்
பிறையூர்க்கற்றை
விரிகிளர் வேணியுங் குளித்த திருத்தாளும் பேருணர்வின்
விளைந்த வன்பாற்
பருகிய யருளானந்தக் கண்ணீரு மஞ்சலியும் பரிவுமாகி
யுருகியடி நிழல்சேர்ந்த வாதவுரடிகள் பதமுளத்துள் வைப்பாம்.
- பவானி கூடற் புராணம்

(அன்பெசுபங்குமான் கழற்கீழ் நிலைக்கு)

19. துண்றிரு ணீங்கு மாறுஞ்சுட்டரோளி தோன்றுமாறு
முன்றிரு மறைகாணாத முதலெழுத் தருளிப் பார்மேல்
நன்றிரு ஞானப்பாத மளித்தலுந் தனை யுணர்ந்த
தென்றிரு வாதவூரன் சேவடி சென்னி வைப்பாம்.
- கருவூர்ப் புராணம்
20. அளவரும் வருத்தமெய்தி யனைவருமடிமை யாகுநல்
தளவரும் பனையமூற் றையலோர் பாகன்றானே
வளவருங் சுடைகட்டி மண்சுமந் தடியும் பட்டுப்
பின்வரு மடிமை கொள்ளப் பெற்றவர்க் கடிமை செய்வாம்.
- மண்ணிப் படிக்கரைப் புராணம்
21. குருவாய்மை தனக்குளது குருந்தின்கீழ் மிகக்கேட்டுப்
பெருவாய்மை யம்பலத்தே பிறவி வழக்கினை யறுத்து
வெருவாத வானந்தம் விளைநிலத்தைக் கைக் கொண்ட
திருவாத வூராளி சொங்கமலப் பதம் போற்றி.
- திருவையாற்றுப் புராணம்
22. கோடுயரேனவருக் கொடிநெடிய குவலையங்குடைந்து நம்பரமன்
பீடுயவனசச் சேவடி காணாப் பின்னை நாயகன்மிக வெட்கத்
தோடுயர் செவியன் மண்ணினைச் சுமந்து தொடுகழ நொண்ட
நாடுயர் தவஞ்செய்வாத வூரடி கணலந்திகழ் பதமலர் பணிவாம்.
- கேதாரீஸ்வரப் புராணம்
23. வண்டமிழ்ச்சீர் மாணிக்க வாசகர் சொற்படிநீல
கண்டமுளா ஸெட்டெழுத்தென் கைக்குறிப் போர்ந்ததிச யித்து
விண்டவரைக் கண்டன்பான் மிகவு முபசரித்தாங்குக்
கொண்டனைந்த தனைக்காட்டிக் சூறுமிதன் பொருளென்றார்.
- புலவர் புராணம்

24. முருந்துறையும் வெண்ணைகைச்சொங் கனிவாய்ப்பைப் ரோகையுடன் முடிமேல் விண்ணோர் மருந்துறையுஞ் சிறுபிறையுங் கரந்திறைத் தேசிகராகி வந்து வண்பூங் குருந்துறையு நிழலிருந்து சுவேதநதி திரைபுரட்டிக் கொழிக்குந் தெண்ணீர்ப் பெருந்துறையி லாட்கொண்ட வாதவூர் மாதவனைப் பேசி யுய்வாம்.
- திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

மாணிக்கவாசகர் திருப்பணி

25. புத்தனாய் நூலொன் ரோதிப் புன்மையே புரிந்தோ மிந்த அத்தனாய் தரினென் னாகு மென்று மாலச்சாங் கொள்ளச் சுத்தனா யவனுா லேற்றார் தொகையெலாஞ் செக்கிலிட்ட முத்தனாய் மணிநேர் வார்த்தை முதல்வன் றான் முடிமேற் கொள்வாம்.
- திருஅம்பர் புராணம்
26. வழுதிமனு நெறிசெலுத்து மந்திரியாய்ப் புரவிகொள வந்த செம்பொன் முழுதும் வளர் திருப்பணிசெய் திலகு திருவாசகமு மொழிந்து பாரோர் தொழுது சிரமேற் கொண்டு துதிப்ப திறை கோவையாய்த் துறைகள் யாவும் பழுதுபடா தெடுத்துறைத்த வாதவு ரன்பர் பதம்பணிதல் செய்வாம்.
- புள்ளிருக்கு வேஞ்ஞர்ப் புராணம்
27. சுடன் மன்னவனித்த செம்பொன்னெலாங் குருந்தில் வந்தினி தாண்ட ஏடலர்ந்த தாரிதழியான் றிருப் பணிக்கீந்து தென்ன னுக்கெம்மான் ஆடல் வெம்பரிதந்திடச் சிந்தைசெய் தன்பெறுஞ் சுதையாரும் பாடலின் புறப்பகர்ந்தருள்வாத வூரடிகளைப் பணிவாமால்.
- திருமுருகன் பூண்டிப் புராணம்

**மனிவாசகருக்காக இறைவன்
நரிபரியாக்கியது, மன்ஸுமந்தது, பிரம்படிப்பட்டது**

28. நாதவோ வென்னு பற்பனலி யழன்றாடிய ரெல்லாம்
வேதை மிக்குற்றே யெம்மான் விரைமலரடி மேவற்றார்
ஆதியாம் பரனே யல்லாற் பட்டடி பட்டு மாண்ட
வாதவூர் முதல்வன் பொற்றாள் மலரச் சிரமன்னி வாழ்வோம்.
- ஸ்ரீ வயறஞ்சூரர் ஸ்தலபுராணம்
29. இருள்சார்ந்த வயிர் தனதன் பிழைத்தனைய தமிழ்ப்பாவ லின்பமேரு
மருள் சாருமென வணர்த்த நரியனைத்தும் பரியாக்கிய மலமாய
பொருள் சார்ந்து மன்ஸுமக்கப் புரிந்தனிசேர் பொருட்கோவைப்
பொருளாந்தில்லைத்
திருள்சார்ந்த வாதவூர்ச் செம்மலரடிப் பொடியாடித் திகழ்வாமன்றோ.
- வேதாரணியப் புராணம்
30. ஒலிகெழு குதிரைச் சென்னி யுவந்தினி தேறிவைகும்
வலிகெழுமென் டோளன்னன் மற்றதன் முதுகிலேறிப்
பொலிகெழு மதுரைவீதி புகுந்து நன்கியக்கங் கண்ட
கலிகெழு புகழ்சால் வாதவூரர் தாள் கலந்து வாழ்வாம்.
- திருக்குடந்தைப் புராணம்
31. கூட நெடுந் தெருவினிடைக் குறுநரியின் குலமனைத்து
மாடல் வயப் பரியாக்கி யைங்கதியின் முறை நடப்பத்
தோட விழி பூங் கொன்றை புனை தோன்றன் மறைப்பரியில்வரப்
பாடல்புரி வாதவூர்ப் பாலனைப் பரவுவாம்.
- திருவாட் போக்கிப் புராணம்
32. சித்திரப் பரிமீ தேறிச் செழியன்முன் வீதிவந்து
தந்து தென் டிரைந்ற் வையை தனக்கணைகோலிக் கையான்
முத்தமிழ்க் கோவைமுற்று மெழுதிட மூலமான
வத்தனை யேவல்கொண்ட வண்ணலை யகத்துள் வைப்பாம்.
- திருப்புனவாயில் புராணம்

(இன்லை சிலபருந்மான் கழற்சீல் நிலைக்கு)

33. அடல்செய்வேகத்தின் நரிபரியாகவும் அந்த வடிவமே வடிவாகவும் வைகைநீர் மிகவுங் திடமதாம் பிட்டுக் காளாளாகவுஞ் செய்யும் அடிகண்ணிரணி வாதவு ரண்ணலைப் புகழ்வாம்.
- எருக்கத்தம்புளியூர் புராணம்
34. மைதவம் குடுமி பாட மறுகணி மதுரை முதூர்க் கைதவ னெதிரே ரேற்பார் கடற்றிரை யெழுந்த தென்ன மெய்த்தரு முதிய காளத் திசைநரி பரியதாகச் செய்தருள் வாதவூர் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம்.
- திரு ஆடானைப் புராணம்
35. செழியர் குலபதி கொடுத்த மாடுகொண்டு சென்று திருப் பெருந்துறையிற் செறிந்த சம்புப் பழிவிரவு பரித்திரள் கொண்ட்டணைந்து மாறன்பளித்த விடர்க்கிரங்கி யருள்பாடிப் போற்றி வழியமத கிரண நிலா மகுடி மீதே மதுரையமர் பரம்பரனை வந்திக்காகச் சுழிபெருகு புனற்றாங்க வைகைவாய் மன்சுமப்பித்தார் பதந்தலை மேற் சுமத்தல் செய்வாம்.
- சேது புராணம்
36. பண் சுமக்கும் பரியனைத்தும் படுநரியா யடவிபுக விண்சுமக்கும் புகழ்மாறன் வெறுத்தியற்றும் வேதையறப் பெண்சுமக்கு மொருபாகப் பெருமானே யருளோடு மன்சுமக்க வரக் கிடைத்தான் மலர் சுமக்க வாய்த்ததுவே.
- அம்பைத் தலபுராணம்

37. ஆணிப்பொன் னம்பலத் திலானந்தத் தாண்டவஞ் செய்தரனார்
நீள்செய்
வேணியிற் சென்னியின் மஸ்ஸைப் பிட்டுக்காச் சுமந்து
மீனவன்றான்
பாணிப் பிரம்பு கொடுவடிப் பித்தும் பரனருளைப் பரவுவித்த
மாணிக்க வாசகனா ரடியவருக் கடிமைகளை மகிழ்ந்து வாழ்வாம்.
- திருவான்மியூர்ப் புராணம்
38. கண்சமந் தருள நெற்றிக் கடவுளைன் றருள மென்றே
என்சமந் தளவிற் பாடு படுபவ ரேங்க
மண்சமந் தடியும் பட்டு வடுப்படாத் திருமே னிக்கட்
புண்சமந் திடவும் வாளாப் பொலிந்திருந் தவரை யுள்வாம்.
- விளத்தொடிப் புராணம்

திருவாசகப் பாடல் எண்ணிக்கை

39. சிவஞானத்தேன் ஊறுகின்ற திருவாசகப் பாசுரங்கள் அறுநாறும்
திருக்கோவையார் நானுறு பாடல்களும் பாடி அருளிய
ஆகாய கங்கை போன்ற அண்ணல் மாணிக்கவாசகரை
எனக்கு இடையூறு ஏற்படாதிருக்க காலையும் மாலையும்
வணங்குவேன்.
- செவ்வந்திப் புராணம்
40. ஆசகன்ற பதஞ்சலியும் வியாக்கிர பாதருங்காண வரிமன்றத்தில்
தேசுற நின் றாடுமெழிற் சிவன்றனக்கே நன்னேசஞ் செலுத்திச் செய்ய
வாசகங் களறு நூறுங் கோவையெனா நானுறும் வழத்து நாவார்
பாசமறுத் துயர்ந்த முத்தர் மாணிக்க வாசகன் தாள்பணிதல்
செய்வாம்.
- வாசவநூர்ப் புராணம்

வாசகம் - தமிழ் வேதம்

41. ஆகர்ர சைவந்திலை நீத்தொரு மூவரிடைப் பலியா தகன்ற மாறன்
மாசி னுளாங் குலைவழப் புறத்தொருங் கொழித்தாங் கரசடிமை மருவக்
கொண்டோன்
ஞேச பெறுமுப நிடத்சிந்து நுகர்ந்தரிய தமிழ்த்தெய்வவேத
வாசக மாம் வரத மணி மழை பொழிசம் வர்த்தமுகின் மலர்த்தாள்
போற்றி.

ஞானத்தமிழ் மாலை

42. பரமனைப் புறந்தழீதி முன் பாற்கவடு ருத்தாள்மேலா
தூரவகந் தழீதி யன்னான் மன்சுமந்து மூன்றாட யோன்றேத்துவங்
கரவின்மேல் கீழ்பின் னென்னக் கரைதரு மொரு முப்பாலுந்
திரமுறு கவடு கொண்மார் திகழ்ந்தவர்க் கன்பு செய்வாம்.
- மாயூரப் புராணம்
43. வார்மாலை முலையுன்மியாள் மணவளான் மலர்க்கழற்கீழ்
தார்மாலையென ஞானத்தமிழ் மாலை ததும்பியக
ணீர் மாலையுடன் விந்தி நிகழ் வாதவூரடிகள்
சீர்மாலை பாடுமவர் சேவடியென் சிரமீதால்.
- திருவாப்பனூரப் புராணம்
44. அனற்படு பூதிசாதனமெழுத் தெந் தாகமமென்று நாலங்கத்
தினப் புலப்பகைஞரை வரைவென்றாங்கினிய பேரின்ப நாடெய்தி
மனத்திடை வெகுளி மாறுஞ மாறன்மாறு கொண்டோச்ச
வெம்மானை
வனச்சடை முடிமேன் மன்சுமப்பித்த மன்னனை வைகலுந் துதிப்பாய்.
- வயிரவன் கோயிற் புராணம்

45. திருந்து குருந்துறை கயிலைத் துவாதசாந் தேசனருட்டேச என்பின்
பெருந்துறை வாரிதி படிந்து ஞானாந்ர முகந்த கம்பேர்த் திடித்துமின்னி
வருந்து மூலகுயிர்ப் பயிர்கள் பவக்கோடையால் வெதும்பி

வாடாதோங்க

வருந்தமிழ்வா சகமமை பெய் தருள்வாத முகிலை யகத்துள்
வைப்பாம்.

- கடம்பவனப் புராணம்

46. பெருவாத பித்தகபப் பினிக்குடையுமுடற் சுமக்கும் பிறந்தை நீக்கி
யொருவாத சிவகதியி னுரிமை பெற நாவமல ருமிமுஞ் சோலை
மருவாத மளைந்துலவு மன்றுடையாற் குக்கோவை மாலை சாத்துஞ்
திருவாத வூரடிக ளடிகள்படி யறவணங்கிச் சென்னி சேர்ப்பாம்.

- சிவராத்திரிப் புராணம்

உபநிடத்து உண்மை

47. கன்று நெஞ்சழிந்து கண்டுங் கண்டிலேன் மாயமென்னுஞ்
சென்று சென்ற ணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்னாஞ் சிவனே
யென்று
மொன்றுகா ணுதலொ ழிந்த ணொன்றுமா காதேயென்று
நன்றுப நிடத்த் துண்மை நவின்றவர்க் கண்பு செய்வாம்.

- கோயிலூர்ப் புராணம்

சிவபோக கொழுந்தேறல்

48. பேரருள் கொழிக்கும் பெருந்துறை வரைப்பிற் பிரானடி சென்னியிற்
குட்டி
யாருயிர் முதலாவனைத்து மீந்தெனையு மாளந்தச கோதயத்
தமுத்தென்று
ஓர் மொழிவினவ ஞான போதத்தை யுணர்த்தவெப்பதி பசபாசச்
சார்வரும் பொருளால் வாசக மளித்த வாதவூரடிக டாடோமு வாம்.
- திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப் புராணம், திருவாவடுறை ஆத்னத்து
இலக்கணம் ஸ்ரீ சிதம்பரநாத முனிவர்

சிவவெந்றி சேர்ப்பிக்கும் பனுவல்

49. பூசகன் புகழ் பூசைகொள் வோளெனுந்
தேச கன்ம் கர்த்தாவின் செயலினாற்
பாச கன்மம் பறித்தசொன் மாணிக்க
வாசகன் திருத்தாளை வணங்குவாம்.
- சசீந்திரத் தலபுராணம்
50. விதியறி தற்கரிய முடி மண்சூடை சுமப்பந்று விரைபூஞ்செல்வி
பதியறி தற்கரிய வடிமலர் வையைக் கரைநாறப் பாய்தீஞ்சொல்
உறுதி யறிதற்கரிய பொருளமைத்து ஞருகியுருகிளாஞ் சொற்ற
தேவைக்
கதியறி தற்கரிய யான்முப்போது நினைந்து வினை கழித்துயவேனே.
- உறையூர்ப் புராணம்
51. நாணிக்க வாசகத்திற் கொண்டுலக மயக்கமைந்தே னல்லோர்
போன்மேற்
மாணிக்க வாசகத்தி லுனைத் துதித்தேன் புத்தமங்கை படைத்த
மெய்ச்சீர்
காணிக்க வாசகத்தி னியல தெற்குற்றருள்செய் களைகளன் காணேன்
மாணிக்க வாசகனே யான் வரைபா உரைத்த மணிவாயு ஸானே.
- அன்னியூர்த் தலபுராணம்
52. பெருங் கருங் கடல்கடந்து பெருந்துறை தன்னிலேறி
அருங் கருந்தடி யினோங்கு மரசின தடியைச் சேர்ந்து
நெருங்கு ஞதுரு மெய்ஞ்ஞான ஞேய முப்பலமும் பெற்ற
விருங்கலை வாதவூர ரிருப்பதந் தொழுதல் செய்வாம்.
- திருமழுவாடப் புராணம்

இறைவன் வாசகங் கோவை எழுதியது

53. எழுதிடும் வேலை பூமேலிருப்ப வளியற்றப் போக்கி,
எழுது தலில்லா நூல் சொற்றினி தமர்ந்தரு மாதேவை
எழு யெழுதெனப் பல்பாச் சொற்றியை தரப்பெயரு மீற்றில்
எழுதிடச் செய்த கோமா னினையை முடிமேல் வைப்பாம்.
- திருநாகைக் காரோணப் புராணம்
54. அம்மை நாதன் ரோன்றி யருட்பெறக் குறித்திடாது
செம்மை யற் றனவென் றுன்னிச் செழுமறைப் பிரமனான
விம்மிய வாசகத்தை விமலன் வந்தெழுதப் பெற்ற
மொய்ம்மலர் வாதவூர்ப் பொன்னடி வணங்குவாம்.
- திருவதிகைப் புராணம்
55. ஆணிக் கனகமன்றில் அனவரத நடம்புரியும்
வேணிக்கம் வைத்த பிரான் விழைந்து வாசகங்கோவை
பாணிக்க ணெழுத் தாணி பற்றி வரைந்திட நாலும்
மாணிக்க வாசகர்தம் மலரடிகள் வணங்கிடுவாம்.
- திருவேட்டக்குழம் புராணம்
56. பன்னிரு மறைகள் காணாப் பரம்பொருளுருக் கொண்டான் பாச்
சென்னிமேல் வைத்த செங்கை மிகச் சிவப்பேறச் செப்பு
மின்னிசைப் பாடன் முற்று மெழுதிடச் செய்த வெம்மான்
பொன்னினை மலர்த்தா ளன்பாற் புந்தியி லிருத்தல் செய்வாம்.
- கன்னியாகுமரித் தலபுராணம்
57. ஆதிநாதன் வரைந்திட வன்பினாற்
கோதிலாத் திருக் கோவை யுரைசெய்த
வாதவூருறை மாணிக்க வாசகர்
பாத நாண்மலர்ப் பங்கய மேத்துவாம்.
- சூதவன மான்மியம் என்னும் தாருகாபுரத் தலபுராணம்

58. கொள்ளள வண்டிருந்து விருந்துளைக் செழுந்தேன்

கொப்புளித் தலர்ந்தபூங் கொன்றை
துள்ளு தெண்டிரைநீர் முடித்த செஞ்சடிலச்
சோதி சொங்கரம்பிடித் தெழுதத்
தெள்ளு செந்தமிழிற் கோவை நானூறுஞ்
செப்பிய நற் கவிராஜப்
பிள்ளை செஞ்சரணைக் கிரண வார்சப் பிரச
நான்மலரினை துதிப்பாம்.

மனிவாசகர் ஒறைநெறி

59. உள்ளமாகிய புலத்தினைப் பத்தியா லுமுது

தெள்ளு ஞானவித் துழுத்து நற்சிரத்தை நீர் பாய்த்திக்
கள்ள வான் பொறிக் களைகள் கட்டானந்தம் விளைத்துக்
கொள்ளள கூறு மாணிக்க வாசகன் கழல் குறிப்பாம்.

- பேரூர்ப் புராணம்

60. தந்து தெண்டிரை நீர்வையத் தண்கரை யடைத்து மண்ணால்

நந்து வெண்ணைரை முதாட்டி நல்கிய பிட்டையுண்டு

புந்தமு தென்னூங் கோவை புகள்றிட வெழுது மெங்கள்
பித்தளை யேவல் கொண்ட பெருந்தகை பாதம் போற்றி.

- திருக்திலதைப் பதிப் புராணம்

61. உயிர்முழு தடிமை மற்றைப் பொருள்முழு துடைமை யென்னுஞ்

செயிரினள் மொழியுட் கொண்டு சிவபிரானுக்கே தன்னை

அயர் வருமடிமை யாக்கிப் பொருளு மற்றவர்க் கேயாக்கி
மயர் வருமின்பம் பெற்ற வாதவூர் முதலை யுய்வாம்.

- வீரவனப் புராணம்

62. இருநிலத் தவர்கட் கெல்லா மிறைவளைப் பரிமேற் காட்டிப் பெருகிய கொள்ளள யன்பாற் பிராண்டி பிரியா துள்கி யுருகியே யொழியா வின்ப வுத்தியிற் படிந்து நாளும் மருவிய வாதவூரன் மலரடி தலைமேற் கொள்வாம்.
- திருப்பறியலூர்ப் புராணம்
63. நாதவூர் விடைப்பாக நஞ்சனியுங்கண்ட வரை நங்கைக் கோர்பால் வீதவூர் மூன்றினையும் பொடித்த திருநகையாள விமலஞான போதவூர் மதிச்சடில வென்றிரு கண்ணர்வெள்ளம் பொழிய வேத்தும் வாதவூரடிகளடி முடிக்கணிந்து மிடிக்குவிடை வழங்கு வோமே.
- மட்டுராசல புராணம்
64. பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்து பெருந்துறைக் கடலுண்டு ஆசி லெழிறுடித்துயர வஞ்செமுத்தா லாதரித் தெழுந்து தேசமலிதரப் பொதுவார் சிவபோக மிக விளைவான் வாசக மா மாணிக்க மழை பொழி மாழகில் போற்றி.
- கோயிற் புராணம்

**மாணிக்கவாசகர் சிறப்புக்கள்
சிவயோக்யர்**

65. முழுதுலக வித்தை யென்று மூடிருன் முழங்கிமாயப் பழுத்த றவமென் ஞோறும் மைப்பொரு ஞடையர் வாங்கி யொழுகுதங் காதிற் கோப்ப வயர்த்த வாசகமென் ஞோதஞ் செழுமணி வாயாற் கான்ற சிவயோகியர் தாள்.
- திருத்தருத்திப் புராணம்

தத்துவ போதகர்

66. ஒதும் ஜயைந்தின் அப்புறத்து உற்றிடும் ஆதி தத்துவந் தன்னை அறிந்து அதில் ஏதம் இன்றி இரண்டு அற நின்றிடும் வாத வூர்கிறை பாதம் மனம் கொள்வாம்.
- மதுரைப் புராணம்

துமிழ்க் கடல்

67. ஆக்குவித் தோனுஞ் செய்யளனி யுடைத் தலைவன் றானுஞ்
தூக்கு முற்றெழுது வோனுஞ் சொற்பொருள் விரிக் கின்றோனுஞ்
தேக்குபன் மறைகளாறுஞ் தெளிதரா வொருவனேயா
பாக்கு வாய் மலரும் வாதவூர்தாள் பரவி வாழ்வாம்.

- சூரை மாநகர்ப் புராணம்

68. முன்னரியைப் பிரமாவைக் கொண்டுகிறு புவர் பொருட்டான்
முடியா வண்ணங்
துன்னுரியைப் பரியாக்கி வாதவூர் விரைந்து பெருஞ் துறையைப்
போந்து
தென்னரியற் புவிவந்து திருவவிநா சிப்பொருளைச் செழுநா
வாய்கொண்டு
உன்னரிய தமிழ்முத முகிழ் திருவா சகக் கடலையுகந்துட் கொள்வாம்.
- அவிநாசித் தலபுராணம்

கண்முகல்

69. எக்கதியிற் புக்குழன்று திரிந்தா லுமேமை மேற்கொண்டிருப்போர்
தம்மை
அக்கதியிற் பேர்த்து மேலருங் கதியாலுயப்போமென் றவிப்பார் போற்
றோக்க நரிக்குல மனைத்துஞ் தூரங்க கதிசெல நடத்தத் தொடர்ந்து
போற்றி
முக்கணனைப் பரசுமொரு கவியரசி னிரு சரண முடிமேற் கொள்வாம்.
- நல்லூர்ப் புராணம்

70. சிற்றம்பலக் கோவைத்தேன் சொரியஞ் செம்முகிலை
மற்றொப்பிலாத திருவாசகத்தின் வாரிதியைக்
கற்றைச் சடையான் கருத் துருக்குங் காதலனைக்
கொற்றத் திருவாத வூரனைக் கை கூப்பதுமே.

- திருவெண்காட்டுப் புராணம்

மணிவாசகர் புத்தரை வெல்லுதல் - உளமையைப் பேசவைத்தல் -
ஒகமவெநறி விளங்க புத்தரை வென்றது

71. ஆதிநாயக னோதிய வாகம
 வேதந்தி விளங்க வெம்புத்தரை
 வாதில் வென்றருள் வாதவூர் மாதவன்
 பாத தாமரை போற்றிப் பணிகுவாம்.
 - திருவாளர்ப் புராணம்
72. விலங்கு மனத்தினர் கடுக்கை யுடுக்கையர் கார்மயிற்
 பீலி விளங்கு கையர்
 புலம்மொழி கட்டறுத்து நிறை திருவாசக
 வழுதப் புணரி தேக்கி
 இலங்குமதித் திருக்குலத்தான் பிறப்பறுத்து மணிமன்றத்
 திறை தாள் சேர்ந்தோர்
 அலங்கு சிளைப் பொழில் புடைகுழ வாதவூரடி
 களடி யகத்துள் வைப்பாம்.
 - சீர்காழித் தலபுராணம்
73. நரியை யெல்லாம் பரியாக்கி நதியடைத்த கண்ணுதலோன்
 நளிர் பொற்பாதம்
 பிரியமுடன் சிரத்தேற்றும் பேசாத வூமைதனைப்
 பேச வித்தும்
 துரிய நிலை யங்கடந்த திருவுருவங் கழுக்குன்றிற்
 ஞோன்றக் கண்டும்
 அரிய சிவ னடியடைந்த வாதவூரடிகளடி
 யணுகி வாழ்வாம்.
 - திருவெண்ணைய் நல்லூர்ப் புராணம்

74. வேணிக் கணாடர் வாறலர்குடியை மேவு பெருந்துறையுட் பேணிக் கண்ருக் வேத்திய பேரின்பாம் பெற்றருள் வித்தகனார் ஏணிக் கணுாமையை வாதுரையாட வியற்றிய வேதியனார் மாணிக்க வாசகனாரடி குடுவாம் வல்வினை வேற்றவே.
- திருநாவலுரப் புராணம்
75. திருந்துவட நிழலைவிட்டுக் குருந்தநிழ லிட்தமரச் சேவின்மீதே பெருஞ்சொருப் பெருமாவின் மீதுவர மூங்கைவெற்றி வாதுபாடப் பெரும்புலவர் மூங்கைகளை யருந்திளாந்த் தாங்குமுடி பெரும்பார்தாங்கத் தரும்பதிகச் செழுந்தொடைமுத் தமிழ்வாத வூரர் பதந்தலைமேற் கொள்வாம்.
- திருப்பைஞ்சீலி புராணம்
76. வேத சிரசிற் குத்தாத்து விதரா சாங்கத் தமர்சைவ போதம் விலக்கிப் புத்தநெறிப் புகுந்து சிவந்து ரோகங்கொண்டு ஏத முறுமா லுட்கவர் திரித்துச் சைவ நெறிபரப்பி வேத மொழிமு கந்தரச்செய் விமலன் கமலத் துணை விழைவாம்.
- அத்தச்சர புராணம்
77. கந்தமொ டுயிர்படுங் கணபங் கம்மெனச் சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க மூகராய் முந்தொரு மூகையை மொழிவித் தெந்தைபால் வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம்.
- கந்த புராணம்
- மனிவாசகரின் திருவழி சரணங்கள்
78. துண்ட வெண்பிறை குடியைக் கண்டுகற் கண்டெ னச்சர்க் கரையெனத் தேனென வண்ட மிழ்த்திரு வாசக மோதிய தொன்டர் நாதன் றுணையடி போற்றுவாம்.
- திருக்கோளபுரப் புராணம்

மாலயன் காணாத் திருவடி கண்டு சோதியுட் கலந்தவர்

79. வேணிக் கணிலவணிந்தோன் விரைமலர்த்தாள் சிரஞ்சுகுடி
விடித்ரயோகர்

பேணிக் கண்மலர் தூவும் பெருந்துறையிலா ஞதலும் பெருகுஞான
வாணிக் கண்றுயர வீந்து மன்றமமர் பேரொளிக்குன் மறைந்துமோன
மாணிக்கவாசகன் றாளிறைஞ்சி வினை வாட்டியருள் வாழ்வ
கொள்வாம்.

- கொடுமூடிப் புராணம்

வாசகர் திருவடி மனத்துட் கொள்வாம்

80. உளத்திற் ரேக்கிய சிவானந்த வெள்ளமுட் பொலிந்து
வளத்திற் ரேக்கிய தென வெயர் பொடிப்ப வான்மடையாற்
களத்திற் ரேக்கிய தென விழிகால வன்பிறை தாட்
டனத்திற் ரேக்கிய வாதவூரடி களைச்சார்வாம்.

- திருவானைக்கா புராணம்

81. பாசகத்தியற் றாவிக ஸருணைி பற்றித்
தேச கத்தியங் குறிஇச் சிவ மயமுறச் செய்யு
மாச கத்தியக் கந்தெறு வரத மாணிக்க
வாச கத்திய ஸாஞ்சமை யடிகடான் மலரே.

- திருக்கடவூர்ப் புராணம்

82. பெருந்துறையி னிருங்கணங்கள் புடையிறங்கச் சிவஞானக்
குருந்தடியி னெமுந் தருளங் குரவனருட் கொள்ளள கொண்ட
திருந்து மருந்தவ னெனது சிறுபிறவிப் பினியினுக்கு
மருந்தனைய கழற்கமல மலரிதையத் தடங்கொள்வாம்.

- திருக்கோவலூர்ப் புராணம்

83. ஒதவூர் தொறும் பொய்ப் பெம்மா னுருக்கமுக் குன்றிற்கண்ட
வாதவு ராளி செந்தா மரைத்திரு வடிகள் போற்றி
நாதர்மீக் கொண்ட மாலை தாங்கொண்டு நமது பாவம்
காதவோர் புறத்து வைகுந் தண்ணீசர் கழல்கள் போற்றி.

- வில்லைப் புராணம்

84. மருவான சந்தவித்தவரை வாழ்விப்பார் மலர் தாளில்
திருவாச கம்புளைந்து சீர்த்தி யுற்றுச் சித்திபெற்றார்
கருவாச நீக்கியென்னைக் காக்கவந்த கடவுளராம்
பெருவாத வூர்பதம் பேணுவாம் பிறப் பறவே.
- களந்தைப் புராணம்
85. கள்ள யின்று களிக்கும் வரிசிறைப்
புள்ளலம்பு பொழில் புனை வாதவூர்
வள்ளன் மாணிக்க வாசகன் சேவடி
உள்ள மன்புற்றுநுக வணங்கு வாம்.
- சங்கர நாராயண சுவாமி கோயிற் புராணம்.
86. கடலினை நிகர்க்கும் வாவிக் கரையின் கணுயர்ந்த பூக
மடலவிழ் நறவினோடு வாளைகள் முகிலிற் றாவுங்
குடவன் முத்தஞ் செய்யிற் கொழித்திடும் வாதவூரன்
அடியினைக் கமலம் போற்றி யன்பற வழுத்துவாடும்.
- திருக்கருவைத் தலபுராணம்.
87. திலகவுதி யார்வேண்டச் சிவனருளாற் செந்தமிழைச் செழிக்கப் பாடிக்
கலகமிகுஞ் சமண்பகையுங் கற்புணையாற் கருங்கடலுங் கடந்து
தொண்டர்
நலமுறவே யின்பமழை பொழிமுகிலாய்த் தோன்றி யெந்த
நாளுமோங்கி
யிலகியிடும் வாக்சர் பொற்கமலச் சரணி ணைக என்றஞ்சி வாழ்வாம்.
- பரிதியப்பர் ஸ்தலபுராணம்.
88. மாது பாகனுக்கு மெய்வாசகத் தமிழ்
ஒதியே முகையை யோதுவித்தருள்
சீதவார் பொழி நிகழ் சேண்டோடுந் திரு
வாதவூரடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம்.
- திருமயிலைப் புராணம்.
89. விதியறி தற்கரிய முடி மண்கூடை சமப்பநறு விரைப்புஞ் செல்வி
பதியறிதற்கரியவடி மலர்வையைக் கரைநாறப் பாயத்ஞ் சொற்
நுதிய நிதற்கரிய பொரு ளமைத்துருகிய ருகியுளஞ் சொற்றேவக்
கதியறி தற்கரிய யான் முப்போது நினைந்து வினை கழித்துப்பேவனே.
- உறையூர்ப் புராணம்.

90. இருபொருள் கல்வி செல்வ மென்பன வவ்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராற்கே புனர்த்தி மாலயன் முன்னோடுன்
ஒருவரும் புனர்தற் கொல்லா வுலப்பிலானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்சால்வாத வூர்தாள் விரும்பி வாழ்வாம்.
- காசி ரகசியம்
91. உய்கைதருஞ் சித்தாந்த ஞாநசாத் திரப்பொருளை யுபதேசித்த
மைகெழுகந் தரகுருவாஞ் சிவபெருமான் றன்னெக்
கோமாயுவென்றும்
போய்கழலாய் புரவி விற்கும் வர்த்தகனாய்ப் போந்தமையும்
பேநாதென்று
வைகைமன் முன் சுமப்பித்த மாணிக்க வாசகர்தாள் வணங்கி
வாழ்வாம்.
- திருக்காறாயில் புராணம்
92. பக்கமு முன்று மெதிர்ந்து நின்றிகலும் பறிதலைச் சாக்கியருடல்
மக்கணத்திடையிற் பெய்தகா வள்ளை யனையவாயிலிவு பட்டொழியச்
செக்கிடைப் பெய்து திரித்து நம்மிறைவன் சேவடித் துணை மலர்பாடு
நக்கபூம் பொழில்குழ் வாதவூரினைறவ னாண்மலர்ச்சேவடி
தொழுவாம்.
- விலங்க புராணம்
93. இன்ப மாணிக்க வாசக னென்னுமோர்
மன்பெரும்பெயரியாரும் வழங்குறத்
தன்பெயர்க்கொடை யோடு தரித்தபேர்
அன்பன் றன்னை யகத்து ஸிருத்துவாம்.
- திருக்கூவப் புராணம்
94. தேடிய மலரோன் மாயோன் செறிபெருஞ் சமய்ப் பின் மூழ்க
நீடிய வடிநீள் வையை நிலந்திரிந் துழலக் கொன்றை
கூடிய முடிமன் கொண்ட கூடையுஞ் சுமக்குமாறு
பாடியபெருமான் செம்பொற் பாதமுட் பதித்து வாழ்வாம்.
- தனியூர்ப் புராணம்

95. ஆசையடை யாவழுதி யாசையெலா மாசையுடை யார்க்கு மோங்கு
மாசையிலஞ் குழ்விவா னாசையடை யார்க்கு முற வாரிலீசித்
தேசையறு மணிவார்த் தைத்துதிபலரு முயப் புரிந்து சிவானந்தப்பே
ரோசையறு கதியடைந்த வாதவூர் வள்ளலடி யுள்ளங் கொள்வாம்.

- திருவாரூர் தியாகராச லீலை

96. ஆடல்வெம் படையி னாட்சி யெழுச்சியோ டச்சோவென்னும்
பாடலும் தெய்வ லோக யாத்திரைப் பத்து மோதித்
தேடலுந் திகைப்பு மீளத் தெளிதலுஞ் சிறுமைகொண்டு
வாடலுங் களிப்பு மில்லா மன்பெரு வாழ்விலானார்.

- திருவாலவாடுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்

97. நீரனி கடவுள் மன் னின்றே டுத்திடப்
பார்முழு தாண்டருள் பாண்டியன் கையில்
ஒரடி வலியவே யுதவி மற்றரன்
சுரடி வாங்குமோ ரிறையைப் போற்றுவாம்.

- திருப்பரங்கிரிப் புராணம்

98. பொறிமுத லகன்ற வின்பப் பூரணப் புனர்ப்புப்போல
வறிவகன் நிருவர் கூடிக் கலந்துவே றற்றவின்பக்
குறிசெயு மகத்தைக் கோற்றேன் கொழுஞ்சைவைக் கோவையாக்கிச்
செறிபுகழ் தில்லை சேர்ந்த செம்மறாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

- திருவாலங்காட்டுப் புராணம்

99. உடையவர் யாவையும் புலித்தோலுடைய வரே யரிபிரமரும் பரேனை
நடைபெறு வகிடப்ப வெலா முடைமையே யென்னுமுரை
நாட்டுவராய்க்
கொடைமிகு கூடற்செழியன் குதிரைகொளக் கொடுத்தபொருள்
கொடுபோய்வாளை
மடையுகளும் பெருந்துறையில் திருப்பணி செயையர் சரண் வழுத்தி
வாழ்வாம்.

- திருநெல்லிக்காத் தலபுராணம்

100. எந்தையருளாற் கூடற்பதி வந்தேறி யெண்ணரிதாம் பரியரசுக்கேற
வெற்றி
முந்துதிருவாசகமா மணிக்குலத்தை முதுல கோரின்பூரமா
முகத்தாற் றாவி
அந்தமிலைந் திணை தமுவு கோவைவநின்று மகமகிழவரும்
பொருளு மவனுக்கீந்து
வந்தபெருந்துறை புகுந்து மலைபுகாத வறிவுர்த் தமிழ்க்
கடலை வணங்கல் செய்வாம்.
- பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிய வேதாரணியப் புராணம்
101. கொழுதியின வரியளிகள் கூட்டுண்ணுங் கொன்றையந் தார்க்
குழகன் றாளிற்
பழதறுசொற் பாமாலை புனைந்தேத்தி யெறி திரைநீர்ப்
பரவையாடை
முமுதுலகு மதிக்கவிகை தனிநிழற்றி யோரு செங்கோன் முறை
நடாத்தும்
வழுதி முனம் பரியழைத்த வாதவூரி றைவனாடி வழுத்தல் செய்வாம்.
- காசிக் காண்டம்
102. வாதவூரிலக வந்து மாற்றெழிற் கோனிறுவி
நாதர்திரு வடிபெற்றுப் பெருந்துறையி னற்றமிழைப்
பூதலங்க டோறும் பாடிப் பொதுவிடையுங் கண்டு புத்தர்
தீதகலச் செய்து வென்ற செம் மணிவாசகர் போற்றி.
- திருப்பனந்தாள் தலபுராணம்
103. பேதவூர் தணுகர ணாதியிட பின்னிட
நாதவூர் அகன்று மெய்ஞ்ஞான நாட்டத்தால்
போதவூர் புகுந்துதம்போதம் மேற் கொளும்
வாதவூர் அடிகளை வணக்கம் செய்வாம்.
- சிவபுண்ணியத்தெளிவு

104. குதிரை கொளத் தரும் பொருளைக் குருந்தடியிலே கிடத்தி
மதுரையிற் பாண்டியனார் முன் நரி வாவி கொண்டானை
எதிரி ணெய்திப் பெருந்துறையிற் றனைப் புரந்தவெழிற் கோலம்
கதிர் மணியாற் கழுக்குன்றில் கண்டானைத் தினம் பணிவாம்.
- திருச்சுழியற் புராணம்
105. கரைசேயு மசுத்த மாயா காரிய மணி யொன் ழேற்று
வரை கொடன் மார்பில் வைத்த மால் சமஸ்திபூர் வெண்ணில்லா
உரையெறுஞ் சுத்தமாயா காரியமணிகள் ஒவாப்
பரையிடப் பெருமானுக்குச் சூட்டினன் பாதம்போற்றி
- திருப்பட்சூரப் புராணம்
106. உத்தமன் என்னும் திருவாத வூரனை மன்னும் புலியூரிற்
புத்தரை வெல்லும் படி நாமிப் புவிமிசை வைத்தோம் யாமேக்கிற்
சித்த மயர்த்தே துயர்க்கறும் செய்திய னாம் என்பது தேரா
இத் தலமீதே சிலநாளிங் கெமருடன் வாராதிரும் என்றோம்.
- திருவாதவூரப் புராணம்
- வெண்பா
107. பாய்ப்பியோன் றந்தப் பரமானந் தப்பயனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறு செய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூரானுந் தே.
- திருக்களிற்றுப்படியார்
- விருத்தம்
108. பெருந்துறையி னிருங்கணவ்கள் புடை பிறங்கச் சிவஞானக்
குருந்தடியி னெமுந்தருளங் குரவன்றுட் கொள்ளை கொண்ட
திருந்து மருந்தவ னெனது சிறுபிறவிப் பினியினுக்கு
மருந்தனைய கழற்கமல மலரிதையத் தடங்கொள்வாம்.
- காஞ்சிப் புராணம்

திருச்சிற்றும்பாலம்

* * * * *

ஸ
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

மாண்க்கவாசகர் அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

திருக்கிற்றும்பலம்

ஓம் திவ்யஜ்ஞான ஸ்வரூபாய நம:

ஓம் தேஜஸே நம:

ஓம் ஜ்ஞான தேஹாய நம:

ஓம் ஜ்ஞான குரவே நம:

ஓம் பரப்ரம்மணே நம:

ஓம் பரமேஷ்டிணே நம:

ஓம் பராத்பராய நம:

ஓம் பூதிப்ரியாய நம:

ஓம் வேதோக்தாய நம:

ஓம் குரவே நம:

10

ஓம் சங்கர பக்தாய நம:

ஓம் ஸமஸ்தவித்யாய நம:

ஓம் ஆத்ம தத்வாய நம:

ஓம் ஆத்மபுவே நம:

ஓம் விராகாய நம:

ஓம் க்ருச்ர தேஹாய நம:

ஓம் ஜடாதராய நம:

ஓம் மூலாதாராய நம:

ஓம் வீராஸனாய நம:

ஓம் சின்முத்ரஸ்வயஸ்தாய நம:

20

ஓம் வித்யாதத்வாய நம:

ஓம் ஷடாதார ரூபாய நம:

ஓம் ஸவ்யஹஸ்த ஜப மாலாய நம:

(இன்பெ சிவபெருமான் கழற்கீழ் நினைக்க)

ஓம் காஷாயவஸ்தர தாரணாய நம:

ஓம் மனஸ்தத்வஸ்ரூபாய நம:

ஓம் மன்மத நிகரஹாய நம:

ஓம் சக்தீஸ்த த்வஸ்வரூபாய நம:

ஓம் சிவபக்தாய நம:

ஓம் வாமகர புஸ்தகா நம:

ஓம் வாமகர புஸ்தகாய நம:

30

ஓம் ஆனந்தாய நம:

ஓம் அத்புத குரவே நம:

ஓம் அச்வப்ரியாய நம:

ஓம் ஸங்ம தேஹாய நம:

ஓம் த்வக்தத்வாய நம:

ஓம் ஹரிதப்ரியாய நம:

ஓம் மஹோத்தமாய நம:

ஓம் ப்ருத்வீதத்வாய நம:

ஓம் நிர்மலாய நம:

ஓம் கெளபீந்தாரணாய நம:

40

ஓம் க்ரியா ரூபாய நம:

ஓம் ஜில்வா தத்வாய நம:

ஓம் ருத்ராக்ஷதாரணாய நம:

ஓம் ஸாகாஸ்னாய நம:

ஓம் மஹத்பூதாய நம:

ஓம் வேதபாராயன ப்ரியாய நம:

ஓம் பஞ்சேந்தரிய நிகரஹாய நம:

ஓம் கந்தப்ரியாய நம:

ஓம் க்ராணதத்வாய நம:

ஓம் ஜ்ஞான தாய நம:

50

ஓம் தேவராஜாய நம:
 ஓம் சிவதத்வாய நம:
 ஓம் பாண்டயப்ரியாய நம:
 ஓம் பரமாத்மனே நம:
 ஓம் யோகாய நம:
 ஓம் ப்ராணாய நம:
 ஓம் யோக்யாய நம:
 ஓம் நிஷ்டா ரூபாய நம:
 ஓம் நிராகாராய நம:
 ஓம் ஸதேஹாய நம:

60

ஓம் த்ரிகுணத்மகாய நம:
 ஓம் யோகாஸனாய நம:
 ஓம் மந்த்ர தாராய நம:
 ஓம் அபானாய நம:
 ஓம் அனைச்வர்யாய நம:
 ஓம் பஞ்சாக்ஷர ப்ரியாய நம:
 ஓம் ரிஷிப்ரியாய நம:
 ஓம் அஹங்காராய நம:
 ஓம் வ்யானாய நம:
 ஓம் ம்ருட ரூபத்ருதே நம:

70

ஓம் சண்டபக்தாய நம:
 ஓம் துபஸ்வினே நம:
 ஓம் ஸ்திராஸனாய நம:
 ஓம் உதானாய நம:
 ஓம் ஐன்மவர்ஜிதாய நம:
 ஓம் சித்கலாய நம:
 ஓம் நைகப்ரியாய நம:
 ஓம் ஸமானாய நம:
 ஓம் சதுர்வேதப்ரியாய நம:
 ஓம் வ்யாக்ர சர்மாஸனஸ்திதாய நம:

80

ஓம் ஸத்யாய நம:
 ஓம் அஜ்ஞான நிக்ரஹாய நம:
 ஓம் தபோமயாய நம:
 ஓம் தந்தர ரூபாய நம:
 ஓம் அத்வய வாணயே நம:
 ஓம் வன்லி ரூபாய நம:
 ஓம் தவிநேதராய நம:
 ஓம் ஸ்தான ஜ்ஞாய நம:
 ஓம் ஸப்ரகாஸாய நம:
 ஓம் ஸந்தரப்ரியாய நம:
 ஓம் வ்யாகுஞ்சித பாதாய நம:
 ஓம் ச்யாமாய நம:
 ஓம் ரதப்ரியாய நம:
 ஓம் பூதாத்மனே நம:
 ஓம் அம்ருதாய நம:
 ஓம் பலப்ரதாய நம:
 ஓம் நகராய நம:
 ஓம் ஸ்பர்ச தத்வாய நம:
 ஓம் ருதிலி ஸ்திதாய நம:
 ஓம் ப்ராணாபானஸ்திதாய நம:

90

"KALAA POOSHANAM"
K. S. SIVAGNAJAKANAJAH
RETIREE VICE MUNICIPAL
APPARAIYAM, ROAD
KOKUVIL WEST

100

ஓம் சாஸ்த்ர ப்ரியாய நம:
 ஓம் சிவபாராயணாய நம:
 ஓம் ப்ருதிலீபுர வாஸினே நம:
 ஓம் ராகத்வேஷ வினாசனாய நம:
 ஓம் கரப்பூர தீப ஸம்ஸ்திதாய நம:
 ஓம் கருணா கடாக்ஷப்ரியாய நம:
 ஓம் ஸப்த தத்வஸ்வரூபாய நம:
 ஓம் வாதபுரச்வர ஸ்வாமினே நம:

108

திருச்சிற்றும்பலம்

குறிப்பு:

போற்றிப் பனுவல்களில் வரிசை முறையில் 82 ஆவது பாடலான திருக்கோவலூர்ப் புராணப் பாடலே மீண்டும் 108 ஆவது பாடலாக அச்சாகியுள்ளது. எனவே கீழே காட்டப்பெற்ற காஞ்சிப் புராணப் பாடலை 108 ஆவது பாடலாகக் கொண்டு பனுவல்கள் முழுவதையும் பாடித் திருவருள் பெறுவதை விரும்புகிறோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்துறையிற் சிவபெருமானருந்தலும் பெருங்கருணைப்

பெற்றிநோக்கிக்

கரைந்து கரைந்திரு கண்ணீர் மழைவாரத்துரிய நிலைகடந்து போந்து திருந்துபெருஞ்சிவபோகக் கொழுந்தேறல்வாய் மடுத்துத்

தேக்கிச் செம்மாந்

திருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூரடிகளாடி யினைகள் போற்றி.

- காஞ்சிப்புராணம், முதற் காண்டம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுபமம்

சிவநேயச் செல்வர்கள் மாணிக்கவாசகரது நாற்றி எட்டு பனுவல்களையும் பாடிக் குருவருளையும் திருவருளையும் ஒருங்கே பெற்றுப் பேரின்பம் அடைவார்களாக.

சுபமங்களம்

திருநூனசம்பந்தர் கடறும் சவாலை வழிபாட்டு முறை

இறைவரை ஆலயங்களில் தரிசித்து, மனத்தை அப் பெருமான் மீதே புதித்தல் வேண்டும். (கண்டு சிந்தைக் கருத்தின் மிக்கார்)

த
சிவமயம்
ஆம் நமசிவாய

**திருநூளசம்பந்தர் திருவாய் மஹாந்தருளிய
தேவாரம்
முதலாம் திருமுறை**

கல்வி, பொருள், வெற்றி, ஸாபம்

அலையம் :- திருநீழிமிழலை - 20

கிறைவன் :- சுந்தரகுசாம்பிகை சமேத வீழியழகர்

பண்:- நட்டபாகை

திருச்சிற்றும்பஸம்

206. தடநிலவிய மலை நிறுவி ஒர்தழல் உமிழ்தரு பட அரவு கொடு
அடல் அசுரரொடு அமர்கள் அலைகடல் கடைவழி ஏழும் மிகுதே
விடம் அடை தரும்மிடறு உடையவன் விடைமிசை வருமவன்

உறைபதி

திடம் மலிதருமறை முறை உனர் மறையவர் நிறை திருமிழலையே.

சனிக்கிரகத்தினால் வரும் துன்பம் நீங்க இப்பதிகம் அனல்
வாதத்தின்போது வேகாமல் நின்ற "பச்சைப் பதிகமாகும்."

அலையம் :- திருநள்ளாறு

கிறைவன் :- திருநள்ளாற்றீஸ்வரர் - தர்ப்பாரணியேச்சுரர்

கிறைவி :- போகமார்த்த பூண்முலையாள்.

இப்பதிகத்தினை "சேக்கிழார் சாற்று மெய்ப்பொருள் தரும்
திருமுறையினைத் தாமே."

526. போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண் வெள்ளேற்றன்னல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவன ஆடையின் மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

536. தன் புனலும் வெண்பிறையும் தாங்கிய தாழ்சடையன் நண்புநல்லார் மல்கு காழி ஞானசம்பந்தன் நல்ல பண்பு நள்ளாறு ஏத்துப்பாடல் பத்தும் இவைவல்லார் உண்பு நீங்கி வானவரோடு உலகில் உறைவாரே.

**திருஞானசம்பந்தர் திருவாய் மற்றுமுறிய
இரண்டாம் திருமுறை**

ஆலயம்:- புள்ளிருக்கும் வேலூர் வைத்தீஸ்வரன் கோயில்

தையல்நாயக் சமேத வைத்தீயநாதர் பெருமானன் அங்காகரன் (சௌங்வாய்) வழிப்பூர் பேரு பெற்ற வைத்தீஸ்வரன் கோயில் தலப் பெருமை:-

முருகன், குரன் மார்பைப் பிளக்க வேல் வாங்கியது இத் தலத்திலே. தன்னிடத்து வசிக்கும் உயிர்கள் இயமலோகம் (இயமன்) அடையப் பெறாததும், பிடித்த பேய்கள் ஓடப் பெறுவதும், இறைவன் நாலாயிரத்து நானுற்று நாற்பத்தெட்டு வியாதிகளையும் தீர்க்கத் திருவுளங்கொண்டு தையல்நாயகியம்மையார் தைலபாத்திரமும், சஞ்சீவியும் வில்மரத்து அடி மண்ணும் எடுத்துக்கொண்டு தம்முடன் வர, வந்து வைத்தியராகி அருள் செய்திருக்கப் பெற்றதும், பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போக மோட்சங்களைக் கொடுப்பதுமாகிய மறு பிறப்பில்லாத அருள்தரும் வைத்தீஸ்வரர்.

1928. கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தும் கதிர்மதியும் உள்ளார்ந்த சடைமுடியைம் பெருமானார் உறையும் இடம் தள்ளாய் சம்பாதி சடாயுயென்பார் தாம் இருவர் புள்ளானார்க்கு அரையன் இடம் புள்ளிருக்கு வேணுரே.

1938. செடியாய உடல்தீர்ப்பான் தீவினைக்கோர் மருந்தாவான் பொடியாடிக்கு அடிமைசெய்த புள்ளிருக்கு வேணுரைக் கழியார்ந்த பொழிக் கவுணியன் சம்பந்தன் சொல் மடியாது சொல்லவல்லார்க்கு இல்லையாம் மறுபிறப்பே.

(அன்பீப் சிவபெருமான் குழற்றில் நிகலக்கு)

வியாழ [குரு] எனும் கிரகத்தால் வரும் இடர் நீங்க.

கலம் :- திருத்தேவூர்

கிறைவன் :- தேவகுருநாதர்.

இறைவி :- தேன்மொழியம்மை

பண்:- காந்தாரம்

2356. பண்ணிலாவிய மொழியுமை பங்கள் எம்பெருமான்
விண்ணில் வானவர்கோன் விமலன் விடையூர்தி
தெண்ணிலா மதிதவழ் தரு மாளிகைத் தேவூர்
அண்ணல் சேவடி அடைந்தனம் அல்லல் ஓன்றிலுமே.

**திருஞானசம்பந்தர் திருவாய் மறர்ந்தருளிய
முஸ்ராம் திருமுறை**

இரத்த அழுத்த நோய் நீங்கவும். வாழ்நாள் நீடிக்கவும். மனக் கவலைகள் அழிந்தொழியும் தீவினைகள் நீங்கவும்.

பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம் பண்:- காந்தார பஞ்சமம்

3031. துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத் போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நெந்து நினைமின் நாள்தோறும்
வஞ்சகம் அற்று அடிவாழ்த்த வந்தசூற்று
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே.

54. திருப்பாசுரம்

பண் :- கெளசிகம்

சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய பூராணத்தில் திருப்பாசுரம் பன்னிரண்டு வரையில்
பெரும் தெய்வீக ஆற்றலை, எவ்வாறு ஞானசம்பந்தர் பாடி அதைத் தந்துள்ளார்
என்பதனை நாம் அறிந்து உணர்வோம்.

3372. வாழ்க அந்தனர் வானவ ராளினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம் அரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

3383. நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தன்நல்ல
 எல்லார் களும்பரவு மீசனை யேத்து பாடல்
 பல்லார் களும்மதிக்கப் பாசுரம் சொன்ன பத்தும்
 வல்லார்கள் வானோ ருலகாளவும் வல்லரன்றே.

'வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்' என்று பாடியதன் கருத்து உலகினர் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்காக வேத விதிப்படி நிகழும் வேள்விகள் சிவபெருமானை முன்னிட்டு வழிபாடாக நிகழவேண்டும் என்பதாகும்.

சிவ வேள்விகளை வேத விதிப்படி நிகழ்த்தலால் காலந் தவ றாமலும், உயிர் வாழ்விற்கு இடையூறில்லாமலும் மழை பெய்யும். அப்படி மழை பெறப்படுவதாலே சிவ அர்ச்சனைகள் குறைவின்றி நிகழும் என்பதாகும். 'வேந்தனும் ஒங்குக' என்று பாடியதன் காரணம்: வேத வேள்விகள், சிவ வழிபாடுகள் நிகழ ஊக்கமுண்டாகும்படியும், இடையூறுகள் விலகும்படியும் அரசன் அரசுபுரிய வேண்டும் என்பதற் காகவும் ஆகும்.

'ஆழ்க தீயது' என்று சம்பந்தர் பாடியதன் விளக்கம். வேதாக மங்களுக்கு எதிரான போதனைகள் - வாழ்க்கை முறைகள் உலகில் இல்லாதநிலை உருவாக்டும் என்பதாகும். 'அரன்நாமமே குழ்க' எனச் சம்பந்தப்பெருமான் பாடியதன் காரணம்: பழைமையான உயிர்கள் எல்லாம் நல்வாழ்வைப் பெறக் காரணமான திருஜந்தெழுத்தை மக்கள் வாயினும் மனத்தும் நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்பதாகும். அப்படி ஐந் தெழுத்தை நிலைநிறுத்துவதால் ஆணவத்தால் குறுகிய உயிர்கள் ஆணவ நீக்கமும், சிவனருட்பேறும் பெற்றுப் பிரபஞ்சம் முழுமையும் வியாபித்து மகிழ்தலாகிய வளர்ச்சியை அடையமுடியும் என்பதாகும்.

'வையகழும் துயர் தீர்க' என்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பாடியருளியதன் காரணம்: சீவராசிகள் எல்லாம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் மலபந்தம் அற்று, சிவனருட்பேற்றிலே திளைக்க வேண்டும் என்னும் தம் உள்ளக் கோட்பாட்டை அவர் வெளியிட்டுக் கூறிய தன்மையாகும்.

இப் பதிகத்தில் அரிய காட்சியர் என்று நம் சமய குரவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் பான்டி நாட்டிற் சைவசமயத்தைத்

தாபித்ததற்காகப் பாண்டியன் வெப்பு நோய் நீக்கல், திருமுறை எழுதிய ஏட்டைத் தீயில் வேகாது இருக்கச் செய்தல், திருமுறை எழுதிய ஏடு ஆற்று நீரோடு செல்லாமல் எதிராகச் செல்ல வைத்தல் என மூன்று அற்புதங்களைச் சிவனருள் துணையால் நிகழ்த்தினார். இவற்றுள் ஆற்றுநீரை எதிர்த்துச் செல்லப் பாடியதே 'வாழ்க அந்தனர்' எனத் தொந்கும் திருப்பாசரம் எனும் பதிகமாகும். இப்பதிகத்துக்கு உள்ள தனிச்சிறப்புக்கள் கருதி இச்செய்திகளை வரலாற்று நூலாகப் பாடிய சேக்கிழார் சுவாமிகள், இப்பதிகத்தின் கருத்துக்களை வெளிப் படுத்தும் முறையிற் பெரிய புராணத்திலே பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இப் பாடல்களை மூன்னிட்டு இப்பதிகக் கருத்தைச் சிந்தித்து விளங்கும் இப்பதிகத்தை, மீண்டும் மீண்டும் பாராயணம் பண்ணி மேலான சிவனருளுக்கு உரியவராவதும் பெரும் பேறாகும்.

உலக நன்மைகளைப் பெற்று மகிழ்ச்சியாக வாழும் முறை களை வேதங்கள் அறிவிக்கின்றன என்பதையும், நிலையான முத்தி யின்பத்தை அடைய வழிகாட்டுவது சைவ சமயம் என்பதையும், சமண சமயத்தினரால் அறிய இயலாது என்றாலும், உலக மக்களால் மதிக்கப் பெறும் பாண்டிய மன்னன் அறியத்தக்கதாக.

சீர்காழிப்பதியிலவுதரித்தவரும், ஞானவாக்கு உடைய வள்ள வான சம்பந்தப்பெருமான் அந்த ஏட்டிலுள்ள உண்மைகளைப் பலரும் உணர்ந்து உய்யும் வண்ணம் தம் திருவாக்கால் பாடித் தம் திருக்கரத் தால் ஏட்டில் எழுதி வைகையாற்றில் இட்டார். பாடியதன் கருத்து ஆதிமுதல்வரான சிவபெருமானை வேதசிவாகம வழியல்லாத வழி யால் அறிய இயலாது என்ற தன்மையாகும். வேதசிவாகம வழியில் அன்புடன் காணமுயன்றால் அங்கையில் ஏரி ஏந்தியவராயும், ஏறு உகந்து ஏறுபவராகவும், கண்டமும் கரியராயும் காணலாகும் என்று சிவபெருமானின் அடையாளங்களைக் கூறியுள்ளார்.

ஆயினும் பெரியாரவர் என்று அருளியதன் காரணம் அங்கையில் அனல் ஏந்தல் - ஏறுஉகந்து ஏறல் - கண்டம் கரியராயிருத்தல் முதலிய அடையாளங்களுடையராயிருக்கும்போதே பஞ்சபூதங்களாகவும், பல்வேறு உயிர் வருக்கங்களாகவும் பிரபஞ்ச வெளியில் விளங்கும் பல்வேறு உலகங்களாகவும் சிவபெருமான் உள்ள தன்மையைச் சீவ போதத்தால் அறிய இயலாது என்பதை விளக்குவதாகும்.

சீவபோத்தால் அதாவது உயிராற்றலால் மட்டுமன்றி சிவபோத்தால் - சிவானுக்கிரகத்தால் கிடைக்கும் சிவஞானத்தாற் கூடச் சிவபெருமானை முற்றுமுழுதாக அறிய இயலாது. தன்பெருமை, தான் றியாத்தன்மை என்ற திருவாசகப் போதனைப்படி சிவபெருமானை எவரும் முற்றுமுழுதாக அறிய இயலாது என்பதை 'ஆராவிவாரார் பெற்றாரே' என்று அன்புமயமானவரும், சண்பைநகர் என்ற சிறப்பு பெயருடையதுமான சீர்காழித்தேவர் பாடி வைத்துள்ளார்.

'வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே' என்று பாடியிருப்பதன் கருத்து: பிரபஞ்சம் முழுவதும் படைப்புக்கிரமத்திலே தோன்றிச் சங்காரக்கிரமத்தில் அழிய, ஆதியும் அந்தமும் அற்ற அரும்பெரும் சோதியாக விளங்கும் சிவபெருமான் அப்படிச் சங்காரக்கிரமத்தில் அழிவதாற் கிடைக்கும் சாம்பலைத் தம் திருமேனியில் அணிந்து, தாம் என்றும் நிலையாக விளங்கும் தனிப்பட்ட பொருள் என்பதை உணர்த்த என்னியாகும்.

தந்தைதாய் இல்லாதவர் சிவபெருமான் எனப் பாடியது எமது இறைவர் பிறப்பு, இறப்பு இல்லாதவர் என்பதை அறிவித்தற்காக என்க.

'தம்மையே சிந்தியாது எழுவார்வினை தீர்ப்பவரால்' எனப் பாடியது இறைவன் அறிவொளிமயமாக விளங்குவதை இப்பிறப்பிலே தியானிப்பவரின் நல்வினை, தீவினைகளைச் சிவபெருமான் போக்கி இருவினை ஒப்பு முதலிய பக்குவங்களை அருள்வர் என்பதை நமக்கு அறிவிப்பதற்காகவே. 'யாம் எந்தையாரவர் எவ்வகையார் கொலோ' என்று பாடியதன் காரணம்: எத்தகைய சிறப்பான சொல்லாலும் சிவபெருமானைப்பற்றி வரையறைசெய்து இப்படிப்பட்டவர் எனக் கூற இயலாது என்ற உண்மையைத் தெரிவிப்பதற்காகவே என்க.

'ஆட்பாலவர்க்கருஞும் வண்ணமும் ஆதிமான்பும் கேட்பான் புகில் அளவில்லை' எனப் பாடியதன் குறிப்பு: சிவபெருமானின் அருட்தன்மையும், பெருமையும் அளவில்லாதன. ஆதலால் இக்கருத்துப் பற்றி ஆராயச் செய்ய இயலாது என்று தெரிவிக்கிறார். 'கோட்பாலனவும் வினையும் குறுகாமை நின்று எந்தைதாட்பல் வணங்கித் தலைநின்று இவை கேட்க' எனப் பாடியிருப்பதன் கருத்து: அளவில்லாததை அளவுபடுத்த முயலாது; அறிந்ததை, இயன்றதை

தருக்க ரதியாக அன்றி வணக்கமுறையிற் கேட்டால் வினைப்பாதிப்புக் களும், ஆணவழும் நீங்கும் என்பதைப் போதிக்கின்றார்.

'ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் சோதிக்க வேண்டா' எனப் பாடியிருப்பது உதாரணங்களால் விளக்க இயலாத வண்ணம் அளவற்ற பெருமை, தன்மை, கருணை என்பன உடையவர் சிவபெருமான் என்பதை தெரிவிப்பதற்காகவே. 'சுடர் விட்டுளன் எங்கள் சோதி' என்றது. அன்பினால் அழுத்தமாகச் சிந்திப்பவர்க்கு அகத்திலே புறஞிரி போல வெளிப்படுவார் என்பதை வற்புறுத்திய தன்மையாகும்.

'மாதுக்கம் நீங்கலுறுவீர், மனம் பற்றி வாழ்மின்' என்று சம்பந்தர் பாடியது அன்பினால் உள்ளத்தில் நினைவார்க்க அகச் சோதியார் அறியப்படுவரை இடையறாது மனத்திலே நினைத்தாற் பிறவித் துங்பம் எளிதில் நீங்கும் என்று நமக்கு உணர்த்துதற்காகவே.

'சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையேவெந்து சார்மின்களே' எனப் பாடியது, - ஒரு காலத்தில் உலகம் பொருள்கள், உறவுமுறைகளை விரும்பியது போல சிவபெருமான் திருவடிகளை அன்பினாலே அடையுங்கள் என்று உபதேசிக்கும் பண்பாகும்.

அடும் என்றும் அரும்கூற்றும் உதைத்து வேதம் பாடும் என்று வரும் பாடற் பகுதிகள் சிவபெருமான் புகழைக் கூறுவதாக எண்ண லாகாது. இப்பகுதிகளைப் பிறர்துங்பம் நீக்குத்தற்காக என்று எண்ணு வதிலும் பார்க்க, பிறர் துன்பம் கண்டு பொறுக்காத சிவக் கருணையின் தன்மையை நமக்குக் காண்பிக்க என்றே விளங்கவேண்டும். கடி சேர்ந்தபோது என்னும் திருப்பாட்டின்மூலம் சம்பந்தப் பெருமான் சிவபூசையைத் தடுப்பவர், இகழ்ப்பவரைக் கொல்வதே முத்திப்பேற்றை அருளும் என்னும் உண்மையை சண்மசர் வரலாற்றாற் கேட்டு அறிய முடிகிறது என்று பாடியுள்ளார்.

வேதமுதல்வன் எனத் தொடங்கும் பாடலால் உலகில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் பேரின்பப் பெருவாழ்வு அடையத் தடையாயுள்ள இடையூறுகள் நீங்கச் சிவபெருமான் நிகழ்த்தும் ஜந்தொழிற்சாத்தை வணங்கி உய்தியடைய ஊக்கப்படும் பதினெண் புராணங்களை ஒது வேண்டும் என்று திருஞானசம்பந்தர் உபதேசிக்கின்றார். பாராழி

வட்டம் எனும் திருப்பாடலால், காத்தற் கடவுளான திருமாலும் உலகைக் காக்க சிவபூசை செய்து சக்கரம் பெற்றுச் சிறப்புற்றார் என்று பாடுகின்றார்.

மாலாயவனும் எனும் திருப்பாட்டினால் தேவர்கள் நீடித்த வாழ்வை விரும்பி அமிர்தம் பெற முயன்றபோது, அவர் உயிரை அழிக்கும் நஞ்சு தோன்ற, அந்த நஞ்சால் திருமால் முதலிய தேவர்கள் இறவாத வண்ணம் காத்தருளிய சிவபெருமானின் கருணைப் பெருமையை திருஞானசம்பந்தர் உணர்த்துகின்றார்.

அந்நன்றி எனும் பாட்டாற் புனல் வாதத்தாற் பாண்டிய மன்னன் தெளிவான உறுதியை அடைந்த நிலையிலும், சமணர்கள் உறுதியை நம்பாத நிலை இருந்தாலும் தேவாரம் எழுதிய ஏடு ஆற்றுநீரை எதிர்த்துச் செல்லுமாயின் சிவபிரானிடம் அன்பு செய்வதே உண்மையானதாகும் என்பதை சம்பந்தர் வற்புறுத்துகின்றார்.

திருப்பாகரத்திலுள்ள பதினொரு பாடல்களுக்குச் சேக்கிழார் விளக்கம் பாடியிருக்கின்றார். சிவபெருமானைத் துதிக்கும் பன்னி ரண்டாவது பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்பவர் 'வானோருலகு ஆளவும் வல்லன்' என்று திருஞானசம்பந்தர் போற்றுகின்றார். இதில் இப்பதிகத்தை பாகரம் என்று குறிப்பிடுவதும் கவனிக்க வேண்டிய தாகும். அத்துடன் வானோருலகு ஆளுதல் என்றால் தீக்குப் பாலகர்கள், நவக்கிரகங்கள் முதலிய உலகை இயக்கும் தேவர்களை நிர்வாகம் பண்ணுதல் என்று விளங்க வேண்டும்.

சைவசித்தாந்தப் பிரமாண நூலாகவும், முதல் நூலாகவும் விளங்கும் சிவஞான போதம் பன்னிரு சூத்திரங்களால் அமைந்துள்ளது. இப்பாகரமும் பன்னிரு திருப்பாடல்களால் அமைந்துள்ளது. இந்த ஓற்றுமைபற்றி அவதானிக்கும்போது சிவஞானபோதத்திற்கு முற்பட்ட தான் இப்பதிகத்தை மனங்கொண்ட நிலையிலேயே மெய்கண்டார் சிவஞானபோதத்தை இயற்றியுள்ளார் என்று கருத முடிகின்றது!

திருச்சிற்றும்யலம்

அன்பீப் சிவபெருமான் கூற்றீச் நிகைக்க

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாய் மறர்ந்து அருளிய
நாள்காம் திருமுறை

பாவநாசப் பதிகம்

பண்:- பழம்பஞ்சரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கீப்தகம் பாவங்களைப் போக்கும் பத்கம்

பற்றற்றார் சேர் பழம்பதியைப் பாகுர் நிலாய பவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்தெந் திகழ்களியைத் தீண்டற்கரிய திருவுருவை
வெற்றியூரில் விரிசுட்டரை விமலர் கோனைத் திரை குழ்ந்த
ஒற்றியூர் எம் உத்தமனை உள்ளத்து உள்ளே வைத்தேனே.

முந்தித் தானே முளைத்தானை முரிவெள்ளேறு ஊர்ந்தானை
அந்திச் செவ்வான் படியானை அரக்கன் ஆற்றல் அழித்தானைச்
சிந்தை வெள்ளைப் புனை ஆட்டிச் செஞ்சொல் மாலை அடி சேர்ந்த
எந்தை பெம்மான் என் எம்மான் என்பார் பாவம் நாசமே.

நீண்ட வாழ்நாள் பெற உதவும் பத்கம்

(மகா ம்ருத்யுஞ்சய மந்திரம்)

வான்சொட்டச் சொட்ட நின்றட்டும் வளர்மதியோடு அயலே
தேன் சொட்டச் சொட்ட நின்றட்டும் திருக்கொன்ற சென்னி வைத்தீர்
மான்பெட்டை நோக்கி மணாளீர் மணாந்ர மிழலை யுள்ளீர்
நான்சட்டையும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொள்மினே.

கறுக்கொண்டு அரக்கன் கயிலையைப் பற்றிய கையுமெய்யும்
நெறுக்கென்று இறுக்செற்ற சேவடியால் கூற்றை நீறு செய்தீர்
வெறிக்கொன்ற மாலை முடியீர் விரிந்ர மிழலையுள்ளீர்
இறுக்கின்று நும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொள்மினே.

உறங்கச் செல்வதற்குமுன் பாட ஓவன்கும்

திருவாவடுதுறைப் பரம்பொருளே! எளியேனுடைய
நெஞ்சிற்புகுந்து நினைக்கச் செய்தவரே!
யான் தூங்கும் பொழுது
(கிறுதியில் என் உயர் நீங்கும் பொழுது)
காத்தருள் புரிவீராக.

மஞ்சனே மணியுமானாய் மரகதத் திருஞமானாய்
நெஞ்சுளே புகுந்து நின்று நிளைதரு நிகழ்வினானே
துஞ்சும் போதாக வந்து துணையெனக் காகி நின்று
அஞ்சல் என்று அருள வேண்டும் ஆவடு துறையுளானே.

திருநாவக்கரசு சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்து அருளிய
ஜந்தாம் திருமுறை
கடன் தீர்க்கும் பத்கம்

திருச்சேறை:- கிழைவன் செந்நெறியப்பர்

கிழைவி:- ஞானவல்லி

பூரியா வரும் புண்ணியம் பொய்கெடும்
சூரிதாய அறிவு கைசூடும்
சீரியார் பயில் சேறையுள் செந்நெறி
நாரிபாகன்தன் நாமம் நவிலலே.

பொருந்து நீண்மலையைப் பிடித்து ஏந்தினான்
வருந்த ஊன்றி மலர் அடி வாங்கினான்
திருந்து சேறையிற் செந்நெறி மேல் அங்கு
இருந்த சோதி என்பார்க்கு இடர் இல்லையே.

எமதூதர்கள் வரவிடாமல் தடுக்கும் கால பாசக் கறுந்தொகை

கண்டு கொள்ளாரி யானைக் கனிவித்துப்
பண்டு நான்செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்
கொண்ட பாணி கொடுகொட்டி தாளங்கைக்
கொண்ட தொண்டரைத் துண்ணிலுங் குழலே.

அரக்கன் ஈரைந் தலையுமோர் தாளினால்
நெருக்கி யூன்றிட்டான் தமர் நிற்கிலும்
சுருக்கென்று அங்குப் பேர்மின்கள் மற்று நீர்
சுருக்கெனில் சுடரான் கழல் சுடுமே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாய் மற்று அருளிய
ஞாம் திருமுறை

மேலான செவுண்ணீயத்தைப் பற உதவும் பத்கம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பல தலங்களையும் வழிபட்டுக் கொண்டு திருப்புகலூர் வந்தார். அங்கு முன்பு தாம் வணங்கிய சிவபெருமான் வாழ் பதிகள் யாவற்றையும் மனக்கண்மூலம் தரிசித்துப் பாடிய (மீண்டும் நினைந்து பாடிய) பதிகம். இப்பதிகம் ஆலயத்தில் அமர்ந்து (மூலவர் திருவுருவை) மனதிற் பதிய வைத்து ஒதி வணங்கலாம்.

சேத்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகம்

தில்லைச் சிற்றம்பலமும் செம்பொன்பள்ளி

தேவன்குடி சிராப்பள்ளி தெங்கூர்

கொல்லிக் குளிர் அறைப் பள்ளி கோவல்

வீரட்டம் கோகரணம் கோடிகாவும்

முல்லைப் புறவும் முருகன் பூண்டி

முளையூர் பழையாறை சத்திமுற்றம்

கல்லில் திகழ் ஆர் காளத்தியும்

கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

புலிவெலம் புத்தார் புகலூர் புன்கூர்

பறம்பயம் பூவணம் பொய்கை நல்லூர்

வலிவெலம் மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல்

வலஞ்சுழி வாஞ்சியம் மருகல் வன்னி

நிலம் மலி நெய்த்தானத்தோடு எத்தானத்தும்

நிலவு பெருங்கோயில் பல கண்டால் தொண்டர்

கலிவெலி மிக்கோனைக் கால் விரலாற் சென்ற

கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

எல்லாத் தீவினனகளையும் போக்கி
தான் புண்ணியத்தை நல்கும் பதிகம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கயிலைப் பரமனைக் கானும் அன்பின் மிகுதியால் உடம்பெல்லாம் தேய (பெரும் சிரமப்பட்டு) கயிலை மலையின் அடி சேர்ந்தார். பரம்பொருள் ஒரு முனிவராகத் தோன்றி, அருகில் உள்ள பொய்கையைக் காட்டி, "இப் பொய்கையில் முழ்கி எழுந்து கயிலைக் காட்சியினை திருவையாற்றிற் காண்" என அருளி மறைந்தார். இறைவனால் நாவுக்கரசர் நாமம் சூட்டப்பட்ட அப்பர் பெருமான் (அப்பர் என ஞானசம்பந்தர் அன்பு மீதார அழைத்தார்.) அப் பொய்கையில் முழ்கி ஜயாற்றில் எழுந்து கயிலாயக் காட்சியினைக் கண்டு தொழுது பாடியருளிய அற்புதமான இப்பதிகம்.

இதைப்போற் பல 'போற்றி'ப் பதிகங்கள் இருப்பினும் அகத்தியத் திரட்டினுள் தமிழ் அருச்சனைக்கு இத்திருப்பதிகமே தேர்ந்தெடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதையும் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டிய ஒன்றாகும்.

திருக்கயிலாயம் - போற்றித் திருத்தாண்டகம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆள் என்னைக் கொண்டாய் போற்றி
உற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஒவாத சத்தத்து ஒலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேதம் ஆனாய் போற்றி
காற்றாகி எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

உண்ணாது உறங்காது இருந்தாய் போற்றி
ஒதாதே வேதம் உணர்ந்தாய் போற்றி
எண்ணா இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி
இறைவிரலால் வைத்துகந்த ஈசா போற்றி
பண்ணார் இசையின் சொல் கேட்டாய் போற்றி
பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கண்ணாய் உலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முத்திப்பேற்றை அளிக்கும் உருத்திர திருத்தாண்டகம் - நின்ற திருத்தாண்டகம்

சிவபெருமானின் முழுமுதல் தன்மையைச் சொற்களால் விவரித்து வணக்கம் கூறுவதே உருத்திரமாகும்.

திருவாரூரிற் பிறக்க முத்தி; திருஅண்ணா மலையை நினைக்க முத்தி ; தில்லையைத் தரிசிக்க முத்தி; இந்த நின்ற திருத்தாண்டகத்தை அன்புடன் ஒது; எல்லாம் கிடைக்கும்.

இறைவனுக்கு அபிடேகம் செய்யும்போது பாராயணம் செய்து துன்பத்தை நீக்கி; சிவஞானத்தைப் பெறலாம்.

நின்ற திருத்தாண்டகம்

இரு நிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி
இயமானனாய் ஏறியும் காற்றுமாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி
ஆகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாகிப்
பெருநிலமும் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிற்குருவும் தம் உருவும் தாமேயாகி
நெருநிலையாய் இன்றாகி நாளையாகி
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாரே.

மாலாகி நான்முகனாய் மாபூதமாய்
மருக்கமாய் அருக்கமாய் மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகி எண்டிசைக்கும் எல்லையாகிப்
பரப்பாகிப் பரலோகந் தானேயாகிப்
பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப்
பூதங்களாய்ப் புராணன் தானேயாகி
ஏலாதன வெல்லாம் ஏல்லிப் பானாய்
எமுஞ்சுடராய் எம் அடிகள் நின்றவாரே.
திருச்சிற்றம்பலம்

२
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாயிப் பலர்ந்தருளிய
ஏழாம் திருமுறை

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பல சிவாலயங்களை வழிபட்டுக் கொண்டு திருவாரூர் வந்திருந்தபொழுது, முன்பு தான் வணங்கிய சிவபெருமானார் வாழ்பதிகள் யாவற்றையும் மனதால் நினைந்து பாடிய பதிகம்.

சிவாலயத்தை வழிபட்டுக் திரும்பும்பொழுது, ஆலயத்திற் சற்று நேரம் அமர்ந்து மூலவரை மனதில் நினைந்து பாடவேண்டும். வீட்டிலும் பூசை செய்தபின் இத்திருவுருவங்களை மனதால் நினைந்து பாடி வணங்கலாம்.

நினைப்பதால், பாடுவதால் அந்தத் தலங்கட்குச் சென்றுவந்த புண்ணியம் பெறலாம். இதனால் நோய்கள் வாரா, செல்வம் பெருகும், மனதில் அமைதி நிலவும்.

ஊர்த்தொகை

பண்:- பழஞ்சஞ்சரம்

திருச்சிற்றும்பலம்

காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே காணப் பேரூராய்
கோட்டுர்க் கொழுந்தே அழுந்தார் அரசே கொழுந் கொல்லேறே
பாட்டுர்ப் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் ஓள்ளனே
மாட்டுர் அறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே.

கைம்மா உரிவை அம்மான் காக்கும் பலவூர் கருத்துன்னி
மைம்மாந் தடங்கண் மதுரம் அன்னள் மொழியாள் மடச்சிங்கடி
தம்மான் ஊரன் சடையன் சிறுவன் அடியன் தமிழ்மாலை
செம்மாந் திருந்து திருவாய் திறப்பார் சிவலோ கத்தாரே.

அங்செமுத்துண்மை

சூலயம் :- திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

கிழைவன் :- கொருமுழநாதர்

கிழைவி :- பண்மொழியம்மை

பண்:- பழம்பஞ்சரம்

'திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி' என்னும் கோயிலில் எழந்தருளி யிருக்கின்ற, நல்ல தலவடிவினனே, எனக்கு வேறுதுணையில்லை யாகும்படி, உனது திருவடியையே துணையாக மனதில் துணியப் பெற்றேன். இனி உன்னை நான் மறந்தாலும் உனது திருப்பெயர் அதிஉச்ச மகாமந்திரம். நாமம் ஆகிய நமச்சிவாய என்பதனை இடையறாது என் நா சொல்லும். இது அங்செமுத்துண்மை ஒது பவர்களுக்கு, பாடுபவர்க்குத் துன்பம் இல்லையாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்றெனக் கிள்ளி நின்றதிருப்
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப்பிற
வாத தன்மை வந்தெய்தினேன்
கற்றவர் தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவா உளை நான் மறக்கினுஞ்
சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே.

கோணிய பிறை சூடியைக் கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணிய பெருமானைப் பிஞ்ஞுகப்
பித்தனைப் பிறப் பில்லியைப்
பானு லாவரி வண்ட றைகொன்றைத்
தார ணைப்படப் பாம்பரை
நாண ணைத்தொண்டன் ஊரன் சொல்லிவை
சொல்லு வார்க்கில்லை துன்பமே.

எல்லா விதமான துன்பங்களையும் நீக்கும் பதிகம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சத்தியம் பிழைத்த காரணத்தால், கண்களை இழந்தார். "திருமூல்லைவாயில்" ஆலயத்திற்கு வந்து தம் துன்பத்தை மிக உணர்ந்து பாடிய பதிகம். எம்பெருமானுடைய புகழை, மேன்மைகளையெல்லாம் சொல்லி, துன்பத்தை நீக்கி அருளும்படிப் பாடிய பதிகம். நமக்காகவே இறையருளால் வெளிவந்தது என்னாம். இதில் இறைவன் கருணையை நாம் பாடினால் உணரப் பெறலாம். அப்பாடல் கடைசி வரி "படுதுயர் களையாய் பாசுபதா பரஞ்சுடரே". இது (10) பத்துப் பாட்டிலும் காட்டியுள்ளார். "சர்வதுக்க நிவாரணி" நாழும் ஒதிஇன்பம், "பேரானந்தம் பெறுவோம்."

கிறைவன் : - வட திருமூல்லைவாயில்

கிறைவி : - சென்னையில்

பண் : - தக்கேசி

திருவும்மெய்யப் பொருளும் செல்வமும் எனக்குன்

சீருடைக் கழல்களென் றென்னி

ஒருவரை மதியாது உறாமைகள் செய்தும்

ஊடியும் உறைப்பனாய்த் திரிவேன்

முருகு அமர்சோலை சூழ் திருமூல்லை

வாயிலாய் வாயினால் உன்னைப்

பரவிடும் அடியேன் படுதுயர் களையாய்

பாச பதா பரஞ்சுடரே.

விரைதரு மலர்மேல் அயனொடு மாலும்

பெருவிட நீண்ட எம்மானைத்

திரைதரு புனல்குழ் திருமூல்லை வாயில்

செல்வனை நாவல் ஆரூரன்

உரைதகு மாலை ஓர் அஞ்சினோடு அஞ்சும்

உள் குளிர்ந்து ஏத்த வல்லார்கள்

நரை திரை மூப்பும், நடலையும் இன்றி

நன்னுவர் விண்ணவர்க்கு அரசே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாயிமலர்ந்தருளிய
திருவாசகம் - தமிழ்வேதம்
எட்டாம் திருமுறை

முத்தியும் பத்தியும்

திருச்சிற்றும்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேணைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட
அத்தனைக்கு அருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

முத்திக்கு உரிய வழி பக்தி என்பது; பக்தியின் குறிக்கோளே
சித்தமலம் - மனதில் உள்ள குற்றங்களை நீக்குவதே ஆகும். மனதில்
உள்ள குற்றங்களாவன: காமம், கோபம், ஆசை, பொய், களவு,
லோபம், பொறாமை, புறங்கூறுதல் முதலியனவாகும். பக்தியினால்
இக் குற்றங்கள் யாவும் நீங்குதல் வேண்டும். இப்படி சித்தமலம்
அறுமானால், மனதில் உள்ள குற்றங்கள் நீங்குமானால், சீவன்
சிவமாம் தன்மையைப் பெறும். சிவமாம் தன்மைபெற்ற சீவனுக்குப்
பழவினைகள் யாவும் அழிந்தொழியும்.

புணர்ச்சிப் பத்து

சுவபெருமானுடன் கலந்து ஞாக்க விழைதல்

நெக்குநெக்கு, உள் உருகி உருகி
நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், எழுந்தும்
நக்கும், அழுதும், தொழுதும், வாழ்த்தி;
நானா விதத்தால் கூத்து நவிற்றி;
செக்கர் போலும் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர் சிலிர்த்து
புக்கு நிற்பது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மனியைப் புணர்ந்தே.

அனுபோக சுத்தி

ஈசனே! என் எம்மானே!

எந்தை பெருமான்! என்பிறவி
நாசனே! நான் யாதும் ஒன்று
அல்லாப் பொல்லா நாய் ஆன
நீசனேன ஆண்டாய்க்கு,
நினைக்கமாட்டேன் கண்டாயே;
தேசனே! அம்பலவனே!
செய்வது ஒன்றும் அறியேனே.

அடைக்கலப் பத்து

தருவருளே உண்மையானது என்பதை உறைத்தும்.

மாவடு வகிர் அன்ன கண்ணிபாங்கா! நின்மலர் அடிக்கே
சுவிடுவாய்! கும்பிக்கே இடுவாய்? நின்குறிப்பு அறியேன்
பாஇடை ஆடுகுழல்போற் கரந்து, பரந்தது உள்ளாம்
ஆ! கெடுவேன்; உடையாய்! அடியேன் உன் அடைக்கலமே!

திருவேசறவு

கைவன் ஆட்காண்ட நகழ்ச்சியை நனைந்து உருகுதல்.
ஆதம் இலியான், பிறப்பு, இறப்பு என்னும் அருநரகில்,
ஆர் தமரும் இன்றியே, அழுந்து வேற்கு, ஆ! ஆ! என்று,
ஒதம் மலி நஞ்ச உண்ட உடையானே! அடியேற்கு உன்
பாமதலர் காட்டியவாறு அன்றே, எம் பரம்பரனே.

திருப்புலம்பல்

தருவாறயை நனைந்து நனைந்து பாடுதல்.

பூங்கமலத்து அயனொடு மால் அறியாத நெறியானே,
கோங்கு அலர் சேர் குவி முலையாள் கூறா, வெண் நீறு ஆடி
ஒங்கு எயில்குழ் திருவாருர் உடையானே அடியேன்றின்
பூங்கமல்கள் அவைஅல்லாது, எவையாதும் புகழேனே!

சடையானே, தழல்ஆழ, தயங்குழு இலைச்சுலம்
படையானே, பரஞ்சோதி, பசுபதி, மழவெள்ளை
விடையானே, விரிபொழில்குழ் பெருந்துறையாய். அடியேன் நான்
உடையானே, உனை அல்லாது உறுதுணை மற்று அழியேனே!

உற்றாரை யான் வேண்டேன்; ஊர் வேண்டேன்; பேர் வேண்டேன்;
கற்றாரை யான் வேண்டேன்; கற்பனவும் இனி அமையும்
குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் சூத்தா! உன் குரை கழற்கே,
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்து, உருக வேண்டுவனே!

திருச்சிற்றும்பலம்

யாத்திரைப்பத்து

திருவருள் சௌபத்தல் தினைக்க அழைப்பது

அடியார் ஆன்ற் எல்லீரும்,
அகலவிடுமின் விளையாட்டைக்
கடிசேர் அடியே வந்து அடைந்து
கடைக் கொள்ளு இருமின் திருக்குறிப்பைச்
செடிசேர் உடலைச் செல நீக்கிச்
சிவலோ கத்தே நமை வைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன்
பூஆர் கழற்கே புகவிடுமே.

புகழ்மின்; தொழுமின்; பூப்புனைமின்
புயங்கன் தாளே புந்தி வைத்திட்டு
இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்;
இனி, ஓர் இடையூறு அடையாமே,
திகழும் சீர் ஆர் சிவபுரத்துச்
சென்று, சிவன்தாள் வணங்கி, நாம்
நிகழும் அடியார் முன் சென்று
நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே.
திருச்சிற்றும்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருக்கோவையார்

திருச்சிற்றும்பலம்

தேவரில் பெற்றநம் செல்வக் கடிவடி வார்த்திருவே
யாவரின் பெற்றனி யார்சிதைப் பார் இமையாத கண்
மூவரின் பெற்றவர் சிற்றம் பலம் அணிமொய் பொழில் வாய்ப்
பூஅரில் பெற்ற குழலின் வாடிப் புலம்புவதே.

மத்தகம் சேர்தனி நோக்கினன் வாக்கிறந்து ஊறமுதே
ஒத்தகம் சேர்ந்தென்னை உய்யநின் ரோன் தில்லை ஒத்திலங்கு
முத்தகம் சேர்மென் கைப்பெருந் தோளி முகமதியன்
வித்தகம் சேர்மெல்லென் நோக்கமன் ரோளன் விழித்துணையே.

ஆனந்த மாக்கடல் ஆகுசிற்றம்பலம் அன்னபொன்னின்
தேனுந்து மாமலைச் சீறுர் இதுசெய்ய லாவதில்லை
வானுந்து மாமதி வேண்டி அழம்மழப் போலுமன்றோ
நானுந் தளர்ந்தனன் நீயும் தளர்ந்தனை நன்னெஞ்சமே.

திருச்சிற்றும்பலம்

திருமவிகைத்தீவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருவிசைப்பா

ஓஸ்பதாம் திருமுறை

விளக்கை ஏற்றிய பறகு வணக்கீப் பாடவேண்டும்.

திருச்சிற்றும்பலம்

ஓளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஓன்றே!

உணர்வகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே!

தெளிர்வளர் பளிங்கின் தீர்ள்மணிக் குன்றே!

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே

அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கணியே!

அம்பலம் ஆடரங்காக

வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்

தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

படுக்கைக்குச் செல்லும்முன்பு நம் உய்ரை கிறைவருடைய
தருவடிக்கீழ் வைத்துவிட்டுச் செல்லவேண்டும்.

கருவளர் மேகத்து அகடுதோய் மகுடக்
கனகமாளிகைகலந் தொங்கும்
பெருவளர் முத்தீ நான்மறைத் தொழில்சால்
எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் தெய்வப் பதிவதி கூத்தா!
திரண்ட சிற்றம்பலக் கூத்தா!
உருவளர் இன்பச் சிலம்பொலி அலம்பும்
உன்னடிக் கீழது என்னுயிரே.

நீரை மிகுதியாக உடைய மேகத்தைத் தொடும் சிகரங்களை
யுடைய பொன்மயமான மாளிகைகள் நிறைந்ததும், முத்தீ வளர்க்
கப்படக் கூடிய அழகு மிகுந்த தில்லைநகர்.

இப்பதியின் கண் சிவஞானச் செல்வம் நிறைந்து காணப்படும்
சிற்சபையில் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் பெருமானாரே (அற்புதக்
கூத்தனே, ஆனந்தக்கூத்தனே, பொற்றில்லைக்கூத்தனே) இன்பத்தைத்
(பேரானந்த இன்பம்) தருகின்ற சிலம்புகள் ஒலிக்கும் தங்களுடைய
திருவடிகளில் (திருவடி நிழல்) என் உயிர் இருக்கின்றது.

சௌந்தனார் திருவாயிப் பலர்ந்தருளிய
திருப்பல்லாண்டு
ஓன்பதாம் திருமுறை
திருச்சிற்றம்பலம்
மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மன்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்ன நடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோமுக்கு அருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூலதீவ நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருமந்திரம்
பத்தாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடவுள் வாழ்த்து

ஓன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந்து தான் ஐந்து
பெற்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந்தெப்போ.

போற்றுகின்றேன் புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன் சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின்றேன் அறை யோசிவ யோகத்தை
ஏற்றுகின் றேன்எம் பிரான்டூர் எழுத்தே.

ஆமே சிவங்கள் அகார உகாரங்கள்
ஆமே பரங்கள் அழியா விடம்என்ப
ஆமே திருகுத் தடங்கிய சிற்பரம்
ஆமே சிவகதி ஆனந்த மாமே.

இணையார் திருவடி எட்டெழுத்தாகும்
இணையார் கழலிணை யீரைஞ்சு ஆகும்
இணையார் கழலிணை ஜம்பத் தொன்றாகும்
இணையார் கழலிணை ஏழா யிரமே.

செம்பொன் னாகுஞ் சிவாயநம வென்னிற்
செம்பு பொன் னாகத் திரண்டது சிற்பரஞ்
செம்பு பொன் னாகும்பய்யுங் கிரியுமெனச்
செம்பு பொன் னான திருவம் பலமே.

வாரே சிவாய நமச்சிவாய நம
வாரே செப்புகில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாரே யருளால் வளர்ச்சுத்துக் காணலாம்
வாரே செப்புகில் வருஞ்செம்பு பொன்னே.

அரகர என்ன அரியதொன் ரில்லை
அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே.

அஞ்செமுத்தாலே அமர்ந்தனன் நந்தியும்
அஞ்செமுத் தாலே அமர்ந்த பஞ் சாக்கரம்
அஞ்செமுத் தாகிய வக்கர சக்கரம்
அஞ்செமுத் துள்ளே அமர்ந்திருந் தானே.

அன்புடனே நின்று அழுதமும் ஒற்றியே
போன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந்
துன்பம் அகற்றித் தொழுவோர் நினையுங்கால்
இன்புடன் னேவந்து எய்திடும் முத்தியே.

எந்தை பிரானுக் கிருமன்று வட்டமாய்
தந்தைதன் முன்னே சன்முகந் தோன்றலால்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலான்
மைந்தன் இவளென்று மாட்டிக்கொள்ளோ.

தையல்நல் லாளைத் தலத்தின் தலைவியை
மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையைப்
பையுநின் ழேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவமினி மேவதி லாவே.

திருச்சிற்றும்பலம்

நக்கரைதேவ நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்து
கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி

பதினோராம் திருமுறை

திருச்சிற்றும்பலம்

அறியாம லேனும் அறிந்தேனும் செய்து
செறிகின்ற தீவினெகள் எல்லாம் - நெறி நின்று
நன்முகில்சேர் காளத்திநாதன் அடிபணிந்து
பொன்முகலி ஆகுதலும் போம்.

திருச்சிற்றும்பலம்

திருஞூலவாய் உடையார் அருளிய
திருமுகப் பாசுரம்

இப்பாகரம் மதுரை மீனாட்சி சமேத சோமசுந்தரக் கடவுள்
(திருஞூலவாய் உடையார்) பாணபத்திரருக்கு உதவி புரியக் கருதி
சேரமான் பெருமான் நாயனாருக்கு (சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது
தோழன்) எழுதியருளிய திருமுகம் (இச்செய்தி திருவிளையாடற்
புராணத்தில் உள்ளது)

திருச்சிற்றும்பலம்

மதிமலி புரிமிசை மாட கூடற்

பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிற (கு)
அன்னம் பயில் பொழில் ஆல வாயின்

மன்னிய சிவன் யான் மொழி தருமாற்றம்
பரவக் கொண்முப் படியெனப் பாவலர்க்கு)
உரிமையின் உரிமையின் உதவி, ஒளி திகழ்
குருமா மதிப்புரை குவிய குரைக்கீழ்ச்

செருமா உனக்கும் சேரலன் காண்க,
பண்பால் யாழ்பயில் பாணபத்திரன்

தன்பால் என்பால் அன்பால், தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்,

மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே.

திருச்சிற்றும்பலம்

சௌக்கிமார் பெருமான் திருவாயிய மலர்ந்தருளிய
பெரியபூராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் பூராணம்
கடவுள் வாழ்த்தும் திருக்கூத்துங்கள் கண்ணங்கும்
சுவன் அழியார்களைத் துதிப்போம்.

திருச்சிற்றும்பலம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஜந்துபேர் அழிவுங் கண்களே கொள்ள¹
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு முன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாயிதாம் இன்பமாம் ஆகும்
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அழிவஞ்சும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

“ஹ் நும்பார்வதி பதேயே
அரகரமஹாதேவா”
திருச்சிற்றும்பலம்

७
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

இல்லறத்தார் அன்றாடம் செய்ய வேண்டிய ஜந்து புண்ணியச் செயல்கள்

யாவர்க்குமாம் இறைவற் கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக் கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன் னுரைதானே.

ஆரை - திருமந்திரம் - தமிழ்வேதம் - 10

01. உணவு உண்பதற்கு முன்பாக நாள்தோறும் இறைவருக்கு பச்சிலையாவது பக்தியுடன் குட்டி வணங்குதல். (கிடனைத் தேவயாகம் என்பர். யாகம் - கடமை)
 02. பசு, காகம், குருவி, ஏறும்பு, பூனை, நாய் - ஏதேனும் ஒரு உயிரி நத்திற்கு உணவு போடவேண்டும். (கிடனைப் புதயாகம் என்பர்)
 03. ஏழை மனிதர் ஒருவருக்காவது அன்றாடம் இன்சொல் கூறி உணவு பரிமாற வேண்டும். (கிடனை மனித யாகம் என்பர்)
 04. ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறையாவது ஒரு தமிழ்வேதப் பதிகம் பூராகவும் பாடித் துதித்திடல் வேண்டும். (கிடனைப் பெற்றோர் யாகம் என்பர்.)
 05. தாய், தந்தையரைக் கடவுளாக அன்றாடம் வணங்கிப் பணிவிடை செய்தல் வேண்டும். (கிடனைப் பெற்றோர் யாகம் என்பர்)
- இறந்து போன பிறகு சடங்குகள் செய்வதில் பயன் யாதுமில்லை.

பதிகப் பாராயணம் மருந்து (திருமுறை மந்திரம்) என்றால் இந்து ஐந்தும் புத்தியம் எனலாம். இவற்றைச் செய்து, வேண்டிய பதிகப்பாராயணம் செய்து நாழும் நலமுடனும், வளமுடனும் வாழ்ந்து பிறவாமையையும் அடையலாம்.

—
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

ஏழு நாட்களுக்கு - பன்னிரு தமிழ் வேதப் பாடல்கள்

வீட்டிற் சிவபூசையின் முடிவிலும், ஆலயங்களிலும், கூட்டு வழிபாட்டிலும் இந்தப் பன்னிரு தமிழ்வேதப் பாடல்களை ஒத்தி நலம் பெறலாம்.

திருச்சிற்றம்பஸம்

ஞாயிறு

குற்றம் அறுத்தார் குணத்தின் உள்ளார்
 கும்பிடுவார் நமக்கு அன்பு செய்வார்
 ஒற்றை விடையினர் நெற்றிக் கண்ணார்
 உறைபதியாகும் செறி கொள்மாடம்
 சுற்றிய வாசலின் மாதர் விழாச்
 சொற்கவி பாடநிதானம் நல்கப்
 பற்றிய கையினர் வாழும் ஆவூர்ப்
 பகபதி ஈச்சரம் பாடு நாவே.

தமிழ்வேதம் - 1 (முதல் திருமுறை)

சோதியைச் சுண்ணவென் ஸ்ரணிந்திட்டஸம்
 ஆதியை ஆதியம் அந்தமும் இல்லாத
 வேதியை வேதியர் தாம்தொழும் வெண்ணியில்
 ந்தியை நினைய வல்லார் வினை நில்லாவே.

தமிழ்வேதம் - 2 (இரண்டாம் திருமுறை)

கண்ணுதலானும் வெண் ஸ்ர்றினானும் கழலார்க்கவே
 பண்ணிசை பாட நின்று ஆடினானும் பரஞ்சோதியும்
 புண்ணிய நான்மறை யோர்கள் ஏத்தும் புகலிந் நகர்ப்
 பெண்ணின் நல்லாளோடும் வீற்றிருந்த பெருமானன்றே.

தமிழ்வேதம் - 3 (மூன்றாம் திருமுறை)

(அன்றை சிவபெருமான் கூற்றுக்கு நினைக்க)

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க்கு அரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனல் ஏந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

தமிழ்வேதம் - 4 (நான்காம் திருமுறை)

பண்ணின் இன்மொழி கேட்கும் பரமனை
வண்ண நன்மலரான் பல தேவரும்
கண்ணனும் அறியான் கடம்பந்துறை
நன்ன நம்வினை யாயின நாசமே.

தமிழ்வேதம் - 5 (ஐந்தாம் திருமுறை)

முற்றாத பால்மதியம் குடி னானை
முவுலகுந் தானாய முதல்வன் தன்னைக்
செற்றார்கள் புரம்முன்றும் செற்றான் தன்னைத்
திகழ்சுளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக்
குற்றாலத்து அமர்ந்துறையும் குழகன் தன்னைக்
சுத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாள்ளல்லாம் பிறவா நாளே.

தமிழ்வேதம் - 6 (ஆறாம் திருமுறை)

விடையின்மேல் வருவானை
வேதத்தின் பொருளானை
அடையில் அன்புடையானை
யாவர்க்கும் அறியோன்னா
மடையில் வாளைகள் பாயும்
வன்பார்த்தான் பனங்காட்டுர்ச்
சடையில் கங்கை தரித்தானைக்
சாராதார் சார்பென்னே.

தமிழ்வேதம் - 7 (ஏழாம் திருமுறை)

(இன்பெ சிவபெருமான் கழற்சிற் நிலைக்கு)

கொள்ளேன் புரந்தரன் மால்அயன்
 வாழ்வு குடிகெடினும்
 நள்ளேன் நினது அடியாரோடு
 அல்லால் நரகம் புகினும்
 எள்ளேன் திருவரு ஸாலே
 இருக்கப் பெறின் இறைவா
 உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை அல்லாது
 எங்கள் உத்தமனே.

தமிழ்வேதம் - 8 (திருவாசகம்)

கருவளர் மேகத்து அகடுதோய் மகுடக்
 கனக மாளிகை கலந்தெந்கும்
 பெருவளர் முத்தீ நான்மறைத் தொழில்சால்
 எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் தெய்வப் பதிவதி நிதியம்
 திரண்ட சிற்றம்பலக் கூத்தா!
 உருவளர் இன்பச் சிலம்பொலி அலம்பும்
 உன்னடிக் கீழ்து என்னுயிரே.

திருவிசைப்பா - தமிழ்வேதம் - 9

மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பத்தர்கள்
 வஞ்சகர் போய் அகலப்
 பொன்னின் செய் மண்டபத் துள்ளோ புகுந்து
 புவனி யெல்லாம் விளங்க
 அன்ன நடை மடவாள் உமைகோன்
 அடியோமுக்கு அருள் புரிந்து
 பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தமிழ்வேதம் - 9 (திருப்பல்லாண்டு)

சிவனொடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
 அவனொடு ஓப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
 புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
 தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

தமிழ்வேதம் - 10 (திருமந்திரம்)

சார்ந்தாரை எவ்விடத்துங் காப்பனவுஞ் சார்ந்தன்பு
கூர்ந்தார்க்கு முத்தி கொடுப்பனவும் - கூர்ந்துள்ளே
மூளத் தியானிப்பார் முன்வந்து நிற்பனவும்
காளத்தி யார்தம் கழல்.

தமிழ்வேதம் - 11 (பதினேராம் திருமுறை)

அண்ணாமலை மேல் அணிமலையை
ஆரா அண்பின் அடியவர்தம்
கண்ணார் அமுதை விண்ணோரைக்
காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
உண்ணா நஞ்சம் உண்டானைக்
கும்பிட்டுருகுஞ் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்பாடிப்
பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார்.

தமிழ்வேதம் - 12 (பெரிய புராணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

தங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையார் புனல் உடையான் ஒரு
சரிகோவணம் உடையான்
படையார்மழு உடையான்பல
பூதப்படை உடையான்
மடவான் விழி உமைமாது இடம்
உடையான் எனை உடையான்
விடையார் கொடி உடையான் இடம்
வீழிம்மிழ ஸலயே.

தமிழ்வேதம் - 1 (முதல் திருமுறை)

கல்லால் நிழல் மேயவனே கரும்பின்
வில்லான் எழில் வேவ விழித்தவனே
நல்லார் தொழுநாகேச் சரநகரில்
செல்வா என வல்வினை தேய்ந்தறுமே.

தமிழ்வேதம் - 2 (இரண்டாம் திருமுறை)

மண்ணவர் விண்ணவர் வணங்க வைகலும்
எண்ணிய தேவர்கள் இறைஞ்சும் எம்திறை
விண்ணமர் பொழில்கொள் வெண்காடு மேவிய
அண்ணலை அடிதொழு அல்லல் இல்லையே.

தமிழ்வேதம் - 3 (ஸுந்ராம் திருமுறை)

மண்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மாதீர்த்த வேதியர்க்கும்
விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபோய் நின்றானெனப்
பண்பொருந்த இசைபாடும் பழனம்சேர் அப்பனை என்
கண் பொருந்தும் போதத்துங் கைவிட நான் கடவேணோ.

தமிழ்வேதம் - 4 (நான்காம் திருமுறை)

விண்ணு ளாரும் விரும்பப் படுபவர்
மண்ணு ளாரும் மதிக்கப் படுபவர்
எண்ணி னார்பொழில் குழ் இடை மருதினை
நண்ணி னாரை நண்ணாவினை நாசமே.

தமிழ்வேதம் - 5 (ஜந்தாம் திருமுறை)

முந்திய வல்வினைகள் தீர்ப்பான் தன்னை
முவாத மேனிமுக் கண்ணி னானைச்
சந்திரனும் வெங்கதிரும் ஆயி னானைச்
சங்கரனைச் சங்கக் குழையான் தன்னை
மந்திரமும் மறைப் பொருளும் ஆனான் தன்னை
மறுமையும் இம்மையும் ஆனான் தன்னை
அந்திரனை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை
அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்த வாரே.

தமிழ்வேதம் - 6 (ஒழாம் திருமுறை)

கோதிலா அமுதே அருள் பெருகு
கோலமே இமையோர் தொழு கோவே
பாதி மாதொரு சுறுடை யானே
பக்பதி பரமா பர மேட்டை
தீதிலா மலையே திருவருள் சேர்
சேவகா திருவா வடிதுறையுள்
ஆதியே எனை அஞ்சல்என்று அருள்வாய்
ஆர் எனக்கு உறவு அமர்கள் ஏறே.

தமிழ்வேதம் - 7 (ஞாம் திருமுறை)

ஆடு கின்றிலை கூத்துடையான்கழற்கு
 அன்பிலை என்புருகிப்
 பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
 பணிகைலை பாதமலர்
 குடு கின்றிலை குட்டுகின்றதும் இலை
 துணையிலி பின்னெங்குசே
 தேடு கின்றிலை தெருவுதோர் அலறிலை
 செய்வது ஒன்று அறியேனே.

தமிழ்வேதம் - 8 (திருவாசகம்)

ஏகநாயகனை இமையவர்க்கு அரசை
 என்னுயிர்க்கு அமுதினை எதிரில்
 போகநா யகனைப் புயல்வணற்கு) அருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
 மேகநாயகனை மிகுதிரு வீழி
 மிழலை விண்ணியிலி செழுங்கோயில்
 யோகநாயகனை அன்றி மற்றொன்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருவிசைப்பா - தமிழ்வேதம் - 9

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
 மெய்யாடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்கு
 ஆட்செய்மின் குழாம் புகுந்து
 அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்ல தோர்
 ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருளென்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தமிழ்வேதம் - 9 (திருப்பல்லாண்டு)

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை
 யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாடுயறை
 யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒருகைப்பிடி
 யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரைதானே.

தமிழ்வேதம் - 10 (திருமந்திரம்)

அறியாமலேனும் அறிந்தேனும் செய்து
செறிகின்ற தீவினைகள் எல்லாம் - நெறிநின்று
நன்முகில்சேர் காளத்தி நாதன் அடிபணிந்து
பொன்முகலி ஆடுதலும் போம்.

தமிழ்வேதம் - 11 (பதினேராம் திருமுறை)

தீங்கள் அணிமணிமாடம் மிடைந்த வீதி
சென்றைணந்து தெய்வமறைக் கற்பின் மாதர்
மங்கலவாழ்த் திசை இரண்டு மருங்குமல்க
வானவர் நாயகர் கோயில்மருங்கு சார்ந்து
தூங்கநிலைக் கோபுரத்தை இறைஞ்சிப் புக்குச்
குழந்து திருத்தோணிமிசை மேவினார்கள்
தங்கள் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நின்று
தமிழ் வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார்.

தமிழ்வேதம் - 12 (பெரிய புராணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

சௌவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானத்திரளாய் நின்ற பெருமான்
நல்ல அடியார் மேல்
ஊனத்திரளை நீக்கும் அதுவும்
உண்மைப் பொருள் போலும்
ஏனத்திரளோடு இனமான் கரடி
இழியும் இரவின் கண்
ஆணத் திரள்வந்து அணையும்சாரல்
அன்னா மலையாரே.

தமிழ்வேதம் - 1 (முதல் திருமுறை)

செழியாய உடல் தீர்ப்பான்
தீவினைக்கு ஒர் மருந்தாவான்
பொடியாடிக்கு அடிமை செய்த
புள்ளிருக்கு வேளுரைக்

கடியார்ந்த பொழிற் காழிக்
கவுணியன் சம்பந்தன் சொல்
மடியாது சொல்லவல்லார்க்கு
இல்லையாம் மறுபிழப்பே.

தமிழ்வேதம் - 2 (இரண்டாம் திருமுறை)

அட்டமா சித்திகள் அணைத்தரு காளத்தி
வட்டவார் சடையனை வயலனி காழியன்
சிட்டநான் மறைவல் ஞானசம்பந்தன் சொல்
இட்டமாப் பாடுவார்க்கு இல்லையாம் பாவமே.

தமிழ்வேதம் - 3 (மூன்றாம் திருமுறை)

அங்கையுள் அனலும் வைத்தார்
அறுவகைச் சமயம் வைத்தார்
தங்கையில் வீணை வைத்தார்
தம் அடி பரவ வைத்தார்
தீங்களைக் கங்கையோடு
திகழ் தரு சடையுள் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார்
மாமறைக் காட னாடே.

தமிழ்வேதம் - 4 (நான்காம் திருமுறை)

ஞானம் காட்டுவெர் நன்னெறி காட்டுவெர்
தானம் காட்டுவெர் தம்மடைந் தார்க்கெலாம்
தானம் காட்டித்தன் தாளடைந் தார்கட்கு
வானம் காட்டுவெர் போல்வன்னி யூரே.

தமிழ்வேதம் - 5 (ஐந்தாம் திருமுறை)

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்
பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
சுற்றிநின்ற குழ்வினைகள் வீஞ்க்க வேண்டில்
சொல்லுகேன் கேள் நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்
உள்ளையல்லால் ஒருதெய்வம் உள்கேன் என்றும்
புற்றவக் கச்சார்த்த புனிதா என்றும்
பொழில் ஆழுரா என்றே போற்றாநில்லே.

தமிழ்வேதம் - 6 (ஆறாம் திருமுறை)

பூவில் வாசத்தைப் பொன்னினை மனியைப்
 புவியைக் காற்றினைப் புனல் அனல் வெளியைச்
 சேவின் மேல்வரும் செல்வனைச் சிவனைத்
 தேவ தேவனைத் தித்திக்கும் தேனைக்
 காவியாவ் கண்ணி பங்கனைக் கங்கைச்
 சடையனைக் காமரத்து இசை பாட
 நாவில் ஊறும் நன்ளாறனை அழுதை
 நாயினேன் மறந்துளன் நினைக் கேளே.

தமிழ்வேதம் - 7 (ஏழாம் திருமுறை)

அவமாய தேவர் அவகதியில் அழுந்தாமே
 பவமாயம் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
 நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாம் ஒழிந்து
 சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

தமிழ்வேதம் - 8 (திருவாசகம்)

பழையராம் தொண்டர்க்கு எனியரே மிண்டர்க்கு
 அரியரே பாவியேன் செய்யும்
 பிழையெலாம் பொறுத்துளன் பினிபொறுத் தருளாய்
 பிச்சரே நஷ்சரா மினிரும்
 குழையராய் வந்தென் குடிமுழுதானும்
 குழகரே ஒழுகுநீர்க் கங்கை
 அழகரே யாகில் அவரிடம் களாந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

திருவிசைப்பா - தமிழ்வேம் - 9

புரந்தரன் மால் அயன் பூசலிட்டு ஓலமிட்டு
 இன்னம் புகலரிதாய்
 இரந்து இரந்து அழைப்ப என்னுயிர் ஆண்ட கோவினுக்கு
 என் செய வல்லம் என்றும்
 கரந்தும் கரவாத கற்பகனாகிக்
 கரையில் கருணைக் கடல்
 பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலா பாங்கற்கே
 பல்லாண்டு சுறுதுமே.

தமிழ்வேதம் - 9 (திருப்பல்லாண்டு)

தீயினும் வெப்யன் புனினும் தண்ணியன்
 ஆயினும் ஈசன் அருள் அழிவார் இல்லை
 சேயினும் நல்லன் அணியன் நல் அன்பர்க்குத்
 தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே.

தமிழ்வேதம் - 10 (கிருமந்திரம்)

நாமத்தினால் என்தன் நாத்திருத்தேன்
 நறை மாமலர்சேர்
 தாமத்தினால் உன் சரண்பணியேன்
 சார்வது என்கொடுநான்
 வாமத்திலே ஒரு மாணத்தரித்து
 ஒரு மாணை வைத்தாய்
 சேமத்தினால் உன் திருத்தில்லை
 சேர்வதோர் செந்நெறியே.

தமிழ்வேதம் - 11 (பதினோராம் திருமுறை)

அண்ணலே! எனை ஆண்டுகொண்ட ருளிய அழுதே
 விண்ணிலே மறைந்தருள்புரி வேதநாயகனே!
 கண்ணினால் திருக் கயிலையில் இருந்த நின் கோலம்
 நண்ணி நான் தொழு நயந்தருள்புரி எனப் பணிந்தார்.

தமிழ்வேதம் - 12 (பெரிய புராணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

புதன்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேனினும் இனியர் பாலன நீற்றர்
 தீங்கரும்பு அனையர்தம் திருவடிதொ முவார்
 உன்னயந்து உருக உவகைகள் தருவார்
 உச்சிமேல் உறைபவர் ஒன்றலாது ஊரார்
 வானகம் இறந்து வையகம் வணங்க
 வயங்கொள் நிற்பதோர் வடிவினை உடையார்
 ஆனையின் உரிவை போர்த்தளம் அடிகள்
 அச்சிறு பாக்கமது ஆட்சி கொண்டாரே.

தமிழ்வேதம் - 1 (முதலாம் திருமுறை)

நீரார்ந்த செஞ்சடையீர் நெற்றித்
 திருக்கண் நிகழ்வித்தீர்
 போரார்ந்த வெண்மழுவொன்று
 உடையீர் புதம்பாடலீர்
 ஏரார்ந்த மேகலையாள்
 பாகங்கொண்டீர் இடைமருதலில்
 சீரார்ந்த கோயிலே
 கோயிலாகச் சேர்ந்தீரே.

தமிழ்வேதம் - 2 (இரண்டாம் திருமுறை)

மாசில் தொண்டர்மலர் கொண்டு வணங்கிட
 ஆசையார் அருள் நல்கிய செல்வத்தீர்
 காய்சினத்த விடையார் கருவ காவுர்ளம்
 ஈசர் வண்ணம் எரியும் ஏரி வண்ணமே.

தமிழ்வேதம் - 3 (மூன்றாம் திருமுறை)

ஏற்றநீர்க் கங்கையானே இருநிலம் தாவினானும்
 நாற்றமா மலர்மேல் ஏறும் நான்முகன் இவர்கள் கூடி
 ஆற்றலால் அளக்கல்லூற்றார்க்கு அழல்லரு ஆயினானே
 கூற்றுக்கும் கூற்றதானாய் கோடிகா வடைய கோவே.

தமிழ்வேதம் - 4 (நான்காம் திருமுறை)

துன்பம் இல்லைத் துயரில்லை யாம் இனி
 நம்ப னாகிய நன்மணி கண்டனார்
 என்பொ னார்உறை வேட்கள நன்னகர்
 இன்பன் சேவடி யேத்தி இருப்பதே.

தமிழ்வேதம் - 5 (ஐந்தாம் திருமுறை)

நம்பனே நான் மறைகள் ஆயினானே
 நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா
 கம்பனே கச்சிமா நகரு ளானே
 கடிமதில்கள் முன்றினையும் போடியா எய்த
 அன்பனே அளவிலாப் பெருமை யானே
 அடியார்கட்கு ஆரமுதே ஆனேறு ஏறும்
 செம்பொனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழூளியே சிவனே உன் அபயம் நானே.

தமிழ்வேதம் - 6 (ஆறாம் திருமுறை)

(அன்டிப் சிவபெருமான் கழற்கீழ் நிலைக்க)

சிந்தித்து என்றும் நினைந்து எழவார்கள்
 சிந்தையில் திகழும் சிவன் தன்னைப்
 பந்தித்த வினைப் பற்றறுப் பானைப்
 பாலொடு ஆனஞ்சும் ஆட்டுகந் தானை
 அந்தமில் புகழாள் உமை நங்கை
 ஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற
 கந்த வார்ச்சடைக் கம்பன் எம்மானைக்
 காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாரே.

தமிழ்வேதம் - 7 (ஏழாம் திருமுறை)

உம்பர்கட்கு அரசே ஓழிவெற நிறைந்த
 யோகமே ஊத்தையேன் தனக்கு
 வம்பெனப் பழுத்துள்ள குடிமுழுது ஆண்டு
 வாழ்வெற வாழ்வித்த மருந்தே
 செம்பொருள் துணிவே சீருடைக் கழலே
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எம்பொருட்டு உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே.

தமிழ்வேதம் - 8 (திருவாசகம்)

நெடியா ணோடு நான்முகனும்
 வானவரும் நெருங்கி
 முடியான் முடிகள் மோதிஉக்க
 முழுமணி யின்திரளை
 அடியார் அலகினால் திரட்டும்
 அனிதில்லை அம்பலத்துக்
 கழியார் கொன்றை மாலையானைக்
 காண்பதும் என்றுகொலோ?

திருவிசைப்பா - தமிழ்வேதம் - 9

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிக் கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றது
 ஆர் பெறுவார் உலகில்
 ஊரும் உலகும் கழற உழறி
 உமை மணவாளனுக்கு ஆட்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசு நாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தமிழ்வேதம் - 9 (திருப்பல்லாண்டு)

பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன் பேர் அருளாளன்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமும் ஆமே.

தமிழ்வேதம் - 10 (திருமந்திரம்)

கூறுஞ் செனனக் குடில்நெடு
நாள் நுழை கூன்முழுதும்
மாறும் படிக்கு மருந்துளதோ
சள்ளபை வாணர்கொண்ட
நீறும் திருவெழுத்து ஒர்ஜங்தும்
கண்மியும் நித்தம் நித்தம்
தேறும் பொருள் என்றுணராத
மாயச் செருக்கினர்க்கே.

தமிழ்வேதம் - 11 (பதினேராம் திருமுறை)

நன்னிய ஒருமை அன்பின் நாருறு பாசத்தாலே
தின்னிய தொண்டர் பூட்டி இளைத்தபின் திறம்பி நிற்க
ஒண்ணுமோ? கலய னார்தம் ஒருப்பாடு கண்ட போதே
அண்ணலார் நேரே நின்றார்! அமரரும் விசம்பில் ஆர்த்தார்

தமிழ்வேதம் - 12 (பெரிய புராணம்)

திருச்சிற்றம்யஸம்

வியாழன்

திருச்சிற்றம்யஸம்

அடையார் புரமுன்றும் அனல்வாய் விழவெய்து
படையார் புனல் அம்பர்மகா ளம்மேய
விடையார் கொடியெந்தை வெள்ளைப் பிறைகுடும்
சடையான் கழல்ஏத்தச் சாரா வினைதானே.

தமிழ்வேதம் - 1 (முதல் திருமுறை)

உண்டாய் நஞ்சை உமையோர் பங்கா என்றுள்கித்
தொண்டாய்த் திரியும் அடியார் தங்கள் துயரங்கள்
அண்டா வண்ணம் அறுப்பான் எந்தை ஊர் போலும்
வெண்டாமரை மேல் கருவண்டு யாழ்செய் வெண்காடே..

தமிழ்வேதம் - 2 (இரண்டாம் திருமுறை)

விரையார் கொன்றையினாய் விடமுண்ட மிடற்றினனே
உரையார் பல்புகழாய் உமைநங்கையொர் பங்குடையாய்
திரையார் தெண்கடல்குழ் திருவான்மியூர் உறையும்
அரையா உன்னையல்லால் அடையாது எனது ஆதரவே.

தமிழ்வேதம் - 3 (மூன்றாம் திருமுறை)

பைம்பொனே பவளக் குன்றே
பரமனே பால்வெண்ணீற்றாய்
செம்பொனே மலர்செய் பாதா
சீர்தரு மணியே மிக்க
அம்பொனே கொழித்து வீழும்
அனியணா மலையு எானே
என்பொனே உன்னை யல்லால்
ஏதுநான் நினை விலேனே.

தமிழ்வேதம் - 4 (நான்காம் திருமுறை)

ஞாலத்தார் தொழுது ஏத்திய நன்மையன்
காலத்தான் உயிர் போக்கிய காலினன்
நீலத்தார் மிடற்றான் வெள்ளை நீறனி
கோலத்தான் குராவ் காடு துறையனே.

தமிழ்வேதம் - 5 (ஐந்தாம் திருமுறை)

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செமுஞ்சுடரே செமுஞ்சுடர் நற் சோதி மிக்க
உருவே என்னுறவே என் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தின் உள்ளே நின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கரமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதன் துறையறையும் அமரர் ஏறே.

தமிழ்வேதம் - 6 (ஒட்டாம் திருமுறை)

(அன்பெ சிவபெந்மான் கழற்கீழ் நிலைக்கு)

பாரார் விள்ளவரும்
 பரவிப்பணிந்து ஏத்தனின்ற
 சீரார் மேனியனே
 திகழ்ந்து மிடற்றினனே
 காரார் பூம்பொழில்குழ்
 திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
 ஆரா இன்னமுதே
 அடியேனையும் அஞ்சல்ளன்னே.

தமிழ்வேதம் - 7 (ஏழாம் திருமுறை)

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
 சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
 மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
 நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
 தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
 ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்கான் அம்மானாய்.

தமிழ்வேதம் - 8 (திருவாசகம்)

மன்னோடு விள்ளனவும்
 மனிதரோடு வானவர்க்கும்
 கண்ணாவாய் கண்ணாகாது
 ஒழிதலும்நான் மிகக்கலங்கி
 அண்ணவோ என்றன்னாந்து
 அலமந்து வினித்தாலும்
 நண்ணாயால் திருத்தில்லை
 நடம்பயிலும் நம்பானே.

திருவிசைப்பா - தமிழ்வேதம் - 9

தாதையைத்தாள் அற வீசிய சண்டிக்கு
 இவ்வள்டத் தொடு முடனே
 பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்
 போனகமும் அருளிச்
 சோதி மணி முடித் தாமமும் நாமமும்
 தொண்ட்ரக்கு நாயகமும்
 பாதகத்துக்குப் பரிச் வைத்தானுக்கே
 பல்லான்டு சூறுதுமே.

தமிழ்வேதம் - 9 (திருப்பல்லான்டு)

(அன்றை சிவபெருமான் நழூல்க்கீழ் நினைக்க)

போற்றிசைத்தும் புகழ்ந்தும் புனிதன் அடி
தேற்றுமின் என்றுஞ் சிவனைடிக்கே செல்வம்
ஆற்றியது என்று மயலுற்ற சிந்தையை
மாற்றி நின்றார் வழி மன்னி நின்றானே.

தமிழ்வேதம் - 10 (திருமந்திரம்)

வந்திகண் டாய்அடி யாரைக்கண்டால்
மறவாது நெஞ்சே
சிந்திகண் டாய்அரன் செம்பொற்கழல்
திரு மாமருதைச்
சந்திகண் டாய் இல்லை யாயின்
நமன்தமர் தாம்கொடுபோய்
உந்திகண் டாய்நிர யத்துன்னை
வீழ்த்தி உழக்குவரே.

தமிழ்வேதம் - 11 (பதினேராம் திருமறை)

வேதநேறி தழைத்தோங்க
மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதம்பரம் பரை பொலியப்
புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற் புகலித்
திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக் கொண்டு
திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

தமிழ்வேதம் - 12 (பெரிய புராணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளி

மங்கையோர் சூறுகந்த மழுவாளன்
வார்சடைமேல் திங்கள்
கங்கை தனைக்கரந்த கறைக்கண்டன்
கருதும் இடம்
செங்கயல் வார்கழனி திகழும்
புகலித்தனைச் சென்றுதன்
அங்கையினால் தொழுவார் அவலம் அறியாரே.

தமிழ்வேதம் - 1 (முதல் திருமறை)

(அன்றை சிவபெருமான் கழற்கீற் நிலைக்கு)

பெண்ணமர் மேனியி னாரும்
 பிறைபுல்கு செஞ்சடையாரும்
 கண்ணமர் நெற்றி யினாரும்
 காதமருங் குழை யாரும்
 எண்ணமருங் குணத் தாரும்
 இமையவர் ஏத்த நின்றாரும்
 பண்ணமர் பாடலினாரும்
 பாண்டிக் கொடுமுடி யாரே.

தமிழ்வேதம் - 2 (இரண்டாம் திருமுறை)

நஞ்சமுது செய்தமனி கண்டன் நமை
 ஆளுடைய ஞான முதல்வன்
 செஞ்சடை யிடைப் புனல் கரந்த சிவ
 லோகன் அமர்கின்ற இடமாம்
 அஞ்சடரொடு ஆறுபதம் ஏழின் இசை
 எண்ணரிய வண்ணமுள வாய்
 மைஞ்செராடு மாதர்பலருந் தொழுது
 சேரும் வயல் வைகாவிலே.

தமிழ்வேதம் - 3 (மூன்றாம் திருமுறை)

துஞ்சிருள் காலைமாலை தொடர்ச்சியை மறந்திராதே
 அஞ்செமுத்து ஒதின்நாளும் அரண்டிக்கு அன்பதாகும்
 வஞ்சனைப் பாற் சோறாக்கி வழக்கிலா அமனர் தந்த
 நஞ்சுஅமுது ஆக்குவித்தார் நனிபள்ளி அடிகளாரே.

தமிழ்வேதம் - 4 (நான்காம் திருமுறை)

தேடிச் சென்று திருந்தடி யேத்துமின்
 நாடி வந்தவர் நம்மையும் ஆட்கொள்வர்
 ஆடிப் பாடி அண்ணாமலை கைதொழு
 ஓடிப் போம் நமது உள்ளவினைகளே.

தமிழ்வேதம் - 5 (ஐந்தாம் திருமுறை)

பத்திமையால் பணிந்தடியேன் தன்னைப் பன்னாள்
 பாமாலை பாடப் பயில்வித்தானை
 எத்தேவும் ஏத்தும் இறைவன் தன்னை
 எம்மானை என்னுள்ளத் துள்ளே ஊறும்

அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின் பாலை
 அண்ணிக்குந் தீங்கரும்பை அரணை ஆதிப
 புத்தேளைப் புள்ளிருக்கு வேளுராளைப்
 போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

தமிழ்வேதம் - 6 (ஏழாம் திருமுறை)

பஞ்சேரும் மெல்லடி யாளை ஓர் பாகமாய்
 நஞ்சேரும் நன்மணி கண்டம் உடையானே
 நெஞ்சேர நின்னையே உள்கி நினைவாரை
 அஞ்சேலென் பரவையுள் மண்டளி அம்மானே.

தமிழ்வேதம் - 7 (ஏழாம் திருமுறை)

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ அல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்து அரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
 துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
 மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்று அருள்புரியாயே.

தமிழ்வேதம் - 8 (திருவாசகம்)

அன்ன நடையார் அமுத
 மொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத்
 தென்னன் தமிழும் இசையும்
 கலந்த சிற்றம் பலந்தன்னுள்
 பொன்னும் மணியும் நிரந்த
 தலத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டு
 மின்னி இடையாள் உமையாள்
 காண விகிர்தன் ஆடுமே.

திருவிசைப்பா - தமிழ்வேதம் - 9

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
 பாற்கடல் ஸந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்

(அன்றை சிவபெருமான் கழற்கின்ற நிலைக்கே)

ஆலிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு சூறுதுமே.

தமிழ்வேதம் - 9 (திருப்பல்லாண்டு)

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவயம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவது ஒன்றில்லை
அவன்றி ஊர்ப்புகு மாறு அறியேனே.

தமிழ்வேதம் - 10 (திருமந்திரம்)

காண்ர் கதியொன்றும் கல்லீர்
எழுத்தஞ்சும் வல்லவன்னைம்
பேண்ர் திருப்பணி பேசீர்
அவன்புகழ் ஆசைப்பட்டுப்
பூண்ர் உருத்திர சாதனம்
நீறங்கும் பூசுகிலீர்
வீண்ர் எளிதோ மருதப்
பிரான் கழல் மேவுதற்கே.

தமிழ்வேதம் - 11 (பதினேநாராம் திருமுறை)

மாறில் ஊன் அமுதம் நல்ல
மஞ்சனப் புனலும் சென்னி
ஏறுநான் மலரும் வெவ்வேறு
இயல்பினில் அமைத்துக் கொண்டு
தேறுவார்க்கு அமுத மான
செல்வனார் திருக் காளத்தி
அறுசேர் சடையார் தம்மை
அனூகவந்து அணையா நின்றார்

தமிழ்வேதம் - 12 (பெரிய புராணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

சிற்றம்பலம்

சனி

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண் பொடிப்பூசு மார்பிள் விரிநூல்
 ஒருபால் பொருந்தக்
 கந்தமல்கு குழலியோடும் கடிபொழில்
 கச்சி தன்னுள்
 அந்தமில் குணத்தார் அவர்போற்ற
 அணங்கினொடு ஆடல்புரி
 எந்தை மேவிய ஏகம்பம் தொழுதேத்த
 இடர்கெடுமே.

தமிழ்வேதம் - 1 (முதலாம் திருமுறை)

பண்ண வண்ணத்த ராகிப்
 பாடலோடு ஆடல் அறாத
 விண்ண வண்ணத்தர் ஆய
 விரிபுக லூர்ர் ஓர் பாகம்
 பெண்ண வண்ணத்தர் ஆகும்
 பெற்றியொடு ஆண் இணை பிணைந்த
 வண்ண வண்ணத்தெம் பெருமான்
 வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.

தமிழ்வேதம் - 2 (இரண்டாம் திருமுறை)

குற்றமிலாதார் குரைகடல் குழந்த
 கோணமா மலை அமர்ந்த தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவர் உயர்ந்தோர்
 சுற்றமும் ஆகித் தொல்வினை அடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே

தமிழ்வேதம் - 3 (மூன்றாம் திருமுறை)

அன்பெ சிவபெருமான் கழற்கீழ் நிகலக்க

அந்தியை நல்ல மதியினை
 ஆர்க்கும் அழிவிரிய
 செந்தியை வாட்டும் செம் பொன்னினைச்
 சென்றடைந் தேனுடைய
 புந்தியைப் புக்க அழிவினைப்
 பூந்துருத்திய் யுறையும்
 நந்தியை நங்கள் பிரான்தனை
 நானடி போற்றுவதே.

தமிழ்வேதம் - 4 (நான்காம் திருமுறை)

பெருகலாம் தவம் பேததமை தீரலாம்
 திருகலாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
 பருகலாம் பரமாய தோர் ஆனந்தம்
 மருகலான் அடி வாழ்த்தி வணங்கவே.

தமிழ்வேதம் - 5 (ஜந்தாம் திருமுறை)

விண்முமுதும் மண்முமுதும் ஆனார் தாமே
 மிக்கோர்கள் ஏத்தும் குணத்தார் தாமே
 கண்விழியால் காமனையுங் காய்ந்தார் தாமே
 காலங்கள் ஊழி கடந்தார் தாமே
 பண்ணியலும் பாடல் உகப்பார் தாமே
 பழனை பதியா வுடையார் தாமே
 திண்மமுவாள் ஏந்து கரத்தார் தாமே
 திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

தமிழ்வேதம் - 6 (ஆறாம் திருமுறை)

விரையார் கொன்றையினாய்
 விமலா இனி உன்னை யல்லால்
 உரையேன் நாவதனால்
 உடலில் உயிர் உள்ளளவும்
 திரையார் தண்கழனித்
 திருமேற் றளியுறையும்
 அரையா உன்னையல்லால்
 அறிந்துஉத்த மாட்டேனே.

தமிழ்வேதம் - 7 (ஏழாம் திருமுறை)

(இன்பெ சிவபெருமான் கழற்கின் நிலைக்கு)

ஓருவனே போற்றி ஒப்பில்
அப்பனே போற்றி வாணோர்
குருவனே போற்றி எங்கள்
கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகள்று என்னை நின்பால்
வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி
தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே.

தமிழ்வேதம் - 8 (திருவாசகம்)

இடர்கெடுத்து என்னை ஆண்டுகொண்டு என்னுள்
இருட்பிழம்பற ஏறிந்து எழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்கும்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மால் அறி யாமைப்
படரொளிப் பரப்பிப் பரந்து நின்றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

திருவிசைப்பா - தமிழ்வேதம் - 9

குழல் ஓலி யாழ் ஓலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம் பெருகி
விழ வொலி விண்ணளவும் சென்று விம்மி
மிகு திருவாரூரில்
மழவிடையாற்கு வழி வழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப் பிறந்த
பழ அடியாரோடுங் கூடி எம்மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தமிழ்வேதம் - 9 (திருப்பல்லாண்டு)

அன்லை சிவபெருஷான் கழற்சிந் நிலைக்க

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாஞும்
 சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
 சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

தமிழ்வேதம் - 10 (திருமந்திரம்)

சூறுமின் ஈசனைச் செய்ம்மின்குற்
 ரேவல் குளிர்மின் கண்கள்
 தேறுமின் சித்தம் தெளிமின்
 சிவனைச் செறுமின் செற்றம்
 ஆறுமின் வேட்கை அறுமின்
 அவலம் இவை நெறியா
 ஏறுமின் வானத்திருமின்
 விருந்தாய் இமையவர்க்கே.

தமிழ்வேதம் - 11 (பதினேராம் திருமறை)

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
 ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட
 மன்றுளார் அடியார் அவர் வான்புகழ்
 நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

தமிழ்வேதம் - 12 (பெரிய புராணம்)

திருக்சிற்றும்பலம்

★ ★ ★ ★ ★

இறைவனது எண்குணம்

01. பேரருஞ்சுடைமை
02. தூயவுடம்பின்னாதல்.
03. தன்வயமுடைமை
04. முற்றுணர்வுடைமை
05. வரம்பிலின்பழுடைமை
06. இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல்.
07. இயற்கை உணர்வினனாதல்.
08. அளவிலாற்றல் உடைமை.

கொடிக்கவி பாடுதல்

திருக்கோவில்களில் கொடியேற்ற வைபவத்துடன் பெருவிழா ஆரம்பமாகும். கொடிக்கவிப் பாடலுடன் கொடியேற்றம் நிகழும். சிதம்பரத்தில் உமாபதி சிவாச்சாரியார் கொடிக்கவி பாடனார். ஏறாத கொடிச் சீலை தானாக ஏறிய அற்புதம் நிகழ்ந்தமை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

கட்டவளக் கலித்துறை

- ஓளிக்கு மிருஞ்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடலொன் றொளிக்கு மெனினும் இருளட ராதுள் ஞயிர்க்குயிராய்த் தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே குளிக்கு முயிரருள் கூடும் படிக்கொடி கட்டினனே.

நேரிசை வெண்பா

- பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணேது இருளாம் வெளியே திரவே - தருளாளா நீபூரவா வையமெல்லாம் நீயறிக் கட்டினேன் கோபுர வாசற் கொடி.
- வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எனக்காலும் தாக்கா துணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப் பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே குறிக்கும் அருள்நல்கக் கொடி.
- அஞ்செமுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெலமுத்தும் பிஞ்செமுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் - நெஞ்செமுத்திப் பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும் கூசாமற் காட்டக் கொடி.

நவசந்திப் பண்ணும் பாடலும்
கௌழமரம்

பண் : தக்கராகம்

இராகம் : காம்போதி

திருச்சிற்றும்பலம்

பொடியடை மார்பினர் போர்விடை யேறிப்
பூதக ணம்புடை குழக்
கொடியடை யூர்திரிந் தையங்
கொண்டு பலபல கூறி
வடிவுடை வாளெடுங் கண்ணுமை பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்
கழகமழ் மாமல ரிட்டுக்
கறைமிடற் றானடி காண்போம்.

பண் :- காந்தாரபஞ்சமம்

இராகம் :- கேதாரகெளை

நனவிலும் கனவிலும் நம்பாவுன்னை
மனவிலும் வழிபடல் மறவேன் அம்மான்
புனல்விரி நறுங்கொன்றைப் போதனிந்த
கனல்ளரி அனல்புக்கு கையவனே
இதுவோ எமை யாளுமா நீவதோன்றேமக் கில்லையேல்
அதுவோ வுனதின் னருள் ஆடுவதுறை யரனே.

பண் :- நட்டபாடை

இராகம் :- நாட்டை

பண்ணும்பத மேழும்பல வோசைத்த மிழவையும்
உண்ணின்றதோர் சுவையும்முறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும்புன லுபிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணுமுழு தானானிடம் வீழிம்மிழ ஸையே.

அல்லது

பண் :- கிந்துளம்

இராகம் :- மாயாமாளவகெளை

வேதமொடு வேதியர்கள் வேள்விமுத லாகப்
போதினொடு போதுமலர் கொண்டுபுனை கின்ற
நாதனென நள்ளிருள்முன் ஆடுகுழை தாழும்
காதவ கிருப்பது கருப்பறிய லூரே.

பிரமசந்தி (திருக்கோவில் வாயில்)

பண் : - மேகராகக் குறிஞ்சி

இராகம் : - நீலாம்பரி

மெய்த்தாறு சுவையுமே ழிசையுமென்
 குணங்களும் விரும்புநால்வே
 தத்தாலு மறிவொண்ணா நடைதெளியப்
 பளிங்கேபோ லரிபைபாகம்
 ஒத்தாறு சமயங்கட் கொருதலைவன்
 கருதுமு ருலகு தெண்ணீர்
 முத்தாறு வெதிருதீர நித்திலம்வா
 ரிக்கொழிக்கும் முதுகுன்றமே.

இந்திர சந்தி (கிழுக்கு)

பண் : - காந்தாரம்

இராகம் : - நவரோஸ்

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
 பெச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
 ஆசை கெடுப்பது நீறு வந்தம் தாவது நீறு
 தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருந்றே.

அக்கிளி சந்தி (தெள்கிழுக்கு)

பண் : - கொல்லி

இராகம் : - நவரோஸ்

சலம்பு வொடுதூ பமறந் தறியேன்
 தமிழோ டிசைபா டல்மறந் தறியேன்
 நலந்தீங் கிலுமுன் ணைமறந் தறியேன்
 உன்னா மமென்னா வின்மறந் மறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வாய்
 உடலுள் ஞாயுகு வைதவிர்த் தருளாய்
 அலைந்தே னடியென் அதிகைக் கெடில
 வீர்ட் டானத் துறையம் மானே.

(இன்பெ சிவபூர்ணான் குற்றீடு நிலைக்கு)

யமசந்தி (தெற்கு)

பண் : - கெளசிகம்

இராகம் : - பைரவி

ஏதுக்க ளாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுளன் ளங்கள் சோதி
மாதுக்கம் நீங்க ஹுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே.

நிருதி சந்தி (தென்மேற்கு)

பண் : - நட்பாடை

இராகம் : - நாட்டை

பண்ணும்பத மேமும்பல வோசைத்தமி முவையும்
உண்ணின்றதோர் சவையும்முறு தாளத்தோலி பலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானானிடம் வீழிம்மிழ ஸையே.

வருண சந்தி (மேற்கு)

பண் : - சீகாமரம்

இராகம் : - நாதநாமக்கிரியை

நீநாளும் நன்னெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
சாநாளும் வாழ்நாளஞ் சாய்க்காட்டெடம் பெருமாற்கே
பூநாளுந் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப
நாநாளும் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே.

வாயு சந்தி (வடமேற்கு)

பண் : - தக்கேசி

இராகம் : - காம்போதி

வேத மோதி வெண்ணுால் பூண்டு வெள்ளளயெருதேறிப்
பூதஞ் சூழப் பொலிய வருவார் புலியி னுரிதோலார்
நாதா வெனவுநக்கா வெனவு நம்பா வெளநின்று
பாதந் தொழுவார் பாவந் தீர்ப்பார் பழன நகரானே.

குபேர சந்தி (வடக்கு)

பண் : - தக்கேசி

இராகம் : - காம்போதி

முவரு மாகி யிருவரு மாகி
முதல்வனு மாய்நின்ற மூர்த்தி
பாவங்க மர்தர நல்வினை நல்கிப்
பல்கணம் நின்று பணியச்

(இன்பெ சிவபெருமான் கழற்சீல் நிலைக்கு)

சாவம் தாகிய மால்வரை கொண்டு
 தண்மதின் மூன்றுமே ரித்த
 தேவர்க் டேவ ரெம்பெரு மானார்
 தீதில்பெ ருந்துறை யாரே.

ஈசான சந்தி (கிழக்கு)

பண் :- சாளரபாளி

திருவிழைச்பா

பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச்
 சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத் தொல்லுலகில்
 நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர் நாடோறும்
 ஆடகத்தால் மேய்ந்தமைந்த அம்பலம்நின் ஆடரங்கே.

சாளரபாளிப் பண்ணிற்குச் சமானமாகச் சாதாரிப் பண்பாடும் மரபும் உண்டு.

பண் :- சாதாரி

கிராகம் :- பந்தவராளி

எந்தமது சிந்தைபிரி யாதபெரு
 மாணென்று றைஞ்சி யிமையோர்
 வந்துதுதி செய்யவளர் தூபமொடு
 தீபமலி வாய்மை யதனால்
 அந்தியமர் சந்திபல அர்ச்சனைகள்
 செய்யஅமர் கின்ற அழகன்
 சந்தமலி குந்தளநன் மாதினொடு
 மேவுபதி சண்பை நகரே.

ஈசானத்தில் தமிழ்வேத பாராயணம்

பண் :- கெளசிகம்

கிராகம் :- வைரவி

வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆனினம்
 வீழ்க தண்புளல் வேந்தனும் ஒங்குக
 ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
 குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

பெரியபுராணம்

அதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
 சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
 பேதியா ஏக மாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
 போதியா நிற்குந் தீல்லைப் பொதுநடப் போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றும்யலம்

இன்று எனக்கு அருளி இருள்கடிந்து உள்ளத்து
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்ற நின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
 நீலால் பிறிதுமற்று இன்மை
 சென்றுசென்று அணுவாய்த்தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாம்
 திருப்பெருந் துறைக் கறை சிவனே,
 ஒன்றும் நீ அல்லை அன்றி ஒன்றுஇல்லை
 யார் உன்னை அறியகிற்பாரே.

விளக்கவரை:-

சென்று சென்று = நின் சொருபமாகிய இயல்பு நிலையைச் சென்று நெருங்க நெருங்க.

அணுவாய்த்தேய்ந்து = அடியேனைப் பினித்திருந்த மும்மலக் கட்டுகளும் சிறிதுசிறிதாக அகலவே யானும் தேய்ந்து தேய்ந்து அணுவின் தன்மையோடு (அம்மண நிலையில் நின் திருவடிகளை அணைந்தேன். அப்போது) ஒன்றும் நீ அல்லை. அன்றி ஒன்று இல்லை = இவ்வுலகப் பொருள்கள் ஒன்றும் நீ அல்லை எனினும் நீ இல்லாதபொருளே இல்லை (அனைத்தையும் கடந்தும். அனைத்திலும் கலந்தும் இருக்கிறாய் என்பதையும்.)

நினைப்பற நினைந்தேன்: அக இருள் கடிந்த கருணையைத் தாம் இடையீடின்றிச் சிந்தித்து இன்புறுவதாக நன்றிப் பெருக்குடன் அடிகள் பண்ணிசைத்துப் பரவுகிறார்.

யார் உன்னை அறியகிற்பாரே? = திருவருளும் சிவஞானத்தெளிவும் இல்லாத யாருமே உன்னை அறிய வல்லார் அல்லர் (என்பதையும் நன்கு உணர்ந்தேன் என்பதாம்)?

கிருள் கடிந்து எழுகின்ற ஞாயிறு:- இரவில் மறைந்திருந்த சூரியன் வைக்கறையில் வெளிப்பட்டு உலகுக்கு ஒளிதருகிறான்.

உள்ளத்து எழுகின்ற நூயிறே: அதேபோல், ஆணவத்தால் உந்தப்பட்டு அறியாமை இருளில் முழுகிக்கிடந்த ஆன்மாவைக் காத்தற்காக இறைவன் கட்டுநீத்தோரின் உள்ளம் எனும் பெருங் கோயிலிலிருந்து காலை இளங் கதிரவனாய் ஒளியோடு எழுந்து சிவகுரியனாக வெளிப் படுகிறான். மெய்யடியார்க்கு நல்லருள் புரிகிறான்.

நின் தன்மை:- எங்கும் நிறைந்துள்ளவன் இறைவன். யாவற்றையும் கடந்துள்ள அவன் ஒவ்வொர் ஆன்மாவின் உள்ளேயும் வீற்றிருக்கிறான். மாயாகாரியமாகிய நம் உடலிலும் உலகப் பொருட்களிலும் கலந்தும் இருக்கிறான். அவன் இல்லாத இடமோ பொருளோ இல்லை. ஆன்மாக்கள் யாவரையும் சுடேற்றுவதையே கருத்தாகக் கொண்ட அளப்பருங் கருணை உள்ளம் கொண்டவன். கடந்து நிற்பதை 'ஒன்றும் நீ அல்லை' எனக் குறிப்பிட்ட அடிகள் யாவற்றின் உள்ளும் கலந்து நிற்பதை 'நீயலால் பிறிது மற்று இல்லை' எனப் போற்றுகிறார். இவ்வாறு கடந்தும் உள்ளுமாக இருப்பதாலேயே யாவரும் அவனைக் (கட + உள்) கடவுள் எனப் போற்றுகின்றனர்.

யார் உன்னை அறியக்கிறபார்? பிரபஞ்சம் முழுவதையும் உள்ளடக்கிய பரமண்டலத்தில் இறைவன் தன்னளவில் அறிவானந்தக் கூத்து ஆடுகிற சொரூப நிலையில் அவனை யாருமே அறிய இயலாது. அங்ஙனம் ஆன்மாவின் வேறாக இருப்பவனை எல்லோரும் பொது வாகவே வழிபடுவர். அது புறவழிபாடு.

அவனே ஆன்மாவுக்கு வாய்த்துள்ள உடம்பில் இருதயம் போன்ற குறியிடங்களில் நுண்ணிய அருவுருவமாக இருக்கிறான். அதை 'ஆண்டவன் ஆன்மாவோடு உடனாக இருப்பதாகக்' கூறுவர். அவ்வாறு அவன் தம்முள் இருப்பதையும் சாமான்யர்கள் அறிய மாட்டார்கள். மெய்யடியார்கள் அவனை யோகநெறியிற் கண்டு வழிபடுவர். அஃது அகப்பற வழிபாடு.

உயிர் என்பது நுன்மையானது. கண்ணுக்குப் புலப்படாதது. அதற்குள் உறையும் இறைவன் அதிநுண்ணியன். அங்ஙனம் அவன் இருப்பதை உயிரோடு 'ஒன்றாக' இருப்பதாக சித்தாந்திகள் அறிவு

முத்துவர். அவனை அறிவோர் மிகமிக அரிது. அவனை நினைவு கூர்ந்து தியானிப்பது ஞான நிலையினருக்கே வாய்ப்பது. மாணிக்க வாசகர் ஞானமார்க்கத்தவர். ஆதலால் ஆன்மாவாகிய தன் உள்ளத் திலிருந்து இறைவன் வெளிப்பட்டு வந்து அருள்பாலிப்பதைத் தெளி வாகக் கண்டு இன்பத் தமிழில் பண்ணிசைக்கிறார்.

கிருள் கடிந்து எழுகின்ற ஞாயிறு: இரவில் மறைந்திருந்த சூரியன் வைகறையில் வெளிப்பட்டு உலகுக்கு ஒளிதருகிறான். அன்றோ? அதேபோல் ஆணவத்தால் உந்தப்பட்டு அறியாமை இருளில் முழ்கிக்கிடந்த ஆன்மாவைக் காத்தற்காக இறைவன் கட்டுநீத்தோறின் உள்ளம் எனும் பெருங்கோயிலிலிருந்து சிவகுரியனாக வெளிப்படுகிறான். மெய்யடியார்க்கு நல்லருள் புரிகிறான். அதையே உள்ளத்து எழுகின்ற ஞாயிறே! எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பண்ஞரு தமிழ்வேதங்களை உயர்வு

1. தமிழ்வேதங்களாகிய திருமுறைகள் இறைவரால் அவர் அடியார்கள் மூலம் அருளப்பட்டவை.
2. தமிழ்வேதங்களாகிய தேவாரத் திருமுறைகள். இறைவரால் விரும்பிக் கேட்கப்பட்டவை.
3. தமிழ்வேதங்களாகிய தேவாரத் திருமுறைகளை விரும்பியே இறைவர் பொற்காக கொடுத்தார்.
4. தமிழ்வேதங்களாகிய தேவாரத் திருமுறைகளால் பெற முடியாப் பேறுகள் உலகில் ஏதும் இல்லை.
5. தமிழ்வேதங்களாகிய தேவாரத் திருமுறைகளால் முடியாப் பேறுகளை வேறு எம் முறையினாலும் பெறவே முடியாது.

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

தெய்வத்திருமுன் பாடுந் தோத்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்
விநாயகக் கடவுள்

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

புராணம்

எடுக்கு மாக்கதை இன்தமிழ் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்குஅருள் செய்திடத்
தடக்கை ஜூந்துறைடைத் தாழ்செவிநீள்முடிக்
கடக் களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்.

சிவபெருமான்

தேவாரம்

அங்கத்தை மன்னுக் காக்கி ஆர்வத்தை உனக்கே தந்து
பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவித்தேன் பரமா நின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச்செல்வா சாதல்நாள் நாயேன் உன்னை
எங்குற்றாய் என்ற போதா இங்குற்றேன் என்கண் டாயே.

புராணம்

நன்மைபெருகு அருள்நெறியே வந்தனைந்து நல்லுராரில்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந் தெழும்பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம் என்றவர்தஞ்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்.

உமை அம்பிகை

தேவாரம்

உண்ணாமுலை உமையாளாடு உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழு
மன்னார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைமழு வதிரும்
அன்னாமலை தொழுவார்வினை வழவாவண்ணம் அறுமே.

புராணம்

நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்தரம் திரு வாக்கினில் நிகழ்வது
அஞ்செழுத்துமே ஆக ஆளுடைய
அம்மை செம்மலர்க் கைகுவித்தருளித்
தஞ்சம் ஆகிய அருந்தவம் புரியத்
தரிப்பாரே அவன் தனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்சம் நீக்கிய மாவின் மூலத்தில்
வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண.

சபாந்தி

தேவாரம்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீரும்
இனித்தமுடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.

புராணம்

ஊன் அடைந்த உடம்பின் பிறவியே
தான் அடைந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேன் அடைந்த மலர்பொழில் தில்லையுள்
மா நடம்செய் வாரவர் பொன்தாள் தொழு.

சிவகாமியம்மை

தேவாரம்

காரு லாமலர்க் கொன்றையீந் தாரனை
வாரு லாமுலை மங்கை மணாளனைத்
தேரு லாவிய தில்லையுட் சுத்தனை
ஆர்கி லா அமு தைமறந் துய்வனோ.

புராணம்

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய இருள்ளீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றின் ஓளிவிளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோன் அமுதுசெயத் திருமலைப்பால்
சுந்தரித்த சிவகாம சுந்தரிபூஷ் கழல்போற்றி.

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

தேவாரம்

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

புராணம்

வாரணச் சேவலோடும் வரிமயில் குலங்கள் விட்டுத்
தோரண மணிகள் தூக்கிச் சுரும்பு கதம்பம் நாற்றிப்
போர் அணி நெடுவே லோற்குப் புகழ்புரி குரவை தூங்கப்
பேர் அணங்கு ஆடல்செய்து பெருவிழா எடுத்த பின்றை.

கவரவக் கடவுள்

தேவாரம்

விரித்தபல் கதிர்கொள் குலம் வெடிகடு தரும கங்கை
தரித்ததோர் கோல கால பயிரவ னாகி வேழம்
உரித்துமை அஞ்சக் கண்டு ஒண்டிரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்தெநிச் செல்வ னாரே.

புராணம்

அஞ்சவன் கரத்து ஆறுகிழி மதத்துஔர்
ஆனை நிற்கவும் அரைகிருள் திரியும்
மஞ்சநீள்வது போலும் மாமேனி
மலர்ப் பதங்களில் வண்சிலம்பு ஒலிப்ப
நஞ்ச பில்கு எயிற்று அரவ வெற்று அரையின்
நாம மூன்று இலைப் படைகடைப் பிள்ளை
எஞ்சல் இன்றி முன் திரியவும் குன்றம்
எறிந்த வேலவன் காக்கவும் இசையும்.

ஜயனார்

தேவாரம்

பார்த்தனுக் கருளும் வைத்தார் பாம்பரை யாட வைத்தார்
சாத்தனை மகனா வைத்தார் சாமுண்டி சாம வேத
சுத்தொடு பாட வைத்தார் கோளரா மதியம் நல்ல
தீர்த்தமுஞ் சடையில் வைத்தார் திருப்பயற் றாரனாரே.

புராணம்

பையரா அமளி யானும் பரம்பொருள் முதலு நல்கும்
ஜூயனே யோலம் விண்ணேநார்க் காதியே யோலஞ் செண்டார்
கையனே யோல மெங்கள் கடவுளே போல மெய்யர்
மெய்யவே யோலம் தொல்சீர் வீரனே ஒலம் ஒலம்.

அருணச் சுருதி ஓர்சார் அடலுருத் திரினென் மேத்துங்
காரணக் கடவுள் ஓலம் கடல்நிறத் தெந்தாய் ஓலம்
பூரணைக் கிறைவா ஓலம் புட்கலை கணவா ஓலம்
வாரணத் திறைமேற் கொண்டு வரும்பிரான் ஓலம் என்றாள்.

சண்டேசர்ர்

தேவாரம்

தழைத்தோர் ஆத்தி யின்கீழ்த் தாபர மணலாற் சூப்பி
அழைத்தங்கே ஆவின் பாலைக் கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு
பிழைத்ததன் தாதை தாளைப் பெருங்கொடு மழுவால் வீசக்
குழைத்ததோர் அமுத மீந்தார் குறுகைவீரட்ட னாரே.

பூராணம்

பொன்னாங் கடுக்கை முடிவேய்ந்த புனிதற் கமைக்கும் பொருளன்றி
மின்னுங் கலனா டைகள் பிறவும் வேறு தனக்கென் றமையாமே
மன்னுந் தலைவன் பூசனையின் மல்கும் பயனை அடியார்கள்
துன்னும் படிபு சனைகொள்ளந்து தூயோ னடித்தா மரைதொழுவாம்.

திருச்சிற்றும்பலம்

நந்தக்ஞம் - சவயெருமான் ஊடை பொநல் தவிர்க்க வேண்டும்.

நந்தி என்ற சொல்லுக்கு “மகிழ்ச்சியானவன்” என்று பொருள்.
ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவன் ஆனந்தி. பிரதோஷ காலத்தில்
சிவபெருமானின் ஆனந்தத் தாண்டவத்தை அருபவித்து ரசிப்பவர்
நந்திகேஸ்வரர். ஈசனுக்கு பிரதம அதிகாரியாக விளங்கும் நந்தி
பகவானிடம் நம் பிரார்த்தனையைச் சொல்லி வழிபட்டால் அவர்
அதைப் பக்குவமாக இறைவனிடம் எடுத்துரைத்து, காரிய வெற்றி
யைக் கொடுப்பார். அதனால் எம் பெருமான் சிவலிங்கத்திற்கும்,
நந்தி எம்பெருமானுக்கும் குறுக்கே போக் கூடாது என்பர்.

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

ஸ்ரீ நாராயணர் தோத்திரப் பாக்கள்
திருவாய்மௌன்

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துயர் இடும்பையிற் பிறந்து
சூடினேன் சூடி இளையவர் தம்மோடு
அவர் தரும் கல்வியே கருதி
ஒடினேன் ஒடி உய்வதோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும்பதந் தெரிந்து
நாடினேன் நாடி நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா என்னும் நாமம்.

ஆவியே அமுதே என நினைந்தாருகி
அவரவர் பண்ணமுலை துணையாய்
பாவியேன் உணரா தெத்தனை பகலும்
பழுதுபோய் ஒழிந்தன நாட்கள்
தூவிசே ரண்மம் துணையொடு புணரும்
குழ்புனல் குடந்தையே தொழுதுளன்
நாவினால் உய்ய நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா என்னும் நாமம்.

குலந்தரும் செல்வுந் தந்திடும் அடியார்
படுதுயராயின வெல்லாம்
நிலந்தரஞ் செய்யும் நீள்விசும்பருளும்
அருளோடு பெருநிலமளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற்ற
தாயினுமாயின செய்யும்
நலந்தரஞ் சொல்லை நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா என்னும் நாமம்.

பொது

பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் சௌங்கண்
அச்சுதா அமர ரேறே ஆய்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திர லோகம் ஆளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே.

திருப்பல்லாண்டு

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவன்னா உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு

ஆடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார் சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு
படைபோர் புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்ச சன்னியழும் பல்லாண்டே.

உடுத்துக் களைந்த நின் பீதகவாடை உடுத்துக் கலைத்ததுண்டு
தொடுத்த துழாய் மலர் சூடிக் களைந்தன சூடும் இத்தொண்டர்களோம்
விடுத்த திசைக் கருமம் திருத்தித் திருகோணத் திருவிழாவில்
படுத்த பைந்நாகணைப் பள்ளி கொண்டானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

சரணமென் றடைந்த பேர்க்குஉன் சரணமே கொடுத்து நீங்கா
மரணமும் பிறப்பும் நீக்கி வள்ளெடாரு திகரி நல்கி
அரணமாய் வைகுந்தத்தை யளித்துவெம் பகையதான
முரணலாங் கெடுக்குமாழி முகுந்தனே போற்றி போற்றி.

நெடிய மாயவனே போற்றி நிலமகள் கொழுநா போற்றி
அடியினால் உலகமெலாம் அளந்தது மல்லால் அந்தப்
படியெலாம் உண்டு காத்த பண்ணவா போற்றி
கொடிய காலிங்க நர்த்த குஞ்சித பாதா போற்றி போற்றி.

பாங்கயனாகி யெல்லாம் படைப்பவன் நீயே நீண்ட
வங்கவார் கடல்குழ் வையம் வளர்ப்பவன் நீயே எங்கும்
பொங்கிய உயிரை யெல்லாம் புசிப்பவன் நீயே நூ
சிங்கமாய் நின்ற தேவ தேவனே போற்றி போற்றி.

சர்வத்தர கோவிந்த நாம சங்கீர்த்தனம்
கோவிந்தா! கோவிந்தா!!

மூஞ்சனேயர் துதி

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான்
அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றாக ஆரியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்றுபெற்ற அணங்கைக் கண்டு அயலாருரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான்
அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்.

மீண்டும் கிராமம்து அஞ்சனேய போற்றி போற்றி

கங்கையாறு மறுநாமம் கங்கைசாருவி. பக்ரதச் சர்க்கரவர்த்தி தன் பிதுர்களின் சாபம் நீங்கத் தவம் புரிந்து கங்கையை வரவழைத்தான். கங்கை சாருவி ஆச்சிரமத்தின் வழியில் வருவதை அறிந்து சந்தூவி முனிவர் அதனை (கங்கையை) ஆசமனாஞ் செய்தார். பக்ரதன் சந்தூவி முனிவரை வேண்ட. அவர் அதைத் தமது காதின் வழியாக வெளியே விட்டனர். முனிவரின் காதின் வழியாக வந்ததால் கங்கைநசாருவி எனப்பெயர் பெற்றன.

२
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

ஸ்ரீ ஜயப்பன் கவசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

அரிவூர் புத்திரனை ஆனந்த ரூபனை
இருமுர்த்தி மைந்தனை ஆறுமுகன் தம்பியை
சபரி கிர்சனை சாந்த ஸ்வரூபனை
தினம்தினம் போற்றிப் பணிந்திடுவோமே.

ஜயப்பா தேவன் கவச மிதனை
அநுதினம் சொல்ல அல்லல்கள் ஓழியும்
தினம்தினம் துதிக்கத் தீரும் வினையெல்லாம்
நாடிய பொருளும் நலமும் வருக.

நால்

மண்ணுல கெல்லாம் காத்தருள் செய்ய
மண்கண்ட தேவா வருக வருக
மாயோன் மைந்தா வருக வருக
ஜங்கரன் சோதரா ஜயப்பா வருக.

1

புலிவாகனனே வருக வருக
புவியெல்லாம் காத்திட வருக வருக
பூரணை நாதனே வருக வருக
புண்ணியமுர்த்தியே வருக வருக.

2

பூத நாயகா வருக வருக
புஷ்கலை பதியே வருக வருக
பொன்னம்பலத்துறை சசா வருக
அடியாரைக் காக்க அன்புடன் வருக.

3

வருக வருக வாசவன் மைந்தா
வருக வருக வீரமணி கண்டா
வஞ்சனை நீங்கிட வருக வருக
வல்வினை நீங்கிட வருக வருக.

4

ஜயம் தவிர்த்திட ஜயப்பா வருக
அச்சம் அகற்றிட அன்பனே வருக
இருவினை களைந்தே எனையாட்கொள்ள
இருமுர்த்தி மைந்தா வருக வருக.

5

பதினெண் படியே மனத்தில் நினைக்க
பண்ணிய பாவம் பொடிப் பொடியாகும்
ஜயப்ப சரணம் என்றே கூறிய
ஜம்புதங்களும் அடிபணிந்திடுமே.

6

சபரிகிர்ச்சனை நினைத்தே நீறிடத்
துன்பங்கள் எல்லாம் தூள் தூளாகும்
சரணம் சரணம் என்றே சொல்லிட
சித்திகள் யாவும் வந்தடைந்திடுமே.

7

பம்பையின் பாலன் பெயர் சொல்லிடவும்
பகைவர்கள் எல்லாம் பணிந்தே வணங்குவர்
ஜயப்பன் பாதம் அநுதினம் நினைக்க
அவனியில் உள்ளோர் அடிபணிந் தேத்துவர்.

8

சரணம் சரணம் ஜயப்பா
சரணம் சரணம் சபரி கிர்சா
சரணம் சரணம் சத்குரு நாதா
சரணம் சரணம் ஸ்வாமியே சரணம்.

9

வேண்டுதல்

சிவனார் மகன்னன் சிரசினைக் காக்க
நெடுமால் மைந்தன் என் நெந்றியைக் காக்க
கஜமுகன் தம்பினன் கண்ணினைக் காக்க
நாரணன் பாலன் என் நாசியைக் காக்க.

10

* * * * * அன்பெ சிவபூர்மான் கழற்கின் நிலைக்கு * * * * *

இருமுர்த்தி மைந்தன்னன் இருசெவி காக்க
வாபரின் தோழன் என் வாயினைக் காக்க
பம்பையின் பாலன் பற்களைக் காக்க
நான்முகப் பூஜீயன் என் நாவினைக் காக்க.

11

கலியுக வரதன்னன் கருத்தினைக் காக்க
குமரன் தம்பினன் குரல்வளை காக்க
புஷ்கலை நாதன் புஜங்களைக் காக்க
முக்கண்ணன் பாலன் முழங்கையைக் காக்க.

12

வீரமணிகண்டன் விரல்களைக் காக்க
மணிகண்ட தேவன் மார்பினைக் காக்க
கயிலை மைந்தன் கைகளைக் காக்க
வன்புலி வாகனன் வயிற்றினைக் காக்க.

13

முழுமுதற் கடவுள் என் முதுகினைக் காக்க
இருமுடிப் பிரியன் என் இடுப்பினைக் காக்க
பிரம்பாயுதன் என் பிட்டங்கள் காக்க
தர்ம சாஸ்தா துடைதனைக் காக்க.

14

முருகன் சோதரன் முழங்கால் காக்க
கற்புர ஜோதினன் கணைக்கால் காக்க
பந்தள பாலன் பாதத்தினைக் காக்க
விஜயகுமாரன் விரல்களைக் காக்க.

15

அன்னதானப் பிரபு அங்கமெலாம் காக்க
ஆரியங்கா ஜோதி அன்புடன் காக்க
காட்டா ளருபி காலையில் காக்க
நவக்கிரஹ நாதன் நடுப்பகல் காக்க.

16

மாலின் மகனார் மாலையில் காக்க
அரிஹர சுதனார் அந்தியில் காக்க
இன்பமாய் ஜோதி இரவினில் காக்க
எருமேலி சாஸ்தா என்றுமே காக்க.

17

அரியின் மகனார் அநுதி னம் காக்க
நடராஜன் பாலன் நாள்தோறும் காக்க
வாசவன் செல்வன் வலப்புறம் காக்க
இருமுடி ஈசன் இடப்புறம் காக்க.

18

காக்க காக்க கருணையாற் காக்க
பார்க்கப் பார்க்க என் பாவம் பொடிபட
இம்மையும் மறுமையும் இல்லா தொழிந்திட
�சன் மகன் எனை என்றுமே காக்க.

19

கொடிய விழிங்களும் கொள்ளள நோய்களும்
குருதியைக் குடிக்கும் துஷ்டப் பேய்களும்
காந்தமலை தனைக் கருத்திற் கொண்டிட
கலங்கி மறைந்திடக் கருணை புரிவாய்.

20

பில்லி சூனியம் பலவித வஞ்சனை
பம்பையின் பாலன் பெயர்சொல் லிடவும்
பஞ்சாய்ப் பறக்க வரமெனக் கருள்வாய்
பயங்களைப் போக்கி அபயம் அளிப்பாய்.

21

வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமத்துடனே
வாந்தியும், பேதியும், வலிப்பும் சுளுக்கும்
எவ்வித நோயும் எனையனு காமல்
என்றுமே காப்பாய் ஏருமேலி தேவா.

22

கல்வியும் செல்வமும் கள்ளமில்லா மனமும்
நல்லோர் உறவும் நாளும் அருள்வாய்
நல்ல மனத்துடன் உணைநான் துதிக்க
நித்தமும் அருள்வாய் சபரி கிர்சா.

23

காம குரோத் லோப மோஹ
மதமாச்சர்ய மெனும் ஜம்பெரும் பேய்களும்
என்றுமே என்னை அணுகி விடாமல்
ஜயப்ப தேவா வரமெனக் கருள்வாய்.

24

(அன்பெ சிவபெருங்கள் நழற்கீழ் நிலக்கீ)

குது பொறாமை பொய் கோபமில்லாமல்
சோரம் லோபம் துன்மார்க்கம் கல்லாமல்
வேத நெறிதனை விலகி நில்லாமல்
வீரமணி கண்டா வரமெனக் கருள்வாய்.

25

முப்பும் பினியும் வறுமையும் பசியும்
வந்தெனை வாட்டி வதைசெய்யாமல்
உள்ளன் புடனே உன்திரு நாமம்
அநுதினம் சொல்ல அருள் தருவாயே.

26

நமஸ்காரம்

அரிஹர புதர் அன்பா நமோ நமோ
சபரி கிர்சா சாஸ்தா நமோ நமோ
பதினெண் படிவாழ் பரமா நமோ நமோ
ஜங்கரன் சோதரா ஜயப்பா நமோ நமோ.

27

பொன்னம் பலத்துறை புண்ணியா நமோ நமோ
புலிப்பால் ஈந்த புண்ணியா நமோ நமோ
கரிகா யுதமுடைய சுந்தரா நமோ நமோ
மஹிஶஷி மர்த்தனா மணிகண்டா நமோ நமோ.

28

சரணம் சரணம் சபரி கிர்சா
சரணம் சரணம் சத்ய ஸ்வரூபா
சரணம் சரணம் சர்வ தயாளா
சரணம் சரணம் ஸ்வாமியே சரணம்.

29

பிராயச் சித்தார்த்தம்

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழைய நினையாப் பிழையுநின் னஞ் செழுந்தைச்
சொல்லாப் பிழையுந் துதியாப் பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்க்கச்சி ஏகம்பனே.

திருச்சிற்றம்யலம்

—

ஓம் சிவாய நம:
ஓம் சுரவனை பவாய நம:

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் துத்

திருச்சிற்றம்பலம்
விருப்புடன் உடபய சரணமென் மலரை
வேண்டுவார் வேண்டுவ தளிக்கும்
பொருப்புகள் தோறும் நின்று அருள் ஒருவன்
புகழினை அகநெங்கிழப் புகன்று
கருப்புகு தாத கதிதனைக் காட்டும்
கலையனர் புலவர்கள் திலகம்
திருப்புகழ் அருண கிரிளமது அடிகள்
திருவடி குருவடி வாமே.

ஹ் அருணகிரிநாத குரு ஸ்தோத்திரம்

ஓம் ஹ் குரவே நம:
ஹ் குருநாதாய நம:
ஐய குருநாதாய நம:
ஸத்குரு நாதாய நம:
அருணாசல வாஸாய நம:
அருணகிரி நாதாய நம:
வேதஸாஸ்தர நிபுணாய நம:
ஸங்கீத ஸாஸ்தர தேசிகாய நம:
சந்த கீர்த்தனஸ்ரேஷ்டாய நம:
ஹ் ஸ்கந்த ஆஹ்லாதாய நம:
ஹ் ஸ்கந்த பக்தாய நம:
ஹ் ஷண்முகப்ரியாய நம:
ஹ் ஷண்மதப்ரியாய நம:
அத்வைத மதப்ரியாய நம:
ஹ் கார்த்திகேய கீர்த்தனப்ரியாய நம:
ஹ் ஸ்வாமி நாத சிவ்யாய நம:
ஹ் ஸ்வாமிநாதபத வந்தயாய நம:

ஸ்ரீ தேவஸேனா நாதப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி தேவி ரமணப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ சக்தி ஆயுத ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ குக்குட வஜ ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ மயூரா வாஹன ப்ரியாய நம:
 ஸ்கந்த அலங்கார ப்ரியாய நம:
 வீர பாஹு ஸஹாதரப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ கணேச ஸௌதரப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ ஹரிஹர புத்ர ஸாஸ்தா ஸௌதர ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ சிவகுருநாத ப்ரணவ உபதேச ப்ரதாய நம:

ஸ்ரீ ஸ்கந்த பாத தர்சன ரம்யாய நம:
 ஸ்ரீஸ்கந்த சரணார விந்த மக்னாய நம:
 ஸ்ரீஸ்கந்த லீலா லாவண்ய ரஸிகாய நம:
 ஸ்ரீ அத்வைத தத்வ போதகாய நம:
 ஸ்ரீ ஷண்மத தத்வ ரஸகாய நம :
 ஸ்ரீ ஷட்கேஷத்ர வாஸ குஹப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ ஷடாக்ஷர மந்த்ரஸபப்ரியா நம:
 ஸ்ரீ சரவணபவ மந்த்ர ப்ரியாய நம:
 குமாராய நம :
 மந்த்ர ப்ரியாய நம:

கார்த்திகேய நாமப்ரியாய நம:
 குருகுஹ நாம பஜனப்ரியாய நம :
 குருகுஹ நாம கானப்ரியாய நம:
 குருகுஹ பக்தாத்ரகண்யாய நம:
 குருகுஹ சிஷ்யாய நம:
 குருகுஹ நாம நடனப்ரியாய நம:
 குருகுஹ ப்ரியாய நம:
 குருகுஹ ரூப ஷடாக்ஷரப்ரியாய நம:
 குருகுஹ ரூப ப்ரியாய நம:
 குருகுஹ நாம ப்ரேமிகாய நம:

குமர குரு நாம ப்ரியாய நம:
 அருணாசல சிவ நாமப்ரியாய நம:
 மஹாதேவ சிவநாம பஜனப்ரியாய நம:
 சங்கர சிவ ஹர நாம ப்ரியாய நம:
 அருணாசல சிவ நாமப்ரியாய நம:
 அருணாசல ஹர நாம வந்தயாய நம:
 அருணாசல ஜ்யோதி தர்சனப்ரியாய நம:
 சிதம்பர நடராஜ தர்சனப்ரியாய நம:
 சிவகாமிப்ரியாய நம:
 மஹாவிஷ்ணு நாம குணரஸிகாய நம:

ஸ்ரீ ரமாசந்தர லீலா குணர்ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ க்ருஷ்ணலீலா குண கானப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ நரஸிம்ம அவதார கானப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீபரகாராம சேஷத்ரவாஸ ஸ்கந்த பக்தாய நம:
 ஸ்ரீ கதிர்காம வாஸ கார்த்திகேய நாமப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ பராசல வாஸ தேவஸேனா ரமண ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ கந்தமாதன வாஸ ஸ்கந்த பக்த ஸ்ரேஷ்டாய நம:
 ஸ்ரீ கந்த மாதன வாஸ ஸ்கந்த பக்தாய நம:
 ஸ்ரீகந்த மாதன வாஸ ஸ்கந்த கானஸ்ரேஷ்டாய நம :

ஸ்ரீஸாகர தீர்வாஸ ஷண்முக பக்தாய நம:
 ஸ்ரீ சூரஸம்ஹார ஸ்கந்த ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ தாரகாகர மர்தன லீலா ரஸிகாய நம:
 ஸ்ரீ க்ரெளஞ்சகிரி பேத குமர ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ ஸிம்ஹமுகாகர ஸம்ஹார ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ தேவஸேனா ரமணப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ தேவஸேனா நாத ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ தேவஸேனா காந்தப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ தேவஸேனா வல்லி மோஹனாய நம:
 ஸ்ரீ தேவ குஞ்சரிநாதப்ரியாய நம:

ஸ்ரீவல்லி ரமண ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி ரஞ்சித குஹப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி நாத லீலா ரஸிகாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி வல்லபப் ப்ரியாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி மோஹன ரஸிகாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி லீலா மோஹனாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி மோஹன குஹப்ரியா நம:
 ஸ்ரீ வல்லி வதனார விந்த பக்தாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லி கிரி வாஸ ஸ்கந்த பக்தாய நம:
 ஸ்ரீ வல்லிமன உல்லாஸ ஸ்கந்த பக்தாய நம:

ஸ்ரீ க்ருபா ஸாகராய நம:
 ஸ்ரீ தயா ஸாகராய நம:
 ஸ்ரீ க்ருபா நிதே நம:
 ஸ்ரீ தயா நிதே நம:
 ஸ்ரீ கருணா ஸாகராய நம:
 ஸ்ரீ கருணா நிதே நம:
 ஸ்ரீ அனாத நாதாய நம:
 ஸ்ரீ அனாத ரக்ஷகாய நம:
 ஸ்ரீ அனாத பந்தவே நம:
 ஸ்ரீ ஆபத் பாந்தவாய நம:

விபூதிருத்ராக்ஷ பூஷிதாய நம:
 சந்தன குங்கும திலகான் விதாய நம:
 அபய ஹஸ்தாய நம:
 ஸதா ஸ்கந்த நாம ஜூபப்ரியாய நம:
 ஸதா ஷண்மத கான ப்ரியாய நம:
 ஸதா ஷண்முக நாம பஜனப்ரியாய நம:
 ஸதா ஷண்முக வாஸ ஸ்தல ப்ரியாய நம:
 ஸதா ஷண்முக வாஸஸ்தல வல்லி தேவஸேனா ப்ரியாய நம:
 ஸர்வ கோஷத்ர நிவாஸ ஸ்கந்தப்ரியாய நம:

(அனீஸ் சிவப்ரகாங் கழற்கீழ் நிலைக்கு)

அருணகிரிநாதர் சுவாமிகள் திருவாய்ப் பலர்ந்தருளிய

திருப்புகழ்

திருவாழயைப் பெற

விந்ததி ஞாறி வந்தது காயம்	
வெந்தது கோடி	யினிமேலோ
விண்டுவி டாமலுன் பதமேவு	
விஞ்சையர் போல	அடியேனும்
வந்துவி நாச முன்கலி தீர	
வண்சிவ ஞான	வடிவாகி
வண்பத மேறி யென்களை யாறு	
வந்தருள் பாத	மலர் தாராய்
எந்தனு ஒளக செஞ்சட ராகி	
யென்கணி லாடு	தழல்வேணி
எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய	
ரொங்கள் சுவாமி	யருள்பாலா
சுந்தர ஞான மென்குற மாது	
தன்றிரு மார்பி	லணைவோனே
சுந்தர மான செந்திலில் மேவு	
கந்தக ரேசர்	பெருமாளே.

ாழமையாக

திமிர வழதி யனைய நரக	
செனன மதனில்	விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு	
சிறிது மிடியு	மனுகாதே;
அமரர் வடிவு மதிக குலமு	
மறிவு நிறையும்	வரவே நின்
அருள தருளி யெனையு மனதொ	
டழைமை கொளவும்	வரவேனும்
சமர முகவெ ஸகரர் தமது	
தலைக ஞருள	மிகவே நீள்

சலதி யலற நெடிய பதலை	
தகர அயிலை	விடுவோனே;
வெமர வணையி லினிது துயிலும்	
விழிகள் நளினன்	மருகோனே.
மிடறு கரியர் குமர பழநி	
விரவு மமரர்	பெருமானே.

பிறவியற

தனதனா தானைத் தனதனா தானைத்	
தனதனா தானைத் தனதான	
அமுதுமா வாவெனத் தொழுதுமு ஞேநெக்	
கவசமா யாதரக்	கடலூடுற்
றமைவில்கோ லாகச் சமயமா பாதகர்க்	
கறியொனா மோனமுத்	திரைநாடிப்
பிழைப்பா ஞான மெய்ப் பொற் பெறாதேவினைப்	
பெரியயு தேசபுற்	புதமாய
பிறவிவா ராகரச் சுழியிலே போய்விழப்	
பெறுவதோ நானினிப்	புகல்வாயே
பழைய பாக்ரதப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்	
படிய மாறாயினத்	தனசாரம்
பருகுமா றானனச் சிறுவ சோணாசலப்	
பரமமா யூரவித்	தகவேனே
பொமுதுகுழ் போதுவெற் பிழிப்பா பார்முதற்	
பொடிப்பா வோடமுத்	தெளிமீனப்
புணரிகோ கோவெனச் சுருத்தோ கோவெனப்	
போருதவே ஸாயுதப்	பெருமானே.

திருவழியை அடைய

தனதன தாந்த தந்த தனதன தாந்த தந்தே	
தனதன தாந்த தந்த தனதான	
இருவினை யூண்ப சும்பை கருவினை சுன்கு டம்பை	
யிட்ரடை பாழ்ம்பொதும்ப	கிதவாரி
இடைத்திரி சோங்கு கந்த மதுவது தேங்குகும்ப	
மிரவிடை தூங்கு கிள்ற	பினானோவுக்

குருவியல் பாண்ட மஞ்சு மருவிய கூண்டு நெஞ்சொ
 டுயிர் குடி போங்கு ரம்பை
 றுலகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ராந்தொ ழிந்து
 னுபயப தாம்பு யங்க
 அருணையி லோங்கு துங்க சிகரக ராம்பு யங்க
 எமர்க் குழாங்கு விந்து
 அடியவர் பாங்க பண்டு புகலகி லாண்ட முண்ட
 அபிந்வ சார்ங்க கண்டன்
 கருணைம்ரு கேந்தர அன்ப ருடனுர கேந்தரர் கண்ட
 கடவுள்ந டேந்தரர் மைந்த
 கலபக கேந்தர தந்தர அரசுநி சேந்தர கந்த
 கரகுலி சேந்தரர் தங்கள்

யழியாதென்
 ளடைவேனோ
 தொழுவாழும்.
 மருகோனே
 வரைசாடுவ
 பெருமானே.

முத்திபைற

தான் தான் தான் தானை தானதந்த
 தந்த தந்த தந்த தந்த தந்ததான
 காயமாய வீடு மீறிய கூடு நந்து
 புற்பு தந்த னிற்கு ரம்பை
 காசி லாசை தேடி வாழ்வினை நாடி யிந்தரி
 யப்ர மந்த டித்த ஸலந்து
 வேயிலாய தோள மாமட வார்கள் பாங்க
 யத்து கொங்கை யுற்றி ணங்கி
 வேத கீத போதமோன மெய் ஞான நந்த
 முற்றி டின்ப முத்தி யொன்று
 மாயவீர் தீர குரர்கள் பாற நின்ற
 விக்ர மங்கொள் வெற்பி டந்த
 வாகைவேடர் பேதை காதல வேழ மங்கை
 யைப்பு ணர்ந்த வெற்ப கந்த
 ஆயும்வேத கீத மேழிசை பாட வஞ்செ
 முத்த மங்க முட்ட நின்று
 ஆதி நாத ராடு நாடக சாலை யம்ப
 லச்சி தம்ப ரத்த மர்ந்த
 திருச்சிற்றம்பலம்

கொண்டுநாளுங்
 சிந்தை வேறாய்
 நொந்திடாதே
 தந்திடாயோ
 சொங்கவேலா
 செந்தில் வேளே
 துன்று சோத்
 தம்பிரானே.

சிவயை
ஓம் சரவணபாய நம:

திருப்புகழ்
எனக்கு உன் அருள்புரிவாயே

01.	ஹனாரு முட்பிணியு மாணாக வித்தவுட லூதாரி பட்டொழிய ஹரார் குவித்துவர் ஆவா வெனக்குறுகி ஓயா மழக்கமேழ நானா விதச்சிவிகை மேலே கிடத்தியது நாறா தெடுத்தடவி நாணாமல் வைத்துவிட நீறாமெ னிப்பிறவி நாடா தெனக்குனருள் மாணாக துத்திமுடி மேத நிருத்தமிடு மாயோனு மட்டொழுகு வாழ்வா யிருக்குமொரு வேதாவு மெட்டிசையும் வானோரு மட்டகுல ஆனா வரக்கருடன் வானார் பிழைக்கவரு மாலால முற்றவழு ஆசார பத்தியிடன் ஞானாக மத்தையரு ளாடானை நித்தமுறை	வியிர்போனால் அழுதோய யெரியுடே புரிவாயே மலர்மீதே கிரியாவும் தயில்வோன்முன் பெருமாளே.
-----	--	--

பெற்றிப்பு:-

மாமிசமும், (ஹன்) நிறைந்து உள்ளே இருக்கும் நோய்களும் (ஆரும் உள் பிணியும்) நீங்காத வளைய மூடப்பட்ட உடல் கேடுற்று அழியும்படி உயிர்போய் விட்டால், ஹரார்கள் குழுமிக்கூடிவர, ஜேயோ என்று கூறி அவர்கள் அனுகி அழுது, பின்னர் அழுகை அடங்கப் பல, பல விதமான பல்லக்கின்மேல் கிடத்தி, அத்துர்நாற்றம் வீசமுன் சுடுகாட்டில் ஏரியின் மத்தியிலே கூசாமல் வைத்து விட்டுவிட (அவ்வுடல்) சாம்பலாகும் என்ற விதியுள்ள இந்தப் பிறவியை, (நாடாததெனக்குள் அருள் புரிவாயே) எனக்கு உன் திருவருளைத் தருக என, அருணகிரிநாதசவாமி மிகவும் முருகனிடம் அன்பாக உருகி வேண்டுகிறார். அதுபோல் நாழும் முருகனிடம். சிந்தை முழுவதும் சிவசிந்தையாக கந்தன் சிந்தையாக குமரன் சிந்தையாக முருகன் சிந்தையுடன் எம்பெருமான் பேர்அருள் பெறுவோமாக.

**ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புஜங்கம் ஆத்சங்கரர் அருளிய
வேதாந்தப்பொருள் - சம்ஸ்க்ருதம்**

03. மயூராதி ரூடம் மஹா வாக்யகூடம்
மனோஹாரி தேஹம் மஹச்சித்த கேஹம்
மஹீதேவ தேவம் மகாவேத பாவம்
மஹாதேவ பாலம் பஜே லோகபாலம்.

வேதாந்தப்பொருளன் குறக்கோள் - தமிழ்

மயிலூர்தி சதுரவேத மறைகின்ற பொருளோன்
மனந்தன் வசங்கோள் மகானுள்ள முறைவோன்
பயிலும் மகாவாக்கிலக்கன் சிவன்சேய்
பனவர்க்கு மெய்தேவை நினைவின் கண் வைத்தேன்.

கருத்துரை:

மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு அதன் மீதேறி அமர்திருப்ப வரும், நான்கு விதமாக வாக்கியங்களுக்குப் பொருளாக இருப்ப வரும். காணவரும் பக்தர்களுடைய மனதைக் கொள்ள கொள்ளும் அழகிய திருமேனியைக் கொண்டவரும், மகான்களின் மனத்திற் குடியிருப்பவரும், பிராமணர்கள் அவசியம் துதிக்கத் தக்கவர் ஆகவும், எல்லா உலகத்தையும் நிர்வகிக்கும் சக்தி படைத்தவரும். மகாதேவனான பரமேஸ்வரனுடைய மகனான சுப்பிரமணியக்கடவுளைத் துதி செய்கிறேன்.

(சுப்பிரமணிய புயங்கம் 32 பாடல்கள். அதில் நான்கு மட்டும் ஒதில் உள்ளது)

புலண்டக்கும் சக்தி - சம்ஸ்க்ருதம்

19. குமாரேச ஸாநோ குஹ ஸ்கந்த குலைநாபதே
சக்தி பாணே மயூராதிரூட
புலிந்தாத்ம ஜாகாந்த பக்தார்த்தி ஹாரிந்
ப்ரபோ தாரகாரே ஸதா ரகஷமாம் த்வம்.

புலனடக்கத்தின் பலன் - தமிழ்

குமார சிவன்சேய் குறக்கன்னி நாதா
 குகா கந்த சேனாப தீசக்தி பாணீ
 எமர்ர் வப்பரபோதார காரீ மயூரா
 இனாந்வு வாய் செந்திலாயஞ்ச லென்னே.

கருத்துரை:-

மன்மதனை விலக்கி நின்ற குமரேசனே, அனைத்து உலகங்களையும் ஆட்கொண்ட பரமேஸ்வரனின் புத்திரரே, ஸ்தானம், சொருபம், இதயம், மந்திரம், கவசம், தோத்திரம் ஆகியவற்றிற்குப் பொருத்தமாயுள்ள ‘குகன்’ (குகா) என்ற பெயர் கொண்டவனே, பக்தனுடைய பாவங்களை நீக்கி முக்தியை அளிக்கும் வல்லமையுள்ள, ஸ்கந்தனே, தேவர்களாகிய படைகளுக்கு அதிபதியே, பராசக்தியின் சொருபமான வேல் என்ற ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்தி இருப்பவனே, புலிந்தன் என்ற வேடகுலத்து மங்கையான வள்ளியின் மனதை மகிழ்ச்சி கொள்ளச் செய்யவனே, பக்தர்களின் பீடைகளை அகற்றுபவனே, தாரகாசுரனின் பகைவனே. என்னை எப்பொழுதும் காக்க வேண்டும்.

புலன்களை அடக்குவது எனிதானது அல்ல. அவ்வாறு அடக்கசுப்பிரமணியரின் பதினாறு நாமாக்களை உச்சரித்து வரவேண்டும்.

சுப்பிரமணியர் பதினாறு நாமங்கள் “குமார ரஹஸ்யம்”

01. ஓம் நூன சக்தியாத்மா நம:- இவைகளின் உருவாக இருப்பவன்.
02. ஓம் ஸ்கந்தன் நம:- பகைவர்களை அழிப்பவன்.
03. ஓம் அக்கினிபு நம:- அக்கினியில் உண்டானவன்.
04. ஓம் பாகுலேயன் நம:- கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின் மைந்தன்.
05. ஓம் காங்கேயன் நம:- கங்காதேவியின் மைந்தன்.
06. ஓம் சரவண பவன் நம:- நாணற்காட்டில் பிறந்தவன்.
07. ஓம் கார்த்தகேயன் நம:- கிருத்திகா (கார்த்திதை) நட்சத்திரத்தின் மைந்தன்.

இன்பெ சிவபெருமான் கழற்கின் நிலைக்கு

08. ஒம்குமாரன் நம:- குழந்தையாக இருப்பவர்.
09. ஒம் சண்முகன் நம:- ஆறுமுகம் உள்ளவன்.
10. ஒம் குக்குடத்தவன் நம:- கோழிக் கொடியாக உடையவன்.
11. ஒம் சக்திரன் நம:- வேலை உடையவன்.
12. ஒம் குஹன்நம:- சித்தகுகையில் இருப்பவன்.
13. ஒம் பிரமச்சாரி நம:- பிரம்மோ உபதேசம் பெற்றவன்.
14. ஒம் சண்மாதுரன் நம:- ஆறுகிருத்திகை (கார்த்திகை) பெண் களைத் தாயாக உடையவன்.
15. ஒம் கிரென்சபித் நம:- மலையைப் பிளந்தவன்.
16. ஒம் சீகவாகனன் நம:- மயிலை வாகனமாக உடையவன்.

இந்த குமார ரஹஸ்யத்தையே ஆதிசங்கரர் இந்த சுலோகத்திற் கூறுகிறார். நாமும் இந்த சுலோகம் கூறி முருகன் சதா நம்மைக் காக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்போமாக.

மனவியாதி நீங்கும் (சம்ஸ்கிருதம்)

24. அஹம் ஸர்வதாது: கபாராவஸந்நோ
பவாந்தீநபந்துஸ்த் வதன்யம் நயாசே
பவத்பக்திரோதம் ஸதா கலுப்த பாதம்
மமாதிம் த்ருதம் நாசயோமாஸு தத்வம்.

மனநோயைழிய - (குமி)

அடியேன் சதா துக்கி நீயேழை பங்கன்
அறியேன் துணைவேறு சிறியேனை நலியும்
மிடியாவு நொடி யேநுண் பொடியாக அருள்வாய்
மிஸிர்வேல் செந்துாரி லமர் தேவமனியே.

கருத்துரை:

சுப்பிரமணிய சுவாமியே, நான் எப்பொழுதும் துக்கத்தால் பாதிக் கப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நீங்களோ சாதாரணமான எங்களைக் காக்கின்ற பந்து ஆவீர்கள். (உற்றவர், உரிமையானவர்) உங்களைத் தவிர வேறு எந்தத் தெய்வத்திடமும் யாசிக்கமாட்டேன். என்னுடைய மன வியாதி எனக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறது. உன்மீது பக்தி செலுத்தவிடாமல் தடுக்கிறது. எனவே அந்த மன வியாதியை விரைந்து நீக்கிடுவாயாக.

சுப்பிரமணிய ஆராதனை (சம்ஸ்க்ருதம்)

31. நம: கே கிணேசக்தயே சாபிதுப்யம்

நமச்சாக துப்யம்நம: குக்குடாய

நம: ஸிந்தவே ஸிந்து தேசாய துப்யம்

புரு: ஸ்கந்த முர்த்தே நமஸ்தே நமோஸ்து.

ஒறைவழிபாடு - (தமிழ்)

மயில் போற்றி வேல் போற்றி மறியாடு போற்றி

வன்காற் படைச்சேவலும் போற்றி நந்தார்

உயர்வெண்டிரை சிந்துவும் போற்றி முருகோன்

உபயப் பதம் போற்றியுறைச் செந்தில் வாழ்வே.

கருத்து:-

தேவ வடிவமான மயிலுக்கு நமஸ்காரம். பராசக்தியின் வேலாயு தத்திற்கு நமஸ்காரம். மாயா தத்துவ ரூபமாக உள்ள செம்மறி ஆட்டிற்கு நமஸ்காரம். அஹங்கார தத்துவமான கோழிக்கு வணக்கம், ஆனந்த ரூபமான கடலுக்கு வணக்கம், திருச்செந்தூர் திருத்தலத் திற்கு வணக்கம். கந்தக் கடவுளே மறுபடியும் உன் பொருட்டு நமஸ்காரம். என்னுடைய கிந்த நமஸ்காரங்கள் உங்களிடம் சேர்ட்டும்.

வெற்ற கூறுவோம்

ஆனந்த மூர்த்திக்கு வெற்றி கூறுவோம்

அளவற்ற சோதிக்கு வெற்றி கூறுவோம்.

வான்புகழ் மூர்த்திக்கு வெற்றி கூறுவோம்.

வையக நாயகர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்

தீனிரின் காவலர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்.

திகழ்முத்தி தருபவர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்

மோன் சிவன் புதல்வர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்

முருகனுக்கு என்றென்றும் வெற்றி கூறுவோம்.

நாழும் ஆதிசங்கரர் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்து அருளிய திருச்செந்தூர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புஜங்கம் என்னும் நாலை (33 சுலோகங்கள்) ஓதி முருகன் பேரருள் பெற்று உய்வோமாக. சுப்பிரமணியரை வணங்கி இப் புஜங்கத்தைப் பாராயணம் செய்தால் நல்ல மனைவி, பிள்ளைகள், நீண்டஆயுள், முடிவில் முருகப் பெரு மானின் திருவடியையும் அடைய உறுதி என்று ஆதிசங்கரர் கூறுகிறார்.

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

**அஞ்சலிருநாத சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
கந்தராலங்காரம்**

ஓம் சுரவணைவா
காப்பு

01. அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு வடவரு கிற்சென்று கண்டு கொண்டேன் வருவார் தலையிற் நடபடனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக் கடகட கும்பக் களிற்றுக்கிளைய களிற்றினையே.
16. தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும் இடுங்கோள் இருந்த படிதிருங் கோள்ளமுபாரும் உய்யக் கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றம் திறக்கத் தொளைக்கலை வேல் விடுங்கோன் அருள்வந்து தானே உமக்கு வெளிப்படும்.
02. **கருத்துறை:-**
உலகத்தவரே உள்ளத்தை அதன் போக்கில் விடாமற் கட்டுப்படுத்துங்கள். கோபங் கொள்ளாதீர். தானம் செய் யுங்கள். மெய்ப்பொருள் நிலையை உணர்ந்து அதனையே விடாமற் சிந்தித்தபடி இருங்கள். இவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் உமக்கு திருமுருகன் திருவருள் தானாகவே கிட்டும்.
33. முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார் முழுதும் கெடுக்கும் மிடியாற் படியில் விதனப்படார் வெற்றிவேல் பெருமான் அடியார்க்கு நல்ல பெருமான் அவனைர் குலம் அடங்கப் பொடியாக கியபெரு மான் திருநாமம் புகல்பவரே.

கருத்துறை:-

வெற்றி வேலவனின் திருப்பெயரைச் சொன்னால்,
இகலோகச் சிறப்பைப் பெறுவதோடு முக்திப்பேற்றினையும்
அடையலாம்.

44. தோலால் சுவர்வைத்து நாலாறு காலில் சுமத்தி இரு காலால் எழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந் நாற்றிநரம் பால் ஆர்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த அக்பிரிந்தால் வேலால் கிரிதொளைத் தோன்கிரு தாள் அன்றி வேறில்லையே.

கருத்துரை:-

உடலாகிய குடிசை அழியும் நேரத்தில் மரணத்தரு வாயில் குமாரக் கடவுளின் திருவடிகளே அடைக்கலமாகும்.

51. மலைஅழு கூறை வேல் வாங்கினானை வணங்கி அன்பின் நிலையான மாதவம் செய்குமினோ நும்மை நெடிவரும் தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறும் உற்ற துணையும் கண்மர் இலையா யினும் வெந்த தேதாயினும் பகிரந்தேற்றவர்க்கே.

கருத்துரை:-

நம்மவர்களே! முருகனை வணங்கி ஏற்றவர்க்கு இயன்றதைக் கொடுங்கள். அங்கும் உம்மாற் கொடுக் கப்பட்டது, உமது மரண யாத்திரைக்குக் கட்டமுதும் (பொதி சோறும்) உற்ற துணையாகும்.

60. சிந்திக் கிலேன் நின்று சேவிக் கிலேன் கண்டைச் சிற்றடியை வந்திக்கலேன் ஒன்றும் வாழ்த்திலேன் மயில் வாகனனைச் சந்திக்கிலேன் பொய்யை நிந்திக்கிலேன் உண்மை சாதிக்கிலேன் புந்திக்கிலேசமும் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே.

கருத்துரை:-

மனத்துன்பமும், சர்ரத்துன்பமும் மறைய வேண்டு மானால் பொய்ந்திலை நீக்கி மெய்ந்திலை உணர்ந்து முருகப் பெருமானிடம் முழுமையாகச் சரணடைந்து, முருகசிந்தையாக, வாழ்த்தி வணங்க வேண்டும்.

70. விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப்பாதங்கள் மெய்ம் மைகுன்றா மொழிக்குத் துணைமுருகா எனும் நாமங்கள் முன்புசெய்த பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோனும் பயந்ததனி வழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.

கருத்துரை:-

செங்கோடனின் திருவடிகளும் திருநாமங்களும், பன்னிரு தோள்களும், வேலும் மயிலும் எனக்கு உற்ற துணை யாகும்.

திருச்செங்கோட்டு முருகன் மீது அருணகிரியாருக்கு அளவிறந்த காதல் உண்டு; அத்திருத்தலத்தைப் பலவிடத்தும் வியந்து ஆங்காங்கு கூறுவதைக் கவனிக்கலாம். ஜெனன், மரன் பந்தத்தில் இருந்து விடுதலை தரும் முருகன் எனக் கந்தர் அந்தாதியிற் சூறியுள்ளார். இங்கெழுந்தருளும் அர்த்தநாரீஸ்வரமுர்த்தியின் பாதத்திற் சிறு ஊற்று அமைந்துள்ளது. இங்கெழுந்தருளும் விஷ்ணுமுர்த்தி ஆதிகேசவப் பெருமான்.

72. சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல் வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல் விரித்தோனை விளங்குவள்ளி காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச் சாந்துணைப் போது மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வில்லையே.

கருத்துரை:-

செவ்வேளை எவ்வேளையும் மறவாது சிந்திப்போர்க்கு யாதோரு குறையுமில்லை (தாழ்வும் இல்லை)

99. கதிதனை ஒன்றையும் காள்கிளிலேன் கந்தவேல் முருகா நதிதனை அன்னபொய் வாழ்வில் அன்பாய் நரம்பாற் பொதிந்த பொதிதனை யும்கொண்டு திளன்டாடுமாறு எனைப்போதவிட்ட விதிதனை நொந்துநொந் திங்கே என் றன்மனம் வேகின்றதே.

கருத்துறை:-

கந்தவேள் முருகா! வேலவா, நான் பிறவியெடுத்தற்குக் காரணமான என் பழவினையைப் போக்கி என்னை நற்கதி யடையச் செய்வாயாக! பரகதிக்குரிய நெறியை நாடாமற் பொய் வாழ்வை நம்பியுமலும் அடியேனைக் கருணைகாட்டிக் காத்தருள்ளீர்.

99. காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருள்வாய் தூவிக் குலமயில் வாகன ணேதுணை ஏதும் இன்றித் தூவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத் தனிக்கொடி போல் பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

கருத்துறை:-

மயில்வாகனனே! அடியேனுடைய மனம் துணையின்றித் தவிக்கிறேன். இரக்கமுற்று உமது திருவடியிற் சேர்த்துக் காத்தருளல் வேண்டும்.

100. இடுதலைச் சற்றும் கருதேனைப் போதமிலேனை அன்பால் கெடுதல் இலாத் தொண்டரிற் கூட்டியவாறு கிரெளஞ்ச வெற்பை அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி அறுஇச்சிறை விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே.

கருத்துறை:-

குன்றெறிந்த குமாரவேள் அடியேனை அடியாருடன் கூட்டி, பிறவியை நீக்கி, உடற்சிறையை விலக்கி, என் இரு வினைவிலங்கை அறுத்தெறிந்து, பரகதியை வழங்கினார்.

நூற்பயன்

101. சலங்கானும் வேந்தர் தமக்கும் அஞ்சார் யமன் சண்டைக்கஞ்சார் துலங்கா நரகக் குழிஅனுகார் துட்டநோய் அனுகார் கலங்கார் புலிக்கும் கரடிக்கும் யானைக்கும் கந்தன் நன்னால் அலங்கார நூற்று ஸொருகவி தான் கற்றறிந்தவரே.

கருத்துறை:-

கந்தரலங்காரத்தில் ஒரு கவியையாவது கற்றுணர்ந் தவர்கள் எதைக் குறித்தும் யாரைக் குறித்தும் அஞ்ச மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு முத்திப்பேறு சித்திக்கும்.

ஓம் சரவண பாய நம:

—
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

**அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம்**

வேல் விருத்தம்

ஓம் சர்வஸௌயநம:

01. மகரம் அள றிரைபுரள உரகண பணமவுலி
மதியும்திர வியுமலையவே
வளரேழிலி குடருழல இமையவர்கள் துயரகல
மகிழ்வறுபெறு மறுசிறையவாஞ்
சிகரவரை மனைமறுகு தொலுதுளைய மகளிர் செழு
செந்தல்களோடு தரளம் இடலே
செகசிரப கிரதிமுதல் நநிகள்கதி பெற உததி
திடர் அடைய நுகரும் வடிவேல்
தகரமிரு கமதமென மனமருவு கடகலுழி
தருகவுனம் உறுவன் எயிலுந்
தழை செவியும் நுதல் விழியும் உடைய ஒரு கடவுள் மகிழ்
தருதுணைவன் அமரர் குயிலுங்
குரமலை எயினர்குல மடமயிலும் எனதிருவர்
குயமொடமர் புரியுமுருகன்
குமரன் அறு முகன்ளதிரும் விருதுநிசி சரர் அணிகள்
குலையவிடு கொடிய வேலே.

கருத்துரை:-

குமாரக் கடவுள் விடுத்த கொடிய வேலே கடலைக்
குடித்த வடிவேல்.

வேல் விருத்தம்

04. அண்டர் உலகுஞ் சூழல எண்திசைகளுஞ் சூழல
அங்கியும் உடன் சூழலவே
அலைகடல் களுஞ் சூழல அவுணர் உயிருஞ் சூழல
அகில தலமுஞ் சூழலவே

மண்டல நிறைந்தரவி சதகோடி மதியதிர
மாணப் பிறங்கியணியும்
மணியொலியினிற்சகல தலமுமரு ளச்சிரம்
வகைவகையினிற் சுழலும் வேல்
தண்டமுடனுங் கொடிய பாசமுடனுங் கரிய
சந்தமுடனும் பிறைகள் போல
தந்தமுடனுந் தழலும் வெங்கணுடனும் பகடு
தன்பழம் வருஞ்சமனையான்
கண்டுலையும் பொழுதில் அஞ்சலென மெண்சரண
கஞ்சம் உதவுங் கருணைவேள்
கந்தன் முருகன் குரான் வண் குறவர் தம் புதல்வி
கணவன் அடல் கொண்ட வேலே.

கருத்துரை:-

யமபயம் தீர்க்கும் எந்தை கந்தவேளின் வேல் சுழல்
வதால் உகம் எல்லாம் சுழலும்.

மயில் விருத்தம்

11. எந்நாளும் ஒரு கணையில் இந்திர நீ லப்போ
திலங்கிய திருத்தணிகை வாழ்
எம்பிரான் இமையவர்கள் தம்பிரான் ஏறும் ஒரு
நம்பிரானான மயிலைப்
பன்னாளும் அடிபரவும் அருணகிரிநாதன்
பகர்ந்தாதி மதுரசித்ரப்
பாடல்தரு மாசறு விருத்தம் ஒரு பத்தும்
படிப்பவர்கள் ஆதிமறைநூல்
மன்னான் முகம்பெறுவர் அன்னம் ஏறப்பெறுவர்
வாணிதமுவப் பெறுவரால்
மகராலயம் பெறுவர் உவணம் ஏறப்பெறுவர்
வாரிச மடந்தையுடன் வாழ்
அந்நாயகம் பெறுவர் அயிராவதம் பெறுவர்
அமுதாசனம் பெறுவர் மேல்
ஆயிரம் பிறைதொழுவர் சீர்பெறுவர் பேர் பெறுவர்
அழியா வரம் பெறுவரே.

கருத்துரை:-

அருணகிரிநாதன் பாடிய மயில் விருத்தம் பத்துப் பாடல் களையும் அந்புடன் ஒதுபவர்கள் சகல பதவிகளையும் பெற்றுப் பரகதியையும் பெறுவார்கள். இந்த மயில் விருத்தம் அருணகிரி நாதர் சவாமிகளால் திருத்தணிகையிற் பாடப் பெற்றது.

சேவல் விருத்தம்

11. பூவிலியன் வாசவன் முராரிமுதி வோரமர்
 பூசனை செய்வோர் மகிழவே
 புதரமும் எழுகடலும் ஆடுஅமு தூறு அநு
 போகபதி னாலுலகமும்
 தாவுபுகழ் மீறிட நிசாசரர்கள் மாளவரு
 தான்தவநூல்தழையவே
 தாள்வலிய தானபல பேய்கள் அஞ்சச்சிறகு
 கொட்டிக் குறற்பயிலுமாம்
 காவுகனி வாழைபுளி மாவொடுயர் தாழைகமு
 காடவிகள் பரவுநடனக்
 காரணமெய்ஞ் ஞானபரி சீரவை ராசனக்
 கனகமயில் வாகனன்டற்
 சேவகன் இராசத் இலக்கண உமைக்கொரு
 சிகாமணி சரோருகமுகச்
 சீதன குமார கிருபாகர மனோகரன்
 சேவல் திருத்துவசமே.

கருத்துரை:-

முருகனுடைய கொடியாகிய சேவல் தேவர்கள் மகிழ், அறந்தழைக்கக் குரல் காட்டுகிறது.

“திருஞானசம்பந்தர் கூறும் சவாலை வழிபாட்டு முறை”

மனம் இறைவரை நினைக்க, வாய் அப்பெருமானைப் பாட, கைகள் தலைமேல் குவிய, (துலையில் கைமுட்டக் கூடாது சற்று உச்ததி) முக்கர ணங்களால் வழிபடல் வேண்டும் என்பது, இப்படியெல்லாம் வழிபாடு செய்து உடலோடு கைலாயம் சென்ற திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் திருவாக்கு.

ஸ்ரீமத்
ஓம் சுரவணபாவ
ஓம் சுரவணபாவாய நம:

கந்த புராணம்

ஐங்கரன் துத

01. திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விள்மணி யா உறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

02. மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற சுராஹு தோள் போற்றி
காஞ்சிமாவடி வைகும் செவ்வேள் மலரடி போற்றி
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.
08. பிறப்பதும் இறப்பதும் பெயரும் செய்கையும்
மறப்பதும் நினைப்பதும் வடிவம் யாவையும்
சிறப்பதும் இன்மையும் பிறவும் சூழ்கலாச்
சிறப்புடை அரளடி சென்னி சேர்த்துவாம்.
842. அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழும்பதோர் மேனி யாகிக்
கருணை கூர் முகங்கள் ஆறுங் கரங்கள் பன் ஸிரண்டும்
கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

1146. மண்ணளவு பாதலமெ லாம் சரணம்
 மாதிர வரைப்பும் மிகுதோள்
 விண்ணளவெ லாமுடிகள் பேரொளியெ
 லாம்நுயனம் மெய்ந்து நடுவெலாம்
 பண்ணளவு வேதமணி வாய் உணர்வு
 எலாம் செவிகள் பக்கம் அயன்மால்
 எண்ணளவு சிந்தை உமை ஜூந்தொழிலும்
 நல்கி யருள் ஈசன் உயிரே.
1805. புன்னெறிக் கானிடைப் புகுந்த இத்திரு
 நன்னெறிக் கேதுவோ நலந்த விரத்திடும்
 துன்னெறிக் கேதுவோ தொல்லை ஞாலமேல்
 எந்நெறிக் கேது வென் நிதுவும் தேர்கிலேன்.
7783. தீயவை புரிந்தா ரேஞுங் குமரவேள் திருமுன் உற்றால்
 தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி அடைவர் என்கை
 ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாள் செய்த
 மாயையின் மகனும் அன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற்று உய்ந்தாள்.
10339. ஆழிரு தடங்தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
 சூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்சை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்.

“வற்றா அருள்சேர் குமரேசன் வண்காதை தன்னச்
 சொற்றாரும் ஆராய்ந் திடுவாரும் துகளு றாமே
 கற்றாரும் கற்பான் முயல் வோரும் கசிந்து கேட்கில்
 உற்றாரும் வீடு நெறிப்பாலின் உறுவர் அன்றே.”

ஓம் சுரவனை பவாய நம:

२
சிவமயம்
ஓம் முருகா
ஓம் சுரவனபவாய நம:

கந்தர் அநுபுதி

ஐங்கரண் துந்

நெஞ்சுக் கணகல்லும் நெகிழ்ந்து உருகத்
தஞ்சத்து அருள் சண்முகனுக்கு இயல்சேர்
செஞ்சொல் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனைபதம் பணிவாம்.

01. ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய் ;
தேடும் கயமா முகணச் செருவிற்
சாகும் தனியானை சகோதரனே.
18. உதியா மரியா உனரா மறவா
விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா!
அதிகா அனகா! அபயா! அமரா!
பதிகாவல்! சுர பயங்கரனே.
25. மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஜேயா! அடியேன் அலையத் தகுமோ!
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும்
செய்யோய்! மயிலேறிய சேவகனே!
31. பாழ்வாவு எனும் இப்படு மாயை யிலே
வீழ்வாய் என என்னை விதித் தனையே;
தாழ்வாளவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இளிநீர் ; மயில் வாகனனே.

அன்பெ சிவபெருமான் கழற்கீழ் நிலைக்கு

36. நாதா! குமரா! நம என்று அரனார்
ஒதாய் என ஓதியது எப்பொருள்தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் குடு மலர்ப்
பாதா! குறமின் பதசேகரனே.
41. சாகாது எனையே சரணங்களிலே
காகா; நமனார் கலகம் செய்நாள்
வாகா; முருகா மயில் வாகனனே!
யோகா! சிவஞான உபதேசிகனே.
46. எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ;
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்;
கந்தா! கதிர்வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே.
51. உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஓளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

ஓம் சரவண பவாய நம:

“சுவமே நமக்ஞப் பாருள்”

உலகைப் படைத்துக் காத்து வருகின்ற கடவுளுக்கு
நறுமணம் உள்ள மலர் மாலைகளைச் சூட்டி வணங்குகின்றோம்.
அன்றாட வழிபாட்டிற்கு இது அவசியமே ஆகும். ஆனாலும் இம்
மாலைகள் வாழ விடும் இயல்புடையவை.

இறையருளைப் பெற்ற அருளார்கள் மலர் மாலைகளுடன்
தமிழ் பாமாலைகளையும் சூட்டி வணங்கியுள்ளார்கள். இத்தமிழ்
மாலைகள் தமிழ்மணம் வீசும் வாடா மாலையாகும்.

முருகவேள்

ஓம் சுரவணையாய நம:

இருப்பரங் குறைத்திடு மே.:க வேலுடைப்
பொருப்பரங் குணர்வுறப் புதல்வி தன்மிசை
விருப்பரங் கமரிடை விளங்கக் காட்டிய
திருப்பரங் குன்றவர் சேயைப் போற்றுவாம்.

குரலை வாயிடைத் தொலைத்து மார்புக்ஞ்
மரலை வாயிடு மே.:க மேந்தியே
வேரலை வாய்தரு வெள்ளி வெற்பொரீ இச்
சீரலை வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம்.

காவினன் குடிவறு காமர் பொன்னகர்
மேவினன் குடிவர விலியச் சூரமுதல்
பூவினன் குடிலையம் பொருட்டு மாலுற
ஆவினன் குடிவரு மமலர் போற்றுவாம்.

நீரகத் தேதனை நினையு மன்பினோர்
பேரகத் தலமரும் பிறிவி நீத்திடுந்
தாரகத் துருவமாந் தலைமை யெய்திய
ஏரகத் தறுமுக ணடிக ணேத்துவாம்.

ஒன்றுதொ றாடலை யொருவி யாவிமெய்
துன்றுதொ றாடலைத் தொடங்கி ஜவகை
மன்றுதொ றாடிய வள்ளல் காழுறக்
குன்றுதொ றாடிய குமரர் போற்றுவாம்.

எழுமுதி ரைப்புனத் திறைவி முன்புதன்
கிழமுதி ரிளாநலங் கிடைப்ப முன்னவன்
மழுமுதிர் களிழென வருதல் வேண்டிய
பழுமுதிர் சோலையம் பகவர் போற்றுவாம்.

சறுசேர் பொழுதினு மிறுதி யின்றியே
 மாறிலா திருந்திடும் வயங்கொள் காஞ்சியிற்
 சுறுசீர் புனைதரு குமர கோட்டம்வாழ்
 ஆறுமா முகப்பிரா னடிகள் போற்றுவாம்.

சிவசக்தி

செறிதரு முயிர்தொறும் திகழ்ந்து மன்னிய
 மறுவறு மரனிட மரபிள் மேவியே
 அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய
 இறைவிதன் மலரடி யிறைஞ்சி யேத்துவாம்.

திருநந்தி தேவர்

ஜயிரு புராணநூ ஸமலற் கோதியுஞ்
 செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்து மாயையான்
 மெய்யறு குள்புகல் வியாத ணீட்டிய
 கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

சரசவதி

தாவறும் உவகெலாந் தந்த நான்முகத்
 தேவுதன் துணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
 நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
 பூவடி முடிமிசை புனைந்து போற்றுவாம்.

திருச்சிற்றும்பலம்

“திருநூனசம்பந்தர் கூறும் சவாலை வழிபாட்டு முறை”

பெருமானே நற்கதி அருளுவாயாக என்று தலைமேல்
 கைகளைக் கூப்பி வணங்கவேண்டும். (கதியருள் என்று கையாரக்
 கூப்பி).

சிவமயம்
ஓம் நமரிவாய

**அருணகிரிநாதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
கந்தர் அந்தாதி**

ஓம் சரவணபவாய நம:
கணபதி துந்

- 01.** வாரணத் தானை அயனை விண்ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத் தானை மகத்துவென் ரோன்மைந் தனைத்துவரு
வாரணத் தானைத் துணைநயந் தானை வயலருணை
வாரணத் தானைத் திறைகொண்ட யானையை வாழ்த்துவேனே.

நாமும் அந்த மகா (ஹா) கணபதியை வணங்கி,
எல்லாத் தெய்வ ரூபங்களையும் வணங்கி அருள் பெறுவோம்.

கந்தன் துந்

- 02.** உன்னா முலையுமை மைந்தா சரணம் பராருமிர்சேர்
உன்னா முலையுமை மைந்தா சரணம் அருணைவெற்பாள்
உன்னா முலையுமை மைந்தா சரணந் தனமுமொப்பில்
உன்னா முலையுமை மைந்தா சரணம் சரணுனக்கே.

ஜயந்திபூரக் கந்தன் நம் யாவருக்கும் புரியும் பணிகளில்
ஜயம் தருவான் என்ற தெம்புடன் பாடி நெகிழ்வோமாக.

முருகன் திருவழி

- 03.** செப்புங் கவசங் கரபா லகதெய்வ வாவியம்பு
செப்புங் கவசங் கரிமரு காவெளச் சின்னமுன்னே
செப்புங் கவசம் பெறுவார் கணுந்தெய்வ யான தனச்
செப்புங் கவசம் புணைபயன் பாதமென் சென்னியதே.

நாம் கந்த, சண்முக, ஷண்மத, சரணங்களைத் துதித்து
வணங்கி சரவணபவானந்தத்தில் திளைப்போமாக.

அடக்கம்

10. திரளக் கரக்கரை வெண்கண்ட வேலன் றிசைமுகன்மால்
திரளக் கரக்கரை யான்பாட நாடுதல் செய்யசங்க
திரளக் கரக்கரை காண்பான்கைந் நீத்திசை வார்பனிக்க
திரளக் கரக்கரை வானிட்டு மைந்தர்புந் திக்கொக்குமே.

எந்தன் இதயம் வாழும் கு(ஹ)கனே உன்னைத் தவிர
சரணம் அடைய வேறு எவரும் இல்லை. நீயேதான் கதி:
என்னுடைய ஆயிரக்கணக்கான அபராதங்களை (சடி) சமித்து
பொறுத்தருள்வாயே.

நான், தான் எனது என்ற எண்ணங்களைத் தவிரத்து
யாவும் குக(ஹ)ன் செயல் என்று நெகிழ்ச்சி அடைவாய். அவன்
அருள்வது திண்ணைம் என்பதே இத்துதியின் தத்வம் என நாம்
உணர்வோம்.

அபயக்கரம் வேண்டல்

14. செந்தி லகத்தவர் வானுதல் வேடிச்சி முகபாங்க
செந்தி லகத்தவர் துண்டமென் னாநின்ற சேயசங்க
செந்தி லகத்தவர் ராசிதந் தானைச் சிறையிட்டவேற்
செந்தி லகத்தவர் தூற்றிடுங் கேடு திவாகருளே.

பணிவுடன் பணிந்தால் அவன் அருள் சுரக்கும். அகங்
காரமுடன் இருந்தால் தண்டனை கிடைக்கும். இவ்விரண்டையும்
கூறிய அருணகிரிநாத சவாமிகள் பணிவுடன் "நான் என் சுற்றுத்
தாரால் அவமானப்படுத்தப்படுகிறேன். உன் அபய(ஹ)கஸ்தம்
காட்டி அருளாப்பா" என்று வேண்டுகிறார். கருணை வள்ளல்
செந்தில்கந்தன் அருளாது இருப்பானா என்ன?

முருகன் மனதில் அயர

20. செயதூங்க பத்திரி போற்றும் பக்ர திகரசெவ்வேல்
 செயதூங்க பத்திரி குடுங் குறத்தி திறத்த தண்டஞ்
 செயதூங்க பத்திரி புத்திரி பாதத்தர் செல்வதென்பாற்
 செயதூங்க பத்திரி யத்திரி யாதிரென் சிந்தையிலே.

இந்தத் துதி, தினமும் நாம் சிந்தித்து வணங்கவேண்டிய துதி. இரவு படுக்கமுன், காலை எழுந்ததும், நினைத்து உருக வேண்டிய துதி, காலன் நமக்கு விதித்த காலம் நாம் அறியோம். யமனே அறிவான், உடனே வருவான் உயிரை எடுத்துச் செல்வான், அச்சமயம் எவரும் உதவ முடியாது! தடுக்கவும் முடியாது.

இதனை நினைவு இருத்தி நிதமும் கந்தனை உள்ளார வணங்கி, உருகித் துதிப்போமாக! கருணைக் கடவுள் முருகன் நம்மைக் காப்பது நிச்சயம்.

தருச்செந்தாரைச் சுந்த

33. சேதனந் தந்துறை யென்றுமை செப்புவ குருந்துறைகாற்
 சேதனந் தந்துறை யல்லிமன் வாவிச் செந்தார்கருத
 சேதனந் தந்துறை யென்று யார்திற நீங்கிநெஞ்சே
 சேதனந் தந்துறை மற்றுமுற் றாடித் திரிகைவிட்டே.

செந்திலாண்டவனைச் சித்தத்தில் சிந்தித்திட, யாமி ருக்கப் பயமேன் என்று அருளி, நம் கவலைகள், துயரங்கள் யாவும் கடல் அலைகள்போல் வந்தாலும், மறையும் என்று, திடபக்தி விஸ்வாஸத்தோடு துதித்து ஆண்டவன் அருள்பெற்று உய்வோமாக.

நானுமானஸ பூஜை

38. சிற்றம் பலத்தை யரன்புநெய் நூற்றிரி சிந்தையிடுஞ்
 சிற்றம் பலத்தை வரஞான தீபமிட் டார்க் குப்பாரி
 சிற்றம் பலத்தை யருளஞ்செங் தூரர் பகைக்குலமாஞ்
 சிற்றம் பலத்தைப் பதவரந் தோளிலிந் தீவரமே.

பணச் செலவு என்பது ஒன்றும் இல்லாதது, மனத் தூய்மையுடன் செய்யும் மானஸ பூசை

மானஸ் பூசை என்பது பகவானுக்கு பூசைத் திரவி யங்கள், மலர்கள், நிவேதனங்கள், ஆரத்தி யாவும் மானத்தீகமாகச் செய்வது. செலவு ஒன்றும் தேவை இல்லை, ஆனால் தூய மனது, சாந்த மனது! இந்தத் துதி அந்த மானஸ பூசையாகவே கூறுகிறது.

- * இதயத்தை தகழியாக்க வேண்டும்.
- * ஆகம ஸாஸ்த்திரம் என்னும் நூலைத் திரியாக்க வேண்டும்.
- * அன்பு, பொறுமை என்னும் நெய்யை இட வேண்டும்.
- * விவ்வாரான ஞானவிளக்கை ஏற்ற வேண்டும்.

அவ்வாறு செய்தால் அத்தூய்மையான மனதிற்கு குறைன் சாயுச்சய (ஸாயுஜ்ய) பதவி ஈவானாம்.

இந்த அந்தாதியில் சிற்றம்பலத்தை நான்கு தடவை துதிக்கிறார். நாமும் ஆத்மஜ்யோதியில், இதயத்தில், ஆழந்து சிந்திக்க வந்திக்க, ஜ்யோதி வடிவான குஹப்பெருமான், இதயத் திலே அமர்ந்து காட்சி தருவான் அமைதி தருவான்.

திருச்செந்தூரும் சௌகரோடும்

42. தீணந் தினத்து தரச்செல்வர் பாற்சென் றெனக்கென்பதோர்
 தீணந் தினத்து முத்ரா னலஞ்சுடச் சேர்ந்துசூடுந்
 தீணந் தினத்து னிகளைசௌங் கோட்டினன் செந்திலந்தீர்
 தீணந் தினத்து தவத்துப் பிரசதனஞ் செய்யவற்றே.

திருச்செந்தூர் கந்த அவதாரத்திற்கு முக்ய கர்மத் தலம். அந்தாதி பாடிய தலமும். நடராஜ தரிசனம் பெற்ற தலமும் திருச் செங்கோடு அவரது இஷ்டத்தலம் எனவும் தோன்றுகிறது.

தம்மைச் சரண் அடைந்த அடியாருக்கு உலக வாழ்க்கை யில் வறுமைப் பினியை நீக்கி நித்ய செல்வத்தை அருள்கின்ற பரம ஜஸ்வர்ய மூர்த்தி திருச்செந்தூர். திருச்செங்கோட்டுச் செல்வன் என்று அருணகிரிநாதர் இறுதியில் தினைக்கிறார்.

பிறவீப்பிள்ளை

52. தித்திக்குந் தொந்திக்கு நித்தம் புரியுஞ் சிவன் செவிபத்
தித்திக்குந் தொந்திக் கறமொழி பாலக தேனலைத்துத்
தித்திக்குந் தொந்திக் கிளையாய் விளையுயிர்க் குஞ்சிதைதோல்
தித்திக்குந் தொந்திப் பனவேது செய்வினைத் தீவிலங்கே.

உயிரும், தோல் சுமையாகிய உடலும் ஒருங்கே
அமைந்து ஊசலாடும் ஜனன மரணம் என்னும் அலையிற் கிடந்து
உழல்வதற்கு முன்னை வினைகளே காரணம். இதிலே சந்தேகமே
இல்லை. நல்லனவும் தீயதுமாகிய செயலுக்கிசைந்த பிறவிகளை
எடுத்து சுக துக்கங்களைக் கொண்டு மயங்குவது கண்கூடாகத்
தெரிகிறது.

நிலையில்லா உடலை நிலையென்று நம்பி, முடிவில்
ஏமாற்றம் உரிய இனக்கமே, உடலுக்கும் உயிருக்கும் உடைத்
தது என்று இந்த அந்தாதியிற் கேள்வி எழுப்புகிறார்.

தான் அறிந்தும், பாவக்கடல் கடக்கும் பக்குவம்,
அறிவு, உணர்வு, ஞானம் அதன்மூலம் அதற்கு நிவாரண வழிகள்,
முறைகள், இறைவனை உள்ளன்புடன் வேண்டுதல், நல்லதே
செய்தல், காமக்ரோதலோப மோக மாத்ஸர்கள் தவிர்த்தல் ஆகிய
நல்வழிகளைப் பின்பற்றி ஜன்ம சாபல்யம், ஜன்ம மரண
நிவர்த்தி ஆகும் வழியைக் கந்தன் அருளால் பெறுவோம்.

உய்ர்போம் வேளை துநக்க

54. திதத்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா
திதத்தத்தத் தித்த திதித்தித்த தேதுத்து தித்தித்தத்தா
திதத்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாதத்தத்து
திதத்தத்தத் தித்தித்தி தீதீ திதிதுதி தீதொத்ததே.

அருணகிரியாருடைய இந்த அந்தாதிக்கு வில்லி புத்தா
ரார் பொருள் சூறமுடியாமல் தோற்றதாக ஒப்புக்கொண்டு
போட்டி நிபந்தனையின்படி தனது காதை அறுக்கச் சொன்னார்.

அருணகிரியார் இசையவில்லை. இதனால் கருணைக்கு அருணகிரி எனப் பெயர் பெற்றார். வில்லிபுத்தூரர் திருந்தி முருகனை வணங்கினார்.

நடனமிடும் நடராஜ் சிவபெருமான், பிரம்பன், தயிர் உண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேசனையும் படுக்கையாகக் கொண்ட திருமாலும் போற்றி வணங்குகின்ற பேரின்ப ஸ்வரூப மாகிய மூலப்பொருளே, தெய்வயானை தாசனே, மரணம் பிறப்பு இவையோடு கூடியதும், பல ஆபத்துக்கள் நிறைந்ததும், எலும்பை மூடி இருக்கும் இந்த தோற்பை அக்னியால் ஏரிக்கப் படும் அந்த அந்திம நாளில் உணைத் துதித்தவந்த இந்தச் சித் தத்தை உன்னுடன் உனது திருவடியில் ஆட்படுத்து என்று வேண்டுகிறோம்.

வினை பொழுத

66. சீகர சிந்தூர வுத்தவெஞ் சூர செய்யுயவ
 சீகர சிந்தூர வல்லிசிங் கார சிவசுதச
 சீகர சிந்தூர கந்தர வாகன் சிறைவிடுஞ்ச
 சீகர சிந்தூர மால்வினைக் குன்றைச் சிகண்டிகொண்டே.

இந்தத் துதியில் "செந்தில் கந்தனே நீ மயிலேறி வந்து என் வினைகளை அழிக்க வேண்டும்" என வேண்டுகிறார். திருச் செந்தூரில் சிவகுமாரனாகக் கடலிலே சூரனைமாய்த்த அவதார காரணத்தை நினைக்கிறார். அடுத்த சிந்தூரத் திலகம் அழகாக அணிந்த குமாரரின் தோளை அணைக்க விரும்பும் வள்ளியை நினைக்கிறார். அவதார காலத்தில் அக்னியானவள் ஜ்யோதியைச் சிவன் கூற ஏந்தியதை நினைக்கிறார். சூரஸம்காரம் ஆனதும் சிறைப்பட்ட தேவர்கள் யாவரும் விடுவிக்கப்படுவதை நினைக்கிறார். இறுதியில் "முருகா நீவீர் மயிலேறி வந்து என் வினைகளைப் பொடிப்படுத்தவேண்டும்" என்று வேண்டுகிறார்.

முருகனை நெஞ்சுருகித் துதித்திட, மயிலையும் வேண்டிட, மயிலேறி வந்து தரிசனம் தந்து வினைகள் களைவான், என்பதில் ஜயம் தேவையில்லை!

காலத்தைப் போக்காதே

மாணிக்கவாசகர் வாக்கு திருவெம்பாவில் நாங்காவது
பாட்டு

“அவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை”

69. சீவன சத்துரு கன்பாற் பிறப்பறத் தேவருய்யச்
சீவன சத்துரு மிக்குமெய் யோன்கையிற் சேர்த்தசெவ்வேள்
சீவன சத்துரு மிக்கு மெய்யான் மருகவெ னாதிடையே
சீவன சத்துரு வெய்தியெய் தாப்பழி சிந்திப்பதே.

இதில் முதலாவது வரியில் “பிறப்பறத் தேவர் உய்ய” என்பது போல் மாணிக்கவாசகர் பன்னிரண்டாம் திருவெம்பாவில் “ஆர்த்த பிறவிக் துயர்கெட நாம் ஆர்த்து ஆடும்” நமது பிறவித் துயர் கெட என்ற மணிவாக்கைக் கவனிக்கலாம்.

இந்த அந்தாதியும் தத்வம் நிறைந்தது. இதனை ஆழ்ந்து சிந்தித்து, சரி எது என்று நிர்ணயித்து அதன்படி நடந்து உய்ய வேண்டிய (நமது) சீவனின் கடமை; அல்லாவிடில் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் உழன்று, வாழ்வே நிஜம், என்று தவறாக எண்ணி, மீண்டும் ஜனன மரண ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் உழலும். விவேகம் உணர்ந்து இந்த பாசபந்தங்களிலிருந்து விடுபட மார்க்கம், ஸாதனை தேடி, செய்து. பேர் அருள் பெற்று உய்ந்து விட வேண்டும். மாய உலகில் உழல வேண்டுமா? இறை பேருள் பெற்று உய்ய வேண்டுமா? என்று ஆழ்ந்து சிந்தை செய்து உணர்ந்து, செயல்பட வேண்டும் என அறியத் தாரார்.

முருகன் அருள் பெருமை

84. சிவசிவ சங்கர வேலா யுதத்தினை வஞ்சிகுறிஞ்
சிவசிவ சங்கர வாமயில் வீர செகந்திருக்கண்
சிவசிவ சங்கர மாலை யெனுந்திற லோய் பொறைவா
சிவசிவ சங்கர மான்பட்ட வாவொளி சேர்த்த பின்னே.

கந்தன் பெற்ற வேல் போன்று எந்த உருவத் தெய் வங்களின் கையிலும் இல்லை. வேலை வைத்தே கந்தன் என எண்ணி வழிபடுவதும் உண்டு. நமது நல்லூர் கந்தன் ஆலயத் தில் வேல் வழிபாடு எல்லோரும் அறிந்ததே. அது அரக்கர்களை அழித்த சக்திவேல், வீரவேல், தீரவேல், வஜ்ரவேல், வெற்றி வேல், அக்ஞானம் அழிக்கும் ஞான வேல், பொறுமையுடன் துதிக்க, நமது கோபத்தை அழித்து அருளும் வேல்.

முருகன் திருவருள் என்னுள் கலந்தவுடன் பொறுமை நிலவி, கோபம் என்கிற காட்டு மிருகம் (மிருகத் தன்மை) மாயமாக மறைந்ததாம். ஞானஸ்கந்தன், ஜ்யோதிப் பரம் பொருள் நுழைய, அக்ஞானம் என்கிற இருட்டு மறைந்ததாம்.

ஞான ஸளக்கு

99. தீவினை யற்ற சினந்த் ரகத்துண்மெய்த் தீபநந்தந்
தீவினை யற்ற வருந்தா தெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல்
தீவினை யற்ற புனமான் கொழுநன் செழுங்கனகத்
தீவினை யற்ற வடியார்க் கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே.

இந்த அந்தாதியில், தினைப்புனத்தில் வாழும் வள்ளி யம்மை நாயகனான குமரனுக்கு இதயத் தாமரையில் விளக்கை ஏற்றி வைத்தோம் என்கிறார்.

முன்னர் 38வது அந்தாதியிலும் இதயத்தை அகலாக்கி, அன்பான நெய் விட்டு ஆகமமாகிய திரியை இட்டு ஞானவிளக்கு ஏற்ற சிதாகாசமான ஸாயுஜ்ய பதவியை முருகன் அளிக்கிறார் என்று பார்க்கப்பட்டது.

பூஜையின் முடிவில் தீபம், ஏற்றுவோம் அல்லவா? அந்தாதி அடுத்த பாட்டுடன் முடிய நாம் இதயக்கமலத்தில் ஞான தீபம் ஏற்றி ஞான ஸ்கந்தனை ஆழந்து சிந்தையில் வந்தித்து, வழிபடுவோம். எம்பெருமான் முருகன் இதயத்தில் குருகுவனாக அமர்ந்து அஞ்ஞானம் அகற்றி ஞானம் மோட்சம் அளிப்பான் என்று உணர்ந்து நெக்குருகிப் பணிந்து அவன் புகழ் பாடிப் பேரருள் பெறுவோமாக.

மனத்ர்கு உபதேசம்

100. செல்வந் திகழு மலைஞர்ச் சேயவன் நெய்வாயின்னார்
செல்வந் திகழு நமதின்மை தீர்க்கும்வெங் கூற்றுவற்குச்
செல்வந் திகழுந் திருக்கையில் வேறினை காத்த செல்வி
செல்வந் திகழு மணவாள னல்குந் திருவடியே.

இந்த இறுதி இறை அருள் அந்தாதியில் தெய்வ
யானையின் வாஹனம் நமது வறுமையைத் தவிர்க்கும். குமரனது
வேல் யமதண்டனையை நீக்கும். வள்ளி மணவாளன் தமது
திருவடி தந்து அருள் புரிவார் என்கிறார்.

மனமே, கந்தக்கடவுள் இப்புவலகத்திலே சம்பந்தராக
அவதரித்த சீர்காழி சென்று துதிப்பாயாக. அதன்மூலம் அந்தக்
குமரக் கடவுளின் தெய்வீக நாயகியாகிய தேவசேனை ஊற்று
செல்லும் மேக வாகனம், நல்ல மழையைப் பொழிந்த நமது
வறுமை இல்லாமை, யாவும் நீக்கும். கொடிய யமன் நமது மேல்
செலுத்தும் யமதண்டனையை வேல் போக்கிலிடும். தினைப்
புனம் காத்த வள்ளி நாயகியின் பெரும் பேராக விளங்கும் மண
வாளனாகிய கந்தசாமி குறைஸாயுஜ்யமாகிய தமது திருவடி
களைத் தந்தருள்வார்.

ஆறுமுகம் வாழி ஆழிரண்டு தோன் வாழி
தேறுபதம் வாழி இருதேவியார் வீறுபுடை
வாழி வேல் வாழி மயில் வாழி போரூர்
வாழி சகம் வாழி மகிழ்ந்து.

நாம் கந்தர் அந்தாதி ஒதி மகிழ்ந்து, செந்திலாண்
டவனை வாழ்த்திப் பாடிச் சிந்தித்து அவன் அருள் பெற்று,
பேரருள் பெற்று உய்வோமாக.

கங்கை சூடிய வரலாறு

தேவி ஒருமுறை விளையாட்டா இறைவனுடைய இரண்டு கண்களை
யும் மூட உடைகல்லாம் இருண்டது. இறைவன் தனது நெற்றிக் கண்
ணால் நோக்கி இருளை ஓட்டுனர். தேவி தன் கையை எடுக்கத் தேவியின்
பத்து விரல்களினின்றும் அச்சத்தால் வியர்வை தோன்றிக் கங்கையோர்
பத்தாய்ப் பறவிற்று. கங்கையின் பெருவள்ளத்தைக் கண்டு அஞ்சினர்,
திருமால் முதலானோர் சிவப்பிரானை வேண்ட அவர் அந்த கங்கா வெள்
ளத்தை அழைத்துத் தன் நீண்ட சடாமுழியிற் கூடி, அடக்கினார்.

இ
சிவமயம்
ஓம் சரவணபாவ

குமரகுரு சுவாமிகளால் பாடப்பெற்ற கந்தர் கலிவெண்பா

தமிழும் சைவமும் தழைக்கத் தோன்றிய தவச் செல்வம் குமரகுருபரர்.

பிறந்து ஜந்தாண்டுகள், பேசும் திறனற்று ஊமையாய் இருந்த பிள்ளை, திருச்செந்தில் முருகன் திருவருளால், வாய் மலர் திறந்த போது - வந்தவை வெறும் வார்த்தைகள் அல்ல. வண்ணத் தமிழ் பாமாலையே பாடியது, பிள்ளை. அந்தப் பாமாலைதான் 'கந்தர் கலிவெண்பா'. பாடிய பிள்ளைதான் குமரகுருபரர்.

வடக்கே இமயம்வரை சென்று சைவ சித்தாந்தம் வளர உதவிய குமரகுருபரர் வழியைப் பின்பற்றித் தமிழ்த் தொண்டும், சிவத்தொண்டும் ஆற்றி வருகிறது திருப்பனந்தாள் திருமடம். இதன் மடத்தலைவர்கள் இன்றளவும் 'காசி வாசி' என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர்.

கலிவெண்பா ஒரு 'பா' வகை. கந்தர் கலிவெண்பா தெய்வத் தேனும் பாலும் கலந்த தனிச் சுவை. பாத்து மகிழ்க ; பவத்துயர் விலக.

ஓம்
சரவணபாவ

கந்தர் கலிவெண்பா

பூமேவு சௌங்கமலப் புத்தேனும் தேற்றிய	
பாமேவு தெய்வப் பழுமறையும் - மேமேவு	01
நாதமும் நாதாந்த முடிவும் நவைதீரந்த	
போதமும் காணாத போதமாய் - ஆதிநடு	02
அந்தம் கடந்த நித்தியானந்த போதமாய்ப்	
பந்தம் தணந்த பரஞ்சுடராய் - வந்த	03

குறியும் குணமும் ஒரு கோலமும் மற்றொங்கும் செறியும் பரம சிவமாய் - அறிவுக்கு	04
அனாதியாய் ஜூந் தொழிற்கும் அப்புறமாய் அன்றே மனாதி களுக்கு எட்டா வடிவாய்த் - தனாதருளின்	05
பஞ்சவித ரூப பரக்கமாய் எவ்வியிர்க்கும் தஞ்சம் என்னிற்கும் தனிப் பொருளாய் - எஞ்சாத	06
பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்கும் வரவும் புணர்வும் காரணமும் இல்லாக் கதியாகித் - தாரணியில்	07
இந்திர சாலம் புரிவோன் யாவரையும் தான்மயக்கும் தந்திரத்தில் சாராது சார்வதுபோல் - முந்தும்	08
கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் - திரிகரணம்	09
ஆகவரும் இச்சை அறிவு இயற்றலால் இலய போக அதிகாரப் பொருளாகி - ஏகத்து	10
உருவும் அருவும் உருஅருவும் ஆகிப் பருவ வடிவம் பலவாய் - இருள்மலத்துள்	11
மோகமுறும் பல்லயிர்க்கும் முத்தி அளித்தற்கமல பாகமுறவே கடைக்கண் பலித்துத் - தேகமுறத்	12
தந்த அருஉருவும் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான் பெந்தம் உறவே பினிப்பித்து - மந்த்ரமுதல்	13
ஆழத்துவாவும் அண்டத்து அமர்ந்த அத்துவாக்களும் முற் சூறத்தகும் சிமிழ்ப்பிற கூட்டுவித்து - மாறிவரும்	14
அரிரண்டு தோற்றத்து எழுபிறப்புள் யோனி எண்பான் ஆரவந்த நான்கு நூறாயிரத்துள் - தீர்வரிய	15
கண்மத்து ஈடாய் கறங்கும் சகடமும் போல் சென்மித்து உழலத் திரோதித்து - வெந்நிரய	16

சொர்க்காதி போகம் எல்லாம் துய்பித்துப் பக்குவத்தால் நற்காரணம் சிறிது நண்ணுதலும் - தர்க்கமிடும்	17
தொல்நூல் பரசமயம் தோறும் அதுவதுவே நல்நூல் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து - முன்நூல்	18
விரத முதலாய பல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச் சரியை கிரியா யோகம் சார்வித்து - அருள்பெருக	19
சாலோக சாமீப சாருபழம் புசிப்பித்து ஆலோகம் தன்னை அகற்றுவித்து - நால்வகையாம்	20
சத்தி நிபாதம் தருதற்கு இருவினையும் ஒத்து வரும்காலம் உளவாகிப் - பெத்த	21
மலபரி பாகம் வரும் அளவில் பழநாள் அலமருதல் கண்ணுற்று அருளி - உலவா	22
அறிவுக்கு அறிவாகி அவ்வறிவுக்கு எட்டா நெறியில் செறிந்த நிலைநீங்கிப் - பிறியாக	23
கருணைத் திருத்தாருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றி குருபரன் என்றோர் திருப்பேர் கொண்டு - திருநோக்கால்	24
ஹழ் வினையைப் போக்கி உடல் அறுபத்து எட்டுநிலம் ஏழும் அத்து வாக்கள் இருமூன்றும் - பாழக	25
ஆணவமான படலம் கிழித்து அறிவில் காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண் காட்டிப் - பூணும்	26
அடி ஞானத்தால் பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டிக் கடியார் புவனம் முற்றும் காட்டி - முடியாது	27
தேக்கு பரமானந்தத் தெள்ளமுதம் ஆகி எங்கும் நீக்கம் அறநின்ற நிலைகாட்டிப் - போக்கும்	28
வரவு நினைப்பு மறப்பும் பகலும் இரவும் கடந்த உலவா இன்பம் - மருவித்துக்	29

கன்ம மலத்தார்க்கு மலர்க் கண்முன்றும் தாழ்ச்சடையும் வன் மழுவும் மானும் உடன் மால்விடை மேல் - மின்திடத்துப்	30
பூத்த பவளாப் பொருப்பொன்று வெள்ளி வெற்பில் வாய்த் தணைய தெய்வ வடிவாகி - முத்த	31
கரும மலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள் செய்து உள்ளின்று ஒரு மலத்தார்க்கு இன்பம் உதவிப் - பெருகிளமு	32
முன்றவத்தையும் கழற்றி முத்தருடனே இருத்தி ஆன்ற பருமத்தி அடைவித்துத் - தோன்றவரும்	33
யான் எனது என்றற் றிடமே திருவடியா மோன பரா ஆனந்தம் முடியாக - ஞானம்	34
திருக்குருவா இச்சை செயல் அறிவு கண்ணா அருளதுவே சொங்கை அலரா - இருநிலமே	35
சந்நிதியா நிற்கும் தனிச்சுடரே எவ்வியிரக்கும் பின்னமற நின்ற பெருமானே - மின்னுருவும்	36
தோய்ந்த நவரத்னச் சுடர்மணியால் செய்த பைம்பொன் வாய்ந்த கிரண முடியும் - தேய்ந்தபிறைத்	37
துண்டம் இருமுன்று நிரைதோன்றப் பதித்தணைய புண்டரம் பூத்த நுதல் பொட்டழகும் - விண்ட	38
பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பண்ணிரண்டு பூத்தாங்கு அருள் பொழியும் கண்மலர் ஈராறும் - பருதி	39
பலவும் எழுந்து சுடர் பாலித்தாற் போலக் குலவும் மகரக் குழையும் - நிலவுமிழும்	40
புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும் சென்ம விடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும் - வின்மலிதோள்	41
வெவ்வசரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்குரணைத் தழிந்து தெவ்வியிர சிந்தும் திருமகுமும் - எவ்வியிரக்கும்	42

ஊழ் விளையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப வாழ்வதறும் செய்ய மலர்முகமும் - குழ்வோர்	43
வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும் முடிக்கும் கமல முகமும் - விடுத்தகலாப்	44
பாச இருள் தூரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும் வாச மலர்வதன மண்டலமும் - நேசமுடன்	45
போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்ததேளிர் பூங்கொடிக்கும் மோக மளிக்கும் முகமதியும் - தாகமுடன்	46
வந்தடியில் சேர்ந்தோர் மகிழ் வரம்பலவும் தந்தருளும் தெய்வ முகத் தாமரையும் - கொந்தவிழ்ந்த	47
வேரிக் கடம்பும் விரைக் குரவும் பூத்தலர்ந்த பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும் - ஆரமுதம்	48
தேவர்க் குதவும் திருக்கரமும் குரமகளிர் மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும் - ஓவாது	49
மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூங்தொடையல் சேர அணிந்த திருக்கரமும் - மார்பகத்தில்	50
வைத்த கரதலமும் வாம மருங்கிற் கரமும் உய்த்த குறங்கில் ஒரு கரமும் - மொய்த்த	51
சிறு தொடிசேர் கையும் மனிசேரந்த தபங்கையும் கறுவு சமர் அங்குசம் சேர் கையும் - தெறுபோர்	52
அதிர் கேடகம் சூழற்றும் அங்கைத் தலமும் கதிர் வாள் விதிர்க்கும் கரமும் - முதிராத	53
கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடிஇடையார் வேட்டணைந்த அம்பொன் மனிப்புண் அகல்மார்பும் - பைம்பொற்	54
புரிநூலும் கண்டிகையம் பூம் பட்டுடையும் அரை ஞானும் கச்சை அழகும் - திருஅரையும்	55

நாதக் கழலும் நகுமணிப் பொற்கிண்கிணியும் பாதத் தணிந்த பரிபுரமும் - சோதி	56
இளம் பருதி நூறாயிரம் கோடி போல வளம் தரு தெய்வீக வடிவம் - உளந்தனிற் கண்டு	57
ஆதரிப் போர்க்கு ஆருயிராய் அன்பர் அகத் தாமரையின் மீதிருக்கும் தெய்வ விளக் கொளியே - ஓதியஜங்கு	58
ஒங்காரத் துள்ளிக்கும் உள் ஓளியாய் ஜங்தொழிற்கும் நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே தாங்கரிய	59
மந்திரமே சோரியா வாண்பதமே மாழுடியாத் தொந்தமுறும் உன்னமே தொக்காகப் - பந்தனையால்	60
ஒத்த புவனத்து உருவே உரோமமாத் தத்துவங்களே சத்த தாதுவாய் - வைத்த	61
கலையே அவையவமாக் காட்டும் அத்துவாவின் நிலையே வடிவமா நின்றோய் - பலகோடி	62
அன்டம் உருவாகி அங்கம் சராசரமாய்க் கண்ட சத்தி மூன்றுட் காரணமாய்த் - தொண்டுபடும்	63
ஆவிப் புலனுக்கு அறிவளிப்ப ஜங்தொழிலும் ஏவித் தனிநடத்தும் எம் கோவே - மேவ	64
வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே மெய்ஞ்ஞானம் தரும் அட்டயோகத் தவமே - பருவத்து	65
அகலாத பேரன் பரடைந்தோர் அகத்துள் புகலாகும் இன்பப் பொருபும் - சுகலளிதப்	66
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறு மீதானம் தேரின்பம் நல்கும் திருநாடும் - பாரின்பம்	67
எல்லாம் கடந்த இருநிலத்துள் போக்குவரவு அல்லாது உயர்ந்த அணிந்கரும் - தொல்லைகில்	68

சறும் முதலும் அகன்று எங்கு நிறைந்து ஜந்தெமுத்தைக் கூறி நடாத்தும் குரகதமும் - ஏறுமதம்	69
தோய்ந்து களித்தோர் துதிக் கையினால் பஞ்சமலம் காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும் - வாய்ந்தசிவ	70
பூரணத்துள் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா நாரகத்துள் கட்டு நறுந்தொடையும் - காரணத்துள்	71
ஜந்தொழிலும் ஒவாதளித் துயர்ந்த வான்கொடியும் வந்த நவநாத மணிமுரசும் - சந்ததமும்	72
நீக்கம் இன்றி ஆடி நிழலஸைப்பான் போற் புவனம் ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும் - தேக்கமழந்து	73
வீசம் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே பேசம் தசாங்கம் எனப் பெற்றோனே - தேசுதிகழ்	74
பூங்கயிலை வெற்பில் புனைமலர்ப் பூங்கோதைதிடப் பாங்குறையும் முக்கட் பரஞ்சோதி - ஆங்கொருநாள்	75
வெம்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி ஜந்து முகத்தோடு அதோ முகமும் - தந்து	76
திருமுகங்கள் ஆழாகிச் செந்தழற்கன் ஆறும் ஒருமுகமாய்த் தீப் பொறியாய் ஆறுஉய்ப்ப - விரிபுவனம்	77
எங்கும் பரக்க இமையோர் கண்டு அஞ்சுதலும் பொங்கும் தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால் - அங்கண்	78
எடுத்தமைத்து வாயுவைக் கொண்டு ஏகுதி என்று எம்மான் கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் - அடுத்ததோரு	79
பூதத் தலைவ கொடு போதினைத் தீக்கடவுள் சீதப் பக்ரதிக்கே சென்றுயய்ப்பப் - போதோரு சற்று	80
அன்னவளும் கொண்டமைதற்கு ஆற்றாள் சரவணத்தில் சென்னியிற் கொண்டு உய்ப்பத் திருஉருவாய் - முன்னர்	81

அறுமீன் முலை ண்டு அழுது விளையாடி	
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் - குறுமுறுவெல்	82
கன்னியொடும் சென்றவட்குக் காதல்உருக் காட்டுதலும்	
அன்னவள் கண்டு அவ்வுருவம் ஆழினெனயும் - தன்னிரண்டு	83
கையால் எடுத்தனைத்துக் கந்தன் எனப் பேர்புனைந்து	
மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவித்துச் செய்ய	84
முகத்தில் அணைத்து உச்சிமோந்து முலைப்பால்	
அகத்துள் மகிழ்பூத் தளித்துச் - சகத்தளாந்த	85
வெள்ளை விடைமேல் விலமன்கரத்தில் அளித்து	
உள்ளாம் உவப்ப உயர்ந்தோனே - கிள்ளைமொழி	86
மங்கை சிலம்பில் மணி ஒன்பதில் தோன்றும்	
தூங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து - தங்கள்	87
விருப்பால் அளித்த நவ வீரருக்குள் முன்னோன்	
மருப்பாயும் தார் வீரவாகு - நெருப்பில் உதித்த	88
அங்கட் புவனம் அணைத்தும் அழித்துலவும்	
செங்கட் கடாஅதனைச் சென்று கொணர்ந்து - எங்கோன்	89
விடுக்குதி என்றுயப்ப அதன் மீது இவர்ந்து எண்திக்கும்	
நடத்தி விளையாடும் நாதா - படைப்போன்	90
அகந்தை உரைப்ப மடறைஆதி எழுத்தொன்று	
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை - புகன்றிலையாள்	91
சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வது எங்கள் என்றுமனம்	
குட்டிச் சிறைதிருந்தும் கோமானே - மட்டவிழும்	92
பொன்னம் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப	
முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே - கொல்நெடுவேல்	93
தாரகனும் மாயத் தடம்கிரியும் தூளாக	
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே - சீர்அலைவாய்த்	94

தெள்ளு திரைகொழி கும் செந்தூரில் போய்க்கருணை	
வெள்ளம் எனத்தவிசின் வீற்றிருந்து - வெள்ளைக்	95
கயேந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்துக் கடல்குழ்	
மயேந்திரத்திற் புக்கு இமையோர் வாழச் - சயேந்திரனாம்	96
குரங்கச் சோதித்து வருகென்று தடந்தோள் விசய	
வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே - காரவுணன்	97
வானவரை விட்டு வணங்காமையாற் கொடிய	
தானவர்கள் நாற்படையும் சங்கரித்துப் - பானு	98
பகைவன் முதலாய் பால ரூடன் சிங்க	
முகனை வென்று வாகை முடித்தோய் சகமுடுத்த	99
வாரி தனில் புதிய மாவாய்க் கிடந்த நெடும்	
குருடலம் கீஸ்ட சுடர்வேலோய் - போரவுணன்	100
அங்கம் இரு சூறாய் அடல் மயிலும் சேவலுமாய்த்	
தூங்கம் உடன் ஆர்த்தெழுந்து தோன்றுதலும் - அங்கவற்றுள்	101
சீறும் அராவைப் பொருத் சித்ர மயில் வாகனமா	
ஏறி நடாத்தும் இளையோனே - மாறிவரு	102
சவல் பகையைத் திறல்சேர் பதாகைளன்	
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே - மூவர்	103
குறை முடித்து விண்ணம் குடிஏற்றித் தேவர்	
சிறைவிடுத் தாட்கொண்டளித்த தேவே - மறைமுடிவாம்	104
சைவக் கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவும்	
தெய்வக் களிற்றை மனம் செய்தோனே - பொய்விரவு	105
காமம் முனிந்த கலை முனிவன் கண்ணருளால்	
வாம மடவாளின் வயிற்றுதித்துப் - பூமருவு	106
கானக் குறவர் களிசூப்புங்குயில் போல்	
ஏனப் புனம் காத்து இனிதிருந்து - மேன்மைபெறத்	107
தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரிந்தளித்த	
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே - உள்ளம் உவந்து	108

ஆறு திருப்பதி கண்டு ஆறெழுத்தும் அன்பினுடன் சூறுமவர் சிற்றை குடி கொண்டோனே - நாறுமலர்க்	109
கந்திப் பொதும்பர் எழு காரலைக்கும் சீரலைவாய்ச் செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே - சந்ததமும்	110
பல்கோடி சன்மம் பகையும் அவயவிருத்தும் பல்கோடி விக்கினமும் பலிபினியும் - பல்கோடி	111
பாதகமும் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசும் அடல் பூதமும் தீ நீரும் பொருப்படையும் - தீதகலா	112
வெவ்விடமும் துட்ட மிருகம் முதலாம் எவையும் எவ்விடம் வந்தெழும்மை எதிர்த்தாலும் - அவ்விடத்தில்	113
பச்சை மயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்ணோனும் அச்சும் அகற்றும் அயில்வேலும் - கச்சைத்	114
திருஅரையும் சீறுடியும் செங்கையும் சுராறு அருள் விழியும் மாழுகங்கள் ஆறும் விரிகிரணம்	115
சிற்றப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராறும் எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற - வந்திடுக்கண்	116
எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்துபுகுந்து உல்லாசமாக உள்து இருந்து - பலவிதமாம்	117
ஆகமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவதானமும் சீர்ப் பேசும் இயல் பல் காப்பியத் தொகையும் - ஒசை	118
எழுத்து முதலாம் ஜந்திலக்கணமும் தோய்ந்து பழுத்த தமிழ்ப் புலமை பாவித்து) - ஒழுக்கமுடன்	119
இம்மைப் பிறப்பில் இருவாதனை அகற்றி மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத் - தாம்மை விடுவித்து	120
ஆயும் பழைய அடியாருடன் கூட்டித் தோயும் பரபோகம் துய்பித்துச் - சேய	121
கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்டு அடியேற்கு முன்னின்று அருள்.	122

சுறணம் சுறணம் சன்முகா சுறணம்

२
சிவயம்
ஓம் நமசிவாய நமः

பைரவ வழிபாடு

பைரவப் பெருமானை காலையில் வழிபாடு சர்வ நோய்களும் நீங்கும். பகலில் வழிபாடு விரும்பியது யாவும் கிட்டும். மாலையில் வழிபாடு இதுவரை செய்த பாவங்கள் யாவும் விலகும். இரவு அதாவது அர்த்த சாமத்தில் வழிபாடு வாழ்வில் எல்லா வளமும் பெருகி மன ஒருமைப்பாடும் கிடைத்து முக்தி நிலை என்ற இறைப்பரம்பொருளான பைரவப் பெருமானை அடையும் சாகாக் கல்வியும், மரணமில்லாப் பெருவாழ்வும்கூடக் கிட்டும்.

ஞீ பைரவரை போற்றும் தேவாரம்

திருச்சிற்றும்பஸம்

விரித்த பல்கதிர்கொள் குலம்
வெடிபடு தமருகம்கை
தரித்தோர் கோலகால பைரவனாகி
வேழும் உரித்து உமை அஞ்சக் கண்டு
ஒன்திருமேனி வாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச்
செந்தெறிச் செல்வனாரே.

ஞீ சதும் கால பைரவாஷ்டோத்ரம் த்யானம்

அயன் தலை கொய்து கொண்டாய்
அரிசடல் உரி அணிந்தாய்
வெயில்விடும் குலம் ஏந்தி
வெகுளியின் வடவாய் நின்றாய்
வயிரவா கடைக்கண் பார்ப்பாய்
வளமெல்லாம் வாழ்வில் சேர்ப்பாய்
துயர்பகை நோய் வராமல்
தொழுதெழும் எம்மைக் காப்பாய்.

திருச்சிற்றும்பஸம்

२
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

அபிராமிய்ட்டரி திருவாய் மலர்ந்தருளிய
அபிராமி அந்தாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்தும் தில்லை
ஊர்தம் பாகத்து உடை மைந்தனே, உலகு ஏழும் பெற்ற
சீர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தையுள்ளே
கார் அமர் மேனிக் கணபதியே! நிற்கக் கட்டுரையே.

நால்

01. உதிக்கின்ற செங்கத்திர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர் மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கொடிக் குங்குமத் தோயமென்ன விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே.
07. ததியறு மத்திற் சூழலும்என் ஆவிதளர் விலதோர் கதியறு வண்ணம் கருது கண்டாய் கமலாலயனும் மதியறு வேணி மகிழ்ந்தனும் மாலும் வணாங்கியென்றும் துதியறு சேவடியாய் சிந்துரானன் சுந்தரியே.
18. வவ்விய பாகத்து இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும் செவ்வியும் உங்கள் திருமணக்கோலமும் சிந்தையுள்ளே அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆகிவந்து வெவ்விய காலன் என் மேல் வரும்போது வெளி நிற்கவே.
50. நாயகி நான்முகி நாராயணிகை நளினபஞ்ச சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநஞ்சு வாயகி மாலினி வராகி குலினி மாதங்கியென்று ஆயகி ஆதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே.

(அன்றை சிவபெருமான் கழற்கீற் நிலைக்கூடு)

69. தனம் தரும் கல்விதரும் ஒரு நாளும் தளர்வறியா மனம் தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா இனம் தரும் நல்லன எல்லாம்தரும் அன்பவர் என்பவர்க்கே கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.
79. விழிக்கே அருள் உண்டு அபிராம வல்லிக்கு வேதம் சொன்ன வழிக்கே வழிபட நெஞ்சண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடைக்கப் படிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே செய்து பாழ்ந்துக்கூட குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டு இனியே?
89. சிறக்கும் கமலத் திருவே நின்சேவடி சென்னிவைக்கத் துறக்கம் தரும் நின் துணைவரும் நீயும் துரியமற்ற உறக்கந்தர வந்து உடம்போடு உயிர்உறவு அற்ற அறிவு மறக்கும் பொழுது என்முன்னே வரல் வேண்டும் வருந்தியுமே.
100. குழையத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி குழையைப் பொருத் திருநெடுந் தோனும் கரும்புவில்லும் விழையைப் பொருத்திற்க வேரியும் பாணமும் வென் நகையும் உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றதே.

நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம் பூத்தாளை மாதுளம்பூ நிறத்தாளை புவியடங்கக் காத்தாளை அங்குச் பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கொரு தீங்கில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

“திருநூனசம்பந்தர் கூறும் சவாலை வழிபாட்டு முறை”

பெருமானுக்கு உரியதாகிய மலர்களைச் சாத்த வேண்டும். கூடுமானவரை நல்ல வாசனையுள்ள மலர்களைக் கொண்டு சென்று சாத்தச் செய்ய வேண்டும். (பண்டு அலர் கொண்டு பயிலுதல்)

२
சிவமயம்
ஓம் சுரவனையவ

குமரகுருபூர் சுவாமிகள் அருளிய
சகலகலாவல்லி மாலை

மாபெரும் புண்ணியத்தலமாகவும், தொன்மைத் தலமாகவும் கங்கை நதியின் அருட்கொடையாகவும் விளங்கும் காசிமாநகரில் சிவனுக்குக் கோயில் கட்ட விரும்புகிறார் குமரகுருபரர். அதற்கு இடம் வேண்டும். அதனைத் தில்லி மன்னர் பாதுஷாஹிடம் கேட்டுப் பெற வேண்டும். ஆனால் அவரோடு பேசுவதற்கு இந்துஸ்தானி மொழி தெரிய வேண்டும். குமரகுருபரருக்கு அம்மொழி தெரியாது. என் செய்வது? உடனே மொழியின் அழகியாகிய, மொழிகளின் அரசியாகிய கலைவாணியை நினைக்கின்றார். அவர் அருளை வேண்டிப் பாடு கின்றார். அப்பாடல்களே சகலகலாவல்லி மாலையாக ஒளிர்கின்றன.

1. வெள்ளள உள்ளத்தல் அருள்வாய்

வெண்தா மரைக்கன்றி நின்பதம்
தாங்க என் வெள்ளள உள்ளத்
தண்தா மரைக்குத் தகாது கொ
லோசகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஓழித்தான்பித்
தாகஉண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

2. பாடும் பணியே பணித்தருள்வாய்

நாடும் பொருள்சலை சொல்சலை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியில் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்தில்

(அன்றெப் சிவபெருமான் கழற்கீழ் நிலைக்கு)

கூடும் பசும் பொன் கொடியே

கனதனக் குன்றும் ஜம்பால்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

3. அருட்கடல்ல் குளிக்கச் செய்வாய்

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
ஆர்ந்துள் அருட்கடலில்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோஉ_ளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவல் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

4. வாக்குத் தருவாள் வானி

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வழும்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்கும் கருணைக்கடலே
சகல கலாவல்லியே !

5. நெஞ்சத் தடத்தல் கஞ்சத் தவசு

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபோன்
பாதபாங் கேருகம்என்
நெஞ்சத் தடத்துஅல் ராததுளன்
னேநெடுந் தாள்கமலத்து

அஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன்செந்
நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசஷத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

6. கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
தீஞ்சொல் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதுள்ளிது எய்தநல்
காய் ஏழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலும்
கனலும்வெங் காலும் அன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

7. கடைக்கண் நல்காய்
பாட்டும் பொருளும் பொருளால்
பொருந்தும் பயனும் என்பால்
சூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்
காய் உளம்கொண்டு தொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
அழுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள் ஒதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

8. நல்வித்தை தந்து அடிமைகொள்வாய்
சொல்விற் பனமும் அவதான
மும்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யும்தந்து அடிமைகொள்
வாய்ந்தி னாசனம் சேர்

செல்விக்கு அரிதுள்ளு ஒருகால
மும்சிதை யாமைநல்கும்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேரே
சகல கலாவல்லியே.

9. மய்ஞ்ஞானத்தின் தோற்றமே

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்மெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றம் என்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
யார் நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு
அரசன்னை நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே
சகல கலாவல்லியே.

10. கண்கண்ட தெய்வம்

மண்கொண்ட வென்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண்ட ஓவில் பணியச் செய்
வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பில் உன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
சகல கலாவல்லியே.

இந்துஸ்தானி மொழியறிவைப் பெற்றுப் பாதுஷாவிடம் உரையாடி ; காசியில் இடம்பெற்று கோயில் எழுப்ப உதவும்படி கலைமகளை வேண்டிப் பாடிய பாடல்களே "சகல கலாவல்லி மாலை" எனும் இந்நாலாக மலர்ந்துள்ளது. கலைமகளை வழிபடுவோர்க்கு இஃது தமிழ் வேதமாக விளங்கலாயிற்று.

७
சிவமயம்
லும் நமசிவாய

அருள்மிகு ரோமநாதசுவாமி திருக்கோயில் இராமேசுவரம்

22 புண்ணிய தீர்த்தங்களின் மகிழமையும், சிறப்பும்

இப்புவலகில் போற்றுதற்குரிய புண்ணிய திருத்தலங்களாக (1) பத்ரிநாத் (2) கேதார்நாத் (3) பூரிஜெகநாத் (4) ராம்நாத் என்று அழைக்கப்படும் நான்கில் மிக முக்கியமான புண்ணிய சேஸ்ததிரம் இராமேசுவரம் ஆகும். இராமாயண கால வரலாற்றோடு தொடர் புடைய மிகப் பழமையான திருத்தலமும் இராமேசுவரமாகும்.

அவதார புருஷரான ஸ்ரீ இராமபிரான் ஈஸ்வரனை இத்திருத் தலத்தில் வழிபட்டதாலேயே இத் திருத்தலத்திற்கு இராமேசுவரம் எனப் பெயர்வரக் காரணமாயிற்று. இப்புண்ணிய பூமி காசிக்கு நிகரானது. காசியில் மரணம் முத்தி. ஆனால் இராமேசுவரத்தை தரிசித்தாலே முத்தி. இராமேசுவரம் எனும் பெயர்வர இராமபிரான் தான் காரணம் எனில், "இராமகாதை" வான்மீகி மகரிஷி எழுதிய உண்மை வரலாறு அல்லவா?

இத்திருக்கோயில் அகமும், புறமும் தீர்த்தங்கள் அமையப் பெற்றன. திருக்கோயிலின் புறத்தே 30 தீர்த்தங்கள், திருக்கோயிலின் உட்புறம் 22 தீர்த்தங்களும் அமைந்துள்ளன.

தீர்த்தங்களின் பெயர்கள் : -

அக்கினி தீர்த்தம் (கடல், மகா லெட்சுமி தீர்த்தம், காயத்திரி - சாவித்திரி - சரஸ்வதி தீர்த்தம், சங்க தீர்த்தம் எனும் சங்கு தீர்த்தம், சேது மாதவ தீர்த்தம், நள தீர்த்தம் - நீல தீர்த்தம் - கவய தீர்த்தம் - கவாட்ச தீர்த்தம் - கந்தமாதன தீர்த்தம், பிரம்மஹத்தி தீர்த்தம் (பிரம்மஹத்தி விமோசனத் தீர்த்தம்), சாத்தியாமிர்த தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம் - சந்திர தீர்த்தம், சர்வ தீர்த்தம்

சுவதீர்த்தம் : -

உலகில் வாழும் உயிர்கள் எழுவகைத் தோற்றும் அனைத்தையும் மாணிக்கவாசகர் "சிவபூராணத்தில்" 26 ஆவது வரி தொடக்கம் 32 ஆவது வரி வரையில் விபரித்து உள்ளார். அதில், மணிவாசகர் 32 ஆவது வரியில் "மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்றுவீடு உற்றேன்" என முன் கூறியதுபோல் 32 ஆவது வயதில் இறைவனுடன் ஆனிமகத்தில் இறைசோதியிடுன் கலந்துகொண்டார்.

என்பத்துநான்கு நூறாயிரம் வேற்றுமைகட்குள் வகைப்படுத்தி விடலாம் என்று பலநூல்கள் கூறுகிறது. அவ்வண்ணம் அமையும் எல்லா உயிர்களுக்கும் வினைப்பயன் (கர்மா) காரணமாகப் பல் வகைத் துண்பங்கள் ஏற்படுவது இயற்கை. உயிர்களின் துயருக்குக் காரணமான வினைப்பயனை வேரோடும் கணாந்து, அறவே நீக்கி, மெய்ஞ்ஞானம் தரவல்ல ஒரு புண்ணிய தீர்த்தம். சேதுமண்டலமாகிய இராமேசுவரத்தில் அருள்மிகு இராமநாதசவாமி திருக்கோயிலின் உள்ளே, இரண்டாம் பிரகாரத்தில் பைரவர் சண்னதிக்குக் கீழ்ப் புறமாகவும் பெரிய கருவுலத்திற்கு மேற்குப்புறமாகவும் அமைந்திருப்பது சிவதீர்த்தமாகும்.

சேது மண்டலத்தில் கந்தமாதன மலை அருகிலுள்ள சிவ தீர்த்தத்தில் நீராடிப் பூசை செய்தால், அஞேகம் கோடி பிரமஹத்தி மாபாவும் நீங்கும், பேரின்பப் பெருவாழ்வு உண்டாகும்.

கங்கை, யமுனை, காயா என்னும் முத்தீர்த்தம் (இதுபோல் காசியிலும் உள்ளதையும் அறியலாம்.)

கோடி தீர்த்தம்:-

இந்தக் கோடி தீர்த்தம், சுயம்புவாய், புனித கங்கை அன்னை யானவள் தானே பாதாள வழியில் வந்து குடிகொண்டிருக்கும் பெருமை பெற்றது. பக்ரதி என்னும் பெயருடன் காசித் தலத்தில் மோட்சம் தரும் துணையாய் விளங்கிவரும் புண்ணிய நதியைப் பாதாள வழியாய் வருவித்த ஸ்ரீ இராமபிரான் மீண்டும் சிவவிங்கப் பெருமான் திருமுடி மேல் அபிஷேகத்தால் குடிகொள்ள செய்தார்.

இந்தக் கோடி தீர்த்தத்தில் நீராடியவர்க்கு மோட்சம் (முத்தி) உறுதியாய்க் கிடைக்கும். இப்பிறவியிலும் வேண்டிய போகங்கள் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் இங்கு வந்து பற்பல தீர்த்தங்களில் முழுகிய பின் இறுதியில் கோடித் தீர்த்தத்தில் நீராடி நிறைந்த தான் தருமங்கள் செய்து இராமநாதசுவாமிகளை வணங்கி வடமதுரை சென்று மகிழ்ந்து வாழ்ந்திருந்தார்

நாமும் நீராடி அதற்குரிய நற்பலனைப் பெறுவோம். இயலாத வர்கள் இந்தத் தீர்த்த நாமம், நாம் நீராடும் இடத்தில் மனம் ஒருமித்து வணங்கி நீராடி, பின்வரும் இராமேசுவரம் பற்றிய அருள் துதிகள் (பாக்கள்) பாடி எம்பெருமான் பேரருள் பெறுவோம்.

“திருஞானசம்பந்தர் கூறும் சுவாஸய வழிபாட்டு முறை”

வெண் தலைமாலை விரவிப்புண்ட
மெய்யடையார்விறல் ஆர் அரக்கன்
வண்டமர் பூழுதி செற்றுக்கூந்த
மைந்தர்கி டம்வளாம் ஓங்கிளங்கும்
கண்டவர் சிந்தைக் கருத்தின் பிக்கார்
கதியருள் என்றுகை யாரக் கூப்பிப்
பண்டவர் கொண்டு பயிலும் ஆவர்ப்
பசுபதி ஈச்சரம் பாடு நாவே.

திருஞானசம்பந்தர் தமிழ்வேதம் - 1

இராமேசுவரம் பற்றிய அருள் துதிகள்

திருச்சிற்றும்பலம்

சம்பந்தர் தேவாரம்

01. தேவியை வவ்விய தென்னிலங்கைத் தசமாழகன் பூவியிலும் முடி போன்றுவித்த பழி போய் அற ஏவு இயலும் சிலை அண்ணல் செய்த இராமேசுகரம் மேவிய சிந்தையி னார்கள்தம்மேல் வினைவிடுமே.
02. சனி புதன் ஞாயிறு வெள்ளி திங்கள் பல தீயன முனிவது செய்து உந்தானை வென்று அவ்வினை முடிட இனி அருள் நல்கிடு என்று அண்ணல் செய்த இராமேசுகரம் பனிமதி சூழ்நின்று ஆடவல்ல பரமேட்டியே.

அப்பற் தேவாரம்

03. குன்றுபோல் தோருடைய குணமிலா அரக்கர்தம்மைக் கொன்றுபோர் ஆழிஅம்மால் வேட்கையால் செய்த கோயில் நன்றுபோல் நெஞ்சமே! நீ நன்மையை அழிதி யாயில் சென்றுந் தொழுது உய் கண்டாய் திருஇராமேசுகரமே.
04. வாக்கினால் இன்புரைத்து வாழ்கிலார் தம்மை எல்லாம் போக்கினால் புடைத்து அவர்கள் உயிர்தனை உண்டு, மால்தான் தேக்குநீர் செய்த கோயில் திருஇராமேசுகரத்தை நோக்கினால் வணங்கு வார்கள் நோய்வினை நுணுகும் அன்றே.
05. கோடி மா தவங்கள் செய்து குன்றினார் தம்மை எல்லாம் வீட்வே சக்கரத்தால் ஏரிந்துபின் அன்பு கொண்டு தேடிமால் செய்த கோயில் திருஇராமேசுகரத்தை நாடிவாழ் நெஞ்சமே நீ நன்னெறி யாகும் அன்றே.

(இன்லைப் சிவபெருமான் கழற்கீழ் நினைக்க)

ஸ்ரீ பர்வதவர்த்தன் யள்ளைத்துமீழ்

06. செய்ந்நன்றி கொன்றபாவம் தவிர்த்திடு சங்க தீர்த்தம்,
நல்ஶீதை கற்பின்
திறம் அறிவுறுத்தும் அக்கினி தீர்த்தம், அறுபட்ட
சொங்கையும் காலும் வளர்
உய்ந்நன்றி செய்தமுனி தீர்த்தம், சிவார்ச் சனைக்கு
உபயோகமா உஞ்றல்
உற்று வறுமைப் பினி அகற்றும் இலக்குமி தீர்த்தம்
உயர்காவயிர் வர்க்குப்
பெய்ந்நன்றி தவிர்பிரம்ம கத்தியகல் வித்தஞ்சு
பெரியசீவ தீர்த்தம், என்றும்
பெயராகு ரோமேசுரத்து) உள்ளது அன்றியும்
பேசுவார் மாசு பிரிய
மெய்ந்நன்றி அரஞ்சும் பொதியை நின்று எழுபொறை
வெள்ளாந்ர் ஆழியருளே
மெய்த்தவர் தொழும் பர்வதவர்த்தனி வரும் புதிய
வெள்ளாந்ர் ஆழி யருளே.

சேது புராணம் – வாழ்த்து

07. மாதுகரை வளர்காதல் வல் வாழ்க!
மாற்கு) அருள் சூர்சிவராம நாதர் வாழ்க!
சேதுவுடன் தனுக்கோடி தீர்த்தம் வாழ்க!
திகழ்தீர்த்தம் அறுநான்கும் சிறந்து வாழ்க!
நாதன்திரா மேச்சுரனை அருச்சிப் போகும்
நல்தானம் தவம் அனைத்தும் நயந்து வாழ்க!
மாதவர்கள் மிகவாழ்க, இராம நாத
மாமுனிவர் நீடுழி வாழ்க மாதோ!

குருபரதாசர் பாடிய வாழ்த்து

08. ஆதியா ராமீச்சர் பருவத வர்த்தனி எனதன்னை வாழி
சாது சற்சனர் பரிதிமதியோடும் கார்வாழ் சாத்தா வாழி
சேது முதய கங்கா நதிவாழி சேதுமன்னர் செங்கோல் வாழி
மாதுயரும் குருபரதாசன் வாழ் அநுபூதி வாழி தானே.

பெரிய புரபாணம்

09. வையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்வி ரும்பிய அன்பர் விளங்குக
கைவ நன்னெறி தான்தழைத்து ஒங்குக
தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே.

திருச்சிற்றம்பாலம்

**இலங்கையில் உள்ள மிகப் பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களை
நாம் வழிபடுவோம்.**

இலங்கையில் உள்ள மிகப் பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களில் செல்லக்கதிர்காமம், மாணிக்கப்பிள்ளையார், கதிர்காமம் முருகன், பஞ்ச ஈஸ்வரவிங்கங்கள் ஆலயம், பஞ்ச ஈஸ்வரம், செல்வச்சந்திதி இன்னும் பல ஆலயங்கள். நாம் இந்தியக் காசி யாத்திரை, தல யாத்திரை போவதுபோல் தமிழகத்தில் உள்ள ஆறுபடை வீட்டு முருகன் ஆலயத்தில் இருந்தும், வடஅந்தியா, தமிழ்நாட்டில் இருந்தும் வழிபட்ட நூற்றுக்கணக்கான சித்தர்களிற் பலர் கதிர்காமத்திற்கும், திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், தம்ப லேஸ்வரம், தான்தோன்றீஸ்வரம் இன்னும் பல ஆலயங்கள் தீர்த்த தல யாத்திரையாகவும், பாத யாத்திரையாகவும் வந்துபோன இவை திருமூலர் கூறிய அருள்மிகு சிவபூமியாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, கதிர்காமம் சென்ற பல சித்தர்கள், விபூதி மலையில் இருந்து, சிவனோளிபாதமலையிற் குடிகொண்ட தலமாகிய சிவபெருமானை வழிபட்டதாகக் குறிப்புகள்மூலம் தெரியவருகிறது.

இவர்களிற் குறிப்பாக பதினெண் சித்தர்கள், புலவர்கள், இன்னும் பலர் இந்தியாவில் இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து படகுமூலம் மாந்துறை வழியாக இலங்கைவந்து, குறிப்பிட்டுக் கூற முடியாத பண்டைய ஆலயயங்களாகிய திருக்கேதீச்சரம் பாத யாத்திரையாக வந்தபின் பஞ்ச ஸஸ்வரங்கள் தரிசித்து, கதிர்காமம், ஏழுமலை முருகன் ஆலயம் சென்று தரிசனம் செய்து, பின்னர் சிவனோளிபாத மலை சென்றதாகக் குறிப்புகள்மூலம் அறியலாம்.

சித்தர்களுக்கு எல்லாம் மகா சித்தர் எனப் போற்றப்படும் அகத்தியமாமுனிவர், தனவந்திரிமுனிவர், புலத்தியமுனிவர், கபில முனிவர், விசுரவசுமுனிவர் (விசவழுமி), சட்டைமுனிசித்தர், காக்கை வண்ணசித்தர், போகநாதர் (போகர்), பாபாஜி, பதஞ்சலிமுனிவர். கோரக்கமுனிவர், கோரக்கநாத்சித்தர், கருஷுரத்தேவர் (ஒன்பதாம் திருமுறை திருவிசைப்பா பாடியவர்), அழகன்னர் சித்தர், பாம்பாட்டி சித்தர் ஆகியோரும் அடங்குவர்.

மேற்கூறிய 18 சித்தர்களிற் கடைசிச் சித்தர் பாம்பாட்டிச்சித்தர். இவர் பிறந்தது இலங்கையிற் பண்டைய காலம் முதல் பிரசித்தி பெற்ற புண்ணிய தலமாகிய திருக்கோணேஸ்வரம் எனக் கூறுவதை அறிய முடியும். இவரது ஒரு பாடல்.

பாம்பாட்டிச்சித்தர் பாடல்

காய்த்தமரம் அது மிக்க கல்லடிப்படும்
கன்மவினை கொண்ட காயம் தண்டனை பெறும்
வாய்த்த தவம் உடையவர் வாழ்பவர் என்றே
வத்து திருவடி தொழுது ஆடு பாம்பே.

கருத்து:-

காய்த்த மரத்திற்குத்தான் கல்லெறி விழும். கன்மவினை கொண்ட உடம்பு வாழ்விலே பல வேதனைகளையும் சோதனைகளை யும் சந்திக்கும், பல்வேறு தண்டனைகளையும் பெறும். மானுடப் பிறப்பின் மகிழமையை உணராதவர்கள் தாம்வாழும் வாழ்க்கையை தவத்துடன் கூடியதாகப் பரம்பொருளை நினைத்து வாழ்வார்கள்.

பட்மநாத்தார் பாடல்கள் சில

என்செயலாவது யாதொன்றும் இல்லை இனித் தெய்வமே
உன்செயலே என்று உணரப்பெற்றேன் இந்த ஊனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்றும் இல்லை பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினையோ இங்ஙனமே வந்துழுண்டதுவே.

வருந்தேன் இறந்தும் பிறந்தும்
மயங்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேன் நரகிற் புகுகின்றி
லேன் புகழ் மாமருதிற்
பெருந்தேன் முகந்து கொண்டுண்டு
பிறிதொன்றில் ஆசையின்றி
இருந்தேன் இனிச் சென்றிரவேன்
ஒருவரை யாதொன்றுமே.

காணீர் கதியொன்றும் கல்லீர்
எழுத்தஞ்சும் வல்ல வண்ணம்
பேணீர் திருப்பணி பேசீர்
அவன் புகழ் ஆசைப்பட்டுப்
பூணீர் உருத்திர சாதனம்
நீறெங்கும் பூசிகிலீர்
வீணீர் எளிதோ மருதப்
பிரான் கழல் மேவுதற்கே.

ஸமுத்துச் சிதம்பரம்:-

சிவன்றித் தெய்வம் காணாத சித்தர்களாகக் காரைதீவு
(இன்று காரைநகர்) திண்ணபுரமாம் ஸமுத்துச் சிதம்பரத்தில் நான்கு
முனிவர்கள் நான்கு திக்குகளில் தமது தவத் தலத்தை அமைத்துக்
கொண்டார்கள் என வரலாற்றுக் தகவல்கள் தொடர்ந்து நிலவி
வருகின்றது.

திண்ணபுரத்தான் ஸமுத்துச் சிரம்பரத்தில் அருள் ஆட்சி
கொண்ட காலத்தின் முன்னரேயே இலிங்கோற்பவரைச் சிந்தித்த
அகத்தியர் திருநாமம் உடைய முனிவர் சித்தத்தின் ஓளிபரவிய
சித்தராக ஆட்சி செய்த சித்தி பெற்ற சிதம்பரமாகக் கண்டார்.

துர்வாசமுனிவர் எனச் சிறப்பிக்கப்பட்ட அருளாளர் காரை நகரின் வடக்கிழக்கு மூலையில் அமைந்துள்ள தும்பிலிப்பிட்டித் திருமண்ணில் இடங்கொண்டு சிவனையே சிந்தித்துச் சித்திகள் சிதம்பரத்திற் பெற்று முத்தி கண்டார்.

சிவன் கோயில் மேற்கு வீதியில் தினகரன் பிட்டி (திண்ணைக் களியான்) வைரவர் கோயிலிற் சரணடைந்து, சிவனுடன் திருமொழி பகர்ந்து, தினகரன் முனிவரானார்.

தமிழகத்தில் இருந்து வந்த ஆண்டிமுனிவர், அவரது சித்தத் தில் ஈழத்துச் சிதம்பரம் தோன்றும் திருப்பேரோளி ; சித்தத்திற் சிவ சோதியாக ; திண்ணைபுரத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில், இறைவன் ஜய னார் மன்னுள் புதைந்திருந்த இடத்தில் திருவொளி பாய்ச்சிக் காட்ட, அவ்விடத்தில் 18ஆம் நூற்றாண்டு காலத்தில் ஜயனார், திருவுருவைத் ஸ்தாபித்து, சிவன் வழிபாட்டிற்கு மனல் குவித்து, சிவம் கண்டு, மனம் குவித்து விழி நிலைக்க வழிபட்டார். அவர் திருவளத்தின் பெருங் கருணை அரனருள் ஒளிப்பிழம்பு 1848ஆம் ஆண்டு தமிழகம் சிதம்பரம் கோயில் சிவலிங்கத்தின்மேல் தழுவப் பேரானந்தப் பேருவகையுற்ற ஈழத்துச் சிதம்பரம் உருவாகி, இலங்கை வாழ் சிவபூரி மக்கள் இங்கும் சிதம்பர தரிசனம் பெற்றுப் பேருள் இறைஅருள் கிடைக்க எம்பெருமான் தில்லைநடராஜுப் பெருமானைப் பிரார்த்திப்போமாக.

1860ஆம் ஆண்டளவில் அடியார்க்கூட்டம், சோமஸ்கந்தரை நெஞ்சினுட் கண்டு, இந்தியா சென்று சிற்பக் கலை வல்லுனரை நாடி அவர் மூலமாக, பஞ்சலோகச் சிற்ப அமைவு இறைவனது அருள் கிடைத்து. ஆதீனகர்த்தா தனது காதில் இருந்த கடுக்கணையும் சேர்த்த பின்னர், எல்லோரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்க, முகங்கள் மலர், ஓம் சிவசிவசிவ ஓம்! சோமஸ்கந்தா ஓம் சிவசிவசிவ ஓம். நாமும் ஓம் சிவாயநம் என வணங்குவோம்.

1883ஆம் ஆண்டளவில் ஆலய வாசலில் பஞ்சலோகங்கள் குவிக்கப்பட்டுத் திருக்கூத்தனில் பஞ்சகிருத்திய திருமேனி காணப் பூசை வழிபாடுகள் நடைபெற்று, 1908ஆம் ஆண்டளவில் அற்புதக் கூத்தன், பொற்தில்லைக்கூத்தன், ஆனந்தக்கூத்தன், சிவகாமி சமேத திண்ணைபுரம் தில்லைக்கூத்தன் அருளாட்சியை நாமும் வணங்கி இப் பிறப்பின் முத்திப்பேறை அருளைப் பெறுவோமாக.

திருச்சிற்றும்பலம்

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

திருஅட்டவீர்ட்ட ஒழையம்

திருஅட்டவீர்ட்டம் அவரது மறக் கருணையால் அழித்த இடங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை வீர்ட்டானம், அட்டவீர்ட்டத்தலம் எனப்படும். அவையாவன: திருவதிகை, திருக்கடவூர், திருக்கொலுக்கை, வழூர், திருக்கோவலூர், திருப்பறியலூர், திருக்கண்டியூர், திருவிற்குடி என எட்டு ஆகும்.

01. திருக்கோவலூர் ஒழையம்

நந்தகாகரனை அழித்த தலம் - திருக்கோவலூர் அறியாமையாகிய அசுரரை பெருமான் தன் மூவிலைச் சூலத்தாற் கொன்றான் (அழித்தான்).

02. திருப்பறியலூர் ஒழையம்

ஆணவம் ஒழிந்த கிடம் - தான் எனும் ஆணவத்தை உடைய தக்கனை இறைவன் அழித்த தலம் திருப்பறியலூர்.

03. திருக்கண்டியூர் ஒழையம்

அகந்தை மறைந்த கிடம் - சிவன் பிரமனின் அகந்தை அழிய, ஜந்தாவது தலை அறச் செய்த தலம் திருக்கண்டியூர்.

04. திருவிற்குடி ஒழையம்

குரோதம் ஒழிந்த கிடம் - சிவபெருமான் தரையில் தன் திருவடி விரலால் சக்கராயுதப்படை தோன்றச் செய்து, அதுகொண்டு சலந்திராகரனின் குரோதம் (சலந்திரம்) அழித்த இடம் திருவிற்குடி.

05. திருவதிகை ஒழையம்

மும்மலம் ஒழிந்த கிடம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மன அழுக்குகளாகிய மும்மலங்களையும் அழித்த தலம் திருவதிகை. (திரிபுரம் என்பது ஆணவ மலங்களே! அவை பொன், வெள்ளி, இரும்பாலான மூன்று கோட்டைகள்)

06. திருவமுவூர் ஆஸயம்

சீனத்தை அழித்த கிடம் - தாருகாவனத்து ரிஷிகள் பரமனுக்கு எதிராகச் செய்த யாகத்தில் ஒரு யானை தோன்றியது. அந்த யானையைச் சிவன் கொன்று, அதன் தோலை ஆடையாகக் கொண்டு, கரி உரி போர்த்த முர்த்தியானார். சிவன் சினத்தை அழித்த இடம் வழுவூர் தலம்.

07. திருக்கடவூர் ஆஸயம்

எமனை வென்ற கிடம் - இறைவன் அருளைப் பெறுபவர்களை அணுகவரும் காலனைக் காலால் உதைத்து, சாகா நிலை அழிப்பான். சாவைப், பிறவித் துயரைக் கடக்க நின்ற ஊர் திருக்கடவூர் தலம் ஆகும். இது எமனை வென்ற இடம்.

08. திருக்கொறுக்கை ஆஸயம்

காமனைக் கொன்ற கிடம் - இருந்த மனத்தை இசைய இருத்தி, பொருந்தி - எடுத்த காரியத்தை முடிக்க உறுதி எடுத்துக் கொண்ட மனதை, அக்காரியத்தை அடையும் குறிக்கோளிலேயே பொருந்தி இருக்கச் செய்வது, இலிங்க வழியாகும். அதைத் தடுக்க முனைந்த காமன், செயல் இழந்து உருவும் இமந்தான். காமனை அழித்த சிவன், சக்தியோடு கூடி, அருந்தவம் புரிந்து அமர்ந்த கோயில் கொண்ட தலம் திருக்கொறுக்கைத் தலம் ஆகும்.

நாம் தினசரி வழிபாட்டில் இத் திருஅட்டவீரட்டமாகிய எட்டுத் தலங்களையும் கரம் கூப்பி சென்னிமேல் ஒரு அடி உயர்த்தி எம் பெருமானுடைய திருவடிகளை, “மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் ஆகிய சிவபூராணத்தில்” பதினொராவது வரி தொடக்கம் வரும் பதினேழாவது வரையும் உள்ள போற்றி! சொல்லி வழிபட வேண்டும். எட்டு அட்ட வீரட்டம் ஆலயங்களைப் போற்றி வாழ்த்தி வணங்கவேண்டும்.”

அன்பே சிவபெருமான் கழற்கீழ் நிலைக்க

சசன் அடி	போற்றி!
எந்தை அடி	போற்றி!
தேசன் அடி	போற்றி!
சிவன் சேவடி	போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி	போற்றி!
மாயப்பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி	போற்றி!
சீர்ஆர் பெருந்துறை நம்தேவன் அடி	போற்றி!
ஆராத இன்பம் அருளும் மலை	போற்றி!

காலையில் கங்காதேவியை (கங்கை)
வணங்கி நீராடுவோம்

உமையம்மையின் விரல்களில் தோன்றி பிரம உலகம் முதலிய தேவர் உலகங்களில் தாங்கி, பக்ரதன் தன் முன்னோர் கதியடைய, சிவபெருமான் தலையில் நீண்ட பெரும் செஞ்சடையூடாகப் பூமிக்கு வந்த பெருமை உடையது கங்கா தீர்த்தம். கங்கையில் நீராடுதல் கங்கையின் புனித நாமத்தை (கங்காதேவியே வணக்கம்) மீண்டும், மீண்டும் சூறி வணங்குதல் என்பன நம் பாவத்தைப் போக்கி, சித்த சுத்தியை உண்டுபண்ணி, தெய்வீகத்தை விளங்க உணர உதவும்.

இத்தகைய கங்கையின் நாமத்தைக் கூறிக்கொண்டு நம் இடங்களில் நீராடுவதாலே படிப்படியாகத் தூய்மையும், தெய்வீக அனுபவமும் உண்டாகும். ஆரம்பத்தில் இத்தகைய அனுபவம் புலப்படாவிட்டாலும் தொடர்ந்து செயற்பட்டால் நன்மையடையலாம் ; புனிதமடையலாம் ; தெய்வீகத்தை உணரலாம்.

२
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

சிவ மூல மந்திரமான ஜந்தெமுத்தின் பெருமை

திருச்சிற்றம்பலம்

அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாலிவ் வகவிடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்து நின்றானே.

- திருமந்திரம் 366.

ஸைவத்திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திராங்கள்:-

வேத சிவாகம புராணங்கள் என ஆகமத்துச் சைவ நூல்களும் சிவாகம மந்திரமான ஜந்து எழுத்தின் பெருமைகளைப் பல கோணங்களிற் பாராட்டியும், புகழ்ந்தும் கூறுகின்றன.

சிவபெருமானின் மூல மந்திரம் எம்பெருமானின் திருவுருவம் என்ற தன்மைகளுக்கு அப்பால் மன் முதலிய ஜந்து பூதப்பொருள் களாகவும், பலவிதமான பிறவி வேறுபாடுகளாகவும் இந்த ஜந்து எழுத்துக்கள் விளங்குவதுடன் சிவபெருமான் ஜந்தெமுத்துக்களா லேயே உலகம் முழுவதையும் தாங்குகின்றார் ; பரிபாலிக்கின்றார் எனவும் இந்த மந்திரம் போற்றுகின்றது.

மன், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஜந்து பூதங்களையும் ‘நமசிவாய்’ எனும் ஜந்து எழுத்துக்களாலேயே படைத்திருக்கிறார் சிவபெருமான்! புலிமுனிவரும், பாம்பு முனிவரும் எனப் புகழப் படுகின்ற “வியாக்கிரபாதரும், பதஞ்சலி முனிவரும்” சிவநடன தரிசனம் பெற்ற சிவத்தலமாகிய சிதம்பரத்திற்கு அருணகிரிநாதர் பாடிய “மதிய மன் குண.....” எனத் தொடங்கும் திருப்புகழுப் பாடலிலும் காட்டி, சிவமூல மந்திரம் ஆகிய நமசிவாய எனும் ஜந்து எழுத்துக்களும், ஜந்து பூதங்களுக்கு உரியவையாக உள்ளைப்பாடி வணங்குகின்றார்.

திருப்புகழ் - (652)

பரம்பொருளைச் சேர:- விந்து நாதமோடென்று சேர்வேன்

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தந்ததான

மதிய மண்குண மஞ்ச நால்முக

நகர முன்கலை கங்கை நால்குண

மகர முன்சிக ரங்கி முணிடை

தங்குகோண

மதன முன்தரி சண்ட மாருத

மிருகு னம் பெறி லஞ்சை லோர்தெரு

வகர மிஞ்சிய கண்ப டாகமொ

ரோன்றுசேருங்

கதிர டங்கிய அண்ட கோளகை

யகர நின்றிடும் ரண்டு கால்மிசை

ககன மின்சழி ரண்டு கால்பரி

கந்துபாயுங்

கருணை யிந்திரி யங்கள் சோதிய

அருண சந்திர மண்ட லீகரர்

கதிகொள் யந்திர விந்து நாதமொ

டோன்றுசேர்வேன்

அதிர பம்பைகள் டங்கு டாடிக

முதிர அண்டமொ டைந்து பேரிகை

டகுட டண்டட தொந்த தோதக

என்றுதாளம்

அதிக விஞ்சையர் தும்ப்ரு நார்த்தரோ

டுதவி தம்பெறு சிந்து பாடிட

அமரர் துந்துமி சங்கு தாரைகள்

பொங்கவுடு

உதிர மண்டல மெங்கு மாயோளி

யேழு மண்டியை முந்து சூரரை

உயர்ந ரம்பொடை லும்பு மாமுடி

சிந்திவீழ்

உறுசி னங்கொடை திர்ந்த சேவக

மழைபு குந்துய ரண்டம் வாழ்வழ

தம்பிரானே.

வரக னும்புலி கண்ட வூர்மகிழ்

மண்ணுக்கு ஜந்து குணமும், நீருக்கு நான்கு குணமும், அப்படியே தீக்கு முன்றும், காற்றுக்கு இரண்டும், ஆகாயத்திற்கு ஒன்றும் என குணங்கள் இருப்பதனை 652 ஆவது பரம்பொருளைச் சேர மேலே உள்ள திருப்புகழில் அருணகிரியார் தெளிவாகப் புலப்படுத்திப் பாடி யிருப்பதோடு இவை ‘நமசிவாய’ எனும் சிவமூல மந்திர எழுத்துக்களுடனும் சேர்ந்து விளங்குவதைக் கூறியிருக்கிறார்.

நமசிவாய எனும் ஜந்து எழுத்தில்

- ந :- எழுத்து மண்ணுக்குரியது
- ம :- எழுத்து நீருக்குரியது
- சி :- எழுத்து நெருப்புக்குரியது
- வ :- எழுத்து காற்றுக்குரியது
- ய :- எழுத்து ஆகாயத்திற்குரியது

இந்த எழுத்துக்களில் அந்த அந்தப் பூதங்களுக்குரிய தன்மைகள் விளங்குவதை மூல நூல்களும், உரை நூல்களும் தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றன.

பஞ்ச பூதங்களுக்கு வேறாக உயிர்களின் பிறவி வித்தியாசமாக 84 லட்சம் யோனி வேறுபாடுகளும் இந்த ஜந்து எழுத்துக்களில் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்த ஜந்து எழுத்துக்களிலேயே பிரபஞ்சம் முழுவதையும் சிவபெருமான் காத்தருள்கின்றார். அதுமட்டுமன்றி இவற்றுக்கு எல்லாம் வேறான - மேன்மையான அறிவு - ஆற்றல் - இன்பம் முதலிய தன்மைகளுடைய சிவபெருமான் இந்த ஜந்துக்களாகவே இருக்கின்றார் என்று திருமந்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

"இரு சாட்சிகளுடன் முத்திரையிற் கையெழுத்திடுபவன் தன்மை போல"

சிவபெருமான் ஜந்தெழுத்தாக இருப்பதைத் தெளிவாக விளங்கி, ஜந்தெழுத்தை விதிப்படி ஒது ஒது மனிதப் பிறவியின் பயனை அடைவோம்.

இத்திருப்புகழில் உள்ளதுபோற் பின்வரும் "திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்திலும்" ஜந்து பூதங்களாகவும், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்களாகவும், என் எழுத்து ஏழிசை என்பவையாகவும் விளங்கும் சிவபெருமான் நெற்றிக்கண்ணாக உள்ள தன்மைகளை அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

பதிகம் 60 - 3 - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருச்சிற்றும்பால்

மண்ணதனில் ஜந்தை மாநீரில் நான்கை
வயங்கெரியில் மூன்றை மாருதத் திரண்டை
விண்ணதனில் ஒன்றை விரி கதிரைத் தண்மதியைத்
தாரகைகள் தம்மின் மிக்க
எண்ணதனில் எழுத்தை ஏழிசையைக் காம
ஸ்ரீவிலஸ்ரீய ஏரியுமிழுந்த இமையா நெற்றிக்
கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாருக் கண்டேன் நானே.

இது நாவுக்கரசர் திருத்தாண்டகத்தில் திருவாய் மலர்ந்தருளியதுபோல், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் 4 போற்றித் திருஅகவலில் "சகத்தின் உற்பத்தி" திருவாசகத்தில் "உயிர்கள் உறும் அல்லல்கள் அனைத்தையும் நீக்குபவன் சிவபெருமானே" என அவனைப் போற்றுதல் 137, 138, 139, 140, 141 ஜந்து வரிகளிற் காட்டியுள்ளார்.

“பாரிடை ஜந்தாய்ப் பரந்தாய்,	போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய்,	போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய்	போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய்	போற்றி
வெறியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய்	போற்றி
வூம் நமசிவாய - ஓம் நமசி வாய	
ஓம் நமசிவாய - ஓம் நமசிவாய	
ஓம் நமசிவாய.	

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

நித்திய கருமங்கள்

மனிதர்கள் மனிதத் தன்மையைப் பாதுகாத்து வாழ்ந்து அதன் பயனாகக் கடவுட் தன்மையை எய்த நம் சமய சாத்திரங்களும், முனிவர்கள் அருளிய நீதி நூல்களும், பல வாழ்க்கை ஒழுங்குகளை உதவியிருக்கின்றன. இவற்றை அறியாத காரணத்தினாலும், உலக வாழ்வை இன்பமாக வாழப்பணமும், பல பொருட்களுந்தான் அவசியம் என்ற கோட்பாட்டினாலும் இக்காலத்து மனிதர் பலர் பணத்துக் காகவும், பணத்தால் அடையும் பலவித பொருள்களுக்காகவும் பெருமுயற்சி செய்யும் குறிக்கோள்களால், படிப்படியாக மனதுத் தன்மை - அன்பு - கிரக்கம் - தூய்மை போன்றவற்றை இழந்து சிறுமை யுறும் நிலைக்கு வந்துள்ளனர். இந்தச் சிறுமையினின்றும் விடுபட்டு படிப்படியாக மனிதன் மேன்மைகளையும், அதன் வளர்ச்சியாகத் தெய்வீக நலன்களையும் அடையப் பல நித்திய கருமங்களைக் கடைப் பிடிப்பது அவசியம். அப்படியான நித்திய கருமங்களுள் சிறப்பும் அவசியமும் உடைய சிலவற்றை இங்கு அடியேன் தாழ்மையுடன் அறியத் தருகின்றேன்.

மனிதன் நித்திரை விட்டு எழுந்தவுடன் இப்பூமியிற் சஞ்சரித்தும், செயற்பட்டும் வாழ வேண்டியிருப்பதால் முதலிற் பூமித் தெய்வத்தை வணங்கவேண்டும் (பூமாதேவியை இருகரங்களால் மண்ணைத் தொட்டு).

நித்திரைவிட்டு எழுந்தவுடன் "பூமித்தெய்வமே, உன்மீது நடந்தும் செயற்பட்டும் இயங்கும் எனக்கு அனுமதி தருக" என்று பூமியைக் கைகளாலே தொட்டுக் கும்பிடவேண்டும். இப்படிச் செய்தால், பூமி ஒரு சடப்பொருள் என்ற கருத்து நீங்கி, பூமி தெய்வம் என்ற உணர்வு மிகும்.

எங்கள் உடம்பும் - நாம் வாழும் உலகும், மண் - நீர் - நெருப்பு - காற்று - ஆகாயம் எனும் ஜன்து புதங்களால் ஆனது. ஆனபடியால்

இவற்றையும் தனித்தனியே வணங்கவேண்டும். இப்படி வணங்கு வதற்கு ஜந்து பூதங்களாகச் சிவபெருமான் இருப்பதை உணர்ந்து, ஜந்து சிவத்தலங்களையும், அத்தல அம்மை அப்பனையும் நினைந்து "நாமம் (நமச்சீவாய)" கூறி வணங்குவது நமக்கு நன்மையளிக்கும்.

1. மணி : -

காஞ்சிபுரத்தில் மண்ணாலான சிவலிங்கம். "முத்திதரும் நகரே ழினுள் முக்கியமாம் முதற்காஞ்சி" எனப் பாராட்டப்படும் தலம். உமை யம்மை மணலால் இலிங்கம் செய்து வழிபட்ட தலம். வெள்ளம் பெருகியபோது உமை அம்மை நடுங்கி இறைவனைத் தழுவியதால் வளைத்தழும்பும், முலைத்தழும்பும் இறைவன் திருமேனியில் ஏற்றன ரென்பது புராண வரலாறு.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இடக்கண் பெற்ற தலம். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் நாயனார், சாக்கிய நாயனார் முத்திபெற்ற தலம். ஆலய அருகிற் கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் பூசை செய்த, குமரக்கோட்ட ஆலயம். அங்கேதான் "கந்தபுராணம்" என்னும் நூல் திருவருஞுடன் கச்சியப்பர் எழுதியது.

நாம் காஞ்சிக் காமாட்சியம்மை உடனுறை ஏகாம்பரேஸ்வரர் நாதரை 'ஓம் நமச்சீவாய' என ஒதி வணங்கவேண்டும்".

2. நீர் : -

திருவானைக்காவில் நீரனைய சிவலிங்கம் (திருஆனைக்கா) அகிலாண்டநாயகி உடனுறை ஜம்புகேசவரரை வாழ்த்தி 'ஓம் நமச்சீவாய' என ஒதி வணங்கவேண்டும்.

3. நெருப்பு : - (அக்கினி) அண்ணாமலை

(திருவண்ணாமலை) பஞ்சபூத தலங்களில் தேயு ஸ்தலம்; நினைக்க முத்திதரும் புனித தலம்; மாறுபட்ட மால், அயன் மமதை தீர்க்க அக்கினி மலையாய் எம்பெருமான் அரன் தோன்றியருளிய தலம்.

நாம் உண்ணாமல்லையம்மை உடனுறை அருணாசலேகவரர் பெருமானை வாழ்த்தி ‘ஓம் நமசிவாய’ என ஒதி வணங்கவேண்டும்.

4. காற்று:-

திருக்காளத்தி. ஏழு நாளிற் கண்ணப்பருக்கு முத்தி கொடுத்த தலம். ‘காளத்தி பாதி, கையிலை பாதி’ என நக்கீரர் போற்றித் துதித்த தலம். நாம் ஞானப்பூங்கோதை சமேத காளத்திநாதரை வாழ்த்தி ‘ஓம் நமசிவாய’ என ஒதி வணங்கவேண்டும்.

5. ஆகாயம்:-

சிதம்பரம்:- சிதம்பரத்தில் ஆகாய வடிவான இரகசியத்துடன் சிற்பரஞ்சோதி, சிவானந்தக் கூத்தன், சொற்பதமாம். அந்தச் சுந்தரக் கூத்தன், பொற்பதிக் கூத்தன், பொற்தில்லைக் கூத்தன், அற்புதக் கூத்தன், முத்திப்பேறு அருளவல்ல குஞ்சிதபாதமான திருவடிதனை வாழ்த்தி ‘ஓம் நமசிவாய’ எனப் பல தடவை ஒதி “சிவகாமி சமேத தில்லை நடராஜப்பெருமானைச் சிந்தித்து வந்திப்பதால் எமது உடம் பிலும், நாம் வாழும் உலகிலும் உள்ள மன் முதலாய ஐந்து பூதங் களும் எம் உலக வாழ்வையும், உயிர் ஈடேற்றத்தையும் செம்மைப் படுத்தலாம்.

இதேபோல் நாம் தொழில் - உறவு - நட்பு - சூழல் என்ப வற்றையும் சிவமயமானதாகக் கண்டு மேன்மையடைய நாமெல் லோரும் ஆர்வமும், ஊக்கமும் முயற்சியும் எடுக்கவேண்டும். சிவ அருள், பேரருள் பெறுவோம்.

சிவபருமான் திருவருள்:-

அநாதியாகவே ஆணவ மல பந்தத்தால் அறிவு முடங்கிக் கட்டுண்டு கிடக்கும் உயிரினத்தைக் கட்டு நீக்கிப் பிறவிப் பெருங் கடலினின்று கரை ஏற்றுவதே பெருமானது பேரருள் உள்ளம். அவரது பெருங்கருணையின் வெளிப்பாடே இவ் அண்டபேரண்டத் தொகுப்பு. அதற்காகவே அவன் படைத்தல் முதலாய பஞ்சகிருத்தியங்களைப் புரிகிறான்.

தோற்றும் துடிஅதனில், தோயும் திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஹன்று மலர்ப் பதத்தே உற்ற திரோதம், முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

(உண்மை விளக்கம் 38)

துடி = (ஏந்திய வலப்புறத் திருக்கரம்). உடுக்கை அமைப்பு = அமைந்ததாகிய அபயகரம். அங்கி = தீ (ஏந்திய இடம்புறத் திருக்கரம்). நான்றமலர்ப் பாதம் - தூக்கிய இடது திருவடி.

சிவபெருமானது திருநடனமே உலகத்தோற்றும், இயக்கம், ஒடுக்கம் ஆகியவற்றையும், உயிர்களாகிய நமக்கு விளை அனுபவம், முத்திப்பேறு ஆகியவற்றையும் அருளவல்லது என்பது கருத்தாகும்.

ஐம்பெரும் சபைகள்:-

எங்கும் நிறைந்த அப் பரம்பொருள் எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும் தன் அறிவானந்தத் திருக்கூத்தை நிகழ்த்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. அவ்வாறாயினும் சிறப்பாகப் பேசப் பெறுவன் ஐந்து திருத்தலங்களாம். அவை: திருவாலங்காட்டு இரத்தின சபை, தில்லைச் சீற்றம்பலத்துப் பொன்னம்பலம், மதுரையம்பதியின் வெள்ளியம்பலம், திருநெல்வேலித் தாமிரசபை, திருக்குற்றாலத்துச் சீத்திர சபை என்பன.

தில்லையம்பதியின் தனச்சிறப்பு:-

கருணையே வடிவாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள கண்ணுதற் கடவுளை மெய்யன்புடன் போற்றி வழிபட்டால், முத்தி நிச்சயம் என்பது உண்மை. உயிர்களை முத்திப் பேரின்பத்துக்குப் பக்குவப்படுத்துவதற்காகவே, உயிர்களாகிய நமக்கு உடல், உட்கருவி, உலகம் சிவபெருமான்.

படமாடும் கோயில்களாகிய பரமன் ஆலயங்களையும், நடமாடும் கோயில்களாகிய மெய்யடியார் திருமேனிகளையும் வீடுபேற்றிற்கான அத்தகு பயிற்சித் தானங்களாகக் கொண்டு சிவ - வழிபாடு இயற்றுவார்க்கு இறைவன் சிவப்பேறு வழங்குகிறான்.

சில சிவாலயங்களை வீடுபேற்றுக்கான தனிச்சிறப்பு உடையன எனப் பேரருளாளர்கள் போற்றிப் பரவியுள்ளனர். திருவாரூரிற் பிறக்க முத்தி, காசியில் இறக்க முத்தி, திருவண்ணாமலையை நினைக்க முத்தி, சிதம்பரத்தைத் தரிசிக்க முத்தி என்பது ஆன்றோர் அனுபவம்.

நினைப்போர் உள்ளத்து மல இருளை ஏரித்து முத்திப்பேறு அருள் நெருப்பு உருவான திருவண்ணாமலையான் ஒருவனாலேதான் முடியும் என்பது கருத்து.

பிறப்பதற்கும், இறப்பதற்கும், நினைப்பதற்கும் மட்டுமன்றித் தரிசிப்பதற்குங்கூட அவனருள் வேண்டும். எனினும் ஏனைய மூன்றை யும்விட; தரிசித்து முத்திபெறுவது எளிதானதேயாகும். உலகளாவிய இப்பெருமையினாலே சைவர்களால் ‘கோயில்’ எனச் சிறப்பித்துப் போற்றப் பெறுவது தில்லைத் திருக்கோயிலே. ஆங்குச் சிற்றம் பலத்தில் ஆன்மாக்களாகிய நம் உய்வு கருதி அன்னை சிவகாமி முறுவலுடன் திருநோக்கம் செய்து கொண்டிருக்க, எஞ்ஞான்றும் ஆனந்தத் திருநடனம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறான் கூத்தப்பெருமான்.

நில உலகம் என்னும் இப்பேருரு நங்கைக்கு இருதயத் தானமாக அமைந்திருப்பது தில்லைச் சிற்றம்பலமே. நாம் உறங்கும் போது உடம்பின்கண் இருதயத்திலேதான் தத்துவங்கள் பலவும் ஒடுங்கி, விழிப்பில் தத்தம் இடங்களை அடைகின்றன. அதேபோன்று பூவுலகில் உள்ள அனைத்துத் தல முர்த்தங்களும் இரவுக் காலத்தில் சிற்றம்பலத்திலேதான் வந்து சேர்ந்து, வைகறையில் தத்தம் இடம் அடைகின்றன என்பது சாத்திர உண்மை. ‘பூமண்டலத்தின் மைய ஈர்ப்பாக இருப்பது தில்லை’ - என ஆன்றோர் கூறுவர்.

எனவே, எங்கும் நிறைந்துள்ள பரம்பொருளின் எல்லாத் தலத்து முர்த்தங்களையும் ஒரிடத்தில் ஒரு சேரத் தரிசிப்பது, சிதம்பர தரிசனத்துச் சிறப்பு என்பதும்; அஃது முத்திப்பேற்றினை நல்கும் என்பதும் உறுதி.

நால்வர் பத்தங்கள்:-

சிவலோகத்திலிருந்து சிவபெருமானின் திருவளக்கருத்தின்படி, இந் நிலவுலகுக்கு வந்து திருவருளையே துணையாகக் கொண்டு சிவப்பணியால் மக்களை உய்யும் நெறிகாட்டி, ஈடேற்றிய பெருமக்கள் பலர் ஆவர். அவர்களுள் சீர்காழிச் செம்மலாம் திருஞானசம்பந்தரும், முதுபெரும் அருளாளராகிய திருநாவுக்கரசரும், தம்பிரான் தோழ ராகிய சுந்தரமூர்த்தியும், தீந்தமிழ்த் திருவாசகம் பாடியருளிய திருவாதவூரடிகளும், தனிச்சிறப்புமிக்க நிறைமொழிமாந்தர் ஆவர். அவர்கள் 'ஆணையிற் கிளர்ந்த மறைமொழிகளே மந்திரம்' எனவும் இம்மந்திரமொழிப் பனுவல்களே திருமுறை எனவும் தேவாரம் - திருவாசகம் எனவும் போற்றி ஒதப்படுகின்றன.

பத்தப் பயன்:-

திருமுறைகளை முறையாகக் கற்று ஒதவல்லவர்கள் இம்மை வளங்களையும், மறுமை வாழ்வினையும், அம்மை பேரின்பத்தையும் பெற வல்லவர்கள் என்பது சிவகுருமார்களின் உறுதிமொழி ஆகும். சான்றோர்களின் அனுபவமும் அதுவே.

சித்தாந்த விழுப்பொருள்கள் செறிந்து விளங்கவும், பக்திச் சுவைநனி சொட்டச் சொட்டவும், இத் திருமுறைத் திருப்பதிகங்களை நாஞும் ஒதி உய்வுபெற வேண்டுவது ஒவ்வொருவரது கடமையாகும். ஆலயங்களிலும், இல்லங்களிலும், உள்ளங்களிலும் இவற்றை ஒலிக்குமாறு செய்வது சிறந்ததொரு சிவப்பணியாகும்.

இப்பெரும்பணியின் மாண்பினை நன்கு உணர்ந்து சோழப் பேரரசன் இராசராசன் முதலாகச் சைவ மடாலயங்களும், சைவச் சான்றோரும் திருமுறை பற்றி வழிவழியாக ஆற்றி வந்திருக்கும் சிவத் தொண்டு அளப்பரியது.

இம்மை, மறுமை ஆகிய இவ் இரண்டையும் கடந்து, மீளப் பிறவாத பெருநிலை எய்துங்கால், இப்போதைய மாயா காரிய உடம்புக்கு மாற்றாக இறைவன் அருஞுகிற நிலை சுத்தம் (சுத்த மாயா) என்னும் முத்தி நிலை.

ஓம் நமசிவாய, ஓம் நமசிவாய, ஓம் நமசிவாய

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

பிறவி பிளியெனில், உயிருக்கு உறைவிட உயர்நிலை கிறையே.

மனிதர்களாகப் பிறந்த நாம் தெய்வ நிலையை அடைய வேண்டும். நம் உள்ளே புதைந்து கிடக்கும் தெய்வீக ஆற்றலை வெளிப்படுத்த உதவுவது இறைவழிபாடே ஆகும்.

மனிதன் மரண யாத்திரை அடையும்போது பொன், பொருள், நிலம், வீடு, மனைவி, மக்கள் யாவும் உடன் வாராது. மனிதனுடன் உடன் வருவன் புண்ணியம், பாவம் மட்டுமே. உணவினால் உடம்பு வளரும். உள்ளம் அறநெறிகளாலேதான் வளரும். வெள்ளம் உயர்ந்தால் மலர் உயரும். உள்ளம் உயர்ந்தால் மனிதன் உயர்வான். உள்ளம் உயருவதற்குத் தினமும் இறைவழிபாடு (முன்று வேளை) அவசியமாகிறது.

இறைவனிடம் நாம் கேட்க வேண்டியது பக்திநெறி, அன்புநெறி, சைவநெறி, அறநெறி, ஞானநெறி ஆகிய ஐந்தும் நமக்கு அருளும்படி கேட்கவேண்டும். மனம், வாக்கு, காயம் சுத்தியாகவும் செயற்படும் நற்செயல்கள் வெற்றியாகவும் அருள்பெற வேண்டும்.

மற்றைய எல்லாம் இறைவனுக்குத் தெரியும். இதனை மாணிக்க வாசகர் "வேண்டத் தக்கது அறிவாய் நீ!" எனத் திருவாசகம் (மணி வாசகர் வாக்கு) ஆன்மாக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

மனதைத் தூய்மை ஆக்குவதே பக்தியாகும். மனிதனைப் பண்புள்ளவனாக்குவதே பக்தியாகும். சுயநலமின்றி எவன் பிறருக் கென வாழ்கின்றானோ அவனே ஆண்மீக ஞானம் பெற்றுச் சிவத்தை அடைகிறான். நாம் உடம்பு எடுத்ததன் பயன், பிற உயிர்கட்கு நன்மை செய்து தெய்வத்தை அடைவதற்கேயாம்.

எல்லா வழிபாட்டின் சாரமாவது தூய உள்ளத்துடன் பிறருக்கு நன்மை செய்வதே ஆகும். ஏழை எளிய மக்கள், நோயுற்றவர்கள்,

ஆகியவர்களிடம் கடவுளைக் கண்டு அவர்கட்குச் சேவை செய்கின்ற வர்கள்தான் சிவபெருமானின் இன்னருளுக்குப் பாத்திரமாகிறார்கள்.

சுயநலமின்மையே உண்மையான சமயப் பற்றுக்குச் சான்றாகும். ஒருவன் எவ்வளவுக்குத் தன்னலமின்றிப் பிறருக்கென வாழ்கிறானோ, அந்த அளவிற்கு அவன் ஆதம் ஞானம் பெற்றுச் சிவபெருமான் அருகே இருக்கும் பேரருளுக்கு உள்ளாகின்றான்.

அப்படியின்றி, சுயநலமிக்க ஒருவன், எல்லா ஆலயங்கட்கும் சென்று அபிடேகம், ஆராதனை செய்திருப்பினும், அவன் சிவபெருமானை விட்டு வெகுதூரம் விலகியுள்ளவனே ஆகிறான் என்பது விவேகானந்த சவாயிகளின் அருள்வாக்காகும்.

எனவே கடவுளை வணங்கும் நாம் அனைவரும் மிகுந்த கருணை உடையவர்களாக இருத்தல் அவசியம். கருணையால் மட்டுமே கருணாகரக் கடவுளை அடையலாம்.

வாழ்க்கை என்பது இன்பமும் துன்பமும் கலந்ததே ஆகும். துன்பப் படாதவர்கள் யாரும் இல்லை. துன்பங்கள் ஏன் வருகின்றன என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

**“இன்பம் இடர் இரண்டுற வைத்தது
முன்பு அவர் செய்கையினாலே முடிந்தது”**

- திருமூலர் வாக்கு

முற்பிறப்புக்களில் நல்வினைகள் (புண்ணியங்கள்) செய்தவர்கள் இப்பிறப்பில் இன்பமாய் வாழ்கிறார்கள். தீய செயல்களைச் செய்தவர்கள் (பாவங்கள்) இப்பொழுது துன்பத்துடன் வாழ்கின்றார்கள். இதனைத்தான் திருமூலர் கூறியுள்ளார்.

ஓரு தந்தை தன் மகன் தவறு செய்வதிலிருந்து திருந்த வேண்டும் என்பதற்காகச் சிறிய தண்டனைகள் அளிப்பது இயல்புதான். தன் மகன் துன்பப்பட வேண்டும் என்று எந்தத் தந்தையும் விரும்ப மாட்டார்.

இதுபோல், உலக உயிர்களுக்கெல்லாம் தந்தையாக விளங்கும் கருணை உள்ளம் கொண்ட சிவபெருமானார் நாம் துண்பப்பட வேண்டாம் என்று நினைக்கவே மாட்டார்.

நாம் துண்பங்களிலிருந்து விடுபடக் கடவுளைக் கண்டவர்கள் சொல்லியுள்ள வழிமுறைகளைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும்.

சேக்கிழார் பெருமான் காட்டிய திருத்தொண்டர்கள் புராணத்தில், "இறைவன்" நாயன்மார் இல்லங்களுக்குச் சென்ற வரலாறுகள் பல நூற்றாண்டு காலமாக இருந்ததைப் பல சான்றுகளுடன் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

பிரான்கழல் போற்றுதல் என்பது, முழுமுதற் பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்குதல் என்பது பொருளாகும்.

"பாட்டினால் பணிந்து ஏத்திட வல்லவர்

ஒட்டினர் வினை ஒல்லையே"

- திருஞானசம்பந்தர் வாக்கு

திருமுறைப் பாடல்களைக் கொண்டு சிவபெருமானாரை வழிபாடு செய்தால் வினைகள் யாவும் விரைவில் (ஒல்லை) தொலைந்து விடும். இறைமையை உணர்ந்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் திருவாக்கு ஆகும்.

தமிழ்வேதப் பாடல்களை (திருமுறை) தவிர நமது துண்பங்களைப் போக்குபவை வேறு யாதுமில்லை. பாடல்களில் (திருமுறைப் பாடல்களில்) உள்ள சொற்களுக்கு மந்திர ஆற்றல் உண்டு. நம்பிக்கையுடன், மனம் ஒன்றிப் பாராயணம் செய்துவந்தாற் கைமேல் பலன் கிடைக்கும். எவன் எதை நினைக்கிறானோ அவன் அதுவாகிறான். கடவுளை நமது உள்ளத்தில் (மனத்தில்) வைத்துக் கீழுமறை ஒதுவளர்ப்பாயாக. ஈற்றில் எல்லாம் அவனாகவே காணப்படும்.

பன்னிரு திருமுறைகளின் உயர்வு பாடுவோரையும், பாடப்பக்கம் நின்று முழ்க்க கேட்போரையும் இறையுணர்வில் முழ்க்கச் செய்யும். தமிழ்வேதப் பாடல்களின் (பன்னிரு திருமுறைகளின்)

அளவிலா மந்திர ஆற்றலையும், தெய்வீகத் தன்மையையும் மக்கள் உணரவேண்டிய காலம் இது.

திருமுறையே சைவநெறிக் கருவுலம்
 தென்தமிழின் தேன்பா காகும்
 திருமுறையே கயிலையின் கண் சிவபெருமான்
 செவிமடுத்த செந்தமிழ் வேதம்
 திருமுறையே நடராசன் கரம் வருந்த
 எழுதி யருள் தெய்வ நூலாம்
 திருமுறையே சொக்கேசன் மதிமலிவாய்
 மலர்ந்தருளும் சிறப்பிற்றாமால்.

- திருத்தில்லைத் தலபுராணம்

இப் பாடலை அனைவரும் அன்றாடம் பாடி மகிழ வேண்டும். சைவசமயக் கருவுலமாகத் (போக்கிசம்) திகழ்வன பன்னிரு திருமுறைகள். திருமுறைகளாற் பெற முடியாத பேறு உலகில் ஏது மில்லை.

நாம் வாய்விட்டுப் பாடினால் தேனாய் இன்னமுதாய் இனிக்கும். கயிலாயத்தில் இறைவரால் விரும்பிக் கேட்டவை நமது அருளார்கள் திருவாய் மலர்ந்து அருளிய திருமுறைகள் ஆகும்.

மாணிக்கவாசகர் சொல்ல, நடராசப் பெருமானார் தம் கரம் வருந்த திருவாசகத்தை எழுதினார்.

பரம்பொருளால் (நம்ம ராசா நடராசா) விரும்பிக் கேட்கப் பட்டனவும், எழுதப்பட்டனவும் நம்முடைய தமிழ்வேதங்களாகிய பன்னிரு திருமுறைகள்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாகிய சிவப்பரம்பொருளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அவருடைய கருணை வெள்ளத்தில் முழுகித் திளைத்த இறைவனைக் கண்ட அருளாளர்கள், தாம் பெற்ற பேரின்பத்தினை நாமும் பெறுதல் வேண்டும் எனும் உயர்ந்த நோக்கத்துடன் அருளப்பட்டவைதான் தேவாரம் முதலாகிய பன்னிரண்டு திருமுறைகள்.

நம்மைப் பினித்த பிறவிப் பினி.

எங்களது அருளாளர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவெம் பாவையில் பன்னிரண்டாவது திருப்பாட்டில் "ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட" நம்மைப் பினித்த பிறவித்துன்பம் (இருபினி நமக்குத் தொடரும் பினி. ஒன்று பசிப்பினி, மற்றுது பிறவிப்பினி) ஒழியும்படி நாம் மகிழ்ந்து ஆடுகின்ற புனித நீராய் உள்ளான்! அழகிய தில்லையில் உள்ள ஞான சபையில் அனலேந்தி ஆடுகின்ற ஆனந்தக்கூத்துப் பெருமான் திருவடிகளைத் துதித்துப் பெரியமலைச் சுனை நீரில் முழ்குவோம்.

இவ்வாறு இறைவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அருளாளர்கள் பாடிய பாக்கள் யாவும், இந்த அருளார்கள் மூலமாக இறைவரே பாடியவை ஆகும்.

நமது தேவாரத் திருமுறைகள் யாவும் தமிழ்வேதங்கள் என்றும், 'எழுதும் மாமறை' என்றும் சேக்கிழார் பெருமான் கூறியுள்ளது ஆழ்ந்து நாம் சிந்திக்க வேண்டியதாகும்.

எல்லோரும் கடவுளைத் தேடிச் சென்றார்கள். கடவுள் தமிழ் வேதப் பாடல்களைப் பாடிய அடியார் பெருமக்களைத் தேடி வந்தார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வெள்ளாணையின் மீது வான்வழியே திருக்கயிலை செல்லும்பொழுது பாடிய பதிகம் 'நொடித்தான் மலைப் பதிகம்' திருக்கயிலையிற் பதிகத்தைப் பாடி முடித்தார்.

அங்கிருந்து வருணனுக்கு அருளாணையிட்டு இஃது. பதிகத் தினை மண்ணுலக்கத்திற்கு அனுப்பினார்.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் கயிலையில் இறைவர் முன்பு திருவாய் மலர்ந்து அருளிய "திருக்கைலாய ஞான உலா" எம் சிவபெருமானார் திருச்செவி சாத்தியருளியதை அங்கிருந்து கேட்ட ஜயனார் திருப்பிடழுரில் நமக்கு அறியச் செய்தார்.

இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் இரண்டும் கயிலையிலிருந்து வந்தவை; நம்முடைய திருமுறைப்பாடல்கள்.

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

திருமுறைப்பாடல்களில் தம்மையே மறந்திருந்தார் சிவபெருமான்

திருச்சிற்றும்பலம்

சேரமான் பெருமான் நாயனார் மிகச் சிறந்த சிவனாருட் செல்வர். அவருடைய பூசையின் முடிவில் அன்றாடம் இறைவர் தம்முடைய சிலம்பொலியைக் கேட்கச் செய்வார். ஒரு நாள் நீண்ட நேரமாகியும் சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. நாயனார் மிக வருந்தி உடைவாளை உருவி மார்பில் நாட்டி உயிர்விட முயன்றார். அச்சமயம் முன்னை நாட்களிலும் மிகுந்த ஒசை கேட்டது. நாயனார் உளம் மகிழ்ந்தார். "பரம்பொருளே! இன்று காலம் தாழ்த்திச் சிலம்பொலி காட்டியது யாது காரணமோ?" என்று இறைவனிடம் விண்ணப்பித்தார். "சேரனே! நம்மால் தடுத்து ஆட்கொள்ளப்பட்ட சுந்தரர் தில்லையில் நம்மைப் பண்ணால், இன்தமிழால் பதிகம்பாடி வழிபட்டான். பாடலின் சுவையில் நம்மை மறந்திருந்தோம்" என வான்வழியே மொழிந்தார்.

'பாணபத்திரன்' எனும் தமிழிசைப் புலவன் அன்றாடம் மதுரை மீனாட்சி சமேத சொக்கநாதன் திருமுனிபு யாழேந்தி இன்தமிழிற பாடல்களைப் பாடும் வழக்கம் கொண்டிருந்தான். இவனுடைய வறுமையைப் போக்கத் திருவுளம் கொண்ட பரம்பொருள் "மதிமலி புரிமிசை" எனத் தொடங்கும் அருந்தமிழ் பாடல் ஒன்றை (இறைவனால் எழுதிய திருமுகப்பாகுரம் பதினேராம் திருமுறையில் முதலாவது) எழுதிப் பாணபத்திரனிடம் கொடுத்தார். எல்லா மொழிகளுக்கும் ஆதா ரமானவர் சிவபெருமான். ஆனால் அவர் தாம் எழுதிய கடிதத்தைப் பைந்தமிழில் எழுதினார் என்பதை நாம் மனதிற் கொள்ளவேண்டும்.

சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளுக்காக, எம்பெருமானது திருவடித் தாமரைகள் திருவாரூரிலும், திருஒற்றியூரிலும் தூது போக வைத்தவை (இரவில் அங்கு மட்டும் திருவடித் தாமரைகள் மலர்ந்தது) நமது தமிழ் வேதங்கள்.

கூன் பாண்டியனுடைய தீராத வெப்பு நோயினைத் தீர்த்தன திருஞானசம்பந்த சவாமிகளின் திருநீற்றுப்பதிகம் (சுரவாதப்பதிகம்) போகமார்த்த பூண்முலையாள் எனும் தீருநள்ளாற்றுப்பதிகம் எழுதிய ஏட்டை நெருப்பிலிட்டார். வேகாமல் பசுமையாக இருந்த பச்சைப் பதிகம் (புனல்வாதம்) (சமணர் ஏடு எரிந்தது)

வைகை ஆற்றங்கரையில் ‘வாழ்க அந்தனர்’ எனும் திருப் பாகுரம் பன்னிரண்டும் எழுதி, அந்த ஏட்டினை வைகை ஆற்றில் இட, அந்த ஏடு நீரைக் கிழித்துக்கொண்டு முன்னேறிச் சென்றது. (சமணர் ஏடு நீருடன் அடித்துச் சென்றது.)

சத்தியம் தவறிய சுந்தரமுர்த்தி நாயனாரது கண்கள் இரண்டும் ஒளியிழந்தன. பல தலங்கள் வழிபட்டு, காஞ்சி காமாட்சி உடன் உறை ஏகாம்பரேஸ்வரர் ஆலயத்தில் “ஆலந்தான் உகந்து” பதிகம் பாடி இடக்கண் பெற்றார். திருவாரூரில் வந்து இறைவனைத் தீந் தமிழாற் பதிகம் பாடி வலக்கண் பெற்றார்.

மனம் ஓர் அணைக்கட்டு. அதில் நிரம்பியுள்ள நீர் ஆதம் சக்தி அல்லது சிவசக்தி. பொறாமை, புறங்கூறல், பொய், பேராசை, கோபம் ஆகியவை மனம் எனும் அணைக்கட்டில் ஓட்டையாகும்.

இத்தீய குணங்கள் ஆத்மசக்தியை அழித்துவிடும். இக் குணங்கள் மனதிற்குள் நுழைய விடாமல் தடுக்கக்செய்யும் மகாத்தான் ஆற்றல் உடையவை தமிழ்வேதமாக் திருமுறைகள்.

அடியேன் இதில் தந்தவை சிறிது. இன்னும் பல அற்புதம் நிறைந்த திருமுறைகள் பல, பல. அவைகளை நாம் ஓதிப் பாடுவோம்.

திருமுறைப் பாடல்கள் ஆன்மாக்களை இறைவருடைய திருவடிகளில் கொண்டு சேர்க்கும் அதி அற்புதம் உடையவை. திருமுறைகள் அறிவு கொண்டு பாடப்பட்டவை இல்லை. சிவபெருமானாருடைய அருளாலே பாடப்பட்டவை.

சிவபெருமானாரைத் தமிழ் இனிய பாடல்களால் வணங்கு வதற்கே தம்மைப் படைத்தனர் என்கிறார் திருமூலர்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யுமாலே”

- திருமூலர்

“பண்முத் தமிழ்க்கோர் பயனே
சவுந்தர பாண்டியனே”

- மதுரைக்கலம்பகம்: குமரகுருபரர்

சிவபெருமானார் சுந்தரபாண்டியராகவும் உமாதேவியார் தடாதகைப் பிராட்டியாகவும் அவதாரம் செய்தற்குக் காரணம் தன் தமிழின் இளிமையைப் பருகுவதற்கேயாகும் என்று கடவுளைக் கண்டு அம்மயமான குமரகுருபர சுவாமிகள் “மதுரைக் கலம்பகம்” எனும் அவர் இயற்றிய நால் சூறியுள்ளது.

தமரநீர்ப் புவன முழுதொருங் கீன்றான்
தடாதகா தேவியென் நோருபேர்
தரிக்கவந்ததுவந் தனிமுதலொருந்
சவுந்தர மாறனா னதுவும்
குமரவேள் வழுதி யுக்கிர னெனப்பேர்
கொண்டதுந் தண்டமிழ் மதுரம்
கூட்டுணர் வெழுந்த வேட்கையால் எனில் இக்
கொழித் தமிழ்ப் பெருமையர் அறிவார்.

- மதுரைக் கலம்பகம்

குமரகுருபர்

தமிழும், சைவமும் தழைக்கத் தோன்றிய தவச்செல்வம் குமரகுருபரர் சுவாமிகள். தாமிரபரணி நதிக்கரையில் - தென்கயிலை என்று அழைக்கப்படும் திருவைகுண்டத்தில் சைவவேளார் மரபில் சண்முக சிகாமணிக் கவிராயர், சிவகாமியம்மைக்கும் மகனாகப் பிறந்த குமரகுருபரர் ஆவர். அவர் பிறந்து ஜந்து ஆண்டுகள், பேசும் திறனற்று ஊழையாய் இருந்த பிள்ளை தாயார், தந்தையார் ஆகியோர் மகனை திருத்செந்தூர் அழைத்து அங்கு நாற்பத்துஜந்து நாள்

அங்கேயே இருந்து வழிபட்டு முருகன் அருளால் உண்மையாய் இருந்த ஜந்து வயதுப் பின்னள் (குமரகுருபரர்) வாய் திறந்து, அரும்பெரும் பாமாலையாகிய ‘கந்தர்கலி வெண்பா’ திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

நாழும் சகல பாக்கியங்களும் தரும் 122 திருமுறை வரியாக உள்ள குட்டிக் கந்தபுராணம் 'முருகன் வரலாறு' மனம் உருகிப் படித்து பேரருள் பெற்று உய்வோமாக.

“மீனாட்சியம்மை பின்னளத்தமிழ்” எனும் பாடலை, அக் காலத்தில் அரசராயிருந்த திருமலைநாயக்கருக்குக் கணவிலே தோன்றி, அரங்கேற்றும்படி ஆணை தந்தார். அதன்படி குமரகுருபரரை எதிர் கொண்டு அழைத்து அரங்கேற்றினார். பாட்டின் செய்யுளாகிய “தொடக்குங் கடவுள் பழம் பாடல் தொடையின் பயனே” என்று தொடங்கும் செய்யுளுக்குப் பொருள் சொல்லும்போது மீனாட்சி அம்மையார் அரசர் பிரான்மடியில் அர்ச்சகரது சிவபெண் போன்ற திருக்கோலங் கொண்டு வீற்றிருந்தார். பாட்டின் செய்யுளைக் கேட்டு மகிழ்ந்த அரசன் கழுத்தில் அணிந்திருந்த மணிவடத்தைக் கழற்றி, மீனாட்சி அம்மன் (சிறுமி வேடத்தில் இருந்த) குமரகுருபரர் கழுத்தில் இட்டு மறைந்தருளினார்.

மதுரை ஆலயம் (மீனாட்சி அம்மன்) திருவாரூர் தியாகராசப் பெருமாள் ஆலயம், தருமபுரம் மடம், சிதம்பரம் இறுதியிற் காசி சென்று விசுவேசப்பெருமான் மீது “காசிக்கலம்பகம்” பாடினார். காசியில் தமிழர் தங்குவதற்கு இடம் (மடம்) இல்லை. அதனால் அங்கு ஆட்சி செய்த மகமதிய அரசனிடம் சென்றார். அரசனை சந்திக்க முடியவில்லை. பின்னர் நம் பாவங்களைப் (சகல பாவங்களையும்) போக்கும் கங்கைக் கரையில் இருந்து “சகலகலா வல்லி மாலை” பாடி முடிய உடன் சரஸ்வதி அம்மா தோற்றும் கொடுத்தார். அம்பாளின் அருளால் இந்துஸ்தான் பாதையை ஒதாது உணர்ந்தார். அம்பாளின் துணையுடன் காளிதேவியின் அருளாள் ஒரு சிங்கத்தின் மீதேறிச் சென்றார். அவரின் நட்புக் கிடைத்தது. அவரிடம் பல அற்புதம் செய்து காசியிற் பல சைவ மடங்களும், சிவாலயங்களும் கட்டுவித்து அவற்றிற்கு வேண்டும் நிபந்தமும் அமைத்தார்.

சுவாமிகள் கட்டிய மடங்களுள் குமாரசுவாமி மடமும், ஆலயங்களுள் கேதாரேசுவர் ஆலயமும் மிகச் சிறந்தன. இன்றும் காசி திருநகர் போனால் காணலாம்.

இதன்மூலம் நமது அருளாளர்களிற் செந்தமிழ் சைவப் பேரருள் பெரியாருள் வரலாற்று முறையில் (இறைவனைக் கண்ட வர்கள்) பார்க்கும்போது இறுதியாகச் சைவ நலத்தையும் தமிழ் மாண்பையும் இமயம் முதல் குமரிவரை இறுதியில் (கிட்டியில் பதின்எட்டாம் நூற்றாண்டளவில்) நிலைநாட்டியவர் எனக் கூறலாம்.

முருகன் ஆலயங்களில் ஆதிமூலத்தில் (கற்பக்கிரகம்) வேல் இல்லாத ஒரு தனிச் சிறப்பான ஆலயம். அங்கு தனது தந்தையாகிய சிவப் பரம்பொருளைப் பூவால் பூசை செய்யும் காட்சியுடன், திருக்கரங்களிற் பூவும், சற்றுத் திரும்பிய திருமுகத்துடன் காட்சி ஒர் அற்புதமான காட்சி, அருளும் காட்சி. முருகன் திரும்பிப்பார்க்கும் பக்கமாக சிவலிங்கம் உள்ளது. பின்னாலே போய்ப்பார்க்க வேண்டும்.

இதனால் என்னவோ 'கந்தர்கலி வெண்பா' என்னும் அரும் பெரும் நூலை "பூ" மேவு எனும் தொடக்கமாகப் பாடினர் போலும் எனத் தோன்றுகிறது. ஐந்து வயதுப் பாலகன் "ஹமை" முதல் அவரது வாயில் திருவாக வந்தது "பூ".

செந்தூர் முருகன் ஆலயத்தில் நல்லதோர் "சிவகாமி அம்மா சமேத தில்லை நடராஜா அருள்மிகு விக்கிரகம் உள்ளது. இங்கு மட்டும் மாதாந்தம் வரும் திருவாதிரை நட்சத்திரம் அன்று விசேட அபிசேகமும், ஆராதனையும் நடைபெறும். "திருவாதிரை" நட்சத்திரம் சிவபெருமானது நட்சத்திரம் எனக் கூறப்படுவதற்குரிய காரணம் நட்சத்திரங்களில் பெரியது திருவாதிரை நட்சத்திரம் என்பதே. காரணம்: ஆதியும் அந்தமும் இல்லா இறைவனது நட்சத்திரத்தினை மற்றைய தெய்வங்களுக்குரியதுபோல் பிறந்த நட்சத்திரம் இல்லை.

இதுபோல் கந்தர் அந்தாதியில் பன்னிரண்டாவது அந்தாதியில் "செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன் பெம்பான் முருகன் பிறவான் இறவான்" என அருணகிரிநாதர் திருவாய் மலர்ந்து அருளி உள்ளார்.

இவர்களது அருட்கூற்றுப்படி பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானும், முருகனும் பிறப்பு, இறப்பு இல்லாதவர்கள் எனவும், இருவரும் ஒன்று என்பதனையும் பல அருளாளர்கள் நால்மூலம் அறியலாம்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் - தனது திருப்புகழ்ன் - 1181 இல் சகல ஆலயங்களையும் "பிறவும் வாழ்த்துவதொருநாளே" எனப் போற்றி வாழ்த்துகின்ற ஒரு பாக்கிய நாள் எனக்குக் கிடைக்குமா எனப் பாடுகிறார். இதுபோல் ஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள், இரண்டாம் திருமுறையில் "பதிக என்கதி" - "திருசேத்திரக்கோவை" பதிகத்திற் சகல ஆலயத்தையும் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

முதலாவது பாட்டு இறுதியில்

**"பேரூர் நன்னீள் வயல் நெய்த்தானமும்
பிதற்றாய் பிறை சூழதன் பேரிடமே."**

ஆதலால் நாமும் "ஆறுபடை வீடு" முருகன் ஆலயம் உட்பட மற்றைய ஆலயங்களும், சிவ ஆலயம் பாடல் பெற்ற தலம், முக்கிய மான ஆலயங்களை வாழ்த்தி வணங்குவதின்மூலம் இறைவனது பேரருள் கிடைக்கும்.

சப்த ஸ்தானம்

நாம் அன்றாடம் காலையில் வழிபட வேண்டிய முக்கிய தலங்கள் ஆகும்.

கிவையாவன:- திருவையாறு, திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத் துறை, திருவேதிக்குடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்தருத்தி, திருநெய்த் தானம் ஆகியவை ஆகும்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் 890 எண் புகற்:- திருப்புகழ் ஒத அருளவேண்டும் என திருப்பழன்பதியை முன்வைத்து மற்றைய ஆலயங்களையும் சேர்த்துப் பாடியுள்ளார்.

திருப்பழனமும் மாமரமும் ; காவேரி நலமஞ்சடைய நறுமரங் களின் குதி கொண்ட திருந்தி - திரைமுன் சேர்க்கும் திருப்பழனநகர் எனச் சம்பந்தரும் பாடியுள்ளார்.

சோறவையானு துறைப்பதி திருசோற்றுத்துறை.

நான்மறை தேடிய முற்குடி - திருவேதிக்குடி விதி

விதிசீரம் வீழ்தருபதி :- திருக்கண்டியூர்

பதுமநாயகன் வாழ்பதி:- திருப்பூந்தருத்திகுரியன் பூசித்த தலம்.

நெய் அபிஷேகம் வீசேடமாக நடைபெறும் யூலையம்:- திருநெய்த் தானம்.

திருச்சோற்றுத்துறை யூலையம்:- சிவபக்தனான் அருளாளன் என்னும் ஒரு மறையவன் பசியால் வருந்தும்போது, சுவாமி அவனுக்கு எடுக்க, எடுக்க குறையாத சோறு அளித்தருளிய தலம்.

வேதம் பூசித்தலம்:- திருவேதிக்குடி

வைரவரால் பிரமனது சிரம் குண்டிக்கப்பட்ட தலம்:- திருக் கண்டியூர்.

திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர் இலட்சுமிகரம் பொருந்திய மாமரங்கள் நிறைந்த திருப்பழனவும் என்னும் ஊர், உண்பதற்கு உரிய (சோறலைபள்ளு துறைப்பதி) திருச்சோற்றுத்துறை. திசைகள் தோறும் நான்கு வேதங்கள் (ஈசனைத்) தேடிய (தேடி அடைந்த) பழம் பதியாகிய திருவேதிக்குடி.

பிரமனுடைய முதல் தலை (உச்சித்தலை) பெரிய பூமியிலே கிள்ளப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்ட உண்மை நகரம் திருக்கண்டியூர். தாமரையின் நாயகனாம் குரியன் பூசித்து வாழ்ந்த ஊராகிய திருப்பூந்தருத்தி, திருநெய்தானம், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு கைலாயக் காட்சி இறைவன் காட்டிய தலம், திருவையாறு ஆக மொத்தம் (ஏழு தலம்) சப்த ஸ்தானத் தலங்கள் ஆகும்.

திருவையாற்றுப் பஞ்ச நாதேஸ்வரர், ஏனைய ஆறு ஸ்தலங்களுக்கும் வந்து காட்சி கொடுத்து அருளும் சப்த ஸ்தான உற்சவம் சித்திரை பெளர்ணமியிற் கொண்டாடப்படும்.

அருணகிரிநாதர் சுவாமிகளின் திருப்புகழில் 890 - திருப்புகழ் ஒத திருப்பழனம் 891 - வீடுற - திருவையாறு, 892 - ஞானாசாரம்

பெற - திருப்பூந்துருத்தி, 893 திருவடி மறவாமை திருநெய்தானம், 894 - வேசியர் உறவு அற திருப்பழஷ்டர், 895 - திருவடியைப் பெற திருப் புலியூர், 896 - கவலையற (அற) நெடுங்களம்.

இதுபோல் வணக்கத்துக்குரிய மூவர் நாயன்மார்கள் பல பாடல்களில் திருவாய் மலர்ந்து அருளியுள்ளார்கள்.

இத் திருத்தலங்கள் ஏழையும் நாம் தவறாது "ஓம் நமசிவாய" என ஒதிக் காதலாகி கசிந்து உருகி வணங்கி எம்பெருமான் பேரருள் பெற்று உய்வோம்.

காசி விஸ்வநாதர் தரிசனம்

காசி விஸ்வநாதர் இங்கு இறப்பவர்களுள் மறுபிறப்பு இல்லாது முத்தியின்பத்தை வழங்குபவர். இதனையே பின்வரும் பாடல் ஒன்று எடுத்து இயம்புகின்றது.

மாதவத்தால் காசிதனில் மாண்டவர்கள் தம் செவியில்
த்து அகல விஸ்வேசன் செப்புவான் ஜந்தெதமுத்தை
மாதவன் விசாலாட்சி மடிக்கிடத்தி லீக்வாய்
வேதனை யெல்லாம் தீர்த்து வென்றிடுவர் பின்பிறப்பை.

திருச்சிற்றும்பலம்

"சவமே நமக்குப் பொருள்"

இறைவன் (சிவபெருமானார்) தமிழாய் விளங்குகின்றார் என்பார் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள். தமிழ் என்றால் சிவம் என்று பொருள். எனவே தமிழ்மாலைகள் சீவமணம் கமமும் ஆற்றல் உடையவை என்று நாம் உணர்தல் வேண்டும்.

சிவம் என்றால் 'மாங்கலம்' என்று பொருள். தமிழ்மாலைகள் (நன்மைகளை) மங்கலத்தை அளிப்பவை ஆகும்.

மண்ணில் (இப்புவலகில்) மாணிடப் பிறப்பு எடுத்துள்ள தன் நோக்கமே, நோயின்றி நலமும் வளமும் பெற்று வாழ்வாக்கு வாழ்ந்து. விண்ணில் விளங்கும் தெய்வத்தை அடைவதே ஆகும்.

இ
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

நாவலர் அழபோற்றி நற்பணிகள் கூற்றிடுவோம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் நாவலர் பெருமான் பிறந்திலிரேல் “சொல்லு தமிழ் எங்கே. சுருதி எங்கே எல்லவரும் ஏத்து புராண இதிகாசங்களாங்கே” என்பார்கள். சைவமும் தமிழும் சூன்றி தமிழகமொங்கும் தவித்த போது சமயகுரவர் தோன்றினர். சமய உண்மைகளைப் பரப்பினர். சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்தினர். யாழ்ப்பாணம் அந்நியர் ஆட்சிக்குட்பட்டு மதமாற்றங்கள் விறுவிறுப்பாக நடைபெற்றதைக் கண்ணுற்ற நாவலர் பெருமான் தானாகவே முன்வந்து தன்வாழ்வைத் துறந்து நித்திய பிரமச்சாரியாகி சைவசமய உண்மைகளைப் பரப்பத் தொடங்கினார். ஜந்தாம் குரவராகி அருட்பணி, சமயப்பணி, பிரசங்கப்பணி, சமய உண்மைகளை நிலைநாட்டும் பணி என்று அவர் பணிகள் விரிந்தன.

இன்றைய காலத்தின் தேவை கருதி நாம் இப்பணிகளை சமயத்தின் காவலர் நாவலர் போல் முன்னெடுத்து சைவமும் தமிழும் வளர பணி செய்வோமாக.

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

தருப்புகழ்

அனுணகிநூத சவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்து
அனுவிய கதிர்காம முருகன் திருப்புகழ்

வருபவர்க் கோலை கொண்டு நமனுடைய தூத ரென்று	
மடிப்பிய தாக நின்று	தெடார்போது
மயதுபொ லாத வம்பன் விருகுடைய னாகுமென்று	
வசைக்குஞ்ட னேதொ ட்ரந்து	அடைவார்கள்

கருவியத னாலை றிந்து சதைகள் தனை யேய றிந்து	
கரியடுன லேசோ றிந்து	விடவேதான்
கழுமுணையி லேயி ரென்று விடுமெனும வேணை கண்டு	
கடுகிவர வேணு மெந்தன்	முன்மேதான்

பரகிரிய லாவு செந்தி மலையினுட னேயி டும்பன்	
பழநிதனி லேயி ருந்த	குமரோசா
பதிகள்பல வாயி ராங்கள் மலைகள்வைகு கோடி நின்ற	
பதமடியர் காணவந்த	கதிர்காமா

அரவுபிறை பூளை தும்பை விழுவமொடு தூர்வை கொன்றை	
யணிவர்ச்சட யாளர் தந்த	முருகோனே
அரகரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு	
மடியர்த்தமை யாள வந்த	பெருமாளே.

யம தண்டனை பயத்தை விலக்க கதிர்காம முருகன்

என் உயிரைக் கவர ஆயுத்சீட்டு ஓலையுடன் வந்து, யமதர்மராஜாவின் தூதுர்கள் என்று கூறி என்னை நோக்கி, வம்பன், வீணன், துஷ்டன் என்று பழிப்பு வார்த்தைகளுடனே என்னைத் தொடர்ந்து நெருங்குவார்கள். கழுமுனையில் இரு

என்று ஏவி விடுவார்கள், கரியரத்தம் சிந்துமாறு, பலவிதமான வகையில் துண்புறுத்தும் போது, அந்தச் சமயத்தை அறிந்து நீவிர் வேகமாக வரவேண்டும் என்முன். பரங்குன்றம், செந்தூர் மலை, பழுநிமலை (இடும்பன் கொண்டு வந்த பழுநிமலை) ஆகிய தலங்களில் வீற்றிருக்கும் குமரசேனே!

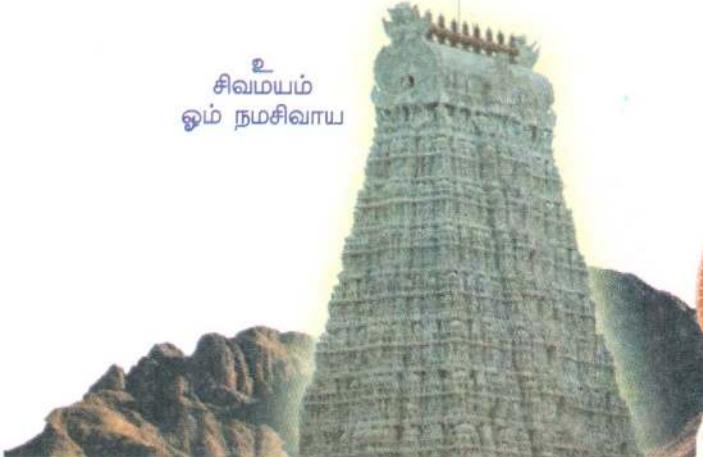
பல ஆயிரக்கணக்கான தலங்கள், வெகு கோடிக்கணக்கான மலை இலைதமில் நின்ற உனது திருவடிகளை அடியார்கள் காணும் பொருட்டு எழுந்தருளி வந்துள்ள கதிர்காமத்தலத்தனே!

பாம்பு, பிறை, பூணைப்பூ, தும்பைமலர், வில்வம், அறுகு, கொன்றை அணிபவராம் நீண்ட செம்சடையை உடைய சிவபிரான் தந்த முருகனே! (குழந்தையே)

அரகர, சிவாய, சம்பு, குருபர குமார, நம்பும் அடியார்களை ஒடுண்டருள வந்த பெருமானே “பதிகள் பல வாயிரங்கள் மலைகள் கோடி நின்று பதமழியர் காண வந்த கதிர்காமா” எந்தன் முனமேதான் தடுகி வரவேண்டும்.

நாமும் தினம், தினம் சுதா “கதிர்காமம் முருகனை” நினைந்து, நினைந்து உருகி அவன் கழல் அடைவோம்.

சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

திருப்பரங்குற்றம்

“இருப்பரங் குறைத்திடு மெஃக வேலுடைப்
பொருப்பரங் குணர்வுப் புதல்வி தன்மிசை
விருப்பரங் கமரிடை விளங்கக் காட்டிய
திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவாம்.”

- கந்தபுராணம்

இந்த மலையின் உச்சியில்தான் ஒரு பெரிய கற்பாறையின் கீழ் உள்ள குகையில் ஒரு சூதம் நக்கீர் உட்பட ஆயிரம் புலவர்களைச் சிறை வைத்திருந்ததாகவும் நக்கீர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மனமகிழ்ந்த முருகப்பெருமான் தன் திருக்கை வேலினால் அக்குகையைப் பிளந்து அவர்களைச் சிறை மீட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

திருச்செந்தூர்

“சூரலை வாயிலைத் தொலைத்து மார்புகீண்
ஸரலை வாயிடு மெஃக மேந்தியே
வேரலை வாய்தரு வெள்ளி வெற்பார்திச்
சீரலை வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம்.”

- கந்தபுராணம்

தீயோர்களை அழித்து நல்லோர்களுக்கு வாழ்வளித்த வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானைத் திருச்செந்தூரிலே தரிசித்துப் பேறு பெறும் பக்தர்கள் எண்ணிக்கை அளவில்தங்காது. சிவலிங்காபிஷேகத் துக்காகக் குமரக்கடவுள் தன் திருக்கை வேலினால் உண்டாக்கிய ஸ்கந்த புஞ்சரணி என்னும் தீர்த்தமே இன்று நாழிக்கிணறு என்கிற பெயருடன் எத்தனை பேர் பாத்திரங்களால் முகந்து நீராடினாலும் வற்றாமல் ஒரே நீர்நிலை மட்டத்துடன் விளங்குகிறது. நீராடுபவர்களது நோய்களைத் தீர்க்கும் வல்லமையுடன் விளங்குகிறது இப்புனித தீர்த்தம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புஜங்கத்தில் கூறியபடி இத்தலத்துப் பன்னீர் இலை விபூதி பிரசாதமும் நோய் தீர்க்கும் வல்லபம் வாய்ந்ததாயுள்ளது. எனவே வெற்றிவேற் பெருமானின் திருச்செந்தூர் பாடுங்கள் திருச்செந்தூர் என்று முழங்குகள். நோய்கள் தீரும். பகைவர் நலிவர். வறுமை தொலையும். வாழ்வ வளம் பெறும். வாக்குப் பெருகும். மற்றும் நல்லன எல்லாம் வரும். செந்திற்பெருமான் சேவடியே சரணம்!

ஸ்ரீவைஷாம்
ஓம் நமரீஹாய

கதிர்காமம் - பாதயாத்திரை
நமது எல்லோரதும் வணக்கத்தற்குரிய
யோகர் சுவாமிகள்

கதிர மலைக்குத் தீர்த்த யாத்திரை சென்ற இலங்கைச் சித்தர்களில் யோகர் சுவாமிகள் மிக, மிக முக்கியமானவராவர்.

சுவாமிகள் 1872இல் யாழ்ப்பாணம் மாவிட்டபுரத்தில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திற் பிறந்தார்.

யோகர் சுவாமிகள் 1905ஆம் ஆண்டில் அருள்மிகு நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில், தேரடியில் வணக்கத்திற்குரிய செல்லப்பா சுவாமியைக் கண்டதும், ஆன்மீகத்தில் ஈடுபட்டு அவரின் சீடரானார். செல்லப்பா சுவாமிகளின் அறிவுரைகளையும், அருள்வார்த்தைகளையும் கேட்டுத் தியானத்தில் ஈடுபடுவார்.

ஒரு தடவை தொடர்ந்து 40 நாட்கள் நல்லூரில் தவம் புரிந்து எழுந்தவர், தன்னிலை மறந்து கிழக்கு நோக்கித் தன்னை மறந்த நிலையில் நடந்துபோய்க் கொண்டிருந்தவர், தனது தன்னிலை உணர்ந்து பார்த்தபோது, ஆணையிறவில் நடந்து கொண்டிருந்தார். அப்போதுதான் சுவாமிகள் கதிர்காமத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக் கிறேன் என உணர்ந்தார். இச் சம்பவம் 1910ஆம் ஆண்டளவில் நடந்தது.

சுவாமிகள் கிழக்குக் கரையோரமாகப் பல நாட்கள் நடந்து, கிடைத்த உணவை உண்டு, உகந்த இடத்தில் உறங்கி, எழுந்து கிழக்குக் கரையிலிருந்த பல ஆலயங்களைத் தரிசித்து ; சித்தாண்டியில், வந்துசேர்ந்து முன்று நாட்கள் தங்கியிருந்தார். பின்பு அங்கிருந்து கதிர்காமப் பெருமான் கந்தன் சிந்தையுடன் ஏழுமலைக் கந்தனாம் கதிரமலைக்குப் போகும்வழியில் காத்தான்குடிப் பகுதி கடந்து,

பாதயாத்திரையைத் தொடர்ந்து அடர்ந்த காட்டுப்பகுதி கடந்து, பொத்துவிலைக் கடந்து அங்கு ஆற்றுப்பெருக்கின் காரணமாக மணலில் ஒரு பள்ளம் தோண்டி மூன்று நாட்கள் அன்னம், ஆகாரம், தண்ணியின்றிப் படுத்திருந்தார். சுவாமிகளை ஆற்றைக் கடக்க வந்த வேடர்கள் தங்கள் பாசையில், அழைத்து, எழுப்பி சுவாமிகளுக்கு ஏற்ற உணவாகச் சமைத்துக் கொடுத்துப் பின்பு, தமது கட்டுமரத்தில் ஏற்றி ஆற்றைக்கடந்து அக்கரையில் கொண்டுபோய் விட்டார்கள்.

அதன்பின்பு சில நாட்களின் பின்பு கதிர்காமம் சென்று அடைந்த யோகர் சுவாமிகள் முருகன் தரிசனம் பெற்று, அங்கு சில காலம் தங்கியிருந்து இரவில் கதிரமலைக்குச் சென்று மலை உச்சியில் தியானத்தில் ஈடுபடுவார். பகலில் சுவாமி கோயில் மண்டபத்தில் தியானத்தில் இருப்பார். நண்பகலில் மாணிக்க கங்கைக் கரையில் மணலிற் படுத்து ஓய்வெடுப்பார்.

சில நாட்கள் கதிர்காமத்தில் இருந்த பின்னர் மேற்குக் கரையோரமாக கொழும்புக்குச் சென்று அங்கு வீதி ஓரமாக இருந்து, மலைநாடு சென்று, மாத்தளைக்குச் சென்று அங்கு, சரவணமுத்து சுவாமிகளையும் அடையாளம் காணவே இருவரும் பக்தியுணர்வு அடைந்தனர். சரவணமுத்து சுவாமிகள், தனது வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று சகல உதவியும் செய்து, யாழ்ப்பாணத்துக்கு புகைவண்டி மூலம் பயணச்சீட்டுப் பெற்று, சுவாமியை நல்லூருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

வணக்கத்திற்குரியவர் யோகர் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தி லேயே துறவு வாழ்க்கையை முன்னெடுத்து 1964ஆம் ஆண்டு சுவாமிகள் சமாதி நிலை எய்தினார். நாமும் சுவாமிகளை என்றும் வணங்கி அவர்களது ஆசிபெற்று அமைதியான வாழ்வுபெற்று உய்வோம்.

—
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

ஸமத்தில் (இலங்கை) மாணிக்கவாசகர் மடாலயம்

“மன்றினி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோயே”

- மணிமேகலை

தமிழகத்தில் மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு ஓர் ஆலயம். "திருப்பெரும் துறை மன்னா வாழ்க". ஸமத்தில் மாணிக்கவாசகர் மடாலயம். "திண்ணபுரம் தில்லைக்கூத்தா வாழ்க".

தில்லைக்கூத்தன் அறியவைத்த மடாலயம் 1926ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, அருள்மிகு மாணிக்கவாசகர் நெஞ்சில் இடங்கொண்டு, மாணிக்கவாசகர் மடாலயம் எனும் நாமத்துடன் ஆலயம்வரும் அடியவர்களுக்கும், பாரத தேசத்தில் இருந்துவரும் சிவஅடியவர்களுக்கும், "அன்னம் பாலிக்கும் சிற்றம்பலம்" என நாவுக்கரசர் வாக்குக்கு அமைவாக அருள்புரியும் மடாலயம். இங்கு திருப்பெருந்துறையில் மூலவர் மாணிக்கவாசகர்போல் இங்கு அமர்ந்து மடாலயத்தின் மூலவராக மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எழுந்தருளி அருள்புரியும் சுவாமிகளின் அருள்பெற்று நாழும் தினமும் சிவபுராணம் பாடி எம்பெருமானது அருள் பெற்று உய்வோமாக.

அண்மையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் மடாலயத்தின் சைவ சேவையைப் பாராட்டி 'நான்கடர் நிலையம்' என வாழ்த்தி பொற்கிழி தந்து சிறப்பித்தார்கள்.

२
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

முருகன் பேரின்ப திருவருளைப் பெற

ஆறெழுத்தில் ஒரு எழுத்து மோட்டத்தைத் தரும் ; ஒரு எழுத்து வஜ்ர தேகத்தைத் தரும் ; ஒரு எழுத்து செல்வத்தைத் தரும் ; ஒரு எழுத்து திருவருளைத் தரும் ; ஒரு எழுத்து திருவடியைத் துதிக்கும் அறிவைத் தரும் என்பர்.

“கதிகாட்டும் ஓரெழுத் தோரெழுத் தேவஜ்ர காயந்தரும்
நிதிகாட்டும் ஓரெழுத் தோரெழுத் தேயுள் நிரப்புமருள்
மதிகாட்டும் ஓரெழுத் தோரெழுத்தேயென்னுள் வைத்த பொற்றாள்
துதிகாட்டும்மே குக! நின்னா ரெழுத்துள்ள சூத்திரமே”

- ஆறெழுத்தந்தாதி -

இறைவன் மீது காதலாகி மெய் உருகி அழுதமுது ஆட்பட்டாலேதான் இறைவனை அடைதல் கூடும். இதனை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், “அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே” என (சதகம் 90) திருவாய் மலர்ந்து அருளுகிறார்.

“த்யாக்ராசர்ன் சப்த வடங்கத் தலங்கள் ஏழு”

1. திருவாளுர்:-	வீதி விடங்கர் ; அஜபா நடனம்
2. திருமறைக்காடு:-	புவனி விடங்கர் ; ஹம்சபாத நடனம்
3. திருநளௌறு:-	நகவிடங்கர் ; உண்மத்த நடனம்
4. திருவாய்மூர்:-	நீலவிடங்கர் ; கமல நடனம்
5. திருநானக்காரோணம்:-	சுந்தர விடங்கர் ; பாராவாரதரங்க நடனம்
6. திருக்கோளிலி:-	அவனி விடங்கர் ; பிருந்த நடனம்
7. திருக்காறாயில்:-	ஆதி விடங்கர் ; குக்குட நடனம்

ஸ்ரீ
சிவமயம்
ஓம் நாமசிவாய

ஆற்றங்கரையானும் கதிரமலைக்குமரனும்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் பேராசிரியருமாகிய கலாநிதி ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தனது அணிந்துறையில் எழுதியுள்ளார்.

"தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி முருக வழிபாடு காலங் கடந்த தன்மையுடையது. அம்முருக வழிபாட்டிலே மிகப் பழமையான சூறுகள் சில காணப்படுகின்றன. இவற்றைக் கொண்டு நோக்கும் போது அக்கோவில் அண்மைக்காலத்தில் தோன்றிய ஒன்று எனவும் கூற முடியாது."

"ஆற்றங்கரையான் எனப்படும் செல்வச்சந்நிதி முருகன் பற்றிய கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் காலவரையறை ஆய்வுக்கு உதவக் கூடியனவாகத் தெரியவரவில்லை."

"திருமுருகாற்றுப்படை அறுபடை வீடுகளைப் பாடுகிறதென்று கொள்வது மரபு" "ஜந்தாவது படைவீடு கதிர்காமமாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து ஒரு நூற்றாண்டு பழமையுடையது. மேலைப் புலோலி நா.கதிரவேந்பிள்ளையவர்களே இக்கருத்தை முன்மொழிந் தவர் போலத் தோன்றுகிறது. 'சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்' என்ற அவருடைய நூலிலே காணப்படுகின்றது. அவர் தொகுத்ததும் பின்பு மதுரைத் தமிழ் பேரகராதியென வெளிவந்ததுமான அகராதியிலே இந்தக் கருத்து இடம்பெற்றுள்ளது. கதிர்காமம் என்ற தலைப்பெயர் அருணகிரிநாதர் திருப்புகழிலேயே முதன்முதலில் இடம்பெறுகிறது."

"வேலைக் கையில் ஏந்திய வேலனுடைய வெறியாட்டு ஜந்தாவது படைவீட்டு வழிபாட்டிலே குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஈழத்துப் புதந் தேவனாரும் குறுந்தொகை 360ஆம் பாடலில் வேலனின் வெறியாட்டைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். நக்கீர் கானவரே இத்தலத்திலே

வழிபாடாற்றுவதாகக் கூறியுள்ளார். நச்சினார்க்கினியர் கானவர் என்பதற்குக் குறவர் என உரை கூறியுள்ளார். வேட்டையைத் தொழி ஸாகக் கொண்டுள்ளமையால் கானவர் வேடுவரெனவும்படுவர். கதிர் காமம் இன்றும் வேடுவர் பரம்பரையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கிறது."

"கதிர்காமத் தெய்வம் வள்ளியைக் கதிர்காமத்திலே முருகன் களாவுமணம் செய்து அங்கேயே தங்கி விட்டதாக வேடுவர்களும், சிங்களவர்களும் கர்ண பரம்பரையாகக் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஜந்தாவது படைவீடு கதிர்காமம் என்ற கருத்தைத் தென் னிந்தியத் தமிழ்நினர் ஏற்றுள்ளதாகத் தெரியவரவில்லை. தமிழ்ப் பண்பாடும், சைவப்பண்பாடும் இலங்கையிலே நீண்டகாலமாக நிலவி யிருக்கக்கூடுமென்பதைத் தமிழ் நாட்டார் இன்னும் உடன்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை. திருமூலர் திருமந்திரம் 2701ஆம் பாடலிலே இலங்கையைச் சிவபூமியெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூருமில்வானின் இலங்கைக் குறியறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தன்மா மலையத்தூ
டேறுஞ் சுமுழனை இவை சிவ பூமியே.

"தில்லைச் சிதம்பரத்திற்கும், பொதிகை மலைக்கும் இடைப் பட்ட பகுதி சிவபூமி என்னும் பெயருக்குச் சிறப்புறிமையுடைய தென்றும், மேருமலைக்கும், இலங்கைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி சிவபூமி என்னும் பெயருக்குப் பொதுவுறிமையுடையதென்றும் கூறப் பட்டுள்ளது."

"ஓரு காலத்திலே இலங்கை சிவபூமியாக இருந்ததென்ற உணர்வினாலேயே, சைவசமயகுரவர்கள் இலங்கை தொடர்பான இதிகாச பாத்திரங்கள் சிவனருள் பெற்றதாகப் பாடியிருக்க வேண்டும். இலங்கை வேந்தனான் இராவணன் சிவனருள் பெற்றமையை அப்பரும், சம்பந்தரும் பாட, இராவணன் தேவி மன்றோதரி சிவனருள்

பெற்றமையை மணிவாசகர் பாடியுள்ளார். சிவ வழிபாட்டோடு கதிர் காமப் பிரதேசம் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகப் பண்டைக் காலத் திலே விளங்கியமையாற் போலும், இடைக் காலத்திலே யாழ்ப்பாணத் திலே கதிரைமலையும், கதிரைமலைச் சிவன் கோவிலும் தோன்று கின்றன.

சிவபூமியாக இருந்த இலங்கையிலே முருக வழிபாடு எந்த நிலையிலே இருந்ததென்பதை ஆராய்வதற்கும் கதிர்காமத்தையே மையமாகக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு கடல் சூழ்ந்த நாடாகும். யாழ்ப்பாணத் திற்கு அவரது இசைத் திறமையில் உள்ளம் பறிகொடுத்த மன்னன் நாகதீவின் சிறுபகுதியை இன்று கொழும்புத்துறை, யாழ் முற்றவெளிப் பகுதியிலிருந்தும் நல்லூர்ப் பெருநிலப்பரப்பையும் பரிசாக அளித் தான். அதிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் உருவாகியது.

நாகதீவு கடலாற் பல துண்டங்களாகக் குடாக்களாகிக் குடா நாடாக இருந்ததால், முட்புதர்க் காடுகள், அடர்ந்த காடுகள், கற்கரடுகள் போக்குவரத்துச் செய்யக் கடுமையாக அல்லற்படுத்திய போதும் பொருட்படுத்தாமல் தமது அடிக்கால்கள் தடித்து இருந்துக் கவசப் பாதணிகள்போல அனைவருக்கும் பாதஅடிகள் இருந்ததும், பலகட்டை தூரங்களைக் கணக்கிடாமற் பயணிக்கும் கொள்கை யுடைய இரும்பு மனிதர்கள் பண்டைக்காலத்தில் இருந்தனர். தமிழ் கத்திலிருந்து இன்று கீரிமலை என அழைக்கப்படும் நன்னீர்ப் பொய்கைக்கும், தம்பலேஸ்வரனைத் (நகுலேஸ்வரம்) தரிசிக்கவும் தமிழர்கள் படகுகளில் எளிதாக வந்து விடுவார்கள். நாகர்கள் சிதம்பரத்தில் தில்லைக்கூத்தனின் ஆருத்ரா தரிசனத்தைப் பார்க்கப் படகுகளிற் சென்று ; பின் தமிழகக் கடினப் போக்குவரத்தைத் தில்லைக் கூத்தனைத் தொழுதபடியே சென்று ; உணவு, உறக்கம் எதனையும் பொருட்படுத்தாது நீராடி, ஈரக் கந்தையுடன் கோவணமும் கட்டி, இடுப்பில் துண்டும் கந்தை மேல் கட்டி, திருநீற்றால் உடல், நெற்றி, முதுகிற் குறிவைத்து, சந்தனத்திலகமிட்டு, மனம், வாக்கு, காயம் ஒன்றுபடத் தியானித்து ஆருத்ரா தரிசனமும், திருக்கூத்தன்

திருவலமும் கண்டு பக்தியமைதியில் பரவசமாக ஊர் திரும்புவர். ஆனால் இலங்கையுள் நடமாடப் பெரிய அல்லற்பட்டனர். ஆனால், குதிரைகளைப் பயன்படுத்தியவர்கள், மாட்டு வண்டிகளைப் பயன் படுத்தியவர்கள் அல்லற்பட்டது குறைவுதான், செல்வச்சந்நிதிக்கும் இன்று கூடப் படகுகளைப் பயன்படுத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆற்றங்கரையான் நூல் தருவது "கதிர்காமத்துக் கொடியேற்ற நாளில் சந்நிதி முருகன் கதிர்காமம் செல்வதாகவும், கதிர்காமம் தீர்த்தத் திருவிழாவன்று சந்நிதி திரும்பி வருவதாகவும் சடங்குகள் செய்யப் படுகின்றன. ஒரு நாளிரவு சுவாமிபூசாரியார், மருதர் கதிர்காமரை நித்திரையின்றும் எழுப்பி "அப்பா, நான் பாதயாத்திரையாக வந்திருக்கின்றேன். பசி தாகம் அதிகரித்துள்ளது. ஏதும் உண்பதற்குக் கொடு" என்று கேட்டாராம்".

கதிர்காமர் "இவ்வேளை நான் தங்களுக்கு அழுது படைக்க எங்கு போவேன்?" என்று மனம் நொந்தார். முருகன் "உன்னிடம் இருக்கும் சிறிதளவான பயற்றை வைத்து இளநீரும் தா." என்று கேட்டு வாங்கித்திருவுமது செய்தார். இன்றும் அவ்விதம் பயற்றம் உருண்டையும், இளநீரும் கதிர்காமத்திலிருந்து திரும்பி வருகின்ற பூசைக்குப் படையல் செய்து வருவது நடைமுறையாயுள்ளது".

"தொண்டைமானாறு சி.ஆ.வேதநாயகம்பிள்ளை இக் கோயிலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

"இதன் உற்பத்திக்காலம் முதலியவற்றை நிச்சயப்படுத்திக் கூறத் தகுந்த சாதனங்கள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஆயினும் இதனைச் சூழ்ந்து வரிசையாய் உயர்ந்தோங்கி அதிசேய்மைக்கண் செல்வோரையும் தம்பசிய இலைக்கொம்பர்களாகிய கரங்களைக் காட்டி அழைப்பன போன்று விளங்கும் ஆல், அரசு, வேம்பு, நாவல் ஆகிய பாரிய விருட்சங்களையும், ஆங்காங்கு பற்பல விடங்களில் அழிந்து தரைமட்டமாகக் காணப்படுவதை உற்று நோக்குங்கால், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இவ்விலங்கா தீபத்தில் தம் வலிமையைக் காட்டி ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் தகர்க்கப்பட்டனவாகக் கருதப்படும் ஆலயங்களுள் இதுவும் ஒன்றாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது புலப்படு

கின்றது. இப்படி மதில்களையும் கட்டிடங்களையும் அழித்த இத் தீயோர் மறுமதிலுட் பிரவேசிக்க எத்தனித்தவேளை சுடுதியாய் அவர் களுக்குள் இருவர் மரணமடைய நேரிட்டதனால் உடனே அவ்விடத்தை விட்டுப் பிரிந்தார்கள் எனவும், அவர்களால் தாக்கப்படாது எஞ்சிய பாகமே தற்காலம் விளக்கும் கட்டிடம் எனலாம்".

"ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கால முடிவில் சமய சுதந்திரம் சிறிதளவு கிடைத்ததும் செட்டிமார் என்னும் வகுப்பினர் அந்த இடத்திலேயே மறுபடியும் சிறுகோயில் அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். அவர்களும் பின்பு முறை தவறி நடந்து பூசை செய்யும் கிரமந்தவறித் தாங்கள் பினக்குப்பட்டுப் பூசை செய்யாது கோவிலைப் பூட்டி வைத்ததன் பின்னர் இக்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவசப்பிரமணியக் கடவுளானவர், தன்னை இடைவிடாது மனத்தின்கண் விகவாசித்த மருதர் கதிர்காமர் என்னும் ஓர் ஏழைக்குடியானவரிடம் நேர்முக தரிசனை கொடுத்து "அடே கதிர்காமா! நானிப்போ எத்தனை நாளாகப் பசி கிடக்கிறேன். என் பூசையைச் செய்" என்று கேட்டார். அவரோ சுவாமி யைத் தெண்டனிட்டு "சுவாமி அடியேன் கிஞ்சித் தேனும் கல்வியறி வில்லாதவன். ஆகையால் பூசை செய்யும் முறைகள் தெரியாது, மந்திரங்கள் தெரியாது; என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று வெகு வாய்த் தெண்டித்து மன்றாடிக்கேட்டும் "நீ வாய்க்கட்டிப் பூசை செய்ய லாம்" என்று சொல்லியருளினார். பின்னும் அவர் மறுத்துப் பின் வாங்கியதனால் சுவாமியார் அவரைச் சோதனை செய்யப் பற்பல இடைஞ்சல்களைக் கொடுத்தார். இப்படியான சோதனை செய்த காலத்தில், மருதர் சோறள்ளித் தின்னும் நேரத்தில், கையில் அள்ளித் தின்னும் அவிள் முழுவதும் புழக்களாகச் செய்தும் அவர் இனங்காணாதவரானார். ஈற்றில் "கதிர்காமத்திற்கு வா" என்று கேட்க மருதர் "அடியேனப்படி வர இயலாது" என்று மறுக்க, சுவாமியார் அவரைப் பார்த்து "நீ கண்ணை முடி விழி" என்று சொல்ல, அவரப்படியே செய்து விழிக்கையில்தான் கதிர்காமத்திலிருப்பதை உணர்ந்தார்.

கதிர்காமத்தில் ஒரு சந்நாசியார், மூலஸ்தானம் எப்போ திறபடும் எனத் தவஞ் செய்திருந்தபொழுது, சுவாமியார் கற்பகனாரை

நோக்கி மருதர் கதிர்காமரைக் காட்டி "இவரிங்கே வந்துபோகும் முன்றாம் முறையில் ஒரு வேல் கொடுத்து விடு" எனக் கட்டளையிட்டார். கற்பகனாருடைய முன்றாம் முறையிலவரிடம் திறப்பைக் கொடுத்து "நீர் கதவைத் திறந்து இங்கே முன்று சுடாரங்களிலே முறையே தங்கம், வெள்ளி, செம்புகளாற் செய்யப்பட்ட வேல் இருக்கின்றன. இவைகளில் எதையாவது எடு" என்று சொல்லவே அவர் மூலஸ்தானத்திற்குச் சென்று ஒரு வெள்ளி வேலை எடுத்துக்கொண்டு வந்தார். இந்த முன்று முறையும் வந்த அந்தப் பெரியவர்தான் இவரென்று அறிந்து, அந்த சந்நாசியார் மருதர் கதிர்காமரின் கால் களில் சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கி "அடியேன் இந்தக் கதிர்காம மூலஸ்தானம் எப்போ காண்பேனேன்று தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தும் கதவு திறப்படவில்லை. மூலஸ்தானத்தைக் காணவுமில்லை. இப்போ இவர் மூலஸ்தானத்திற்குப் போய் வந்தபடியால் இவரே மூலஸ்தான மௌன எண்ணி நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்றார். இந்த நம்பிக்கைதான் இங்கே தற்காலம் பூசையானபின் அர்ச்சகர்கள் விடுதி கொடுக்கும் போது அர்ச்சகரைச் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து மற்றையவர்கள் கும்பிடும் வழக்கம் என்றுறியவும்"

"ஆற்றங்கரையான்" நூல் திரட்டல் செல்வச்சந்திதி முருகனின் தொன்மையையே அற்புதமாகக் காணும் பொழுது கதிர்காமக் கந்தனின் அற்புதத்தை எப்படி நினைப்பது? கதிர்காமக் கந்தா உனது அற்புத்தை வழிபடுகின்றோம்.

நன்றி.

ஆற்றங்கரையான்

படைப்பு : கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
பேராசிரியர் அநுஷாசலம் சண்முகதாஸ்

சிவனாளிபாத மலை

சிவனாளிபாதம் திருவருளைத் தமது மனம்போன போக்கில் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் கருத்துரைக்கிறார்கள். அது அவர்களது உரிமை. இலங்கை சிவபூமி. நாம் எமது மனம், வாக்கு, காயம் அலையாமல் ஒரு நிலைப்படுத்துவோம்.

திருக்கோணஸ்வரப் பெருமான் தொன்மை

“எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலா லேத்திட
வாத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
இறப்பறியாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வுங்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும் புகழாளர்
கோணமா மலையமர்ந்தாரே.”

என, ஜயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட இராவணன் திருக்கயிலாய மலையைப் பெயர்த்தெடுக்க முயன்ற கர்வத்தை அடக்கியவர் சிவபெருமான். பின்னர் இராவணன் வேண்டித் துதிக்க அவனுக்கு அருள் செய்தவர் ; திருகோணமலை எனும் பழம்பதியில் கோயில் கொண்டுள்ளார் எனத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் வழிபடுகிறார்.

திருக்கேதீஸ்வரத்தான் தொன்மை

“நந்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்தனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்த மனவாளன்
பத்தாகிய தொண்ட்ரதொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான் திருக்கேதீச்சரத்தானே”

என சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் போற்றி வணங்கும் திருக்கேதீச்சரத்தை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் போற்றி வழிபட்டிருக்கிறார்.

“ஏர்தரும் ஏழூல் கேத்த எல்வுரு வந்தன் னுருவாம்
ஆர்கலி குழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோதரிக்குப்
பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்”

வண்டோதரி தெய்வத் தச்சன் மயன் மகன். அதர்வனை வேதத்தில் உயர்திறன் பெற்ற இந்திரஜித் அவளது மகன். வல்லமை மிக்க சிவபக்தன் இராவணன் தேவி அவள். மண்டோதரி வழிபட்ட திருக்கேதீஸ்வரம் பாலாவிக் கரையில் மாதோட்டத்தில் இருக்கிறது. தொன்மையான கோவில் கடற்கோளாற் புதையுண்டிருந்தது. அந்தக் கோவிலை கண்டபைந்து நிலத்தைக் குடைந்தெடுத்த விக்கிரகங் களுடன் பிரமாண்ட இலிங்கமும் கிடைத்தது. இது ஒர் அற்புதமான கோயிலாகும்.

நாற்பது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்த அவலங்களால் திருக் கேதீஸ்வரத் தொல்பொருள் ஆய்வு சீர்குலைந்து பென்ஸில்வேனிய பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களும் அகன்று விட்டனர். இது திருக் கேதீஸ்சரத்தானின் சோதனை.

தொன்மைத் தம்பலேஸ்வரம் கீற்று நகுலேஸ்வரம்

நாகத்வாம் யாழ்ப்பாணத்தில் கீரிமுகமுடைய துறவி ஒருவர் தம்பலேஸ்வரனை வழிபட்டு, மருத்துவப் பொய்க்கையில் நீராடிக் கீரிமுகம் மாறப் பெற்றார். இதனால் தம்பலேஸ்வரர் நகுலமுனியின் மாற்றத்தால் நகுலேஸ்வரம் எனப்பெயர் பெற்றது. அதேபோல் மருத் துவப் பொய்க்கைக்கும் கீரிமலை எனப் பெயருண்டாகியது. தம்பலேஸ்வரமும் (நகுலேஸ்வரம்) தொன்மையான திருக்கோவில்.

தொன்மையான சிவன் முன்னேஸ்வரன்

யாழ்ப்பாணப் பேரரசு தெற்கே சிலாபத்திற்கு அப்பாலும் பரந்திருந்தது. முத்துக் குளிக்கும் உரிமை யாழ்ப்பாணப் பேரரசுக்கே இருந்தது. சிலாபத்திலுள்ள முன்னேஸ்வரமும் தொன்மையான சிவன் ஆகிய முன்னேஸ்வரர் திருக்கோவில்.

மட்டக்களப்பு பண்டைத் தான்தோன்றீஸ்வரர்

தான்தோன்றீஸ்வரர் கோவில் இலங்கையில் பஞ்ச ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றான மட்டக்களப்பில் தொன்மையான திருக்கோவில். இன்றும் மக்கள் வழிபட்டுப் பயன் பெறுகிறார்கள்.

மாவிட்டபுரம் தோற்றம்

சோழ இளவரசி மாருதப்புரவீகவல்லி தனது குதிரை முகம் நீங்க கிரிமலை மருத்துவப் பொய்கையில் நீராடித் தம்பலேஸ்வரனை வழிபட்டுப் பேரழகியானாள். அவருடைய அழகில் உளம் பறி கொடுத்த, நாகதீவை ஆட்சி செய்த உக்கிரசிங்கன் கலிங்கமன்னன் அழகியை மணந்து மகிழ்வு மீதாரத் தனது நோய் நீங்கப் பெற்ற காரணத்தால் மாவிட்டபுரத்தில் முருகனுக்கு கோயில் கட்டும் திருவுளம் கொண்டாள். கலிங்கன் உக்கிரசிங்க மன்னனும் விரும்பி, சோழ நாட்டிலிருந்து விக்கிரகங்களும்; பூசைக்குப் பெரிய மனத்துளார் அந்தணரையும் அழைத்து, மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயிலையும் கட்டி, நாகதீவு மக்களுடன் இணைந்து அரசு குடும்பம் வழிபட்டது. பெரிய மனத்துளார் திருமணம் செய்யாத துறவி ஆவார். அவரது திருப்பேறின்பின் அவருடைய தம்பி சின்னமனத்துளார் கோயில் கர்த்தாவானார். அவருடைய 38 ஆவது தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர் மகாராஜ ராஜீ சு. துரைசவாமிக்குருக்கள் என்று சொல்லுவார். தற்பொழுது அவரது மகன் ஷண்முகநாதக்குருக்கள் திருப்பேறின் பின் அவர் மகன் கர்த்தாவாக இருக்கிறார். இவர் நாற்பதாவது தலைமுறையாவார்.

மணிபல்லவம் தீவுதிலகை அன்னை நாகபூஷணி

வெற்றிலைத் துளிர் போன்ற அமைப்புடைய அழகான மணிபல்லவம், நயினார் தீவு என இப்பொழுது வழங்கப்படும்.

நாகதீவை வளைவணன் ஆட்சி செய்த மன்னன். மகள் பிலிவளை தாய் வாசமயிலை. பீலிவளை அழகான நாகதீவு இளவரசி.

கிள்ளிவளவன் துடிப்பான சோழ இளவரசன். அவன் முப்பது யோசனை தூரத்திலுள்ள நாகதீவுக்கு வந்து மருத்துவப் பொய்கை (கீரிமலை) நீருற்றில் நீராடி, தம்பலேசுவரத்தில் இருந்தபோது தற் செயலாகப் பீலிவளையைப் பார்த்து அவள் அழகில் மயங்கினான். எப்படியோ அவளது தொடர்பைப் பெற்று இருவரும் உளம் விரும்பிக் காந்தர்வ மணம் செய்து கொண்டனர்.

சித்திரைத் திங்களில் இந்திர விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் சோழ நாடு. அதனால் கிள்ளிவளவன் பீலிவளையிடம் அந்த விழா குறித்துத் தெரிவித்து, அவ்விழா முடிந்ததும் தனது தாய் தந்தை யருக்குத் தெரியப்படுத்தி “அவர்களை முறைப்படி அழைத்து வந்து, அவர்களின் ஆதரவுண் திருமண விழாவை நிகழ்த்தி” என்னுடன் மகிழ்வாக அழைத்துச் செல்கின்றேன் என உத்தரவு பெற்றான். அவன் சோழநாடு சென்று இந்திரவிழாவிற்குச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கடல் பெருகிப் பூம்புகராம் சோழநாட்டுத் தலை நகரை முழுகடித்தது. சோழ நாடு பெரும் அவலத்தைச் சந்தித்தது. சோழர்கள் நாட்டிற்குரிய வசதிகளுடன் தலைநகரை உருவாக்க வேண்டிய பணிகள் சுமையானது. கிள்ளிவளவனுக்குப் பீலிவளை இளவரசியைச் சந்திக்க வசதி ஏற்படவில்லை. தலைநகரை உருவாக்க முழுமுச்சடன் ஈடுபட்டு உறையுரைத் தலைநகராக்கினர்.

பீலிவளை தான் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதாகக் கலங்கினாள். வயிற்றில் வளர்ந்த பிள்ளையையும் பெற்றெடுத்தவள் துயரப் பெருக்கில் பிள்ளையையும் வைத்துக் கலங்கியவேளை, சோழ நாட்டி விருந்து கம்பளச்செட்டி கதிரைமலைக்குத் துணி வர்த்தகம் செய்ய வந்தான். பீலிவளை தனது துயரத்தை அவனிடம் கூறித் தனக்கு உதவும்படி அவனிடம் கோரினாள். அவனும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவே தனது மகனை அவனிடம் கொடுத்து, அந்தப்பிள்ளையின் தந்தையிடம் ஒப்படைக்கும்படி கலங்கினாள். கம்பளச்செட்டியும் தனது கடமையெனத் தெரிவித்துப் பிள்ளையுடன் தாயகம் திரும்பி னான். அப்பொழுது மணிபல்லவும் (நயினாதீவு) வந்து சேர்ந்த பொழுது மழையும் காற்றும் பெருத்தன. கடல் கொந்தனித்தது. கம்பளச்செட்டி கலங்கி தீவுதிலைக்கயாம் நாகபூஷணியை வணங்கி னான். அவனுக்குக் குழந்தையை உரியவரிடம் சேர்க்கவேண்டும் என்ற கடமை கணத்தது. காலநிலை மோசமாகிக் கொண்டே சென்றது.

கள்ளிக்கொடியை வரிந்து சுழற்றிச் சுழற்றி வைரிக்கக் கட்டி ஒடம் உருவாக்கினான். அதிலே குழந்தையை வளர்த்தி, தீபதிலகையாம் நாகபூஷணி அம்மையை வழிபட்டுக் குழந்தையை உரியவரிடம் சேர்க்கும்படி வேண்டுதல் செய்து, அதற்காக அம்மைக்குக் கோயில் கட்டுவதாகவும் நேர்த்தி வைத்தான்.

குழந்தை கள்ளிக்கொடிப்படகில் கடவில் மிதந்து தொண்டை மண்டலக் கரையை அடைந்தது.

தொண்டை மண்டலத்தை ஆட்சி செய்ய அரசன் இல்லாமல் மக்கள் கடவுளை வேண்டி, யானையின் கையில் பூமாலையைக் கொடுத்து, அந்த மாலையை அரசனாகப் பணி ஏற்கக்கூடிய ஒரு வருக்கு அணிவித்து, அரசனைத் தேர்ந்தெடுக்க யானையுடன் சென்றனர். பட்டத்து யானை கடற்கரையை அடைந்து கள்ளிக்கொடிப் படகில் கடற்கரையை அடைந்த குழந்தைக்கு மாலையைச் சூட்டியது. மக்கள் மகிழ்ந்து குதாகலித்தார்கள். குழந்தையை வளர்த்து மன்னாக்குவதற்குத் துணிந்தார்கள். அந்த மன்னன்தான் தொண்டைமான் இளந்திரையன். இளந்திரையனது பேரன் கருணாகரத் தொண்டைமான் உரும்பிராய் கருணாகரப் பிள்ளையார் கோயிலைக் கட்டினான்.

சிலப்பதிகாரத்தில், பீலிவளையை காந்தரவ் மணம் செய்த இளவரசன் பூம்புகார் இளவரசன் ஆனபடியால் அவன் நெடுமுடிக் கிள்ளி. இதனை இன்னும் தமிழகம் தமிழ் அறிஞர்கள் உறுதி செய்ய வில்லை எனத் தமிழ்ப் பேராசிரியர், முனைவர் கே.கே.பிள்ளை யவர்கள் தனது "சோழர் வரலாறு" நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

22 ஆவது சக்திப்பம் நயினன நாகபூஷணிமௌம்மை

மணிப்பல்வத்தில் நாகபூஷணி அம்மைக்குக் கம்பளச்செட்டி கோயில் அமைத்தான். அதனால் அவனது பெயர் நயினார் என்பது இணைக்கப்பட்டு நயினார் தீவு எனப் பெயர் பெற்றது.

நாகநீள்நகர் நாகநாடு சிலப்பதிகாரத்தில் புகழப்படுவது போல், நாகதீவும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இரண்டு நூல்களிலும் புகழப்படுகின்றது. நாகதீவு யாழ்பாடிக்கும் பரிசாகக் கிடைத்து பரராச்சேகரன் ஆட்சியின் பின் யாழ்ப்பாணப் பேரரசு ஆகியது.

७
சிவமயம்
ஓம் நமசிவாய

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல்லவன்னம் வாழ்வோமாக.

மண்ணில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு உயிரும் இன்பமாய் வாழ வேண்டும். முடிவில் இறைமையை உணர்ந்து, அடிமையாகிவிட வேண்டும். இதூன் கடவுளின் (கருணையே வடிவமான இறைவன்) விருப்பமுமாகும். இதனைத்தான் திருஞானசம்பந்தர் சவாமிகள்

“மண்ணில் நல்லவன்னம் வாழலாம் வைகலும்
என்னில் நல்லகதிக்கு யாதும் ஓர் குறைவிலை”

- முன்றாம் திருமுறை

என்று சூறியுள்ளார். இப் பூமியிற் பிறந்து விட்டோம் நாம் நல்ல வன்னம் (மகிழ்ச்சியாக) வாழ்ந்து விட வேண்டும்.

இன்பமாய் வாழ்வதும், துன்பத்துடன் வாழ்வதும் நம்மிடம்தான் உள்ளது.

நமக்கு இப்பிறவியில் அமைந்துள்ள மனைவி, மக்கள், கணவன், உற்றார், உறவினர், தாய், தந்தை, மாமன், மாமி ஆகிய யாவரும் முற்பிறவிகளின் (எச்சம்) வினைத் தொடர்ச்சியால் வாய்த் தனர்கள் என்பதுதான் உண்மை.

திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் இந்த உண்மையை

“கயல்மாண்ட கன்னிதன் பங்கன் எனைக்கலந்தாண்டலுமே
அயல்மாண்டு “அருவினைச்சுற்றமும்” மாண்டு”

என்று திருத்தொள்ளேனம் - பாடல் 11 திருவாய் மலர்ந்து அருளி யுள்ளார். இது ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியதாகும்.

இந்தப் பரந்த உலகில் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் இறைவர் கவனித்து வருகிறார் என்பதை நினைவிற் கொள்ளவேண்டும் என்கிறார் திருமுஸ்நாயனார்.

இவற்றை எல்லாம் கருத்திற் கொண்டு, நமது வாழ்வை வாழ்ந்து விட வேண்டும். நல்ல அறிவு, கள்ளமில்லாத மனது, அன்பு ஆகியவற்றைப் பெறுவதே நமது வாழ்வின் குறிக்கோளாக அமைய வேண்டும். கள்ளம் இல்லாத மனதில் இறைமை குடிகொள்ளும்.

பிறப்பின் உண்மை அப்படி இருப்பதால் கணவன், பிள்ளைகள், பங்காளிகள், மாமனார், மாமியார், உறவினர் ஆகியோரி டம் சண்டையே போடக்கூடாது என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டும். மறந்தும் கூட பதிலுக்குத் தீவினைகளைச் செய்துவிடக் கூடாது.

யாரையும் நிந்திக்கக்கூடாது, யாரையும் வெறுக்கவும் கூடாது, நாம் முன்பு செய்த வினைகளாலேதான் வந்தன என்று உறுதியாகக் கருதி நினைத்துத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். நாம் முன்பு விதைத்த வினைதான் அறுவடைக்கு இப்பொழுது வந்துள்ளது.

நாம் விரும்பியது கிடைக்கவில்லை என்றால் (நம்முள் பிறப்பு வினைகளுக்கு ஏற்ப) கிடைத்துள்ளவற்றை விரும்பிக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். (திருமுறை பாராயணம் செய்து பழகி விட்டால் சரியாகி விடும்.)

மண்ணில் பிறந்து (மனிதனாக) விட்டோம். முன்பிறவி வினைகளால் கணவன், மனைவி, மக்கள் உறவு ஏற்பட்டுள்ளது. இன்பமாய் வாழ்ந்து விடுவோம். வாழ்வு பயனுள்ளதாய் அமையும். இனி பிறப்பும் இல்லாமல் போகும்.

முன்று வயதில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு தமிழ் வேதங்களைப் பாடிய சம்பந்தப்பெருமான் "நான் பாடிய பாக்கள் யாவும் பசு பதியாகிய சிவபெருமான் அருளியதே" என்கிறார். இது ஏழாம் நூற்றாண்டு.

பிறந்து ஜந்தாண்டுகள், பேசும் திறனற்று ஊமையாய் இருந்த பிள்ளை வணக்கத்திற்குரிய "குமரகுருபரர்" திருச்செந்தில் முருகன் திருவருளால் வாய்மலர் திறந்தபோது (பூ) என வந்தவை வெறும் வார்த்தைகள் அல்ல. வண்ணத் தமிழ் பாமாலையே பாடியது. அந்தப் பாமாலைதான் "பூமேவு" எனத் தொடங்கும் "கந்தர்கலி வெண்பா". இது ஒர் குட்டிக்கந்த புராணம் என்பார்கள். இது பதின்னட்டாம் நூற்றாண்டு.

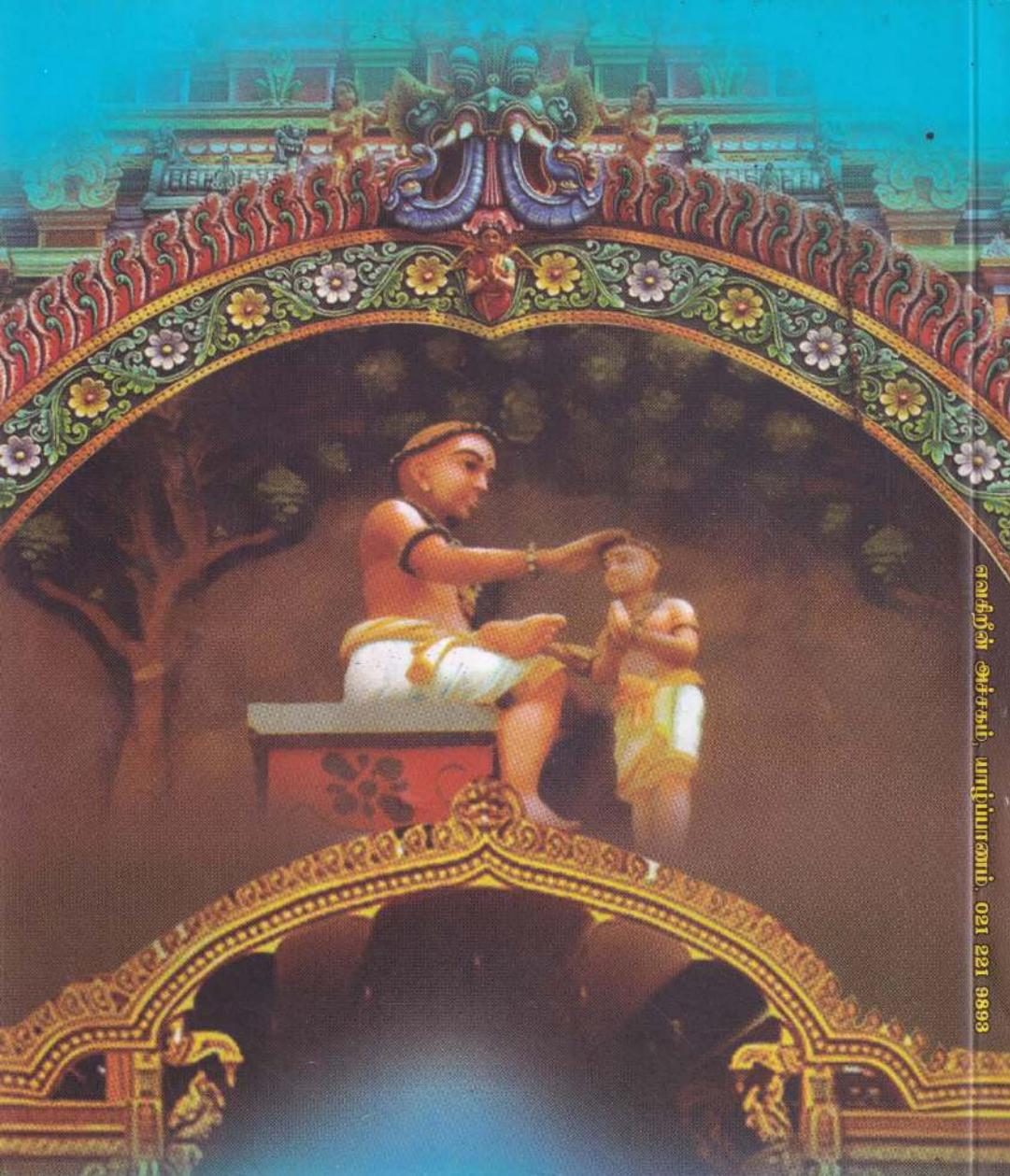
ஆக நாமெல்லாம் உய்வடையும் பொருட்டு, சிவப்பரம்பொருள் தக்க ஆன்மாக்களை வலியவந்து ஆட்கொண்டு, அவர்கள் மூலமாக அருளிய பாக்கள்தான் தமிழ் வேதங்களாகிய தேவாரத் திருமுறையாகும். இதனாலேதான் இன்றும் திருமுறைப் பாக்களைப் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வோரும், பக்கம் நின்று அன்புடன் செவி சாய்ப் போரும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்த அம்மையே சிவலோகம் அடைய பெறுகிறார்கள்.

அவ்வாறே நாழும் ஈழத் திருவடியான தில்லைக் கூத்தனின் திருவடியான குஞ்சிதபாதம் வணங்கி. "ஓம் நமசிவாய" என ஆனந்தக் கூத்தினை வாழ்த்தி பொற்றில்லைக் கூத்தனை வாழ்த்தி "அன்பே சிவபெருமான் திருக்கழல் நிலைக்க" எனும் இது சிறு மலரை ஒதி, உணர்ந்து பரம்பொருள் பேரருள் பெற்று, மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து உய்வோமாக.

அன்பே சிவம்
க. கு. க. சிவபாலன்

இந்த நூலில் தரப்பட்டு இருக்கின்ற திருமுறைகளில் முதலாவது பதிகமும் கிறுதி பதிகமும் தரப்பட்டுள்ளது.
ஓவ்வொரு திருமுறைகளையும் முழுமையாக கற்க வேண்டின் அதற்குரிய நூலைப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

"KALAA POOSHAM"
K.S.SIVAGNAVARAJAH
RETIREED VICE PRINCIPAL
ADIVAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

கிரைசிவன் மறைத்து வாசகம் போற்றி
 கிரைசிவன் மறைத்து முறைகள் போற்றி
 கிரைசிவன் மறையான் குரவர்கள் போற்றி
 கிரைசிவன் மறைக்கை ஓம் போற்றி போற்றி